

UN
UNITED

NATIONS

ATA

GLANCE

ملل متحد در یک نگاه

مندرجات

فصل اول

مقدمه ای بر ملل متحد

خلاصه حقایق در مورد ملل متحد

ملل متحد در آغاز به عنوان اتحادی در زمان جنگ در ۱ ژانویه سال ۱۹۴۲ در نظر گرفته و به عنوان سازمانی بین المللی در ۲۴ اکتبر ۱۹۴۵ میلادی تاسیس شد. در گرامیداشت ایجاد این سازمان، روز ملل متحد همه ساله در ۲۴ اکتبر در جهان جشن گرفته می شود.

سازمان ملل متحد چهار هدف دارد: (۱) حفظ صلح و امنیت بین المللی، (۲) توسعه روابط دوستانه میان ملل، (۳) همکاری در حل مشکلات بین المللی و ترویج احترام به حقوق بشر و (۴) بودن مرکزی برای هماهنگ کردن اقدامات ملت ها. بیش از ۳۰ سازمان وابسته، به همکاری در این راستا مشغولند. آنها در مجموع با عنوان نظام ملل متحد شناخته شده اند، و همگی در زمینه های خاص خود به کار می پردازند.

سازمان ملل متحد **دولتی جهانی نیست**. با این حال، راه هایی برای حل درگیری های بین المللی و تدوین سیاست های حاکم بر مسائل تاثیرگذار بر همگی ما ارائه می دهد. سازمان ملل متحد مجمعی است که همه کشورها در آنجا با هم دیدار می کنند تا به بحث و تدوین و توسعه حقوق بین الملل در عرصه هایی چون حقوق بشر، تجارت بین المللی، دریاها و مبارزه با تروریسم بپردازند.

در سازمان ملل متحد، **تمام کشور های عضو** از بزرگ و کوچک، غنی و فقیر، با دیدگاه های سیاسی و نظام های اجتماعی مختلف، از حق اظهار نظر و رای در تصمیم گیری های مجمع عمومی برخوردارند.

نظام ملل متحد برای ترویج احترام به حقوق بشر، کاهش فقر، مبارزه با بیماری و حفاظت از محیط زیست فعالیت می کند. سازمان ملل متحد **فعالیت های بین المللی** در مبارزه با قاچاق مواد مخدر و تروریسم، و همچنین از بین بردن خشونت علیه زنان و حفاظت از اکوسیستم های طبیعی را رهبری می کند.

سازمان ملل متحد و کارگزاری های آن انجام **هزاران طرح** در سراسر جهان، از قبیل کمک به پناهندگان، مبارزه با ایدز، گسترش تولید مواد غذایی و ارائه کمک پس از وقوع بلایای طبیعی را به عهده می گیرند.

تاریخچه

اندیشه ایجاد جامعه ای آرام در جهان

- هر چند سازمان ملل متحد در خلال جنگ جهانی دوم (۱۹۴۵-۱۹۳۹)، به وجود آمد، آرمان جامعه مللی که در صلح و آرامش زندگی کنند بسیار پیش تر از آن به ذهن متبادر شد. در سال ۱۷۹۵ میلادی، فیلسوف آلمانی امانوئل کانت، اندیشه صلح همیشگی را تقویت کرد که نظریه ای است بر مبنای آنچه اکنون حاکمیت قانون اش می نامند. او چنین استدلال کرد که ملت ها جامعه مسالمت جوی جهانی را نه از طریق تشکیل دولت جهانی، بلکه با تبدیل هر کشور به مملکتی آزاد و احترام گذارنده به شهروندان و بازدید کنندگان خارجی اش ایجاد می کنند و به این ترتیب اجتماعی صلح جو در سراسر عالم گسترش می یابد.

با این اندیشه، کانت نه تنها تفکر فلسفی و سیاسی را تحت تاثیر قرار داد، بلکه توسعه حقوق بین الملل و ایجاد نهاد هایی از جمله اتحادیه بین المجالس (به وجود آمده در ۱۸۸۹ میلادی و از پیشینیان جامعه ملل و ناظر دائمی امروزی ملل متحد) را هم برانگیخت. تاثیر و نفوذ او به همین ترتیب به روشنی در سخنرانی "چهارده اصلی" وودرو ویلسون، رئیس جمهور آمریکا در تاریخ ۸ ژانویه سال ۱۹۱۸ خطاب به به کنگره ایالات متحده قابل مشاهده است که شامل نخستین اشاره به جامعه ملل بود.

جامعه ملل

جامعه ملل در سال ۱۹۱۹، پس از جنگ جهانی اول راه اندازی گردید. این تشکیلات زمانی رسماً تاسیس شد که ۴۴ کشور میثاق جامعه ملل، یعنی قسمت اول معاهده ورسای، را امضا کردند.

هدف اصلی از تشکیل جامعه ملل حفظ صلح جهانی از طریق ترویج خلع سلاح، جلوگیری از بروز جنگ از راه امنیت جمعی، حل و فصل اختلافات میان کشورها از طریق مذاکره و دیپلماسی و بهبود رفاه جهانی بود.

با این حال، جامعه ملل دچار برخی نقاط ضعف اساسی بود. اگر کشورهای درگیر در اختلاف، نادیده گرفتن تصمیمات جامعه ملل را بر می گزیدند، جامعه ملل می توانست تحریم های اقتصادی وضع کند اما از آنجا که نیروی نظامی نداشت هیچ راهی برای اجرای این تصمیمات نبود.

علاوه بر این، همه کشورها عضو جامعه ملل نبودند. ایالات متحده برای مثال، بر خلاف تلاش ها و فعالیت های پرزیدنت ویلسون در پیدایش جامعه ملل، هرگز عضو آن نبود. کشورهای دیگر که پس از آن به جامعه ملحق شده بودند، آن را ترک کردند و جامعه ملل اغلب موفق به اقدام در زمینه مورد نیاز نبود.

با وجود این نقاط ضعف، جامعه ملل قادر به حل و فصل برخی اختلافات و متوقف کردن برخی جنگ های کوچک بود. جامعه با موفقیت در اختلاف بین سوئد و فنلاند بر سر جزایر آلاند (1921) مداخله کرد و تهاجم یونان به بلغارستان (۱۹۲۵) را متوقف کرد. با این حال، جامعه در جلوگیری یا توقف جنگ ملل قدرتمند بی اثر بود. هنگامی که ایتالیا به حبشه (اتیوپی) در سال ۱۹۳۵ حمله کرد، جامعه عمل تجاوز را محکوم و تحریم هایی وضع کرد، اما تحریم ها هیچ تاثیری نداشت. علاوه بر این، جامعه ملل در رویارویی با وقایع منجر به بروز جنگ جهانی دوم ناتوان بود.

جلسه افتتاحیه جامعه ملل در ژنو

مقدمه ای بر سازمان ملل متحد

اگر چه جامعه ملل در کار خود ناموفق بود، اما آغاز رویای سازمانی جهانی به شمار می آمد. جانشین آن سازمان ملل متحد بود که دارایی ها و اموال جامعه منحل شده به ارزش تقویمی ۲۲ میلیون دلار در سال ۱۹۶۶، مشتمل بر کاخ ملل در ژنو (سوئیس) و بایگانی اسنادجامعه، را به ارث برد.

ایجاد سازمان ملل متحد

اندیشه سازمان ملل متحد در طول جنگ جهانی دوم به وجود آمد. رهبران متفقین در جهان که برای پایان دادن به جنگ همکاری داشتند نیاز مبرم به سازوکاری را احساس کردند که به برقراری صلح و جلوگیری از جنگ های آینده کمک کند. آنان متوجه شدند این امر تنها زمانی ممکن می شود که همه ملت ها از راه سازمانی جهانی با هم کار کنند. قرار بود ملل متحد چنین سازمانی باشد .

اعلامیه کاخ سنت جیمز

در ژوئن ۱۹۴۱، لندن ماوای نه دولت در تبعید بود. پایتخت پذیرای بریتانیا در آن اوان، ماه ها جنگ را پشت سر گذاشته بود، و در شهر علامت گذاری شده با بمب، آژیر های حمله هوایی اغلب اوقات طنین می انداخت. عملا تمام اروپا مقهور قدرت های محور شده بود و کشتی های حامل کمک های حیاتی مرتبا در اقیانوس اطلس به نحو نگران کننده ای غرق می شدند. اما در خود لندن و میان دولت ها و مردم متفق، خللی در ایمان به پیروزی نهایی به وجود نیامده بود.

در ۱۲ ژوئن ۱۹۴۱، نمایندگان بریتانیا، کانادا، استرالیا، نیوزیلند و اتحادیه آفریقای جنوبی، دولت های در تبعید بلژیک، چکسلواکی، یونان، لوکزامبورگ، هلند، نروژ، لهستان و یوگسلاوی و ژنرال دوگل، رهبر دولت فرانسه آزاد، در کاخ قدیمی سنت جیمز ملاقات و بیانیه ای را امضا کردند که اشعار می داشت:

"تنها اساس واقعی صلح پایدار در مشارکت آزادی مردمان آزاد در جهانی است که در آن، فارغ از تهدید تجاوز، همه بتوانند از امنیت اقتصادی و اجتماعی بهره مند شوند. قصد ما این است که با هم و با دیگر مردمان آزاد، هم در جنگ و در صلح، برای نیل به این هدف همکاری کنیم."

منشور آتلانتیک

دو ماه بعد، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، فرانکلین دی روزولت و نخست وزیر بریتانیا، وینستون چرچیل در نقطه ای از دریا یعنی همان دریایی که در آن نبرد نومیادانه آتلانتیک به وقوع پیوسته بود، ملاقات و در ۱۴ اوت ۱۹۴۱، اعلامیه مشترکی صادر کردند که در تاریخ به عنوان منشور آتلانتیک شناخته شده است.

آیا می دانستید؟

هیچ کس منشور آتلانتیک را امضا نکرده است

هیچ نسخه امضا شده ای از منشور آتلانتیک وجود ندارد. در آن زمان، چندین پیش نویس تهیه شد تا اینکه کابینه جنگ بریتانیا و دولت واشنگتن متن مورد توافق نهایی را برای یکدیگر تلگراف کردند.

در کنفرانسی مطبوعاتی در دسامبر سال ۱۹۴۴، روزولت، رئیس جمهور ایالات متحده، اقرار کرد که "هیچ کس منشور آتلانتیک را امضا نکرد." در روایت چرچیل، نخست وزیر بریتانیا از کنفرانس یالتا، او به نقل از روزولت عنوان کرد که "منشور آتلانتیک همانند قانون اساسی نانوشته بریتانیا بود- سندی وجود نداشت، در عین حال تمام دنیا آن را می شناختند."

منشور آتلانتیک، در هشت بند اصلی، چشم اندازی برای توافقات پس از جنگ برشمرد:

۱. ایالات متحده یا دولت انگلستان هیچ چشم داشت سرزمینی نداشت.
۲. تغییرات سرزمینی بایست به خواست مردمان مربوطه باشد.
۳. همه مردم حق تعیین سرنوشت داشتند.
۴. موانع تجاری کاهش می یافت.
۵. همکاری های اقتصادی جهانی و پیشبرد رفاه اجتماعی می بایست وجود داشته باشد.
۶. اعضا برای ایجاد جهانی آزاد از آز و ترس همکاری می کردند.
۷. اعضا برای آزادی دریاها همکاری می کردند.
۸. قرار بود کشورهای متجاوز خلع سلاح شوند و پس از جنگ خلع سلاح همگانی باشد.

لازم به ذکر است که سند فوق تاکید کرد به هر دو طرف "غالب [و] مغلوب" حق دسترسی به بازار "در شرایط مساوی" داده خواهد شد. این امر امتناعی آشکار از تضعیف اقتصاد کشورهای شکست خورده با تحریم های تنبیهی بود، مانند تحریم هایی که پس از جنگ جهانی اول بر آلمان تحمیل شده و اعتقاد بر این بود که از اسباب شعله ور شدن آتش جنگ جهانی دوم به حساب می آمد.

در جلسه بعدی شورای نیروهای متفق در کاخ سنت جیمز لندن در ۲۴ سپتامبر ۱۹۴۱، دولت های بلژیک، چکسلواکی، یونان، لوکزامبورگ، هلند، نروژ، لهستان، اتحاد جماهیر شوروی، یوگسلاوی و نمایندگان ژنرال دوگل به اتفاق آرا، پایبندی به اصول سیاست های مندرج در منشور را به تصویب رساندند.

اعلامیه ملل متحد

در روز سال نو ۱۹۴۲، نمایندگان ایالات متحده، انگلستان، اتحاد جماهیر شوروی و چین سندی کوتاه را امضا کردند که به اعلامیه ملل متحد معروف است. روز بعد، نمایندگانی از ۲۲ کشور دیگر امضا خود را به متن افزودند. این سند مهم مسوولیت دولت های امضا کننده در قبال تلاش های جنگی را به حداکثر می رساند و آنها را از ایجاد صلحی جداگانه بر حذر می داشت.

سه سال بعد، هنگام تدارک کنفرانس سان فرانسيسكو، تنها آن دسته از کشورهایایی که به متحدین اعلام جنگ داده و عضو بیانیه ماه مارس ۱۹۴۵ سازمان ملل متحد بودند به شرکت در آن کنفرانس دعوت شدند.

امضا اعلامیه ملل متحد (۱ ژانویه ۱۹۴۲)

می توانیم دنیای بهتر بسازیم

" منشور ملل متحدی که شما اکنون امضا کرده اید ساختاری است مستحکم که روی آن میتوانیم دنیای بهتری بنا کنیم. تاریخ به شما از این حیث افتخار خواهد کرد. شما میان پیروزی در اروپا و پیروزی نهایی، در این مخرب ترین جنگ ها، موفق به کسب پیروزی در برابر خود جنگ شده اید [...] با این منشور، جهان می تواند در انتظار زمانی باشد که همه انسان های ارزشمند ممکن است آبرومندانه به عنوان افراد آزاد زندگی کنند.

"اگر ما در استفاده از منشور موفق نباشیم، به همه کسانی خیانت کرده ایم که جان خود را از دست داده و امکان داده اند اینجا در آزادی و امنیت ملاقات و آن را ایجاد کنیم. اگر به به دنبال استفاده خودخواهانه از منشور، برای یک ملت یا برای گروه کوچکی از ملت ها باشیم، به یک اندازه در این خیانت مقصریم."

هری اس ترومن ، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا ، در کنفرانس سان فرانسیسکو

کنفرانس های مسکو و تهران

مقارن سال ۱۹۴۳، نیروهای متفقین به ایجاد جهانی متعهد شدند که در آن مردم "در همه سرزمین ها بتوانند زندگی خود را فارغ از ترس و آز بگذرانند". اما پایه و اساس سازمانی جهانی هنوز بایست تعریف می شد. در ۳۰ اکتبر ۱۹۴۳، ویاجس مولوتف، آنتونی ایدن و کوردل هال-وزرای خارجه اتحاد جماهیر شوروی، بریتانیا و ایالات متحده- همراه با فو پینگ شن، سفیر چین در اتحاد جماهیر شوروی، اعلامیه مسکو را امضا کردند که

" ضرورت ایجاد سازمانی بین المللی برای حفظ صلح و امنیت جهانی، بر اساس اصل تساوی حاکمیت تمامی کشورهای صلح دوست، و آماده برای عضویت همه این کشورها از بزرگ و کوچک، در اولین تاریخ ممکن را به رسمیت" می شناخت.

در دسامبر سال ۱۹۴۳، رهبران آمریکا، بریتانیا و اتحاد جماهیر شوروی، روزولت ، چرچیل و استالین، در تهران، پایتخت ایران، ملاقات و اعلام کردند که برنامه ای برای پیروزی نهایی هماهنگ کرده اند.

دامبارتن اوکس و پالتا

اصول سازمان جهانی آینده به این ترتیب پایه گذاری شد . ساختار سازمان در کنفرانسی مانند همایش های کسب و کار در دامبارتن اوکس (واشنگتن دی سی) در پاییز سال ۱۹۴۴ توسط نمایندگان چین ، بریتانیا ، اتحاد جماهیر شوروی و ایالات متحده مورد بحث قرار گرفت. در ۷ اکتبر ۱۹۴۴، قدرت های چهارگانه پیشنهادهایی برای چارچوب سازمان جهانی به همه دولت های عضو ملل متحد و مردم همه کشورها جهت بحث و بررسی تسلیم کردند.

با توجه به پیشنهاد های دامبارتن اوکس، چهار نهاد اصلی قرار بود سازمانی تحت عنوان ملل متحد را تشکیل دهند:

« مجمع عمومی متشکل از تمام اعضا، با شورای اقتصادی و اجتماعی تحت اختیار این مرجع

« شورای امنیت مرکب از ۱۱ عضو ، پنج عضو دائم و شش عضو انتخابی توسط مجمع عمومی از میان اعضای باقی مانده برای تصدی سمت به مدت دو سال

« دیوان بین المللی دادگستری

« دبیرخانه

شالوده این طرح، مسئولیت شورای امنیت در جلوگیری از بروز جنگ های آینده بود. مجمع عمومی سازمان ملل به منظور ترویج همکاری بین المللی و تنظیم شرایط احتمالی مختل کننده رفاه به مطالعه، بحث و ارائه توصیه هایی می پرداخت. مجمع مشکلات همکاری در حفظ صلح و امنیت و خلع سلاح را در اصول کلی خود مورد بررسی قرار می داد. با این حال، مجمع در موضوعات مورد بررسی شورای امنیت و کلیه مسائل مقتضی اقدام بایست به شورای امنیت رجوع می کرد.

از دیگر ویژگی های مهم طرح دامبارتن اوکس این بود که دولت های عضو در مقام جلوگیری از جنگ و سرکوبی تجاوز، نیروهای مسلح در اختیار شورای امنیت قرار می دادند. فقدان چنین نیرویی، به قبول سازمان دهندگان، ضعفی مهلك در ساز و کار جامعه ملل برای حفظ صلح به شمار می رفت.

روش عملی رای گیری در شورای امنیت- پرسشی بسیار مهم- در دامبارتن اوکس برای بحث های آینده مفتوح گذاشته شد. در یالتا (کریمه)، این پرسش مجددا مطرح شد، آنجا که چرچیل، روزولت و استالین، همراه با وزیران امور خارجه و روسای ستادشان باری دیگر در کنفرانسی ملاقات کردند. در ۱۱ فوریه ۱۹۴۵، آنان اعلام کردند این مساله حل شده و فراخوان کنفرانس سان فرانسیسکو را صادر کردند.

کنفرانس سان فرانسیسکو : به سوی صلح جهانی

در بهار سال ۱۹۴۵، نمایندگان ۵۰ کشور در سانفرانسیسکو جمع شده بودند. آنان نمایندگان بیش از ۸۰ درصد جمعیت جهان به شمار می آمدند و مصمم بودند سازمانی حافظ صلح و کمک کننده به ساخت جهانی بهتر را راه اندازی کنند.

هدف اصلی از تشکیل کنفرانس سان فرانسیسکو تنظیم سندی بود قابل قبول برای تمام کشورهای که امور سازمان جدید را هدایت می کردند.

آیا می دانستید

عبارت " سازمان ملل متحد " برای نخستین بار توسط رئیس جمهور آمریکا مورد استفاده قرار گرفت

نام "سازمان ملل متحد" توسط فرانکلین دی. روزولت، رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا، پیشنهاد شد. این نام برای نخستین بار به طور رسمی در سال ۱۹۴۲ استفاده شد. زمانی که نمایندگان ۳۶ کشور بیانیه سازمان ملل متحد را امضا کردند، برای ادای احترام به رئیس جمهور روزولت، که چند هفته قبل از امضای منشور درگذشت، تمام حاضران در کنفرانس سان فرانسیسکو با اتخاذ نام "سازمان ملل متحد" موافقت کردند.

منشور، به عنوان مجموعه اصول راهنمای سازمان ملل متحد، در ۲۶ ژوئن ۱۹۴۵ بوسیله نمایندگان ۵۰ کشور امضا شد.

لهستان در کنفرانس شرکت نکرد چرا که در آن زمان، این کشور هنوز دولتی مستقر نداشت. با این حال، لهستان در ۱۵ اکتبر ۱۹۴۵ منشور را امضا کرد و بنابراین به عنوان یکی از اعضای اولیه سازمان ملل متحد در نظر گرفته شده است.

۵۱ کشور عضو (به ترتیب حروف الفبای انگلیسی، با استفاده از نام کشور ها در اکتبر ۱۹۴۵) عبارتند از:

۱. آرژانتین	۱۹. ایتالیایی	۳۷. پاراگوئه
۲. استرالیا	۲۰. فرانسه	۳۸. پرو
۳. بلژیک	۲۱. یونان	۳۹. جمهوری فیلیپین
۴. بولیوی	۲۲. گواتمالا	۴۰. لهستان
۵. برزیل	۲۳. هائیتی	۴۱. عربستان سعودی
۶. جمهوری شوروی سوسیالیستی روسیه سفید	۲۴. هندوراس	۴۲. سوریه
۷. کانادا	۲۵. هندوستان	۴۳. ترکیه
۸. شیلی	۲۶. ایران	۴۴. جمهوری شوروی سوسیالیستی اوکراین
۹. چین	۲۷. عراق	۴۵. اتحادیه آفریقای جنوبی
۱۰. کلمبیا	۲۸. لبنان	۴۶. اتحاد جماهیر شوروی سوسیالیستی
۱۱. کاستاریکا	۲۹. لیبریا	۴۷. انگلستان (پادشاهی متحد)
۱۲. کوبا	۳۰. لوکزامبورگ	۴۸. ایالات متحده آمریکا
۱۳. چکسلواکی	۳۱. مکزیک	۴۹. اروگوئه
۱۴. دانمارک	۳۲. هلند	۵۰. ونزوئلا
۱۵. جمهوری دومینیکن	۳۳. نیوزیلند	۵۱. یوگسلاوی
۱۶. اکوادور	۳۴. نیکاراگوئه	
۱۷. مصر	۳۵. نروژ	
۱۸. السالوادور	۳۶. پاناما	

پس از آن که کشورهای نمایندگی شده، از جمله پنج عضو دائم شورای امنیت (چین، فرانسه، ایالات متحده آمریکا، بریتانیا و اتحاد جماهیر شوروی)، منشور سازمان ملل متحد را امضا کرده آن را به رسمیت شناختند، سازمان ملل در تاریخ ۲۴ اکتبر سال ۱۹۴۵ به وجود آمد.

سازمان ملل متحد چیست؟

ملل متحد سازمانی است منحصر به فرد متشکل از کشورهای مستقلی که برای کار در صلح جهانی و پیشرفت اجتماعی گردهم آمده اند. سازمان به طور رسمی تنها با ۵۱ کشور به وجود آمد. تا سال ۲۰۱۲، اعضای سازمان ملل متحد به ۱۹۳ کشور افزایش یافته بود.

نقطه تمرکز

۲۸ ژوئن ۱۹۱۹: ایجاد جامعه ملل

۳ سپتامبر ۱۹۳۹: حمله به لهستان- بریتانیا و فرانسه به رایش آلمان اعلام جنگ دادند

۷ دسامبر ۱۹۴۱: حمله به پرل هاربر- ایالات متحده آمریکا به متفقین پیوست

۱۲ ژوئن ۱۹۴۱: اعلامیه کاخ سنت جیمز

۱۴ اوت ۱۹۴۱: تصویب منشور آتلانتیک

۲۱ تا ۲۲ ژانویه ۱۹۴۲: اعلامیه سازمان ملل متحد

اکتبر تا دسامبر ۱۹۴۳: همایش های مسکو و تهران

تابستان / پاییز ۱۹۴۴: پیشنهادهای دامبارتن اوکس

۱۱ فوریه ۱۹۴۵: کنفرانس یالتا

۸ مه ۱۹۴۵: اعلام پیروزی متفقین در اروپا

۲۶ ژوئن ۱۹۴۵: تصویب منشور سازمان ملل متحد در کنفرانس سان فرانسیسکو

۲۴ اکتبر ۱۹۴۵: ایجاد سازمان ملل متحد

۱۰ ژانویه ۱۹۴۶: نخستین جلسه مجمع عمومی سازمان ملل متحد در لندن با نمایندگان ۵۱ کشور

۱۲ آوریل ۱۹۴۶: جلسه نهایی و انحلال جامعه ملل

از زمان آغاز به کار سازمان ملل متحد، هیچ کشوری تا کنون از آن اخراج نشده است. در سال ۱۹۶۵، اندونزی به طور موقت بر سر اختلافی با کشور همسایه اش، مالزی، سازمان را موقتاً ترک کرد اما در سال بعد بازگشت.

مجمعی برای همه کشورها، نه دولتی جهانی

دولت‌ها نماینده کشورها و مردمانشان اند. سازمان ملل متحد نماینده نه یک دولت و نه یک ملت خاص است. این سازمان نماینده تمامی اعضای خود است و تنها آنچه را انجام می‌دهد که دولت‌های عضو تصمیم می‌گیرند.

اصول راهنمای سازمان ملل متحد

منشور ملل متحد سند موسس هدایت‌کننده همه تعهدات سازمان است. منشور مجموعه‌ای از دستورات عملی است که حقوق و تکالیف هر یک از دولت‌های عضو و آنچه باید برای رسیدن به اهداف تعیین شده آنها انجام‌پذیر را توضیح می‌دهد. هنگامی که کشوری عضو سازمان ملل متحد می‌شود، اهداف و قواعد منشور را قبول می‌کند.

نشان

نشان اولیه برای کنفرانس سان فرانسیسکو طراحی شد. پس از اندک تغییراتی، این نماد در ۷ دسامبر سال ۱۹۴۶ به عنوان نشان سازمان ملل متحد مورد تأیید قرار گرفت.

آیا می‌دانستید؟

سازمان ملل متحد چند هدف اصلی دارد:

« حفظ صلح در سراسر جهان

« توسعه روابط دوستانه میان ملل

« همکاری برای بهبود زندگی مردم فقیر، غلبه بر گرسنگی، بیماری و بی‌سوادی و تشویق احترام به حقوق و آزادی‌های دیگران

« وجود مرکزی برای کمک به کشورها در دستیابی به این اهداف

پرچم ملل متحد

طرح پرچم نقشه ای از جهان است که توسط تاج گیاه زیتون احاطه شده است نقشه جهان بر قطب شمال متمرکز بوده و تا مدار ۶۰ درجه جنوب عرض جغرافیایی گسترش یافته است: این نوع نمایش اجازه می دهد تمامی کشورها به نشانه برابری ملت ها دیده شوند بی آنکه هیچ کشوری در مرکز پرچم قرار گیرد. شاخه زیتون هم نماد صلح است.

طرح رنگ آمیزی اولیه، طلایی در زمینه ای از آبی نفتی با رنگ سفید برای آبها بود.

پرچم

طرح پرچم رسمی سازمان ملل متحد در تاریخ ۲۰ اکتبر سال ۱۹۴۷ به تصویب رسید. این پرچم متشکل است از نشان رسمی سازمان ملل متحد به رنگ سفید در زمینه ای آبی. علامت به اندازه نیمی از ارتفاع پرچم است و به طور کامل در مرکز قرار گرفته است.

ساختار سازمان

امور سازمان ملل متحد تقریباً در سراسر جهان توسط شش رکن اصلی انجام می پذیرد:

« مجمع عمومی

« شورای امنیت

« شورای اقتصادی و اجتماعی

« شورای قیمومت

« دیوان بین المللی دادگستری

« دبیرخانه

همه این ارکان در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک واقعند، به جز دیوان بین المللی دادگستری، که در شهر لاهه هلند قرار گرفته است.

۱۵ کارگزاری تخصصی وجود دارد که کار خود را با سازمان ملل متحد هماهنگ می کنند. علاوه بر این، ۲۴ برنامه ملل متحد، صندوق، موسسه و نهادهای دیگری وجود دارد که در زمینه های خاص به آنها مسئولیت داده شده است. در مجموع، خانواده سازمان های ملل متحد در حوزه های متنوعی چون بهداشت، غذا و کشاورزی، مخابرات، گردشگری، کار، خدمات پستی، محیط زیست، هواپیمایی غیر نظامی، کودکان، انرژی اتمی، حفاظت از فرهنگ، علوم، پناهندگان، مالکیت فکری، برابری جنسیتی، مواد مخدر، جرایم و تروریسم، اسکان بشر، حمل و نقل دریایی، و آب و هوا تمرکز یافته است. همه این نهادها متفقا با دبیرخانه ملل متحد کار می کنند و نظام سازمان ملل متحد را تشکیل داده اند.

نهاد سازمان ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، که به عنوان زنان ملل متحد شناخته شده، در سال ۲۰۱۰ ایجاد شد. این نهاد آخرین تشکیلات اضافه شده به خانواده سازمان های ملل متحد است. زنان ملل متحد جایگزین چهار نهاد جداگانه است که به مسائل بانوان اختصاص داده شده بود.

شما می توانید در خصوص ارکان ملل متحد و خانواده سازمان ها اطلاعات بیشتری در فصل دوم بیابید.

مقرهای سازمان ملل متحد

مقر سازمان ملل متحد در نیویورک، منطقه ای بین المللی است، یعنی زمینی که سازمان ملل متحد در آن قرار گرفته فقط به کشور میزبان، ایالات متحده آمریکا، تعلق ندارد بلکه متعلق به تمام اعضا است. سازمان ملل متحد پرچم خودش را دارد و ماموران حفاظتی که از منطقه مراقبت می کنند. این سازمان همچنین اداره پست خود را دارد و تمبر خودش را چاپ می کند. این تمبر را می توان تنها از مقرهای سازمان ملل متحد یا از دفاتر سازمان ملل متحد در وین و ژنو استفاده کرد. مجموعه کتابفروشی خود را در محل دارد که کتاب های تخصصی در مورد ملل متحد و موضوعات مرتبط را به فروش می رساند.

نخستین نشست مجمع عمومی سازمان ملل متحد در لندن در سال ۱۹۴۶، تصمیم گرفت مرکز اصلی سازمان ملل متحد را در ایالات متحده قرار دهد. برای میزبانی سازمان ملل متحد، شهرهای فیلادلفیا، بوستون، شیکاگو، سان فرانسیسکو، و غیره در نظر گرفته شد. آنچه در نهایت مجمع عمومی را در استقرار در مکان فعلی متقاعد ساخت، هدیه ای ۸,۵ میلیون دلاری در آخرین لحظات از جان دی راکفلر جونیور بود. پس از آن، اموال اضافه تری از طرف شهر نیویورک هدیه داده شد.

در اواسط دهه ۱۹۴۰، محل انتخاب شده برای مقر سازمان ملل متحد محله ای معمولی و دارای کشتارگاه، گاراژ راه آهن و دیگر ساختمان های تجاری بود.

در ۲۴ اکتبر سال ۱۹۴۹، دبیر کل سازمان ملل، تریگوی لی، سنگ بنای ساختمان ۳۹ طبقه ای را گذاشت. در تاریخ ۲۱ اوت سال ۱۹۵۰، کارکنان دبیرخانه آغاز به حرکت به دفاتر جدید خود کردند. ساختمان های مقر سازمان ملل متحد در نیویورک توسط یک تیم بین المللی از ۱۱ معمار از جمله اسکار نیمیر (برزیل) و لو کوربوزیه (سوئیس / فرانسه) تشکیل شده بود.

مقر سازمان ملل متحد در نیویورک امروز

عضویت و بودجه

سازمان ملل متحد در حال حاضر دارای چهار ردیف بودجه به طور کامل متمایز است:

« بودجه عادی، برای وظایف اصلی در مقر سازمان در نیویورک، دفاتر منطقه ای عمده در ژنو، ناپروبی و وین و طیف وسیعی از دفاتر عملیاتی مستقر در همه قاره ها .

« بودجه حفظ صلح، برای پوشش هزینه عملیات حفظ صلح ، اغلب در مناطق جنگ زده ، در سراسر جهان است .

« بودجه دادگاه کیفری بین المللی رواندا ، واقع در آروشا، تانزانیا، و دادگاه کیفری بین المللی برای یوگسلاوی سابق ، واقع در لاهه ، هلند .

«بودجه مصوب ۱,۹ میلیارد دلار اختصاص داده شده به پروژه نوسازی مقر سازمان ملل متحد- طرح جامع سرمایه (CMP)- که انتظار می رود تا سال ۲۰۱۴ میلادی کامل شود.

پرداخت به سازمان ملل متحد برای هر نوع بودجه ای الزامی است. اعضا طبق توافق مبتنی بر میزان ارزیابی، پرداخت را انجام می دهند. این مقیاس، که هر سه سال تحت بررسی قرار می گیرد، با توجه به توان یک کشور در پرداخت، درآمد ملی و جمعیت اش تنظیم شده است.

سازمان های تخصصی که بخشی از نظام ملل متحد را تشکیل می دهند بودجه ای جداگانه از چهار بودجه سازمان ملل متحد، به شرح فوق، دارند . بخش عمده ای از منابع این سازمان ها از کمک های داوطلبانه دولت ها ، افراد و موسسات تامین می شود.

مقرون به صرفه بودن

بودجه عادی سازمان ملل متحد توسط مجمع عمومی برای مدت دو سال تصویب می شود. بودجه مصوب برای سال ۲۰۱۲-۲۰۱۳ ، ۵,۱۵ میلیارد دلار بوده، که صرف فعالیت های سازمان ملل متحد، کارکنان و زیرساخت های اساسی می شود.

برای حفظ صلح ، بودجه سال مالی ۱ ژوئیه ۲۰۱۱ تا ۳۰ ژوئن ۲۰۱۲ تقریباً ۷ میلیارد دلار بود. در مقایسه، در سال ۲۰۱۰، جهان حدود ۱,۶۳ تریلیون دلار صرف هزینه های نظامی کرد. یک سال هزینه های نظامی می تواند بودجه حفظ صلح سازمان ملل متحد برای بیش از ۲۳۲ سال را جوابگو باشد. صلح به مراتب ارزان تر از جنگ و مقرون به صرفه تر است .

تامین سرمایه ملل متحد

بسیاری از فعالیت های سازمان ملل متحد با مشارکت همگی دول عضو تامین مالی می شود. وجوه اضافی از محل فعالیت های تجاری (تورها، فروش نشریات، پایگاه داده ها، برنامه ها و غیره) به دست می آیند و یا از طریق تشکیلاتی عمومی یا خصوصی که به یک صندوق تحت اداره سازمان ملل متحد برای یک پروژه یا برنامه خاص کمک می کنند.

دولت های عضو ذیل، بزرگترین تامین کنندگان بودجه عادی سال ۲۰۱۲ سازمان ملل متحد به شمار می آیند:

دولت های عضو	میزان مشارکت (به میلیون دلار آمریکا)	میزان مشارکت (به درصد از بودجه)
ایالات متحده آمریکا	۵۶۸،۷۵۰،۷۷۶	۲۲،۰٪
ژاپن	۲۳۳،۹۳۹،۴۱۹	۱۲،۵٪
آلمان	۲۰۷،۲۸۳،۸۰۶	۸،۰٪
پادشاهی متحد بریتانیا و ایرلند شمالی	۱۷۰،۷۲۸،۶۴۲	۶،۶٪
فرانسه	۱۵۸،۳۹۳،۶۸۲	۶،۱٪
ایتالیا	۱۳۹،۳۳۵،۶۸۸	۵،۰٪
کانادا	۸۲،۹۰۸،۳۵۲	۳،۳٪
چین	۸۲،۴۴۳،۰۱۰	۳،۳٪
اسپانیا	۸۲،۱۳۲،۷۸۳	۳،۳٪
مکزیک	۶۰،۹۰۸،۰۳۸	۳،۴٪
جمهوری کره	۵۸،۴۳۶،۲۱۶	۳،۳٪
استرالیا	۴۹،۹۷۳،۵۱۱	۱،۹٪
هلند	۴۷،۹۵۶،۰۳۱	۱،۹٪
برزیل	۴۱،۶۴۸،۰۶۸	۱،۶٪
فدراسیون روسیه	۴۱،۴۱۵،۳۹۷	۱،۶٪

منبع: www.un.org/en/ga

عضویت در ملل متحد

طبق منشور ملل متحد، عضویت در سازمان "برای همه کشورهای صلح دوست که تعهدات مندرج در منشور ملل متحد را قبول داشته و از نظر سازمان قادر باشند این تعهدات را انجام دهند" آزاد است. دولت ها با تصمیم مجمع عمومی بر مبنای توصیه های شورای امنیت در سازمان پذیرفته می شوند. تشریفات به طور خلاصه، به شرح زیر است:

« کشور یا سازمان متقاضی عضویت، درخواست و نامه ای به دبیر کل تسلیم می کند که در آن رسماً بیان می دارد به تعهداتش به موجب منشور پایبند است.

« شورای امنیت تقاضا را بررسی میکند. هر توصیه برای پذیرش باید رای مثبت ۹ کشور از ۱۵ کشور عضو

شورای امنیت را دریافت کند، مشروط بر آنکه هیچ یک از پنج عضو دائم چین، فرانسه، فدراسیون روسیه، انگلستان و ایالات متحده آمریکا به تقاضای مخالف نداده باشند.

« اگر شورا پذیرش را توصیه کرده باشد، توصیه به مجمع عمومی برای بررسی ارائه می گردد. رای اکثریت دو سوم در مجمع لازم است تا دولت جدید پذیرفته شود.

« عضویت زمانی موثر واقع می شود که قطعنامه پذیرش تصویب شده باشد.

ناظران دائمی

کشورهای غیر عضو سازمان ملل متحد، که اعضای یک یا چند سازمان تخصصی اند، می توانند برای اعطای وضعیت ناظر دائم درخواست کنند. وضعیت ناظر دائم صرفاً بر مبنای رویه استوار است، هیچ مقررات مربوطی در منشور ملل متحد وجود ندارد.

این رویه به سال ۱۹۴۶ بر می گردد، هنگامی که دبیرکل سازمان ملل متحد انتخاب سوئیس بی طرف به عنوان ناظر دائمی سازمان را پذیرفت. سوئیس در سال ۲۰۰۲ به عنوان یک کشور عضو در سازمان پذیرفته شد. در سال ۲۰۱۲، واتیکان تنها دولت مستقل با وضعیت ناظر دائم و فلسطین تنها تشکیلاتی با چنین وضعیتی بود.

آیا می دانستید؟

اعضای ملل متحد از ۵۱ کشور در سال ۱۹۴۵ به ۱۹۳ کشور در سال ۲۰۱۲ افزایش یافته است

در ۹ ژوئیه ۲۰۱۱ میلادی، جنوب سودان رسماً از سودان مستقل شد. استقلال آن کشور نتیجه همه پرسی است که در ژانویه ۲۰۱۱ وفق شروط توافقنامه جامع صلح (CPA) انجام پذیرفت و به دهه ها جنگ داخلی بین شمال و جنوب این سرزمین خاتمه بخشید. در تاریخ ۱۳ ژوئیه سال ۲۰۱۱، شورای امنیت قطعنامه ای به تصویب رساند و به مجمع عمومی توصیه کرد جمهوری جنوب سودان به عنوان ۱۹۳امین عضو سازمان ملل متحد پذیرفته شود و جامعه جهانی از کشور تازه استقلال یافته استقبال کند.

ناظران دائم به اکثر جلسات و اسناد مربوطه دسترسی آزاد دارند. بسیاری از سازمان های منطقه ای و بین المللی نیز بر عملکرد و جلسات سالانه مجمع عمومی نظارت دارند.

زبان رسمی

زبان رسمی سازمان ملل متحد عربی، چینی، انگلیسی، فرانسوی، روسی و اسپانیایی است. زبان کار دبیرخانه ملل متحد انگلیسی و فرانسه است.

در جلسات، نمایندگان می توانند به هر یک از زبانهای غیر رسمی ملل متحد صحبت کنند. در چنین مواردی، هیات نمایندگی باید خواه ترجمه شفاهی خواه مکتوب سخنرانی به یکی از زبان های رسمی را فراهم آورد.

پرچم ملی سودان جنوبی- سومین پرچم از سمت چپ- متعاقب پذیرش این کشور به عنوان ۱۹۳امین عضو ملل متحد در مقر سازمان در اهترزاز است.

دانسته هایتان را بیازمایید

۱. چه کسی برای نخستین بار اندیشه وجود سازمانی برای پاسداری از حیات صلح آمیز اجتماع ملت ها را مطرح کرد؟
۲. نام اولین سازمان بین المللی با هدف حفظ صلح جهانی چیست؟
۳. جامعه ملل چه بود؟
۴. جامعه ملل چه وقت و به چه علت منحل شد؟
۵. در چه سالی سازمان ملل متحد بنیان نهاده شد؟
۶. عبارت "ملل متحد" ابداع کیست؟
۷. در کدام پایتخت اروپایی اولین مجمع عمومی ملل تشکیل جلسه داد؟
۸. اعلامیه سازمان ملل متحد در چه هنگام امضا شد؟
۹. فقط نمایندگان ۵۰ کشور در اجلاس سان فرانسیسکو شرکت داشتند، پس چگونه سازمان ملل متحد ۵۱ عضو اولیه دارد؟
۱۰. کدام کشور برای اولین بار منشور ملل متحد را امضا کرد و چرا؟
۱۱. مجموعه قواعد و مقررات سازمان ملل متحد چه نام دارد؟
۱۲. اهداف چهار گانه سازمان ملل متحد چیست؟
۱۳. چه روی پرچم سازمان ملل متحد، نقشه جهان را احاطه کرده و نماد چیست؟
۱۴. چرا شهر نیویورک به عنوان مقر سازمان ملل متحد انتخاب شد؟
۱۵. نام سه کمک کننده مهم در تامین بودجه عادی ملل متحد کدام است؟
۱۶. سازمان ملل متحد امروز چندکشور عضو دارد؟
۱۷. چند کشور تا کنون سازمان ملل متحد را ترک کرده اند؟
۱۸. آیا یک فرد می تواند به عضویت سازمان ملل متحد درآید؟
۱۹. سازمان ملل چند رکن اصلی دارد؟
۲۰. زبان های رسمی سازمان ملل متحد کدام است؟

فصل دوم

خانواده ملل متحد

خلاصه حقایقی در مورد خانواده ملل متحد

امور سازمان ملل متحد توسط شش نهاد اصلی و خانواده ای از سازمان ها شامل ۱۵ کارگزاری، ۲۴ برنامه و سایر تشکیلات تخصصی انجام می پذیرد.

در سال ۲۰۱۰، صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف) ۲,۵ میلیارد دوز **واکسن** خریداری و آنها را در ۹۹ کشور توزیع کرد، این مقدار به ۵۸ درصد کودکان جهان رسید.

دفتر کمیساریای عالی امور پناهندگان (UNHCR) کمک ها و حمایت ها را برای بیش از ۳۶ میلیون **پناهنده و آواره** در سراسر جهان فراهم می کند.

نظام ملل متحد در ایجاد **استانداردهای فنی** مخابرات، هواپیمایی غیرنظامی، حمل و نقل و خدمات پستی دخیل است و بده بستان های بین المللی را میسر کرده است.

سازمان ملل متحد و کارگزاری تخصصی اش، سازمان بهداشت جهانی (WHO)، برای **ایمن سازی همگانی در برابر بیماری های دوران کودکی** مبارزه می کنند. در نتیجه این اقدامات، آبله ریشه کن شده و موارد فلج اطفال تا ۹۹ درصد کاهش یافته است .

برنامه جهانی غذا ، خط مقدم سازمان ملل متحد برای سازماندهی کمک های غذایی، به طور متوسط ۳٫۷ میلیون تن غذا در سال ارسال می کند که در سال ۲۰۱۱ به حدود ۹۰ میلیون نفر در ۷۳ کشور جهان رسید. در طول دهه گذشته، بانک جهانی، از طریق انجمن توسعه بین المللی (IDA)، به نجات جان حداقل ۱۳ میلیون تن کمک کرد. تامین مالی IDA ۳۱۰ میلیون کودک را ایمن ساخت و **دسترسی به آب و تصفیه** را برای ۱۷۷ میلیون نفر میسر کرد.

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو) تا پایان سال ۲۰۱۱، **۹۳۶ مکان تاریخی** را در فهرست میراث جهانی خود قرار داده است. میراث جهانی، میراث ما از گذشته است، آنچه امروز با آن زندگی می کنیم و به نسل های آینده منتقلش می سازیم.

ارکان اصلی ملل متحد

منشور، شش رکن اصلی سازمان ملل متحد را ایجاد کرده است. این خلاصه ای است از ترکیب و وظایف رکن های مذکور.

مجمع عمومی

نمایندگان تمامی اعضای سازمان ملل متحد (در حال حاضر ۱۹۳ کشور) در مجمع عمومی حضور دارند. هر ملت، غنی یا فقیر، بزرگ یا کوچک، یک رای دارد:

« چین با بیش از یک میلیارد نفر جمعیت، همانند کشور نائورو با جمعیت ۱۳،۰۰۰ نفری اش، دارای یک رای است.

« بزرگترین کشور در جهان، فدراسیون روسیه ، صاحب یک رای است، درست مانند شاهزاده نشین موناکو، که تقریباً به اندازه پارک مرکزی شهر نیویورک است.

دولت عضو می تواند حق رای خود را از دست بدهد، اگر نتواند بدهی هایش به سازمان را بپردازد. این مبلغ برابر یا بیش از مقدار سهم دو سال گذشته کشور در مشارکت در هزینه های سازمان است. اگر دولت عضو بتواند ثابت کند که شرایط خارج از سلطه اش به این ناتوانی در پرداخت منجر شده، از شمول ضمانت اجرای فوق مستثنی است.

در مجمع عمومی، تصمیم گیری در مورد مسائلی از قبیل صلح و امنیت بین المللی، پذیرش اعضا جدید و بودجه سازمان ملل متحد با اکثریت دو سوم آراء صورت می گیرد. موارد دیگر نیازمند تنها یک اکثریت ساده است. در سال های اخیر، تلاش ویژه ای در جریان بوده تا برای گرفتن تصمیم به جای رای گیری رسمی، از وفاق و اجماع عام استفاده شود.

جلسه عادی مجمع عمومی هفته سوم سپتامبر از روز سه شنبه آغاز می شود و در طول سال ادامه دارد. در آغاز هر جلسه عادی، مجمع مباحثات کلی برگزار می کند که در آنها روسا کشورها و دولت ها و سایرین به بیان نظراتشان در دستور کاری دربرگیرنده موضوعات مورد توجه جامعه بین المللی، از جنگ و تروریسم تا بیماری و فقر می پردازند.

همه ساله، مجمع عمومی مقام ریاست جلسه را برای اعمال نظارت بر نشست ها انتخاب می کند. برای اطمینان از نمایندگی عادلانه مناطق جغرافیایی، ریاست در میان پنج گروه از کشورها در گردش است:

« کشورهای آفریقایی

« کشورهای آسیایی

« کشورهای اروپای شرقی

« آمریکای لاتین و کشورهای کارائیب

« اروپای غربی و دیگر کشورها

وظایف

مجمع عمومی رکن اصلی است که

« در هر موضوع، مگر آنهایی که در همان زمان از سوی شورای امنیت تحت بررسی است، بحث می کند و توصیه ارائه می دهد.

« در مورد مسائل مربوط به درگیری های نظامی و مسابقه تسلیحاتی بحث می کند.

« برای بهبود وضعیت کودکان، جوانان، زنان و سایرین، در مورد راه ها بحث می کند.

« در موضوعات مربوط به توسعه پایدار و حقوق بشر بحث می کند.

« تصمیم می گیرد هر یک از دولت های عضو چه مقدار باید به سازمان ملل متحد بپردازند و چگونه این پول هزینه شود.

کمیته های اصلی

به علت وجود تعداد قابل توجهی از مسائل مقتضی بررسی، مجمع عمومی موضوعات را میان شش کمیته اصلی و سایر نهادهای تابعه توزیع می کند. کمیته ها و ارکان، مسائل را به بحث گذاشته تا جایی که ممکن است تلاش می کنند مواضع متنوع و احتمالی کشورهای مختلف را هماهنگ سازند، و آنگاه در جلسه عمومی (کامل) مجمع، پیش نویس قطعنامه ها و تصمیمات برای بررسی را مطرح کنند. شش کمیته اصلی عبارتند از:

« کمیته اول، که به موضوعات خلع سلاح و امنیت بین المللی می پردازد

« کمیته دوم، که در اقتصاد و مسائل مالی متخصص است

« کمیته سوم، که بر موضوعات اجتماعی، بشردوستانه و فرهنگی تمرکز دارد

« کمیته چهارم، که به مسائل سیاسی خاص و مسائل مربوط به استعمارزدایی می پردازد

« کمیته پنجم، که در امور اداری و مسائل مربوط به بودجه به کار مشغول است

« کمیته ششم، که مسائل حقوقی را تحت بررسی دارد

مجمع عمومی با ظرفیت پذیرایی از همه هیئت های نمایندگی. هر هیئت دارای شش کرسی است، و تالاری برای رسانه ها و عموم وجود دارد که مجموع صندلی ها را به ۱۸۹۸ عدد می رساند.

نمونه اقدامات اتخاذ شده در مجمع عمومی

در سپتامبر سال ۲۰۰۰، مجمع عمومی ملل متحد اعلامیه هزاره، تعهدی جهانی برای کاهش فقر شدید با ضرب الاجلی برای سال ۲۰۱۵، را تصویب کرد که تحت عنوان اهداف توسعه هزاره شناخته شده است. در سال ۲۰۰۶، دولت های عضو ملل متحد بر فرایند اصلاح کار مجمع عمومی برای سرعت بخشیدن به فرایند تصمیم گیری، همگرایی دستور کار و تقویت نقش و اقتدار مجمع عمومی موافقت کردند. در سال ۲۰۰۶، مجمع عمومی استقرار شورای جدید حقوق بشر به جای کمیسیون حقوق بشر سازمان ملل متحد را تصویب کرد. شورا، که در ۱۹ ژوئن ۲۰۰۶ در ژنو افتتاح شد، در نظام ملل متحد به عنوان نهاد تابعه مجمع عمومی مرتبه ای بالاتر دارد.

در ژوئیه سال ۲۰۱۰، مجمع عمومی با ایجاد سازمان زنان ملل متحد گامی تاریخی به سمت تحقق اهداف سازمان در برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان برداشت. سازمان زنان ملل متحد منابع و وظایف چهار نهاد مجزای ملل متحد را برای تاثیر گذاری بیشتر تجمیع نموده است. توانمندسازی زنان پیشرفت در آموزش و پرورش، بهداشت، بهره وری و اقتصاد را سبب می شود و در نتیجه سطح توسعه یک کشور را افزایش می بخشد. در سپتامبر ۲۰۱۰، مجمع عمومی راهبرد جدید جهانی را برای بهداشت زنان و کودکان برگزید. هدف از این ابتکار نجات جان بیش از ۱۶ میلیون نفر زن و کودک، کمک به جلوگیری از ۳۳ میلیون حاملگی ناخواسته، حفاظت ۱۲۰ میلیون کودک از ذات الریه و ۸۸ میلیون از کوتاه قدی ناشی از سوء تغذیه بود.

در دسامبر سال ۲۰۱۰، مجمع عمومی ۲۰۱۱ تا ۲۰۲۰ را دهه ملل متحد در زمینه تنوع زیستی اعلام کرد. حفاظت از تنوع زیستی در جهت منافع خود ماست. منابع زیستی ارکان ساخت تمدن هایمان به شمار می آیند. از دست رفتن تنوع زیستی، منابع غذایی ما و فرصت ما برای تفریح و گردشگری و منابع چوب، دارو و انرژی را در معرض خطر قرار می دهد. این امر با عملکردهای ضروری زیست محیطی هم تداخل پیدا می کند. در سپتامبر ۲۰۱۱، با اذعان به این مهم که بیماری های غیر واگیر دار از چالش های عمده برای توسعه در قرن بیست و یکم به شمار می رود، مجمع عمومی نشست در سطوح بالا تشکیل داد. رهبران جهان در نیویورک توافق کردند قبل از پایان سال ۲۰۱۲، هدف هایی برای مبارزه با بیماری های قلب، سرطان، دیابت و بیماری های ریوی قرار دهند و سیاستهایی اتخاذ کنند که سیگار کشیدن را کاهش و محتوای نمک، قند و چربی را در غذاهایی که باعث چاقی، آسیب و مرگ است تقلیل می دهد.

شورای امنیت

اتاق شورای امنیت، هدیه ای از نروژ توسط هنرمند نروژی Arnstein Arneberg برای این اتاق طراحی گردیده است. نقش بر دیوار اثر Krohg (از نروژ) نماد وعده صلح آینده و آزادی فردی است و قسمت اعظم دیوار شرقی را می پوشاند.

وظایف

شورای امنیت رکن اصلی است که

« در همه اختلافات یا اوضاعی که ممکن است منجر به بروز درگیری بین المللی شود تحقیق می کند

« روشها و شرایط حل و فصل اختلافات را توصیه می کند

« اقدام در برابر هر گونه تهدید یا عمل تجاوز را توصیه می کند

« به مجمع عمومی توصیه می کند که چه کسی باید به عنوان دبیر کل سازمان ملل متحد تعیین شود

عضویت

شورای امنیت دارای ۱۵ عضو است . پنج عضو دائمی: چین، فرانسه، فدراسیون روسیه، انگلستان و ایالات متحده. ۱۰ عضو غیر دائمی توسط مجمع عمومی برای مدت دو سال انتخاب می شوند و بر اساس مناطق جغرافیایی که نماینده شان اند انتخاب صورت می پذیرد.

پنج کشور حق وتو دارند

در پایان جنگ جهانی دوم ، چین ، فرانسه ، اتحاد جماهیر شوروی (که در سال ۱۹۹۰ فدراسیون روسیه جایگزین آن شد) ، انگلستان و ایالات متحده نقشی اساسی در تأسیس سازمان ملل متحد ایفا کردند. تدوین کنندگان منشور ملل متحد تصور می کردند که این پنج کشور همچنان نقش مهمی در حفظ صلح و امنیت بین المللی ایفا می کنند. بنابراین، به "پنج بزرگ" جهان قدرت تصمیم گیری ویژه ای داده شد که به طور غیررسمی تحت عنوان "حق وتو" شناخته شده است. تدوین کنندگان توافق کردند که اگر هر یک از "پنج بزرگ" جهان در شورای ۱۵ عضو امنیت رای منفی دهند، قطعنامه یا تصمیم تأیید نمی شود .

برخی دولت های عضو می خواهند تغییراتی در عضویت شورای امنیت ایجاد شود. آنها برای افزایش تعداد اعضای دائمی و حضور کشورهای بزرگ بیشتر در شورا تلاش می کنند، و استدلالشان این است که مسائل آفریقا ۷۰ درصد کار شورای امنیت را به خود اختصاص داده، با این حال این قاره هنوز فاقد کرسی دائمی است.

جلسات

بر خلاف مجمع عمومی، شورای امنیت جلسات عادی ندارد. در عوض، می توان آن را در هر زمان برای تشکیل جلسه با اطلاع قبلی بسیار کوتاهی فراخواند. اعضا به نوبت و هر بار یک ماه ریاست شورای امنیت را بر عهده دارند. آنها بر اساس حروف الفبای انگلیسی نام دولت های عضو که نماینده شان اند خدمت می کنند.

برای تصویب یک قطعنامه در شورای امنیت، ۹ عضو از ۱۵ عضو باید رأی "آری" دهند؛ با این حال، اگر هر یک از پنج عضو دائم رأی "نه" دهد- چنین رأیی اغلب به عنوان وتو مورد اشاره قرار می گیرد- بنابر این قطعنامه تصویب نمی شود.

نمونه اقدامات انجام شده در شورای امنیت

شورا دو دادگاه کیفری بین المللی برای محاکمه مسئولان جنایات جنگی و جنایات علیه بشریت در یوگسلاوی سابق و رواندا، در خلال سال ۱۹۹۰ تشکیل داد.

پس از حملات تروریستی به ایالات متحده در ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، شورا کمیته ضد تروریسم اش را به منظور کمک به دولت ها برای افزایش توان مبارزه با تروریسم ایجاد کرد.

در ژوئیه ۲۰۰۷، در تلاش برای سرکوب خشونت در منطقه دارفور در غرب سودان، جایی که جنگ بین شبه نظامیان طرفدار دولت و چریک های شورشی از سال ۲۰۰۲ بیش از ۲۵۰،۰۰۰ کشته بر جای نهاده بود، شورا به اتفاق آرا به استقرار نیروهای مشترک ۲۶،۰۰۰ نفری سازمان ملل متحد و اتحادیه آفریقا در دارفور (UNAMID) رأی داد.

در ۹ ژوئن ۲۰۱۰، به دلیل عدم پیروی ایران از قطعنامه های پیشین تضمین کننده ماهیت صلح آمیز برنامه هسته اش، شورای امنیت با گسترش تحریم تسلیحاتی و محدودتر کردن فعالیت موسسات مالی و حمل و نقل مربوط به "فعالیت های ویژه گسترش سلاح های هسته ای"، تحریم هایی بیشتر بر این کشور اعمال کرد.

در ۱۷ مارس ۲۰۱۱، شورا قطعنامه ۱۹۷۳ را تصویب کرده ممنوعیت پرواز در حریم هوایی لیبی را در تمام منطقه پرواز ممنوع وضع و تحریم های بیشتری بر رژیم سرهنگ معمر قذافی و حامیان مسلح آن اعمال نمود. هدف این اقدامات جلوگیری از وقوع حملات مرگبار بیشتر به غیر نظامیان در طول جنگ داخلی آن کشور بود.

در ژوئیه ۲۰۱۱، پس از اعلام استقلال جنوب سودان، شورا یک نیروی جدید به نام ماموریت سازمان ملل متحد در جمهوری سودان جنوبی (UNMISS) تشکیل داد تا صلح و امنیت را ترویج کرده به ایجاد شرایط مساعد برای توسعه در کشور جدید کمک کرده باشد.

شورای اقتصادی و اجتماعی

شورای اقتصادی و اجتماعی (ECOSOC) مجمعی است برای بحث های اقتصادی، از قبیل بازرگانی، ترابری و توسعه اقتصادی، و مسائل اجتماعی، مانند فقر و معیشت بهتر. شورا همچنین به کشورها کمک می کند تا بر سر چگونگی بهبودی شرایط آموزش و پرورش و بهداشت و چگونگی ترویج احترام و رعایت حقوق بشر و آزادی های مردم در همه جا به توافق برسند.

وظایف

ECOSOC رکن اصلی است که

« معیارهای بالاتر زندگی، اشتغال کامل، و پیشرفت اقتصادی و اجتماعی را ترویج می دهد.

« راه حل های بین المللی اقتصادی ، اجتماعی و مشکلات بهداشتی را شناسایی می کند.

« همکاری های بین المللی فرهنگی و آموزشی را تسهیل می کند.

« احترام جهانی به حقوق بشر و آزادیهای اساسی را تشویق می کند.

شورای اقتصادی و اجتماعی اختیار دارد مطالعات و گزارشهای مرتبط با مسائل فوق را به تهیه کند یا دستور دهد تهیه شان کنند. شورا همچنین در آماده سازی و سازماندهی کنفرانس های عمده بین المللی در زمینه های اقتصادی، اجتماعی و موضوعات مرتبط و نیز در پیگیری عملی این همایش ها دخیل است.

عضویت

ECOSOC دارای ۵۴ عضو است که برای یک دوره سه ساله خدمت می کنند. رای دادن در شورا با اکثریت ساده محقق شده هر عضو دارای یک رای است .

همه ساله، شورای اقتصادی و اجتماعی چند جلسه کوتاه با تمرکز بر برنامه ریزی امور خود برگزار می کند که اغلب نمایندگان جامعه مدنی هم در آن شرکت می کنند. شورا همچنین جلسه " اساسی " سالانه به مدت چهار هفته در ماه ژوئیه برگزار کرده در مورد مسائل دارای اهمیت زیاد یا اهمیت کاربردی برای همه کشورهای مربوط به بحث می پردازد. محل برگزاری، به تناوب، بین ژنو و نیویورک در تغییر است .

شورای قیمومت

شورای اقتصادی و اجتماعی دارای کمیسیون های مختلفی است که به طیف گسترده ای از مسائل داخل در حیطه نظارت آن می پردازند، از جمله این کمیسیون هاست:

« کمیسیون مواد مخدر

« کمیسیون توسعه اجتماعی

« کمیسیون جمعیت و توسعه

« کمیسیون آمار

« کمیسیون پیشگیری از جرم و عدالت کیفری

« کمیسیون توسعه پایدار

« کمیسیون علم و فناوری برای توسعه

« مجمع ملل متحد برای جنگل ها

شورا همچنین پنج کمیسیون منطقه ای را هدایت می کند:

« کمیسیون اقتصادی آفریقا (ECA)

« کمیسیون اقتصادی اروپا (ECE) ، که همچنین کشورهای شمال امریکا و اتحاد جماهیر شوروی سابق را پوشش می دهد

« کمیسیون اقتصادی آمریکای لاتین و کارائیب (ECLAC)

« کمیسیون اقتصادی و اجتماعی آسیا و اقیانوسیه (ESCAP)

« کمیسیون اقتصادی و اجتماعی غرب آسیا (ESCWA) ، که کشورهای عربی واقع در آسیا ، به علاوه مصر و سودان را پوشش می دهد

شورای قیمومت

در ۱۹۴۵ ، زمانی که سازمان ملل متحد تاسیس شد ، ۱۱ سرزمین غیر خود گردان (عمدتا در آفریقا و اقیانوس آرام) تحت نظارت بین المللی قرار گرفتند. اهداف اصلی نظام قیمومت ترویج پیشرفت ساکنان سرزمین های تحت قیمومت این چنینی و پیشرفت آنها به سوی خود مختاری یا استقلال بود.

شورای قیمومت

شورای قیمومت متشکل است از اعضای دائم شورای امنیت (چین ، فرانسه ، روسیه ، انگلستان و ایالات متحده آمریکا). هر عضو یک رای دارد و تصمیمات به اکثریت مطلق گرفته می شود.

جلسات

از زمانی که آخرین سرزمین تحت قیمومت-پالائو، که سابقا توسط ایالات متحده اداره می شد- در سال ۱۹۹۴ به خودمختاری رسیده به جرگه اعضا سازمان ملل متحد پیوست ، شورا رسماً عملیات خود را پس از نزدیک به نیم قرن به حالت تعلیق درآورد. شورای قیمومت تنها زمانی دوباره دیدار خواهد کرد که نیازی مطرح شود .

استعمارزدایی

در ۱۹۴۵، نیمی از مردم جهان در کشورهای زندگی می کردند که از خارج اداره می شد. این کشورها که به عنوان مستعمرات شناخته شده اند، غالباً توسط تعداد انگشت شماری قدرت اروپایی کنترل می شد.

در خلال فرایند موسوم به استعمار زدایی، سازمان ملل متحد کمک کرد تا مستعمرات استقلالشان را به دست آورند. مجمع عمومی، در سال ۱۹۶۰، بیانیه ای برای استقلال سریع تمام مستعمرات و مردمان آنها به تصویب رساند. در سال بعد، ملل متحد کمیته ویژه ای برای استعمارزدایی راه اندازی کرد. در نتیجه تلاش های ملل متحد، بیش از ۸۰ مستعمره سابق خود از اعضای کنونی سازمان محسوب می شوند.

امروزه، حدود یک میلیون نفر در سرزمین های وابسته زندگی می کنند. بسیاری از سرزمین ها- اغلب جزایر کوچک یا دورافتاده- مایل به باقی ماندن تحت سیطره قدرت های اداره کننده خارجی اند و نهادهای خودمختار محلی برای مدیریت امور خود تاسیس کرده اند. با این حال، پس از خروج اسپانیا به عنوان قدرت اداره کننده در سال ۱۹۷۶، وضعیت صحرای غربی حل نشده باقی ماند. این نقطه مرکز توجه ملل متحد باقی مانده و سازمان ملل متحد هیات برگزاری همه پرسی در صحرای غربی (MINURSO) را در سال ۱۹۹۱ مستقر کرده است. رفراندوم مورد بحث ساکنان سرزمین را دعوت می کند تصمیم بگیرند که آیا به استقلال کامل و تبدیل شدن به کشوری مستقل تمایل دارند یا می خواهند با مراکش ادغام شوند.

دیوان بین المللی دادگستری

دیوان بین المللی دادگستری که همچنین به عنوان دادگاه جهانی مشهور است، به موجب منشور ملل متحد در سال ۱۹۴۵ تاسیس شد و کار خود را در آوریل ۱۹۴۶ آغاز کرد. مقر دادگاه در کاخ صلح لاهه (هلند) واقع است. از شش رکن اصلی سازمان ملل متحد، دیوان تنها رکنی است که در نیویورک قرار ندارد.

وظایف

دیوان رکن اصلی است که

« به دعاوی حقوقی طرح شده دولت ها طبق حقوق بین الملل رسیدگی می کند
« در مورد مسائل حقوقی ارجاع شده توسط ارکان مجاز ملل متحد و سازمان های تخصصی نظرات مشورتی ارائه می دهد.

دولت ها دعوايشان را نزد دیوان می آورند تا راه حل بی طرفانه ای برای اختلافاتشان با کشورهای دیگر پیدا شود. با حل و فصل مسالمت آمیز مسائلی چون مرزهای زمینی و دریایی و حاکمیت سرزمینی، دیوان اغلب از تشدید اختلافات و تبدیلشان به درگیری های بزرگتر منجر به از دست رفتن زندگی ها جلوگیری کرده است .

همه آراء صادره توسط دادگاه قطعی و غیر قابل تجدید نظر خواهی است.

در پی مسابقه ای بین المللی، معمار فرانسوی لویی کوردونیه برنده طراحی کاخ صلح لاهه، هلند شناخته شد. این کاخ مقر دیوان بین المللی دادگستری و اسلاف آن از سال ۱۹۱۲ میلادی است.

عضویت

دیوان مرکب از ۱۵ قاضی برگزیده مجمع عمومی و شورای امنیت است. هیچ دو قاضی نمی توانند از یک کشور باشند، و اکثریت نه قاضی در اتخاذ تصمیم لازم است. دیوان دبیرخانه ای دارد که بعنوان رکن اداری آن در انجام وظایف کمک می کند.

قضایا و آرا مشورتی

دیوان در مقام قضاوت، به اختلافات بین المللی مربوط به حقوق اقتصادی، حفاظت از محیط زیست، حق عبور، استفاده از زور، دخالت در امور داخلی کشورها، روابط دیپلماتیک، گروگانگیری، حق پناهندگی و تابعیت رسیدگی کرده است.

از سال ۱۹۴۶، دیوان بین المللی دادگستری حدود ۱۵۰ قضیه را بررسی کرده و آراء متعددی در دعاوی ارجاع شده دولتها صادر کرده و نظرات مشورتی در پاسخ به طیفی از سازمان های تابع ملل متحد ارائه داده است. تعداد قضایای ارائه شده به دادگاه، از سال های دهه ۱۹۷۰، که تنها به یک یا دو قضیه رسیدگی می کرد، به طور قابل توجهی افزایش یافته است. در ابتدای سال ۲۰۱۲، ۱۶ دعوا در انتظار صدور رای دیوان قرار داشت و یکی از آنها تحت بررسی فعال بود.

در میان نظرات مشورتی صادره توسط دیوان، موضوعاتی چون عضویت در سازمان ملل متحد، غرامت برای صدمات وارد شده در زمان خدمت برای سازمان ملل متحد، وضعیت سرزمینی صحرای غربی و قانونی بودن تهدید یا استفاده از سلاح های هسته ای مورد بررسی قرار گرفته است.

دبیرخانه

دبیرخانه، به ریاست دبیر کل سازمان ملل متحد، کارکنانی از ملیت های سراسر جهان دارد. آنان به امور همه روزه سازمان می پردازند و وظایفشان به همان اندازه مشکلات، متنوع است. این وظایف از اداره عملیات حفظ صلح تا میانجی گری در اختلافات بین المللی و بررسی روندهای اجتماعی و اقتصادی را شامل می شود. دبیرخانه در خدمت دیگر ارکان ملل متحد هم هست و مسئول مدیریت برنامه و سیاست های وضع شده توسط آنها است.

وظایف

دبیرخانه رکن اصلی است که

عملیات حفظ صلح را اداره و اختلافات بین المللی را واسطه گری می کند و برنامه های کمک بشردوستانه را سازمان می دهد.

روند های اقتصادی و اجتماعی را بررسی کرده، مطالعات در مورد حقوق بشر، توسعه پایدار و زمینه های دیگر را آماده و انواع نشریات را منتشر می کند.

مقدمات موافقت نامه های بین المللی را فراهم میسازد.

به جهان- رسانه ها، دولت ها، سازمانهای غیر دولتی، شبکه های پژوهشی و دانشگاهی، مدارس و کالج ها و عامه مردم- در مورد کار سازمان ملل متحد اطلاعات ارائه می دهد.

در اجرای تصمیمات سازمان ملل متحد یاری می رساند.

کنفرانس های بین المللی در موضوعات مورد توجه نوع بشر را سازماندهی می کند.

سخنرانی ها و اسناد را به شش زبان رسمی ملل متحد ترجمه می کند.

اطلاعات بیشتر

دفتر کمیسریای عالی حقوق بشر جزئی است از دبیرخانه

دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر ملل متحد (OHCHR) نه یک کارگزاری سازمان، که بخشی جدایی ناپذیر از دبیرخانه سازمان ملل متحد به شمار می رود. OHCHR که مقر اصلی اش در ژنو واقع است، نماینده تعهد جهانی به آرمان همگانی کرامت انسانی است. این سازمان برای کمک به ترویج و اعمال حقوق بشر در سراسر جهان با تمام دولت ها کار می کند.

کمیساریا برای کمک به اعمال معیارهای بین المللی حقوق بشر کمک هایی را شامل ارائه تخصص ها و آموزش های فنی در اجرای عدالت، اصلاحات قانونگذاری و فرایند انتخابات فراهم می کند.

OHCHR همچنین به نهادهای دیگر در حمایت از حقوق بشر کمک کرده به همه زنان، کودکان و مردان در تحقق آرمانهای مشروع شان یاری می رساند و در مواجهه با نقض حقوق بشر توسط عوامل دولتی و غیر دولتی در سراسر جهان داد اعتراض سر می دهد. متأسفانه، امروزه هنوز بسیاری موارد نقض حقوق بشر حادث می شود که به بررسی دقیق مستقل و عینی سازمان ملل متحد نیازمند است.

دبیرکل

منشور ملل متحد دبیر کل سازمان ملل را به عنوان مقام عالی اداری سازمان توصیف کرده که باید در این حوزه عمل کرده وظایفی را انجام دهد که توسط مجمع عمومی، شورای امنیت، شورای اقتصادی و اجتماعی و سایر ارکان ملل متحد به او "سپرده شده است".

کارکنانی از همه کشورها- تحت عنوان " کارمندان بین المللی"- به دبیر کل در انجام وظایفش کمک می کنند. بر خلاف دیپلمات های سنتی، که نماینده کشور خاص و منافع آنها، کارمندان بین المللی به همه ۱۹۳ کشور عضو خدمت می کنند و اوامر را نه از دولتشان بلکه از دبیر کل سازمان ملل متحد دریافت می کنند. آنان، مستقلانه از عوامل سیاسی و دیگر اشکال مداخله، منافع سازمان را بر منافع خود ترجیح می دهند.

آیا می دانستید؟

دبیر کل به تنهایی عمل نمی کند

دبیر کل بدون حمایت و تصویب دول عضو سازمان ملل متحد عمل نمی کند. هر اقدامی، خواه مربوط به نیروهای حافظ صلح خواه مربوط به مناطق جنگ زده یا کمک به بازسازی یک کشور پس از جنگ یا بلایای طبیعی، توسط دولت های عضو باید برنامه ریزی شده باشد.

نقش دبیرکل

دبیر کل سازمان ملل

« موضوعات مورد بحث در مجمع عمومی یا هر رکن دیگر ملل متحد را پیشنهاد می کند
« هر مشکل بالقوه تهدید کننده صلح جهانی را به معرض توجه شورای امنیت می رساند
« به عنوان " داور " در اختلافات بین دولت های عضو عمل می کند
« "مساعی جمیله"- یعنی اقدامات علنی و غیر علنی در نظر گرفته شده بر اساس استقلال، صداقت و بی طرفی دبیر کل سازمان ملل و اعتبار و وزن جامعه بین المللی را به عمل آورد تا از حدوث، افزایش یا گسترش اختلافات بین المللی جلوگیری کند

بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل متحد

بان کی مون هشتمین دبیر کل سازمان ملل متحد است. اولویت های او عبارتند از بسیج رهبران جهان در برابر مجموعه ای از چالش های جدید جهانی، از تغییرات آب و هوایی و دگرگونی های اقتصادی تا بیماری های همه گیر و فشارهای روز افزون مربوط به غذا، انرژی و آب. او به دنبال ساخت پلی میان دولت های عضو، دادن مجال اظهار نظر به فقیرترین و آسیب پذیرترین مردمان جهان و تقویت خود سازمان است. دبیر کل سازمان ملل گفته است " من در جنگ بزرگ شدم و شاهد بودم سازمان ملل متحد به کشورم در بهبودی و بازسازی اش کمک کرد. این تجربه نقش بزرگی داشت در آنچه مرا به تعقیب حرفه ای در زمینه خدمات عمومی واداشت. به عنوان دبیر کل سازمان ملل، مصمم هستم این سازمان را ارائه دهنده نتایج ملموس و معنی داری ببینم که صلح، توسعه و حقوق بشر را به پیش می برد." آقای بان کی مون در ۱ ژانویه ۲۰۰۷ متصدی دبیرکلی شد.

نکات برجسته دستور کار پنج ساله آقای بان کی مون در دوره دوم دبیرکلی اش (۲۰۱۲-۲۰۱۷) عبارتند از :
« ارتقا توسعه پایدار با شتاب بخشیدن به پیشرفت به سمت اهداف توسعه هزاره، پرداختن به مسائل مربوط به تغییرات آب و هوا و ایجاد چارچوب اجرایی جدید برای توسعه پایدار بعد از سال ۲۰۱۵ .

« ممکن کردن پیشگیری موثر از بلایا با حمایت از توسعه و اجرای طرح های ملی کاهش ریسک، اولویت بخشی به هشدار اولیه و اقدام به موقع در جلوگیری از درگیری های خشونت آمیز، پیشبرد رویکرد پیشگیرانه در زمینه حقوق بشر و ایجاد انعطاف پذیری در مواجهه با بحران های اقتصادی و مالی.

« ساخت جهانی امن تر با تقویت مشارکت برای حفظ صلح، ایجاد نظام پاسخگو و قوی بشردوستانه، احیای خلع سلاح جهانی و دستور کار عدم گسترش سلاح ها، تشدید مبارزه با تروریسم و پرداختن به تهدید جرائم سازمان یافته، دزدی دریایی و قاچاق مواد مخدر .

« حمایت از کشورهای در حال گذار با اعمال بهترین شیوه ها و تقویت ظرفیت و حمایت سازمان ملل متحد در عرصه های مهم، ایجاد پاسخگویی در همه حوزه ها و تعمیق همکاری با شرکای بین المللی ، منطقه ای و محلی .

« کار با و برای زنان و افراد جوان با مبارزه برای پایان دادن به خشونت علیه زنان، ترویج مشارکت سیاسی زنان در سراسر جهان، حصول اطمینان از مشارکت کامل زنان در بهبودی اوضاع اجتماعی و اقتصادی و پرداختن به نیازهای بزرگترین نسل جوانی که جهان تا به امروز به خود دیده است.

انتصاب دبیرکل سازمان ملل متحد

دبیر کل سازمان ملل برای یک دوره پنج ساله از طرف مجمع عمومی براساس توصیه شورای امنیت برگزیده می شود. از زمان ایجاد سازمان ملل متحد تا کنون هشت دبیر کل انجام وظیفه کرده اند. انتصاب دبیر کل به شیوه چرخش منطقه ای است.

دبیرکل های پیشین سازمان ملل متحد

کسانی که به عنوان دبیر کل سازمان ملل متحد از زمان ایجاد سازمان خدمت کرده اند عبارتند از:

تریگوه لی (نروژ):
۱۹۵۲-۱۹۴۶

دگ همرشولد (سوئد):
۱۹۶۱-۱۹۵۳

او تانت (برمه):
۱۹۷۱-۱۹۶۱

کورت والدهایم (اتریش):
۱۹۸۱-۱۹۷۲

هاویر پرز دکوئه یار (پرو):
۱۹۹۱-۱۹۸۲

پطرس پطرس غالی
(مصر): ۱۹۹۲-۱۹۹۶

کوفی عنان (غنا):
۲۰۰۶-۱۹۹۷

بان کی مون (کره
جنوبی): ۲۰۰۷ تا کنون

چهار دفتر اصلی

مقر ملل متحد در نیویورک

مقر سازمان ملل متحد در نیویورک (ایالات متحده آمریکا) به روایت ارقام:

« ۱۹۳ هیئت دیپلماتیک به نمایندگی از دولت های عضوی که هر سال بیش از ۵،۰۰۰ نفر به نیویورک برای جلسات سالانه مجمع عمومی ارسال می دارند
« ۵،۵۰۰ نفر کارمندان المللی مشغول به کار در دبیرخانه نیویورک
« یک میلیون بازدید کننده از مقر ملل متحد در هر سال
« ۲،۰۰۰ روزنامه نگار که اعتبارشان بطور دائم برسمیت شناخته شده و نزدیک به ۳،۵۰۰ تن که در رویدادها و جلسات مهم حاضرند
« بیش از ۵،۰۰۰ سازمان غیر دولتی به رسمیت شناخته شده توسط ملل متحد، بسیاری از آنها در جلسات مقر سازمان ملل شرکت دارند

مقر سازمان ملل در نیویورک

دفتر ملل متحد در ژنو

دفتر ملل متحد در نایروبی

دفتر ملل متحد در وین

دفتر ملل متحد در ژنو

دفتر ملل متحد در ژنو (سوئیس)، ستاد منطقه اروپا، به روایت ارقام:

« ۱۸۴ هیئت دیپلماتیک به نمایندگی از دولت های عضو

« حدود ۸،۵۰۰ کارمند مشغول به کار برای سازمان ملل متحد و سازمان های تخصصی، صندوق ها و برنامه ها

« قریب به ۱۰۰،۰۰۰ بازدید کننده از کاخ ملل در هر سال

« ۲۳۰ روزنامه نگار که اعتبارشان به شکل دائم به رسمیت شناخته شده

« صدها سازمان غیر دولتی به رسمیت شناخته شده در سازمان ملل متحد

« حدود ۹،۹۶۰ نشست برگزار شده در هر سال

دفتر ملل متحد در نایروبی

دفتر سازمان ملل متحد در نایروبی (کنیا) به عنوان مقر جهانی برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد (UNEP) و برنامه سازمان ملل متحد برای اسکان بشر (UN-HABITAT) عمل می کند.

دفتر سازمان ملل متحد در نایروبی به روایت ارقام:

« ۱۴۶ هیئت دیپلماتیک به نمایندگی از دولت های عضو

« ۲۸۰۰ کارمند مشغول به کار در UNEP و UN-HABITAT

«مجموعه ای از تشکلات دیپلماتیک و طرح های نهادینه سازی صلح
« صدها نفر از مردم شاغل در سازمان های غیر دولتی معتبر در سازمان ملل متحد

دفتر ملل متحد در وین

دفتر سازمان ملل متحد در وین (اتریش) به عنوان مقر آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA) ، سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)، دفتر سازمان ملل متحد در امور فضا (UNOOSA) و دفتر مقابله با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد عمل می کند.

دفتر سازمان ملل متحد در وین به روایت ارقام :

« ده ها هیئت دیپلماتیک به نمایندگی از دولت های عضو

« ۴،۰۰۰ کارمند مشغول به کار برای سازمان ملل متحد مستقر در وین

« حدود ۲،۰۰۰ کنفرانس و جلسه بین المللی که همه ساله برگزار می شود

نقطه تمرکز

در مورد دفتر های منطقه ای ملل متحد

کاخ ملل

« بنای دفتر سازمان ملل متحد در ژنو قبلا مقر جامعه ملل، سلف سازمان ملل بود. در پایان جنگ جهانی دوم، سازمان ملل متحد جایگزین جامعه ملل شد و دارایی های فیزیکی آن، از جمله عمارت مجلل موسوم به کاخ ملل را به ارث برد.

ملل متحد و کنیا

« سازمان ملل متحد انواع طرح های پیشنهادی به نفع بخش کشاورزی را ترویج کرده که نزدیک به ۸۰ درصد از تمام کنیایی ها را در استخدام دارد. این طرح ها شامل کشاورزی در اراضی و مدارس کشاورزی و همچنین طرح های مربوط به آب، برق، پناهندگان، خشکسالی، توانمندسازی به زنان و آیدز می شود.
« سازمان ملل متحد به طور گسترده در حفاظت از حیات وحش ، ترمیم جنگل ها و اکوتوریسم سرمایه گذاری کرده و همه اینها منافع اقتصادی بی شماری برای ساکنان محلی به ارمغان آورده است. سازمان از هزاران طرح جامعه محور حمایت کرده که حیات صدها هزار نفر در کنیا را تحت تاثیر قرار داده است.

شهر ملل متحد در وین

« دفتر ملل متحد در وین که همچنین به مرکز بین المللی وین موسوم است، در اوت سال ۱۹۷۹ افتتاح شد. شش برج اداری ۷ شکل طراحی شدند تا کارمندان بتوانند در نور طبیعی بجای نور مصنوعی تقریبا در همه دفترها کار کنند. از نظر محلی، مرکز بین المللی وین که در دامنه های پایتخت اتریش قرار دارد، اغلب به عنوان شهر ملل متحد شناخته شده است.

سازمان ملل متحد : خانواده ای از نهادهای تخصصی

۱۵ سازمان تخصصی و ۲۴ برنامه ، صندوق و نهاد دیگر با مسئولیت های خاص مربوط به سازمان ملل متحد وجود دارد. این برنامه ها و نهادها، همراه با خود سازمان ملل متحد، تشکیل دهنده نظام ملل متحدند.

نهادهای مختلف متعلق به نظام ملل متحد در زیر بر اساس نوع سازمان، و به ترتیب حروف الفبا داخل هر دسته ذکر شده اند.

کارگزاری ها

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد

سازمان خواربار و کشاورزی برای از بین بردن گرسنگی و سوء تغذیه و بالا بردن سطح تغذیه کار می کند. سازمان همچنین به دولت های عضو در توسعه پایدار کشاورزی، جنگلداری و شیلات کمک کرده آنها را در حرکت به سمت نبل به امنیت غذایی یاری می رساند. مبارزه با گرسنگی و سوء تغذیه اثرات غیر مستقیم مهمی بر کودکان دارد، مانند کاهش کار کودک که به او اجازه می دهد در مدرسه حضور یابد و سلامتش را بهبودی بخشد.

سازمان بین المللی هواپیمایی غیرنظامی

سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری توسعه امن، منظم و پایدار حمل و نقل هوایی بین المللی را بررسی می کند در حالی که اثر نامطلوب حمل و نقل هوایی غیرنظامی بر محیط زیست را به حداقل می رساند. در تلاش برای مبارزه با قاچاق کودکان، سازمان توصیه می کند همه کشورها گذرنامه ای مجزا برای هر کودک بخواهند.

صندوق بین المللی توسعه کشاورزی

صندوق بین المللی توسعه کشاورزی اختصاص داده شده به از بین بردن فقر مناطق روستایی در کشورهای در حال توسعه. حدود ۷۵ درصد از فقیرترین مردم جهان- یعنی یک میلیارد زن، کودک و مرد- در مناطق روستایی زندگی می کنند و به کشاورزی و فعالیت های مرتبط برای معیشت خود وابسته اند. IFAD در بخش کشاورزی و طرح های توسعه روستایی سرمایه گذاری کرده که به مردم فقیر، به حاشیه رانده شده و آسیب پذیر مناطق روستایی می پردازد و کمک می کند شرایطی ایجاد شود که به آنها برای بهبودی زندگی شان نیازمندند.

سازمان بین المللی کار

سازمان بین المللی کار سیاست ها و برنامه هایی در ترویج حقوق اساسی بشر برای کارگران تنسيق کرده شرایط کار و زندگی شان را بهبودی بخشیده و فرصت های شغلی را افزایش می دهد. سازمان همچنین در تلاش است تا کار کودک در سراسر جهان ریشه کن شود.

سازمان بین المللی دریانوردی

سازمان بین المللی دریانوردی مسئول بهبود ایمنی و امنیت کشتیرانی بین المللی و جلوگیری از بروز آلودگی دریایی از کشتی هاست. سازمان در مسائل حقوقی از قبیل مسئولیت و جبران خسارت و تسهیل رفت و آمد دریایی بین المللی نیز دخیل است.

صندوق بین المللی پول

صندوق بین المللی پول ثبات نظام پولی و مالی جهانی را ارتقا می دهد. صندوق در خصوص سیاست های اساسی اقتصادی توصیه ارائه می دهد، کمک مالی و خدمات آموزشی عرضه می کند، رشد را ارتقا می بخشد و فقر را کاهش می دهد.

اتحادیه بین المللی ارتباطات

اتحادیه بین المللی ارتباطات به اتصال جهان متعهد است. شبکه مخابراتی بین المللی یکی از بزرگترین و پیچیده ترین شاهکارهای مهندسی است که تا کنون به وجود آمده است، و ITU در قلب آن قرار دارد. ITU در خصوص فن آوری ها، خدمات و تخصیص منابع جهانی مانند طیف فرکانس رادیویی و موقعیت مداری ماهواره مذاکره و توافق می کند و نظام ارتباطات جهانی فراگیری ایجاد می کند که قوی و قابل اعتماد بوده به طور مداوم در حال تحول است.

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد

سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد همکاری های بین المللی را ترویج و تبادل اطلاعات در زمینه های آموزش و پرورش، علوم، فرهنگ و ارتباطات را تسهیل می کند. سازمان برای حفاظت از میراث فرهنگی جهان کار می کند. هدف سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد توانمند سازی، آموزش و الهام بخشیدن به جوانان، ارتباط با آنان، پاسخ به انتظارات و اندیشه هایشان، و پرورش مهارت های مفید و پایدار است.

سازمان توسعه صنعتی ملل متحد

سازمان توسعه صنعتی ملل متحد رشد صنعتی پایدار در کشورهای در حال توسعه و اقتصادهای در حال گذار را ترویج و تسریع می کند. هدف این سازمان دادن فرصتی به هر کشور برای ایجاد بخش مولد، افزایش مشارکت آن در تجارت بین المللی و حفاظت از محیط زیست است.

اتحادیه جهانی پست

اتحادیه جهانی پست مجموعه قوانین مبادلات پستی بین المللی را وضع می کند. اتحادیه توصیه هایی را برای تحریک رشد رساندن نامه، پاکت و خدمات مالی و بهبودی کیفیت رساندن خدمات به مشتریان ارائه می دهد. اتحادیه جهانی پست همچنین کمک های فنی را در موارد نیاز فراهم می کند.

بانک جهانی

هدف بانک جهانی غلبه بر فقر، افزایش رشد اقتصادی در عین مراقبت از محیط زیست و ایجاد فرصت های فردی و امید است. برای این منظور، بانک جهانی وام های کم بهره، اعتبارات بدون بهره و کمک های مالی برای کشورهای در حال توسعه فراهم می کند تا در بخش آموزش و پرورش، بهداشت، مدیریت عمومی، زیرساخت ها، توسعه بخش های مالی و خصوصی، کشاورزی و مدیریت منابع زیست محیطی و طبیعی سرمایه گذاری شود.

سازمان بهداشت جهانی

سازمان بهداشت جهانی مسئول راهبری در امور بهداشتی جهانی، شکل دادن به برنامه تحقیقات سلامت و تنظیم هنجارها و معیارهاست. امروزه، سلامت یک مسئولیت مشترک است که دسترسی عادلانه به مراقبت های ضروری و دفاع جمعی در برابر تهدید بیماری های واگیردار فرا مرزی را ایجاب می کند. تاکید ویژه بر سلامت کودکان با توجه به اینکه بیشتر در معرض خطر سوء تغذیه و بیماری های عفونی غالباً قابل پیشگیری و درمان هستند، لازم است.

سازمان جهانی مالکیت فکری

سازمان جهانی مالکیت فکری اطمینان می یابد که آیا حقوق پدیدآورندگان و دارندگان مالکیت فکری-مردمانی همچون موسیقیدانان، نویسندگان، دانشمندان و مخترعان- در سراسر جهان محافظت شده و آیا پدیدآورندگان به این ترتیب بابت نبوغ و خلاقیت شان پاداش گرفته اند یا خیر.

سازمان جهانی هواشناسی

سازمان جهانی هواشناسی پژوهش های علمی جهانی و اطلاعات رفتاری جو زمین، تعامل آن با اقیانوس ها، آب و هوای ایجاد شده و توزیع منابع آب را هماهنگی می بخشد. WMO همچنین اطلاعات حیاتی در مورد هشدارهای اولیه آب و هوا، و پدیده های مربوط به آب که باعث بروز تقریباً سه چهارم بلاهای طبیعی می شود، برای نجات جان انسان ها و به حداقل رساندن خسارت به اموال فراهم می کند.

سازمان جهانی گردشگری

سازمان جهانی گردشگری توسعه مسئولانه، سازگار با محیط زیست، اجتماع محور و قابل دسترس جهانیان را ترویج می کند. گردشگری به تنهایی ۵ درصد از کل فعالیت های اقتصادی و ۶ تا ۷ درصد تعداد کل شغل های سراسر جهان را به خود اختصاص داده است. UNWTO در مبارزه جهانی برای محافظت از کودکان در برابر اشکال بهره برداری در صنعت گردشگری، از جمله بهره کشی جنسی، کار کودک و قاچاق درگیر است.

صندوق ها و برنامه ها

صندوق کودکان ملل متحد

صندوق کودکان خصوص بر محروم ترین کودکان جهان تمرکز کرده است. یونیسف آموزش و پرورش برای تمام پسران و دختران را ترویج کرده در برابر بیماری های شایع دوران کودکی مصونیت ایجاد می کند و خدمات درمانی و بهداشتی و آب و غذا برای کودکان و نوجوانان فراهم می کند ملل متحد اصلی ملل متحد برای دفاع، ترویج و حمایت از حقوق کودکان است. این صندوق به.

کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد

کنفرانس تجارت و توسعه سازمان ملل متحد پیوستن کشورهای در حال توسعه با اقتصاد جهانی را ترویج می کند. کنفرانس به شکل دهی بحث و تفکر در مورد توسعه کمک و تضمین می کند که سیاست کشورهای مختلف و اقدام بین المللی هر دو در تحقق توسعه پایدار نقش حمایت کننده دارند.

برنامه توسعه ملل متحد

برنامه توسعه ملل متحد شبکه توسعه جهانی است که از تغییر و اتصال کشورهای به دانش، تجربه و منابع به منظور کمک به مردم در ساخت زندگی بهتر حمایت می کند. برنامه توسعه ملل متحد در ۱۶۶ کشور مستقر بوده با ساکنان محلی برای پیدا کردن راه حل چالش های پیش روی توسعه ملی کار می کند.

سازمان زنان ملل متحد، نهاد سازمان ملل در برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان

سازمان زنان ملل متحد، نهاد سازمان ملل برای برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان، به دنبال از بین بردن تبعیض علیه زنان و دختران، توانمند سازی زنان و دستیابی به برابری جنسیتی در سراسر جهان است. به طور خاص، هدف سازمان زنان ملل متحد حمایت از حقوق بشر دختران است و محافظت از آنان در برابر تمام اشکال خشونت و سوء استفاده و حصول اطمینان از دسترسی آنان به خدمات بهداشتی و آموزش و پرورش .

برنامه محیط زیست ملل متحد

برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد در راهبری و تشویق مراقبت از محیط زیست فعالیت می کند. این برنامه از نظارت بر محیط زیست و هشدار زود هنگام خطرات جدید در سراسر جهان پشتیبانی می کند.

دفتر کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان

دفتر کمیساریای عالی در امور پناهندگان ملل متحد از پناهندگان حمایت حقوقی می کند و به دنبال راه حل های طولانی مدت برای مشکلات آنان، در بازگشت داوطلبانه شان به خانه های خود یا اقامت در کشورهای دیگر کمک می کند. تقریباً ۵۰ درصد پناهندگان سراسر جهان کودکان هستند. کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل قصد دارد از حقوق کودکان پشتیبانی کرده به دنبال باز پیوستن آنان به خانواده و مراقبان شان باشد و از آنان در مقابل بهره کشی جنسی، سوء استفاده، خشونت و استخدام نظامی حمایت کند و به آنان خدمات آموزشی و پرورشی ارائه دهد.

برنامه اسکان بشر ملل متحد

برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد شهرها و شهرک های پایدار و سازگار با محیط زیست و اجتماع را برای حصول اطمینان از فراهم بودن سرپناه مناسب برای همگان ترویج می کند.

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد

دفتر مبارزه با مواد مخدر و جرم سازمان ملل متحد بر جلوگیری از جرائم سازمان یافته و قاچاق، ساخت نظام های عدالت کیفری، جلوگیری از استفاده غیر قانونی مواد مخدر و گسترش HIV میان مصرف کنندگان مواد مخدر و دیگر گروه های آسیب پذیر، پایان دادن به فساد و جلوگیری از تروریسم تمرکز دارد. در نظارت بر جریانات و مخاطرات ناشی از مواد مخدر و جرائم، دفتر مقابله با مواد مخدر و جرائم ملل متحد داده های مربوط به تعریف اولویت های کنترل مواد مخدر و جرائم را فراهم می کند و کشورها را در مقابله با این مشکلات یاری می رساند.

صندوق جمعیت ملل متحد

صندوق جمعیت سازمان ملل متحد حق زنان، مردان و کودکان در بهره مندی از زندگی سالم را ترویج می کند. صندوق جمعیت ملل متحد کشورها را در استفاده از اطلاعات جمعیتی برای تعیین سیاست ها و برنامه هایی که به کاهش فقر کمک کند و اطمینان می یابد بارداری ناخواسته نباشد، هر تولدی امن باشد و هر دختر و زنی با عزت و احترام مورد برخورد قرار گیرد.

کارگزاری امداد و کار ملل متحد برای پناهندگان فلسطینی در خاور نزدیک

کارگزاری کار و امداد ملل متحد برای آوارگان فلسطینی در شرق نزدیک کمک‌ها و حمایت‌های مربوط به پناهندگان فلسطینی را فراهم می‌کند. UNRWA آموزش و پرورش، مراقبت‌های بهداشتی، امداد و خدمات اجتماعی ارائه داده به بهبودی زیرساخت‌های اردوگاهی، پشتیبانی از اجتماع، وام‌های کوچک و پاسخ به فوریت‌ها، از جمله در زمان درگیری‌های مسلحانه می‌پردازد.

برنامه جهانی غذا

برنامه جهانی غذا با گرسنگی جهانی، که یک نفر از هر هفت نفر بر زمین را به خود مبتلا کرده، مبارزه می‌کند. در شرایط اضطراری، برنامه جهانی غذا در خط مقدم قرار داشته برای نجات جان قربانیان جنگ، منازعات داخلی و بلایای طبیعی غذا فراهم می‌کند. پس از خاتمه وضعیت اضطرار، برنامه جهانی غذا از مواد غذایی استفاده می‌کند تا به جوامع برای بازسازی زندگی ویران‌شان کمک کند. به برکت وجود برنامه وعده‌های غذایی مدرسه، برنامه جهانی غذا به طور مستقیم بر زندگی میلیون‌ها کودک تأثیر می‌گذارد و مواد مغذی حیاتی به آنان عرضه می‌کند که به نوبه خود سلامت و حضورشان در مدرسه را بهبودی می‌بخشد.

موسسات پژوهشی و آموزشی

موسسه تحقیقات خلع سلاح ملل متحد

موسسه تحقیقات خلع سلاح سازمان ملل متحد تحقیقات، تفکر خلاق و گفت‌وگو راجع به خلع سلاح و چالش‌های امنیتی امروز و فردا را ترویج می‌دهد. UNIDIR از جمله به موضوعات متنوعی چون مواد هسته‌ای، کنترل مهمات سلاح‌های کوچک، امنیت اردوگاه‌های پناهندگان، خلع سلاح به عنوان عمل انسان دوستانه، حفظ صلح و فن‌آوری سنجش از راه دور در خدمت صلح و خلع سلاح می‌پردازد.

موسسه آموزش و تحقیقات ملل متحد

موسسه آموزش و تحقیقات سازمان ملل برای انجام تحقیق و فعالیت‌های آموزشی و ایجاد وسایل آموزش تشکیل شده است. موسسه، اغلب در همکاری با دیگر موسسات دانشگاهی، در زمینه‌های صلح و امنیت، توسعه اجتماعی و اقتصادی، محیط زیست، دیپلماسی چند جانبه و همکاری‌های بین‌المللی آموزش ارائه می‌دهد.

موسسه تحقیقات میان منطقه‌ای ملل متحد در زمینه جرم و عدالت

پژوهشگاه میان منطقه‌ای ملل متحد در زمینه جرم و عدالت به تهدید جرائم علیه صلح، توسعه و ثبات سیاسی می‌پردازد. اهداف موسسه ارتقاء درک صحیح از مشکلات مربوط به جرم و جنایت، ترویج نظام‌های عدالت کیفری کارآمد، از جمله عدالت نوجوانان، حمایت از رعایت اسناد بین‌المللی عدالت و دیگر معیارها و تسهیل همیاری و مساعدت قضایی در اجراء قوانین بین‌المللی است.

موسسه تحقیقات سازمان ملل متحد برای توسعه اجتماعی

ماموریت موسسه تحقیقات سازمان ملل متحد برای توسعه اجتماعی تولید دانش و ارائه خط‌مشی‌های جایگزین در مورد مسائل امروز توسعه است و بدین وسیله به اهداف وسیع‌تر نظام ملل متحد در کاهش فقر و نابرابری، پیشبرد رفاه و حقوق و ایجاد جوامع مردمسالارتر و عادلانه‌تر کمک می‌رساند. این موسسه به عنوان یک فضای مستقل داخل نظام ملل متحد برای انجام پژوهش‌ها در زمینه سیاست و توسعه اجتماعی مرتبط با کار دبیرخانه سازمان ملل متحد؛ کمیسیون‌های منطقه‌ای و سازمان‌های تخصصی و نهادهای ملی تاسیس شد.

کالج کارکنان نظام ملل متحد

کالج کارکنان نظام ملل متحد اجرا می‌شود دوره‌های آموزشی برای پرسنل سازمان ملل متحد برگزار کرده، به کارکنان سازمان ملل متحد کمک می‌کند مهارت‌ها و صلاحیت‌های مورد نیازشان برای پاسخگویی به چالش‌های جهان امروز را ارتقاء بخشند.

دانشگاه سازمان ملل متحد

دانشگاه سازمان ملل متحد به پیشرفت دانش در زمینه های مربوط به سازمان ملل و استفاده از آن علم در تدوین اصول، سیاست ها، راهبرد ها و برنامه های اقدام صحیح کمک می کند. فعالیت های UNU در پنج بخش موضوعی پیوسته و مرتبط متمرکز است که مشتمل است بر صلح، امنیت و حقوق بشر، توسعه انسانی و اجتماعی- اقتصادی و نحوه درست حکومت، بهداشت جهانی، جمعیت و معاش پایدار، تغییرات جهانی و علم، فناوری، نوآوری و جامعه.

دیگر نهاد ها

برنامه مشترک سازمان ملل متحد در مورد ایدز

برنامه مشترک سازمان ملل متحد در مورد اچ آی وی / ایدز مشارکتی نوآورانه است که جهان را در دستیابی به بهره مندی تمام از امکانات پیشگیری، درمان، مراقبت و پشتیبانی در برابر اچ آی وی هدایت و تشویق می کند. هدف برنامه به صفر رساندن عفونت های جدید HIV، به صفر رساندن تبعیض و به صفر رساندن مرگ و میر ناشی از ایدز است. این امر مستلزم سرمایه گذاری بلند مدت بوده، و راهبرد برنامه ایدز سازمان ملل تقویت پیشگیری، درمان، مراقبت و حمایت و همچنین پیشبرد حقوق بشر و برابری جنسیتی است.

راهبرد بین المللی سازمان ملل متحد در کاهش بلایا

استراتژی بین المللی سازمان ملل متحد برای کاهش بلایا دبیرخانه چارچوب راهبردی است برای کاهش بلایای طبیعی که توسط اعضاء سازمان ملل متحد در سال ۲۰۰۰ پدید آمد. UNISDR تلاش طیف وسیعی از همداستانانش را برای کاهش چشمگیر تلفات ناشی از فجایع رهبری و هم راستا می کند. هدف این استراتژی ساخت کشورها و جوامع همراهی است که عنصر ضروری توسعه پایدار به شمار می آیند.

دفتر خدمات طرح های سازمان ملل متحد

هدف دفتر سازمان ملل متحد برای خدمات طرح ها، گسترش ظرفیت نظام ملل متحد و شرکای آن در نهادینه سازی صلح و عملیات توسعه و اقدامات انساندوستانه ای است که برای مردم نیازمند در نظر گرفته شده اند. خدمات اصلی عبارتند از طرح، منابع انسانی و مدیریت مالی، و همچنین تدارک وسایل و سایر خدمات.

سازمانهای مرتبط

آژانس بین المللی انرژی اتمی

آژانس بین المللی انرژی اتمی به عنوان کانونی جهانی برای همکاری های هسته ای فعالیت می کند. این کارگزاری در برنامه ریزی و استفاده از علم و فن آوری هسته ای برای مقاصد صلح آمیز، از جمله تولید برق، به کشورها کمک می کند و معیارهای ایمنی هسته ای را تهیه می کند. آژانس بین المللی انرژی اتمی همچنین از سیستم بازرسی استفاده می کند تا اطمینان حاصل شود کشورها به تعهدشان به استفاده از مواد و تاسیسات هسته ای صرفا برای اهداف صلح جویانه عمل می کنند.

سازمان ممنوعیت سلاح های شیمیایی

سازمان ممنوعیت سلاح های شیمیایی به اجرای کنوانسیون منع توسعه، تولید، انباشت و استفاده از سلاح های شیمیایی و نابودی شان (معروف به کنوانسیون سلاح های شیمیایی) اختصاص داده شده است. تعهد اصلی در کنوانسیون، منع به کارگیری و تولید سلاح های شیمیایی، و همچنین نابودی تمام این سلاح ها است. عملیات تخریب مورد تایید OPCW قرار می گیرد که ضمنا بررسی می کند مواد شیمیایی سمی تولید شده توسط کشورها به عنوان سلاح های کشتار جمعی مورد استفاده قرار نگیرد.

کمیسیون تدارکاتی برای سازمان معاهده ممنوعیت آزمایش هسته ای

کمیسیون تدارکاتی برای سازمان معاهده جامع ممنوعیت آزمایش هسته ای دست زدن به انفجار هسته ای از ناحیه هر کس در هر نقطه از سطح و جو کره زمین و زیر آب یا زیرزمین را ممنوع کرده است. کمیسیون همچنین دارای سیستم نظارتی است که در سراسر جهان مستقر شده تا اطمینان حاصل شود همه انفجارات هسته ای قابل تشخیص اند. معاهده زمانی لازم الاجرا می شود که تعداد لازمی از کشورها آن را تصویب نمایند.

سازمان تجارت جهانی

سازمان تجارت جهانی مجمعی است برای مذاکره دولت ها در مورد موافقت نامه ها و حل و فصل اختلافات تجاری. این سازمان، نظامی از قواعد تجاری را اعمال می کند. WTO محلی است که دولت های عضو در آنجا تلاش می کنند مشکلات تجاری مبتلا به را سامان دهند.

پیام آوران صلح و سفیران حسن نیت

پیام آوران صلح و سفیران حسن نیت سازمان ملل متحد افرادی به دقت انتخاب شده اند که به طور داوطلبانه توجه جهانیان را به کار سازمان ملل از طریق حضور در جمع ها، تماس با رسانه های بین المللی و فعالیت های انسان دوستانه جلب می کنند.

از اولین روزهای تاسیس سازمان ملل متحد، بازیگران، هنرمندان، بازیکنان فوتبال و تنیس، ژیمناستیک کاران، طراحان، آهنگسازان، رقاصان باله، فضانوردان، کارآفرینان، دانشمندان، نویسندگان، خوانندگان، فلاسفه، الگوهای مد و اعضای دولت و خاندان های سلطنتی- زنان و مردان با استعداد و دلسوز از سراسر جهان- از نام و شهرت خود مایه می گذارند تا سازمان ملل برای دنیایی بهتر کار کند.

نظام سفیران حسن نیت ملل متحد و فرستادگان افتخاری در سال ۱۹۵۴ آغاز شد، زمانی که یونیسف بازیگر آمریکایی، دنی کی، را به عنوان اولین سفیر حسن نیت خود برگزید. در سال ۱۹۹۸، برنامه جدیدی در این خصوص با ایجاد پیام آوران صلح به نظام اضافه شد.

در حالی که سفیران حسن نیت و افتخاری عمدتاً به ترویج فعالیت های سازمان ملل متحد می پردازند، پیام آوران صلح، کار سازمان ملل متحد به طور کلی را تبلیغ می کنند و به طور مستقیم توسط دبیر کل منصوب می شوند.

پیام آوران صلح در آغاز برای مدت دو سال انتخاب شدند، اگر چه برخی از ۱۲ فرستاده فعلی بیش از ۱۰ سال خدمت کرده اند.

دانسته هایتان را بیازمایید

سازمان ملل متحد چند رکن اصلی دارد و آنها کدامند؟

۲. رکن اصلی قضایی سازمان ملل متحد چیست؟

۳. مجمع عمومی سازمان ملل چه موضوعاتی را مورد بحث و یا پیشنهاد قرار می دهد؟

۴. درست یا نادرست: چین در مجمع عمومی سازمان ملل متحد از موناکو رای بیشتری دارد چون جمعیت آن بیشتر است .

۵. شورای امنیت سازمان ملل چند عضو دارد؟

۶. حق "وتو" چیست، و چه کسی صاحب حق وتو است؟

۷. دغدغه شورای اقتصادی و اجتماعی چیست؟

۸. دیوان بین المللی دادگستری کجا واقع شده است؟

۹. دیوان بین المللی دادگستری چند قاضی دارد؟

۱۰. آیا چند قاضی دیوان بین المللی دادگستری می توانند از یک کشور باشند؟

۱۱. کدام کشور آخرین سرزمین تحت قیمومتی بود که به یمن کمک شورای قیمومت، خودگردان شد؟

۱۲. اشخاصی که در دبیرخانه کار می کنند کیستند و چه نام دارند؟

۱۳. دو دبیرکل را نام ببرید.

۱۴. دگ همرشولد که بود؟

۱۵. به غیر از مقر نیویورک، سایر دفاتر اصلی سازمان ملل متحد کجا واقع شده است؟

۱۶. مسئولیت اصلی دفتر کمیساریای عالی برای حقوق بشر چیست؟

۱۷. مراد از یونیسف چیست؟

۱۸. کدام سازمان تابع ملل متحد برای پاسپورت دار بودن هر فرد، از جمله هر کودک، فارغ از ملیت او، تلاش می کند و چرا؟

۱۹. نام کارگزاری سازمان ملل متحد که به بیماری های همه گیر می پردازد چیست؟

۲۰. پیام آوران صلح و سفیران حسن نیت ملل متحد به چه کار مشغولند؟

فصل سوم

توسعه اقتصادی و اجتماعی

خلاصه حقایقی در توسعه اقتصادی و اجتماعی

انتظار می رود تا سال ۲۰۱۵، نرخ فقر جهانی به زیر ۱۵ درصد سقوط کند، یعنی زیر ۲۳ درصدی که هدف تعیین شده برای توسعه هزاره بود. چنین امری به رغم عقب نشینی قابل توجه بعد از بحران مالی سراسر جهان در سالهای ۲۰۰۸-۲۰۰۹ و رکود اقتصادی بزرگ پس از آن اتفاق افتاد.

شمار مرگ و میر کودکان زیر پنج سال از ۱۲,۴ میلیون در سال ۱۹۹۰ به ۸,۱ میلیون در سال ۲۰۰۹ کاهش یافته است. با این حال، این بدان معنی است که در دقیقه بعد، ۱۵ کودک زیر سن پنج سال در سراسر جهان جان خود را از دست می دهند.

حدود ۱,۱ میلیارد نفر در مناطق شهری و ۷۲۳ میلیون نفر در مناطق روستایی بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۰۸، به منابع بهبود یافته آب آشامیدنی دسترسی یافتند. با این حال، بیش از ۲,۶ میلیارد نفر هنوز فاقد دسترسی به سرویس های بهداشتی مجهز هستند. موارد جدید ابتلا به HIV به طور پیوسته در حال کاهش است. این امر با کاهش بزرگ در کشورهای جنوب صحرای آفریقا تحقق یافته است. در سال ۲۰۰۹، حدود ۲,۶ میلیون نفر به اچ آی وی مبتلا شدند که از سال ۱۹۹۷ که عفونت های جدید به اوج خود رسید کاهشی ۲۱ درصدی داشته است.

پیشرفت در بهبودی شرایط زاغه ها برای جبران رشد سکونت های غیرمجاز در سراسر جهان در حال توسعه کافی نبوده است. در مناطق در حال توسعه، تعداد ساکنان شهرها که در شرایط زاغه زندگی می کنند در مقایسه با ۶۵۷ میلیون نفر در سال ۱۹۹۰ و ۷۶۷ میلیون نفر در سال ۲۰۰۰، اکنون حدود ۸۲۸ میلیون تن تخمین زده شده است.

تقریباً هر دقیقه، یک کودک مبتلا به اچ آی وی به دنیا می آید. فراهم آوردن امکان پیشگیری و درمان آنتی رترو ویرال برای زنان باردار مبتلا به اچ آی وی خطر ابتلای نوزادان به این ویروس را به کمتر از ۵ درصد کاهش می دهد و مادرانشان را برای پرورش آنان زنده نگه می دارد.

قریب ۳,۶ میلیون مرگ و میر در هر سال در ۵۸ کشور در حال توسعه قابل اجتناب بود اگر به گفته صندوق جمعیت سازمان ملل متحد، خدمات مامایی تا سال ۲۰۱۵ به روز رسانده می شد.

۱۰ میلیون هکتار زمین کشاورزی همه ساله به علت تخریب زیست بوم از دست می رود.

توسعه: اولویتی برای ملل متحد

علیرغم اینکه اکثر مردم سازمان ملل را با موضوعاتی همچون صلح و امنیت در نظر می آورند، بخش بزرگی از منابع سازمان در حقیقت صرف پیشبرد تعهد منشور بر ارتقاء سطح زندگی، اشتغال کامل، و شرایط پیشرفت و توسعه اقتصادی و اجتماعی می شود. سازمان ملل در تلاشهایش با این باور هدایت می شود که صلح و امنیت بین المللی تنها زمانی ممکنند که رفاه اقتصادی و اجتماعی مردم در همه جا تضمین شده باشد.

فقر و توسعه

توسعه ایجاب می کند کیفیت زندگی افراد، خانواده ها و اجتماعات بهبودی یابد، که این امر به نوبه خود به مردم امکان می دهد مولد تر باشند. تولید بیشتر، یک کشور را در موقعیت بهتری برای تجارت با دیگر کشورها قرار می دهد و داد و ستد بیشتر یعنی اینکه کالا و خدمات بیشتر برای ادامه بهبود شرایط زندگی افرادی بیشتر در دسترس است.

فقر به چه معنی است

فقر مفهومی است بیش از نداشتن پول. فقر محرومیتی است آشکار از خوشبختی و سعادت.

فقر یعنی نداشتن غذای کافی و تغذیه ابتدایی، دسترسی محدود یا ناموجود به خدمات بهداشتی و آموزشی، فقدان آزادی و نداشتن نماینده.

فقر همچنین ترس از فردا است که به مردم امکان می دهد صرفا به زندگی در همان روز بپایانیشند.

فقر به معنی به حاشیه رانده شدن است. مردمان فقیر اغلب به عنوان اشخاص نامرئی، بی صدا و ناتوان از بهبودی شرایط زندگی شان در نظر گرفته می شوند.

توسعه، با این همه، فرآیندی است پیچیده. دست یافتن به معیار معیشتی همگانی متضمن فراهم آوردن دسترسی عموم است به مقدماتی از قبیل غذا، مسکن، کار، خدمات بهداشتی، آموزش، امنیت و ایمنی. کشورها باید بطور همزمان به موضوعات اجتماعی، اقتصادی، سیاسی، فرهنگی و زیست محیطی توجه کنند تا مطمئن شوند توسعه پایدار و مفید به حال همه بوده است.

توسعه همچنین، بر اساس اعلامیه راجع به حق بر توسعه ۱۹۸۶ در زمره حقوق بشر به شمار می رود. در فصل پنج اطلاعات بیشتری در این زمینه می یابید.

جهانی شدن

جهانی شدن پدیده تازه ای نیست. اشخاص از هزاران سال قبل به دیگر نقاط عالم مسافرت کرده به داد و ستد کالا و خدمات پرداخته اند. این روند جهانیان را از راه مبادله محصولات، اطلاعات، دانش و فرهنگ بیشتر گردهم می آورد. طی چند دهه گذشته، با این حال، تجمع اقتصادها و جوامع نقاط مختلف جهان به علت پیشرفت های بیسابقه فن آوری، ارتباطات، علوم، ترابری و صنعت با سرعت و شدت بیشتری انجام گرفته است.

در حالی که جهانی شدن سرعت بخش و نتیجه پیشرفت آدمیان است، در عین حال روند دشواریست که چالش ها و مسائلی را می آفریند و بنابراین نیازمند اصلاحاتیست. اشخاص بسیاری آثار جهانی شدن را به باد انتقاد گرفته تاکید می کنند نابرابری های نظام کنونی تجارت به برخی کشورها، مردمان و مشاغل آسیب بیشتری از بقیه وارد می سازد. آنان می گویند که این روند مردمان کشورهای در حال توسعه را استثمار می کند در حالی که مشاغل را در کشورهای توسعه یافته جهان رونق می بخشد. به عقیده این اشخاص، جهانی شدن اختلالی گسترده را سبب شده و تنها پاره ای منافع را برای گروهی اندک از مردمان در راس هرم اجتماعی به ارمغان آورده است. طرفداران جهانی شدن، اط سویی دیگر، می گویند باز شدن در کشورهایی چون چین، ویت نام، هند و اوگاندا به روی اقتصاد جهان فقر را به حد زیادی کاهش داده است.

از دید همه کشورها، جامعه جهانی برای تحصیل منفعت جهانی شدن باید به کار خود در کاهش انحرافات موجود در روند تجارت جهانی (مثل قطع یارانه های کشاورزی و موانع تجارت) که به نفع کشورهای توسعه یافته بوده ادامه دهد تا نظامی منصفانه تر برای همگان ایجاد کند.

طرح برنامه توسعه ملل متحد کمک کرد گروه های کله دار در مغولستان معیشت خود را بهبودی بخشند و همزمان تنوع زیستی منطقه نیز حفظ شود.

اقدام سازمان ملل متحد

موضوعاتی چون جریان جمعیت های پناهنده، جرم سازمان یافته، تروریسم، قاچاق مواد مخدر، ایدز و سایر بیماری های واگیردار، و یقیناً تغییرات اقلیمی، محدود به کشور دورافتاده خاصی نیست. اینها چالش های جهانی اند که به اقدام هماهنگ جهانی نیاز دارند. اثر فقر مزمن و بیکاری در یک منطقه به علت مهاجرت، اختلالات اجتماعی و جنگ می تواند به سرعت در کشورها و مناطق دیگر احساس شود.

به همین ترتیب، در عصر اقتصاد جهانی، بی ثباتی مالی در یک کشور فوراً در بازارهای ممالک دیگر احساس می شود. همچنین، اتفاق نظر رو به رشدی بر نقش ایفا شده توسط مردم سالاری، حقوق بشر، مشارکت مردمی، حکمروایی شایسته و توانمندسازی زنان در حمایت از توسعه اقتصادی و اجتماعی به چشم می خورد. مثال چنین بیداری در انقلاباتی که سرتاسر خاورمیانه و شمال آفریقا را در سال ۲۰۱۱-۲۰۱۲ در بر گرفت قابل مشاهده است. به گفته بسیاری، این انقلابات تا حدی به سبب افزایش استفاده از پایگاه شبکه های اجتماعی چون فیس بوک و توئیتر شدت یافت.

سرمایه گذاری در امور زنان به ریشه کن کردن سریع تر فقر کمک می کند

زنان ۶۶ درصد کار جهان را انجام می دهند و ۵۰ درصد غذای جهان را تولید می کنند، اما تنها ۱۰ درصد درآمد جهان را به دست می آورند و تنها ۱ درصد اموال جهان را تصاحب می کنند.

زمانی که دختران قادر باشند تحصیلات متوسطه را به انجام رسانند، اقتصاد یک کشور از قبل افزایش مشارکت زنان در نیروی کار و رشد میزان تولید و درآمدهای آنها رشد می کند. زمانی که دختر تحصیل کرده ای درآمدی کسب می کند، او ۹۰ درصدش را در خانواده اش از نو سرمایه گذاری می کند- این آمار به مراتب از تعداد پسران بالاتر است که ۳۵ درصد درآمد خود را صرف خانواده هایشان می کنند.

تربیت و کار نفوذ و قدرت بیشتری به زنان می بخشد تا تصمیمات مربوط به خانواده را اتخاذ کنند. بهداشت زایمان و تربیت و تغذیه کودک همه وابسته است به اینکه منابع محدود تا چه اندازه در دسترس بوده و تقسیم و استفاده شده است.

سازمان ملل متحد با موتور برق دیزلی به این زنان تجهیزاتی داده که دیگر روز خود را صرف جمع آوری هیزم نکنند. در عوض، آنان اکنون به فروش انبه و سیب زمینی مشغولند که تولید شده و این به کسب درآمد مورد نیازشان کمک می کند.

موانع و چالش‌های بر سر راه توسعه مرزی نمی‌شناسند. سازمان ملل متحد با ۱۹۳ کشور عضو، جایگاهی برای بحث و تدوین سیاست‌های توسعه‌ای فراهم می‌آورد. برای جلب توجه در خصوص پاره‌ای مسائل، سازمان ملل کنفرانس‌های جهانی ترتیب می‌دهد و روزها، سال‌ها و دهه‌های توسعه بین‌المللی را تبلیغ می‌کند. در مقام مرکزی جهانی برای حصول اجماع، سازمان ملل اولویت‌هایی برای همکاری بین‌المللی، از جمله اهداف توسعه هزاره، تعیین کرده تا کشورها را در تلاش‌هایشان یاری رساند و محیط مساعدی خلق کند. تلاش‌های توسعه‌ای سازمان ملل متحد معیشت و سعادت میلیون‌ها نفر در سراسر جهان را عمیقاً تحت تأثیر قرار داده است.

اهداف توسعه هزاره

در اجلاس هزاره ملل متحد که در سپتامبر ۲۰۰۰ در نیویورک برگزار شد، ۱۸۹ دولتمرد جهان اعلامیه هزاره را مورد تأیید قرار دادند که تعهدی بود برای مشارکت جهانی در کاهش فقر شدید و ساخت جهانی امن‌تر، موفق‌تر و عادلانه‌تر.

اعلامیه به شکل نقشه راهی تعریف شد که هشت هدف زمانی را تا سال ۲۰۱۵ تحت عنوان اهداف توسعه هزاره تعریف می‌کرد. هشت هدف توسعه هزاره به ۲۰ هدف قابل اندازه‌گیری از طریق ۶۰ معیار تقسیم می‌شود. اهداف فوق‌مراحل واضح و قابل‌سنجشی را برای پرداختن به فقر شدید در ابعاد مختلف آن ارائه می‌دهند.

هشت هدف

برای ارزیابی پیشرفت‌های نائل شده از سال ۲۰۰۰، دبیرکل ملل متحد اجلاسی در مورد اهداف توسعه هزاره در سال ۲۰۱۰ تشکیل داد. این اجلاس با وضع برنامه اقدام جهانی برای دستیابی به هشت هدف تا تاریخ مقرر ۲۰۱۵ خاتمه یافت. رهبران جهانی موافقت کردند تضمین شود زنان و دختران دسترسی برابر به آموزش، خدمات پایه، مراقبت‌های بهداشتی، فرصت‌های اقتصادی و تصمیم‌گیری در همه سطوح دارند و اعلام نمودند که رسیدن به اهداف توسعه هزاره تا حد زیادی به توانمندسازی زنان وابسته است. آنان همچنین تأکید کردند اقدامات تسریع شده در مورد اهداف نیازمند رشد پایدار، فراگیر و عادلانه اقتصادیست-رشدی که به هرکس امکان می‌دهد از پیشرفت بهره‌مند شده در فرصت‌های اقتصادی سهمی باشند.

اهداف توسعه هزاره که تا سال ۲۰۱۵ باید به آنها دست یافت

هدف اول- ریشه کنی فقر و گرسنگی شدید

اهداف خرد

- به نصف رساندن نسبت افرادی که بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵، درآمدشان کمتر از یک دلار در روز است
- دستیابی به وضعیت اشتغال کامل و مولد و مناسب برای همگان، از جمله زنان و جوانان
- به نصف رساندن نسبت افرادی که بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵، با گرسنگی دست و پنجه نرم می کنند

هدف دوم- دسترسی همگان به آموزش ابتدایی

اهداف خرد

- حصول اطمینان از این امر که تا سال ۲۰۱۵، کودکان همه جا، از پسر و دختر، قادر خواهند بود دوره تحصیلات ابتدایی را کامل کنند

هدف سوم- ترویج برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان

اهداف خرد

- از بین بردن اختلاف جنسیتی در تحصیلات ابتدایی و متوسطه، ترجیحا تا سال ۲۰۰۵، و در همه سطوح تحصیلی حداکثر تا سال ۲۰۱۵

هدف چهارم- کاهش مرگ و میر کودکان

اهداف خرد

- کاهش نرخ مرگ و میر کودکان زیر پنج سال بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵ به میزان دو سوم

هدف پنجم- بهبودی سلامت مادران

اهداف خرد

- کاهش میزان مرگ و میر مادران بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵ به سه چهارم
- دستیابی تا سال ۲۰۱۵ به دسترسی همگانی به مراقبت های بهداشتی باروری

هدف ششم- مبارزه با اچ آی وی- ایدز، مالاریا و سایر بیماری ها

اهداف خرد

- توقف و شروع معکوس سازی شیوع اچ آی وی-ایدز تا سال ۲۰۱۵
- دستیابی تا سال ۲۰۱۰ به دسترسی همگانی به درمان اچ آی وی-ایدز برای نیازمندان به آن
- توقف و شروع معکوس سازی حدوث مالاریا و دیگر امراض تا سال ۲۰۱۵

هدف هفتم- اطمینان از پایداری محیط زیست

اهداف خرد

- وارد کردن اصول توسعه پایدار در سیاست ها و برنامه های کشوری و معکوس سازی روند تلف شدن منابع زیست محیطی
- کاهش تلفات مربوط به تنوع زیستی، ضمن دستیابی به کاهش نرخ تلفات مذکور تا سال ۲۰۱۰
- رساندن نسبت جمعیت فاقد دستیابی پایدار به آب آشامیدنی امن و بهداشتی به نصف تا سال ۲۰۱۵
- دستیابی به بهبودی قابل توجه در زندگی حداقل ۱۰۰ میلیون زاغه نشین تا سال ۲۰۲۰

هدف هشتم- به کار بستن مشارکت جهانی برای توسعه

اهداف خرد

- وضع آتی نظام مالی و تجاری باز، قاعده مند، قابل پیش بینی و تبعیض ستیز
- پرداختن به نیازهای ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، محصور در خشکی و کشورهای جزیره ای در حال توسعه
- برخورد جامع با قروض کشورهای در حال توسعه
- در همکاری با شرکت های دارویی، فراهم آوردن امکان دسترسی به داروهای اساسی در کشورهای در حال توسعه
- در همکاری با بخش خصوصی، در دسترس قرار دادن منافع فن آوری های جدید، خصوصا فن آوری اطلاعات و ارتباطات

کجای کارمان قرار داریم ؟

اعلامیه هزاره و اهداف مشتق از آن، الهام بخش تلاش های توسعه ای بوده و به تعیین اولویت های ملی و جهانی و تمرکز بر اقدامات بعدی کمک کرده اند. در حالی که کار بیشتری پیش رو است، جهان حق دارد با توجه به تداوم رشد اقتصادی برخی کشورهای در حال توسعه و مداخلات هدفمند تا حدی خوشبین باشد. افزایش بودجه از منابع مختلف در قالب گسترش برنامه ها برای ارائه خدمات و منابع به کسانی که بیشترین نیاز را دارند نمایان شده است.

با این همه، پیشرفت به یک اندازه به نتیجه نرسیده است و برخی تلاش ها نیازمند شدت بخشیده شدن اند. نابرابری بین مناطق شهری و روستایی امری دلهره آور باقی مانده است. ما در عین حال باید افرادی را هدف قرار دهیم که کمترین دسترسی را به آنان داریم: فقیرترین فقرا و کسانی که به علت جنس، سن، قومیت یا از کار افتادگی محروم مانده اند.

دستاوردها و مشکلات مربوط به هر هدف در زیر به صورت جزء به جزء و به تفکیک اهداف آمده است.

هدف نخست: ریشه کنی فقر و گرسنگی شدید

اهداف خرد:

به نصف رساندن نسبت افرادی که درآمدشان، بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵ میلادی، کمتر از ۱ دلار در روز بوده است

علی رغم عقب گردهای ناشی از بحران مالی ۲۰۰۸-۲۰۰۹ و ادامه رکود اقتصادی، و همچنین اثرات بحران اخیر مواد غذایی و انرژی، جهان در مسیر نیل به اهداف توسعه هزاره در به نصف رساندن نسبت مردمانی است که با کمتر از ۱ دلار در روز زندگی می کنند.

« رشد قوی در نیمه اول دهه ۲۰۰۰-۲۰۱۰ تعداد مردمانی را که در کشورهای در حال توسعه با کمتر از ۱٫۲۵ دلار در روز زندگی می کنند از حدود ۱٫۸ میلیارد در سال ۱۹۹۰ به ۱٫۴ میلیارد در سال ۲۰۰۵ کاهش داد. در همان زمان، فقر از ۴۶ درصد به ۲۷ درصد کاهش یافت.

« تا سال ۲۰۱۵، پیش بینی می شود تعداد مردم کشورهای در حال توسعه که با کمتر از ۱٫۲۵ دلار در روز زندگی می کنند به کمتر از ۹۰۰ میلیون سقوط کند.

دستیابی به اشتغال کامل و مولد و کار مناسب و معقول برای همه، از جمله زنان و جوانان

بهبودی اقتصادی در نمایان شدن فرصت های شغلی شکست خورده است و بنابراین، رسیدن به هدف اشتغال کامل تا سال ۲۰۱۵ دشوار خواهد بود.

اکثر فقراء شاغل در مناطق روستایی زندگی می کنند و فوتشان از محل کشاورزیست.

مناطق در حال توسعه فرصت های شغلی کافی برای جذب رشد جمعیتی مردمان در سنین کار به وجود نمی آورد. بین سالهای ۲۰۰۷ و ۲۰۱۰ میلادی، نسبت اشتغال به جمعیت این مناطق از ۵۶,۸ به ۵۴,۸ درصد کاهش یافته است، در حالی که نسبت مذکور در مناطق در حال توسعه عمدتاً بدون تغییر باقی مانده است.

« به گفته سازمان بین المللی کار، از هر پنج کارگر و خانواده هایشان در سال ۲۰۰۹، یکی در سراسر جهان در فقر شدید به سر می برده است.

علاوه بر این :

« برای جمعیت ۱,۲ میلیارد نفری واماندگانی که بیش از ۴۰ درصد نیروی کار جهان را تشکیل می دهند، درآمدها بیش از حدی کم است که آنان و وابستگان شان را بالای آستانه فقر ۲ دلار در هر روز برساند.

« با مجموع ۱,۳ میلیارد کشاورز و کارگر، بخش کشاورزی هنوز بزرگترین کارفرما در جهان به شمار می رود.

« کشاورزی بزرگترین منبع درآمد و اشتغال برای خانواده های فقیر روستایی است و اغلب مطمئن ترین مسیر آنان است تا از فقر رهایی یابند. مزارع خرده مالکی که هنوز غالباً به صورت دیمی آبیاری می شود ۸۰ درصد غذای کشورهای در حال توسعه را تامین می کند. بنا بر این، سرمایه گذاری در بهره وری این اراضی راه مهمی است برای افزایش تولید مواد غذایی.

جنگ ها، بحران های مالی و اقتصادی و قیمت های در حال رشد مواد غذایی همه سبب بروز گرسنگی است. فرد گرسنه ضعیف و خسته بوده و از تمرکز عاجز است. چنین فردی نمی تواند تحصیل یا کار کند. گرسنگی سبب ابتلا به بیماریست. در چنین حالتی، بدن برای تغذیه از خود مایه می گذارد و نهایتاً ضعف شدید و مرگ به سراغ شخص می آید.

به نصف رساندن نسبت افرادی که بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵ میلادی، با گرسنگی دست به گریبان بوده اند

بر مبنای پیشرفت هایی که تا کنون انجام پذیرفته، و با توجه به بحران مالی و بالا رفتن قیمت غذا، دشوار خواهد بود به اهداف کاهش گرسنگی در بسیاری از مناطق جهان در حال توسعه نائل آییم.

- گرسنگی مزمن هنوز ۹۲۶ میلیون نفر را در سال ۲۰۱۰ به خود دچار نموده بود.
- نسبت افرادی که در جهان در حال توسعه در سال ۲۰۰۵-۲۰۰۶ گرفتار گرسنگی شدند با نرخ ۱۶ درصد ثابت ماند و این علیرغم کاهش چشمگیر فقر شدید بود.
- تقریباً یک کودک از هر چهار کودک زیر سن ۵ سال در جهان در حال توسعه کمبود وزن دارد و این میزان کمتر از نسبت سال ۱۹۹۰ است که از هر سه کودک یکی مبتلا به کمبود وزن بود.

به اندازه همه در جهان غذا هست

تقریباً یک تن از هر هفت تن مبتلا به گرسنگی می شود. از هر سه کودک یکی کمبود وزن دارد. چرا ۹۲۵ میلیون تن در جهان به گرسنگی مبتلا می شوند زمانی که غذا از هر زمان فراوان تر است؟ دلایلی چند بر این امر بر می شمارند

بلایای طبیعی از جمله سیل، طوفان های استوایی و خشکسالی های شدید (مهمترین علت غالب کمبود مواد غذایی در جهان) در حال افزایش اند و عواقبی فاجعه بار برای امنیت غذایی در کشورهای فقیر و در حال توسعه ایجاد می کنند.

جنگ ها و منازعات، غذا را به سلاح مبدل می سازند. مهاجمان مخالفان را گرسنگی می دهند تا تسلیم شوند و غذا و احشام شان را ضبط می کنند. بازارها آشفته و مخروبنده و مزارع و چاه های آب اغلب مین گذاری یا مسموم شده اند و کشاورزان ناگزیرند زمین هایشان را رها کنند.

فقر افراد را در چرخه ای از گرسنگی رها می کند. غالباً فقرا پول کافی برای خرید غذا یا بذر یا ابزار مورد نیاز برای کشت و زرع را ندارند. آنان همچنین ممکن است زمین، آب یا امکانات آموزشی برای پایه گذاری آینده ای امن تر را نداشته باشند.

زیرساخت های کشاورزی، از جمله جاده ها، انبارها و ساز و کارهای آبیاری، کلید ریشه کن ساختن فقر و گرسنگی به شمار می روند. بدون اینها، هزینه های بالای حمل و نقل، نبود امکانات انبارداری و منابع غیر قابل اعتماد آب برداشت محصولات کشاورزی و دسترسی به آب را محدود می کنند.

رویه های نادرست در کشاورزی، جنگل زدایی و کشت و چرای بی رویه باروری زمین را از بین می برد و عوامل گرسنگی را گسترش می دهد. اراضی حاصل خیز کشاورزی جهان در معرض تهدید فرسایش، تبدیل به شوره زار و بیابان زایی قرار دارد.

هوایماهای برنامه جهانی غذا به مردمان بحران زده همه روزه غذا می رسانند.

هدف دوم: دسترسی همگان به آموزش ابتدایی

اهداف خرد:

حصول اطمینان از اینکه تا سال ۲۰۱۵، کودکان هرکجا، از پسر و دختر، قادرند دوره کامل تحصیلات ابتدایی را تکمیل کنند

برای تکمیل تحصیلات ابتدایی، کودکان در همه جا باید دوره کامل تحصیلات ابتدایی را بگذرانند. آمار کنونی نشان می دهد جهان تا سال ۲۰۱۵ به این هدف نخواهد رسید.

تنها ۸۷ کودک از هر ۱۰۰ کودک در مناطق در حال توسعه تحصیلات ابتدایی را به پایان می رسانند.

« در سال ۲۰۰۹ میلادی هنوز ۶۷ میلیون کودک خارج از مدرسه به سر می بردند و این تعداد از ۱۰۶ میلیون کودک خارج از مدرسه سال ۱۹۹۹ کمتر شده بود. تقریباً نصف این کودکان در منطقه جنوب صحرائی بزرگ آفریقا و یک چهارم جنوب آسیا زندگی می کنند.

« در نیمی از کشورهای کمتر توسعه یافته، دست کم از هر پنج کودک دبستانی، دو کودک پیش از رسیدن به کلاس آخر ترک تحصیل می کنند.

علاوه بر این :

« میزان باسواد بودن جوانان (سنین ۱۵ تا ۲۴) در جهان بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۰۹ از ۸۳ درصد به ۸۹ درصد افزایش یافت. به رغم پیشرفت کلی، ۱۲۷ میلیون نفر جوان در سال ۲۰۰۹ فاقد سواد خواندن و نوشتن بودند.

« تخمین زده می شود که این رقم دو برابر تعداد کنونی معلمان مورد نیاز در مناطق جنوب صحرائی بزرگ آفریقا باشد برای اینکه بتوان به اهداف تربیتی اولیه تا سال ۲۰۱۵ رسید.

همه کودکان- از پسر و دختر- به آموزش نیاز دارند. این حقشان است و برای اکثر آنان، راهیست برای خروج از فقر شدید.

هدف سوم: ترویج برابری جنسیتی و توانمندسازی زنان

اهداف خرد:

از بین بردن نابرابری جنسیتی در آموزش ابتدایی و متوسطه، ترجیحا تا سال ۲۰۰۵، و در تمام سطوح آموزش حداکثر تا سال ۲۰۱۵

علیرغم دسترس ناهمگونی که در بسیاری مناطق پابرجا مانده، دختران در عرصه آموزش موفقیت‌هایی به دست آورده‌اند. هدف در تیررس قرار دارد.

در مناطق در حال توسعه، ۹۶ دختر در برابر ۱۰۰ پسر در سال ۲۰۰۹ در مدارس ابتدایی و متوسطه ثبت نام کردند. این بهبودیست قابل توجه در مقایسه با سال ۱۹۹۹، زمانی که تنها ۸۸ دختر ثبت نام کرده بودند.

« شاخص برابری جنسیتی (مساوات) در کل جهان در حال توسعه در بالاترین حالت، ۹۷ دختر در ازای هر ۱۰۰ پسر، در سطوح عالی آموزش و پرورش (کالج یا دانشگاه) است.

« در آسیای شرقی، دختران اندکی از پسران در مدارس ابتدایی و متوسطه زیادترند.

علاوه بر این:

«سهم زنان در مشاغل اجرت‌دار غیر کشاورزی در سراسر جهان از ۳۵ درصد در سال ۱۹۹۰ به حدود ۴۰ درصد در سال ۲۰۰۹ افزایش یافته است.

« سال ۲۰۱۰، آغاز بهبودی اقتصاد جهان از بحران مالی ۲۰۰۸-۲۰۰۹ بود و بیکاری بین هر دو جنس کاستی گرفت. نرخ بیکاری در مردان سریع‌تر از نرخ بیکاری زنان کاهش یافته است. فاصله میان زنان و مردان در بسیاری مناطق به این زودی‌ها نزدیک نخواهد شد.

« در پایان ژانویه سال ۲۰۱۱ میلادی، زنان ۱۹٫۳ درصد از کرسی‌ها را در مجالس سراسر جهان در اختیار داشتند. با این همه، علیرغم آمار رو به رشد، هدف شرکت برابر زنان و مردان در سیاست هنوز هم دور از دستیابی است. مقارن همان زمان، زنان فقط ۱۳٫۴ درصد صاحبان مناصب ریاستی در مجالس را تشکیل می‌دادند و تنها ۱۰ کشور رئیس‌کشور زن و ۱۳ کشور رئیس‌دولت زن داشتند.

تربیت دختران: لیلا به مدرسه می رود

زمانی که دختری را تربیت می کنید، در واقع یک خانواده را تربیت می کنید. مانی که یک خانواده را تربیت می کنید، یک ملت را تربیت می کنید. علیرغم این، میلیون ها دختر از چنین حقوق بشر پایه ای محرومند.

در هند، جایی که فقر هنوز گسترده است، بسیاری دختران زیر سن ۱۴ به مدرسه نمی روند. از آنان انتظار می رود برای ازدواج آماده شوند، در امور منزل کمک کنند و به کار در مزارع پردازند. لیلا اما یک استثنا است.

لیلا دختری است ۱۱ ساله با خنده ای اثرگذار. او با مادر، مادر بزرگ و دو برادر و خواهرش در یک اتاق در ناحیه ای پیش از حد پرجمعیت در زاغه ای در شهر مومبای (بمبئی)، جایی که امکانات عمومی کمیاب و مجاری فاضلاب باز فراوانند، زندگی می کند.

مادر لیلا به شدت زیاد کار می کند و گاه غذا نمی خورد برای اینکه لیلا را به یکی از بهترین مدارس دخترانه خصوصی تحت پوشش دولت بفرستد. او می گوید: "نمی خواهم بچه هایم زندگی مثل خودم داشته باشند. می خواهم آنان تحصیل کنند، مستقل باشند و برای خود کسی بشوند".

لیلا عاشق رفتن به مدرسه است. او آرزو دارد معلم شود. لیلا گاه به دیگر بچه هایی که به مدرسه نمی روند درس می دهد. در مدرسه، لباس متحدالشکل به دختران امکان می دهد از کنار تفاوت های سابق بگذرند. همه کس، از فقیر و غنی، برابر است.

معلم لیلا بر ارزش تربیت برای دختران تاکید می کند. او به شاگردانش می گوید: "زمانی که از تربیت برخوردار باشید، روی پای خودتان خواهید ایستاد". لیلا مصمم به تحقق بخشیدن به رویای خود است. او این گفته را از ایندیرا گاندی، اولین بانوی نخست وزیر هند و دومین رییس دولت زن در جهان به عنوان یک الگو نقل می کند.

هدف چهارم: کاهش مرگ و میر کودکان

اهداف خرد:

کاهش نرخ مرگ و میر کودکان زیر پنج سال در سال های میان ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵ به دو سوم

شواهد روز افزون نشان می دهد که به هدف می توان رسید ، اما فقط با اقدامات اساسی و سرعت یافته برای از بین بردن قاتلان مهم کودکان که عبارتند از سوء تغذیه، مراقبت های نامناسب پس از زایمان، اسهال، مالاریا و ذات الریه.

« در سطح جهان، میزان مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال ۳۵ درصد کاهش یافته است. این رقم از ۸۸ مرگ در هر ۱۰۰۰ تولد زنده در سال ۱۹۹۰ به ۵۷ مرگ در هر ۱۰۰۰ تولد زنده در سال ۲۰۱۰ رسید.

تعداد مرگ و میر کودکان زیر ۵ سال در سراسر جهان از ۱۲ میلیون در سال ۱۹۹۰ به ۷,۶ میلیون در سال ۲۰۱۰ کاهش یافته که به معنی مرگ روزانه تعداد کمتری از کودکان است.

« کودکان مناطق روستایی بیشتر در معرض خطر مرگ قرار گرفته اند، حتی در مناطقی که مرگ و میر کودکان در آنجا کم است.

« بین سال های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۸، ترکیبی از بهبود پوشش ایمن سازی و امکان ارائه دوز دوم سبب شد مرگ و میر ناشی از سرخک تا ۷۸ درصد در سراسر جهان کاهش یابد. این تعداد مرگ و میر جلوگیری شده، نمایانگر یک چهارم میزان افت کل مرگ و میر های ناشی از سایر علل در میان کودکان زیر ۵ سال است.

علاوه بر این:

« واکسن های جدید علیه علل اصلی مرگ و میر کودکان، ذات الریه و اسهال، امید تازه ای ایجاد می کنند. این واکسن ها خود می توانند هر سال جان حدود یک میلیون کودک را نجات دهند و با ایمن سازی سالیانه مانع ۲,۵ میلیون مرگ در سنین زیر ۵ سال باشند.

« در تمام مناطق در حال توسعه، کودکان مادران صاحب درجه ای از آموزش و پرورش کمتر در معرض خطر مرگ قرار دارند. اقبال ادامه حیات یک کودک حتی بیشتر است اگر او یا مادرش از تحصیلات متوسطه یا بالاتر برخوردار باشند.

هدف پنجم: بهبودی سلامت مادران

اهداف خرد:

کاهش میزان مرگ و میر مادران به سه چهارم بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۱۵ میلادی

با وجود پیشرفت ها، بارداری همچنان خطر سلامت عمده زنان در بسیاری کشورهای در حال توسعه باقی مانده است. هدف های توسعه هزاره هنوز دور از دستیابی است.

« در مناطقی در حال توسعه به عنوان یک کل، نسبت مرگ و میر مادران بین سال های ۱۹۹۰ و ۲۰۰۸، ۳۴ درصد کاهش یافته است. این مقدار از ۴۴۰ مرگ مادر در هر ۱۰۰,۰۰۰ زایمان به ۲۹۰ فقره زایمان منجر به مرگ در هر ۱۰۰,۰۰۰ زایمان کاهش یافته است.

« در سال ۲۰۰۸، هنوز ۶۴۰ فقره مرگ مادر در هر ۱۰۰,۰۰۰ زایمان در کشورهای جنوب صحرای آفریقا در مقابل ۱۷ فقره مرگ مادر در هر ۱۰۰,۰۰۰ زایمان در مناطقی توسعه یافته وجود داشت.

« مرگ و میر مادران در کشورهای جنوب صحرای آفریقا و جنوب آسیا متمرکز شده است که در مجموع، ۸۷ درصد این مرگ ها در سطح جهان در سال ۲۰۰۸ را تشکیل می دهد.

نیل به برخورداری همگانی از بهداشت باروری

پیشرفت های این حوزه میان سال های ۲۰۰۰ و ۲۰۰۸ میلادی تقریباً در تمام مناطق کند شد، یعنی بعید است اهداف توسعه هزاره محقق شود. تعداد زنان موجود در سن باروری در مناطقی در حال توسعه نزدیک به ۵۰ درصد از سال ۱۹۹۰ افزایش یافته است، بنابراین برنامه های تنظیم خانواده و خدمات مراقبت های بهداشتی باید سرمایه گذاری بیشتر کنند تا صرفاً افزایش تعداد در زنان را جابگو باشند.

در مناطقی در حال توسعه به طور کلی، نسبت وضع حمل های تحت نظارت پزشکان متخصص از ۵۵ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۶۵ درصد در سال ۲۰۰۹ افزایش یافته است.

« از سال ۱۹۹۰، نسبت زنان دریافت کننده مراقبت های قبل از تولد به گونه قابل ملاحظه ای در سراسر جهان

افزایش یافته است. در مناطق در حال توسعه، سهم زنان بارداری که حداقل یک بار به آنان رسیدگی شده از ۶۴ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۸۱ درصد در سال ۲۰۰۹ افزایش یافته است. نسبت زنان موضوع ویزیت های توصیه شده در مناطق در حال توسعه اندک مانده است، اما پیشرفت انجام گرفته با افزایش از ۳۵ درصد سال ۱۹۹۰ به ۵۱ درصد در سال ۲۰۰۹ محسوس است.

« کشورهای جنوب صحرای آفریقا دارای بالاترین نرخ تولد میان نوجوانان (۱۲۲ مورد زایمان در میان هر ۱،۰۰۰ زن) اند. این رقم از سال ۱۹۹۰ تغییر اندکی کرده است.

« تا سال ۲۰۰۸ میلادی، بیش از نیمی از زنان ۱۵ تا ۴۹ ساله که ازدواج کرده یا با مردی زندگی می کنند، در همه مناطق به جز دو حوزه کشورهای جنوب صحرای آفریقا و اقیانوسیه از نوعی ابزار جلوگیری از بارداری استفاده کرده اند.

« در سرتاسر جهان، بیش از ۱۲۰ میلیون زن در سنین ۱۵ تا ۴۹ که ازدواج کرده اند یا با مردی زندگی می کنند، نیازی برآورده نشده به کمک در تنظیم خانواده دارند.

هدف ششم: مبارزه با اچ آی وی / ایدز، مالاریا و سایر بیماری ها

اهداف خرد:

توقف و شروع وارونه کردن روند شیوع اچ آی وی / ایدز تا سال ۲۰۱۵ میلادی

روند گسترش بیماری فوق در حال حاضر متوقف و معکوس شدن این روند آغاز شده است. این هدف هزاره صورت تحقق یافته است.

« بین سال های ۲۰۰۱ و ۲۰۰۹ میلادی، میزان شیوع اچ آی وی به طور پیوسته نزدیک ۲۵ درصد در سراسر جهان کاهش یافته است.

« در سال ۲۰۰۹، حدود ۲،۶ میلیون نفر به اچ آی وی آلوده شده اند. این آمار نشان دهنده افت ۲۱ درصدی است از سال ۱۹۹۷، سالی که عفونت های جدید در آن به نقطه اوج رسید.

« در سطح جهان، قریب ۲۳ درصد کلیه افرادی که با اچ آی وی زندگی می کنند زیر سن ۲۵ می باشند. جوانان (اشخاص ۱۵ تا ۲۴ ساله) ۴۱ درصد موارد جدید ابتلاء افراد ۱۵ ساله یا مسن تر را به خود اختصاص داده اند.

« در سال ۲۰۰۹، زنان اکثریت نسبتاً بیشتر (حدود ۵۱ درصدی) از دارندگان اچ آی وی را تشکیل می دادند.

« آشنایی با نحوه شیوع اچ آی وی اولین گام است برای اجتناب از ابتلاء به این ویروس. به طور میانگین، تنها ۳۳ درصد مردان جوان و ۲۰ درصد زنان جوان مناطق در حال توسعه اطلاع جامع و صحیحی در مورد اچ آی وی دارند.

علاوه بر این:

« بر طبق اعلام برنامه ایدز سازمان ملل متحد، نزدیک به ۳۰ میلیون نفر از زمان گزارش نخستین مورد ابتلاء به ایدز در ۵ ژوئن سال ۱۹۸۱ به علل مرتبط با این بیماری فوت کرده اند.

« در سطح جهان، در سال ۲۰۰۹ تخمین زده می شد که حدود ۱۶،۶ میلیون کودکان یک یا هر دو والد خود را به علت ابتلاء به ایدز از دست داده اند. این میزان از ۱۴،۶ میلیون نفر سال ۲۰۰۵ فزونی گرفته است. ۸۹ درصد کودکانی که در کشورهای جنوب صحرای آفریقا زندگی می کنند به این مشکل گرفتارند.

اچ آی وی/ ایدز: به صفر رساندن آلوده شدن های جدید، مرگ های مرتبط و تبعیض

هدف راهبرد تازه برنامه ایدز ملل متحد دستیابی به موارد ذیل تا سال ۲۰۱۵ میلادی است:

به صفر رساندن موارد جدید ابتلاء

- به نصف رساندن انتقال اچ آی وی از راه تماس جنسی، از جمله در میان جوانان و تن فروشان
- نابودی انتقال عمودی (مادر به فرزند) اچ آی وی و به نصف رساندن مرگ و میر های ناشی از ایدز در میان مادران
- جلوگیری از آلودگی های جدید به اچ آی وی در میان استفاده کنندگان مواد مخدر

به صفر رساندن مرگ و میر مرتبط با ایدز

- فراهم آوردن امکان دسترسی همگانی به درمان آنتی رترو ویرال در خصوص کسانی که با اچ آی وی زندگی می کنند و شرایط معالجه را دارند
- به نصف رساندن مرگ و میر ناشی از سل در میان کسانی که با اچ آی وی زندگی می کنند
- رسیدگی به نیازهای اشخاصی که با اچ آی وی زندگی می کنند و خانوارهای آسیب دیده در تمامی راهبردهای حمایتی اجتماعی و اطمینان از دسترسی به مراقبت و حمایت های اساسی

به صفر رساندن تبعیض

- به نصف رساندن شمار کشورهای صاحب قوانین و رویه های تنبیهی در قبال انتقال اچ آی وی، تن فروشی، استعمال مواد مخدر یا روابط همجنس گراپانه که همگی راه پاسخ دهی موثر را سد می کنند.
- از بین بردن محدودیت های ناظر بر اچ آی وی در امر ورود، اقامت و سکونت در نیمی از کشورهای که چنین محدودیت هایی را دارند.

- اطمینان از اینکه نیازهای ویژه مربوط به اچ آی وی در زنان و دختران دست کم در نیمی از پاسخ های ملی به اچ آی وی در نظر گرفته شده است.

- اعمال سیاست عدم مدارا در قبال خشونت جنسیتی

دستیابی تا سال ۲۰۱۰ به دسترسی همگانی به درمان اچ آی وی/ایدز برای همه کسانی که نیازمند آند

درمان اچ آی وی و ایدز به سرعت توسعه یافته، اما نه آن مقدار سریع که اهداف سال ۲۰۱۰ دسترسی همگانی را پاسخگو باشد.

« در سال ۲۰۰۹، سازمان بهداشت جهانی (WHO) دستورالعمل هایش برای درمان بزرگسالان و نوجوانان مبتلا به اچ آی وی، از جمله زنان باردار، را مورد تجدید نظر قرار داد. در نتیجه، تعداد افرادی که نیازمند درمان ضد رترو ویروسی تعریف شده بودند از ۱۰,۱ میلیون نفر به ۱۴,۶ میلیون نفر در پایان سال ۲۰۰۹ افزایش یافت. بر اساس دستورالعمل های تازه، پوشش درمان ضد رترو ویروسی از ۲۸ درصد در دسامبر سال ۲۰۰۸ به ۳۶ درصد در پایان سال ۲۰۰۹ افزایش یافته است. به موجب دستورالعمل های قبلی سال ۲۰۰۶، پوشش جهانی می توانست به ۵۲ درصد در سال ۲۰۰۹ رسیده باشد.

تعداد افراد تحت درمان ضد رترو ویروسی اچ آی وی یا ایدز به میزان سیزده برابر از سال ۲۰۰۴ تا ۲۰۰۹ میلادی افزایش یافته است. در نتیجه، میزان مرگ و میر ناشی از ایدز تا ۱۹ درصد در مدت مشابه کاهش یافته است.

« در سال ۲۰۱۰، تعداد ۳۴ میلیون نفر با ویروس زندگی می کردند که افزایشی ۳۱ درصدی از سال ۱۹۹۹ داشته است.

« در مقایسه با رقم ۰,۴ میلیون نفر سال ۲۰۰۳، در پایان سال ۲۰۰۹، ۵,۲۵ میلیون نفر در کشورهای با درآمد کم و متوسط، تحت درمان ضد رترو ویروسی اچ آی وی و ایدز قرار گرفتند.

« تا پایان سال ۲۰۰۹، حدود ۳۵۶۴۰۰ کودک زیر ۱۵ سال تحت درمان ضد رترو ویروسی قرار داشتند که این مقدار از تعداد ۲۷۵,۳۰۰ نفر در پایان سال ۲۰۰۸ بیشتر شده است. این کودکان ۲۸ درصد همه کودکان زیر ۱۵ سالی را که در کشورهای با درآمد کم و متوسط، به درمان نیاز داشتند را تشکیل می دادند. در سال ۲۰۰۸، این میزان ۲۲ درصد بود.

« بدون درمان، حدود یک سوم کودکان متولد شده از زنان مبتلا به اچ آی وی در رحم مادران، هنگام تولد و یا از راه تغذیه با شیر مادر آلوده خواهند شد. حدود ۵۳ درصد زنان باردار مبتلا به اچ آی وی در سال ۲۰۰۹ تحت درمان ضد رترو ویروسی قرار گرفتند که در سال ۲۰۰۸، این میزان ۴۵ درصد بود.

توقف و شروع معکوس سازی روند شیوع مالاریا و دیگر بیماری های عمده تا سال ۲۰۱۵

پیشرفت هایی عمده در قبال مالاریا و سل تحقق پذیرفته شده است. اگر این روند ادامه یابد، جهان در مسیر دستیابی به اهداف توسعه هزاره قرار خواهد داشت.

در سطح جهان، مرگ و میر ناشی از مالاریا حدود ۲۰ درصد کاهش یافته است. این میزان از ۹۸۵۰۰۰ مورد سال ۲۰۰۰ به ۷۸۱۰۰۰ مورد در سال ۲۰۰۹ میلادی رسیده است. در همان زمان، موارد مالاریا ابتدا افزایش یافته و از حدود ۲۳۳ میلیون در سال ۲۰۰۰ به ۲۴۴ میلیون در سال ۲۰۰۵ رسیده، سپس به رقم ۲۲۵ میلیون در سال ۲۰۰۹ کاهش یافته است.

« ۹۰ درصد تمامی مرگ و میرهای ناشی از مالاریا هنوز در کشورهای جنوب صحرای آفریقا به وقوع می پیوندد.

« در سال ۲۰۰۸، مالاریا در هر ۴۵ ثانیه یک کودک را کشت.

« بین سال های ۲۰۰۸ و ۲۰۱۰ میلادی، ۲۹۰ میلیون پشه بند در کشورهای جنوب صحرای آفریقا توزیع شد و این به اندازه ای کافی بود که ۷۶ درصد از ۷۶۵ میلیون افراد در معرض خطر ابتلاء را در سال ۲۰۱۰ پوشش دهد.

« به تازگی، حدود ۹,۴ میلیون نفر در سراسر جهان در سال ۲۰۰۹ مبتلا به سل تشخیص داده شده اند. این تعداد در سال ۲۰۰۸ میلادی همین بود. »
« در سال ۲۰۰۹، سل سبب مرگ حدود ۱,۳ میلیون نفر در میان اشخاصی شد که به اچ آی وی آلوده نشده بودند. تعداد ۰,۴ میلیون مرگ دیگر ناشی از سل در میان اشخاص اچ آی وی مثبت ثبت شده است. »
« به گزارش راهبردی برنامه توقف سل سازمان جهانی بهداشت، بین سال های ۱۹۹۵ و ۲۰۰۹، در مجموع ۴۱ میلیون بیمار مبتلا به سل با موفقیت درمان شدند. در نتیجه، بیش از شش میلیون تن نجات یافتند.

توره‌های ضد پشه قادرند گروه‌های در معرض خطر را از ابتلاء به مالاریا محافظت کنند.

هدف هفتم: اطمینان از پایداری محیط زیست

اهداف خرد:

تجمیع اصول توسعه پایدار با سیاست و برنامه‌های کشورهای و وارونه ساختن روند آسیب رساندن به منابع زیست محیطی

پیشرفت‌هایی به سوی توسعه پایدار تر انجام شده است، اما فعالیت‌های انسانی همچنان محیط زیست و منابع آن را تهدید می‌کند. این احتمال وجود دارد که هدف‌های توسعه هزاره تنها تا اندازه‌ای تحقق یابند.

در جنوب آمریکا و آفریقا، جنگل‌ها به سرعت در حال ناپدید شدن اند در حالی که آسیا به رهبری چین سودهای خالص کلانی به ثبت رسانده است.

« برآورد تغییرات در مناطق جنگلی در دوره زمانی ۲۰۰۰-۲۰۱۰، تخریب سالانه ۵,۲ میلیون هکتار را نشان می‌دهد که کمتر از سالانه ۸,۲ میلیون هکتار بین ۱۹۹۰ و ۲۰۰۰ میلادی است.

« بنا به گزارش سازمان جهانی هواشناسی، سال‌های ۲۰۰۱-۲۰۱۰ به عنوان گرم‌ترین دهه از سال ۱۸۸۰ میلادی از نظر متوسط دمای جهانی بوده است. این میزان دما رکورد دما در دهه ۱۹۹۱-۲۰۰۰ را هم شکسته است.

« با وجود رکود در فعالیت های اقتصادی، روند انتشار گازهای گلخانه ای در جهان به افزایش خود ادامه می دهد. تولید گازهای گلخانه ای در سال ۲۰۰۸ به ۲۸ درصد بالاتر از سطح سال ۱۹۹۰ رسید.

« نسبت ذخایر ماهی موضوع صید بی رویه، ذخایر به پایان رسیده یا در معرض بهبودی از ۱۰ درصد اواسط دهه به ۳۲ درصد در سال ۱۹۷۰ تا ۲۰۰۸ افزایش یافته است. صید بی رویه، آلودگی و از دست دادن زیستگاه جدی ترین فشار را بر شیلات وارد می آورد.

« اغلب مناطق کمتر از ۲۵ درصد منابع آب های تجدید پذیر خود را برداشت کرده اند، اما از حد منابع پایدار آب در غرب آسیا و شمال آفریقا تجاوز شده است.

نقطه تمرکز

از مفاهیم بزرگ تا ماهیان کوچک

یان بیورنسون و نریانسن ماهیگیران مستقر در کفلاویک (ایسلند) اند.

آنان می گویند: "از نظر ما، کنوانسیون سازمان ملل متحد در حقوق دریاها حقیقتاً به معنای تفاوت میان بقای اقتصادی و بیکاری بود." روال بر این بود که کشتی ها از اقصی نقاط عالم برای ماهیگیری به اطراف اینجا می آمدند. با این کشتی کوچکی که یان و من کار می کنیم، نمی توانستیم علیه چنین ناوگان بزرگی به رقابت پردازیم. اما کنوانسیون به وضوح می گوید اکنون این آب ها برای استفاده انحصاری ما و سایر ایسلندی هاست. "

سازمان ملل متحد توسعه تدریجی حقوق بین الملل و تدوین آن را تشویق می کند. کنوانسیون حقوق دریاها که در پی سالها کار سازمان ملل، در ۱۹۹۴ لازم الاجراء گردیده به ویژه مهم بوده است. کنوانسیون از جمله مقرر می کند دولت های ساحلی حق حاکمیت بر منابع طبیعی و برخی فعالیت های اقتصادی در منطقه انحصاری اقتصادی ۲۰۰ مایل دریایی در امتداد سواحلشان را دارند .

کاستن از آسیب های وارد به تنوع زیستی تا سال ۲۰۱۰، کاهش چشمگیر نرخ تلفات

جهان به هدف سال ۲۰۱۰ نرسید. با وجود افزایش سرمایه گذاری در این موضوع، اسباب اصلی آسیب به تنوع زیستی - نرخ بالای مصرف، از بین رفتن زیستگاه، گسترش گونه های مهاجم، آلودگی و تغییرات اقلیمی - به اندازه کافی مورد بررسی قرار نگرفته است. تنوع زیستی به شکلی حیاتی مهم است؛ میلیاردها نفر از مردم به طور مستقیم به گونه های مختلف برای معیشت و اغلب بقای خود وابسته اند.

استفاده بی رویه و نامحدود از حیات وحش موجب انقراض بسیاری گونه های جانوری به میزانی هشدار دهنده شده و تنوع زیستی را از میان برده و تعادل زیست بوم را دگرگون ساخته است.

تنوع زیستی غنی جنگل های جهان به طور مداوم با میزان بالای جنگل زدایی جهانی و تخریب جنگل، و همچنین کاهش جنگل های اولیه، در معرض مخاطره است. با این حال، روند مثبت افزایش تاسیس مناطق حفاظت شده است که از سال ۱۹۹۰، ۹۴ میلیون هکتار افزایش یافته و در حال حاضر حدود ۱۲ درصد جنگل های جهان را پوشش می دهد.

« در سال ۲۰۱۰، بیش از ۱۵۰۰۰۰ منطقه حفاظت شده ۱۲٫۷ درصد زمین های جهان و ۷٫۲ درصد از آب های ساحلی (تا ۱۲ مایل دریایی) را تحت پوشش قرار داد. و رای این منطقه، حفاظت دریایی بسیار محدود است.

«روند جهانی انقراض بدون کاستی ادامه دارد. دوزیستانی چون گونه ای نادر از فورباغه ها بیشتر در معرض تهدید قرار دارند و با نرخ هشدار دهنده در حال کاهش اند، اما پرندگان و پستانداران نیز با روندی معلوم در تقلیل اند.

« نزدیک به ۱۷۰۰۰ گونه از گیاهان و حیوانات در حال حاضر در خطر انقراض قرار دارند، و تعداد گونه های در معرض خطر انقراض همه روزه بیشتر می شود.

به نصف رساندن نسبت جمعیت های فاقد دسترسی پایدار به آب آشامیدنی بی خطر و سالم سازی پایه

به احتمال زیاد، جهان از هدف مربوط به آب آشامیدنی پیش خواهد افتاد- هر چند بیش از ۱ در هر ۱۰ نفر ممکن است هنوز در سال ۲۰۱۵ به آن دسترسی نداشته باشند- اما این از هدف بهداشتی تعیین شده به دور است. در واقع، با نرخ کنونی پیشرفت، تا سال ۲۰۴۹ زمان لازم است برای اینکه بتوان به ۷۷ درصد جمعیت جهان سرویس های بهداشتی و دیگر اشکال دفع فاضلاب را عرضه کرد.

آب ناسالم سبب مرگ و میر و ابتلاء به بیماری‌هایی است چون وبا، مالاریا و اسهال. اما بیش از یک تن در هر هفت نفر هنوز آب آشامیدنی سالم ندارد.

« در سطح جهان، دسترسی به آب آشامیدنی تمیز از ۷۷ درصد در سال ۱۹۹۰ به ۸۷ درصد در سال ۲۰۰۸ افزایش یافته است.

« با این حال، ۸۸۴ میلیون نفر در سراسر جهان به آب آشامیدنی پاکیزه دسترسی ندارند. در سال ۲۰۰۸، حدود ۱۴۱ میلیون شهرنشین و ۷۴۳ میلیون ساکنان روستا به منابع بهبود نیافته جهت تامین آب آشامیدنی روزمره خود متکی هستند.

« تقریباً نیمی از جمعیت مناطق در حال توسعه و حدود ۲٫۶ میلیارد نفر در جهان در سال ۲۰۰۸ از شکل پیشرفته فاضلاب بهداشتی استفاده نمی‌کردند.

« در سال ۲۰۰۸، حدود ۱٫۱ میلیارد نفر فاقد هرگونه تسهیلاتی بوده و در فضای باز قضاوت می‌کردند. این امر مخاطرات مربوط به سلامت، به ویژه برای بخش‌های فقیرتر جمعیت که بیشتر در معرض خطرات ناشی از دفع نامناسب زباله انسانی قرار دارند، را بیشتر کرده است.

« در سطح جهان، ۱٫۷ برابر بیشتر احتمال دارد یک شهروند از فاضلاب بهداشتی پیشرفته استفاده کند تا کسی که در منطقه‌ای روستایی ساکن است.

نیل به بهبودی چشمگیر در زندگانی حداقل ۱۰۰ میلیون زاغه‌نشین تا سال ۲۰۲۰

در حال حاضر مقدار دو برابر بیش از این هدف بدست آمده است. از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰، بیش از ۲۰۰ میلیون زاغه‌نشین همزمان به آب بهداشتی یافته، تصفیه بهداشتی و / یا مسکن پایدار و کمتر شلوغ دسترسی داشتند.

از سال ۲۰۰۰ تا ۲۰۱۰، سهم شهرنشینانی که در کشورهای در حال توسعه در زاغه‌زندگی می‌کنند از ۳۹ درصد به ۲۳ درصد کاهش یافته است.

« به طور مطلق، تعداد زاغه‌نشینان همچنان به رشد ادامه می‌دهد و بخشی از علت آن رشد سریع شهرنشینی است. تعداد ساکنان شهرها که در شرایط زاغه به سر می‌برند در مقایسه با ۶۵۷ میلیون نفر سال ۲۰۰۰، حدود ۸۲۸ میلیون نفر برآورد شده است.

علاوه بر این :

« جهان به نحوی اجتناب‌ناپذیر در حال تبدیل به جامعه‌ای شهری است. تا سال ۲۰۳۰، همه مناطق در حال توسعه از جمله آسیا و آفریقا، بیش از روستائین شهرنشین خواهند داشت.

« شرایط بهبودی یافته در گستره مسکن، آب و فاضلاب نه تنها زندگی اشخاص بسیار فقیر را نجات می دهد، بلکه پیشرفت در عرصه آموزش و پرورش و بهداشت را نیز رقم می زند.

« تخمین های برنامه اسکان بشر ملل متحد تایید می کند که پیشرفت های انجام شده با هدف زاغه زدایی در مقابله با گسترش جمعیت مسکن های غیررسمی جهان در حال توسعه به اندازه کافی موفق نبوده است.

به گزارش برنامه اسکان بشر ملل متحد، جمعیت شهری با آهنگ رشد دو نفر در هر ثانیه گسترش می یابد. از هر سه فرد شهرنشین یک نفر - یعنی بیش از یک میلیارد تن در جهان- در شرایط زاغه نشینی زندگی می کند.

هدف هشتم: به کار بستن مشارکت جهانی برای توسعه

دولت های عضو سازمان ملل متحد، همراه با نهادهای بین المللی و فعالان غیر دولتی در جامعه مدنی و بخش خصوصی مشارکت جهانی برای توسعه را به راه انداخته اند. این مشارکت دستاوردهایی مهم به همراه داشته، از جمله افزایش بی سابقه حجم کمک های توسعه ای (ODA) در سال ۲۰۱۰، ازدیاد کمک به کشورهای کمتر توسعه یافته (LDC) و دیگر اشکال همکاری برای توسعه کشورهای فقیرتر. با این حال، دلیل برای نگرانی با توجه به میزان و مقیاس پیشرفت تا خاتمه سال ۲۰۱۵ میلادی وجود دارد.

اهداف خرد:

توسعه بیشتر نظام تجاری و مالی باز، قاعده مند، قابل پیش بینی و بدون تبعیض

با وجود دوره ای از تلاطم های اقتصادی در چند سال گذشته، از سیاست های حمایتی به یمن همکاری قوی بین المللی جلوگیری شده است. سیاست های حمایتی در نتیجه اقدامات و سیاست های دولت به وجود می آید که از تجارت بین المللی جلوگیری کرده یا آن را اغلب با قصد حمایت از کسب و کار ملی در برابر رقابت خارجی محدود می کند.

« حدود ۸۰ درصد صادرات کشورهای در حال توسعه در حال حاضر آزاد از عوارض گمرکی به کشورهای توسعه یافته وارد می شود.

« همه کشورهای توسعه یافته، به جز یکی، اجازه دسترسی به بازار معاف از عوارض گمرکی برای حداقل ۹۷ درصد از محصولات تولیدی در فقیرترین کشورها صادر کرده اند. استثناء ایالات متحده آمریکا است که تعرفه بر واردات منسوجات و پوشاک از کشورهای کمتر توسعه یافته آسیایی را برقرار نگاه داشته است.

پرداختن به نیازهای ویژه کشورهای کمتر توسعه یافته، ممالک محصور در خشکی و کشورهای جزایر کوچک در حال توسعه

کمک به کشورهای در حال توسعه در اوجی تازه قرار دارد، اما هنوز هم وعده های داده شده در سال ۲۰۰۵ محقق نشده اند.

« کشورهای اهدا کننده کمک به رکورد ۱۲۹ میلیارد دلاری کمک های رسمی توسعه ای ODA در سال ۲۰۱۰ دست یافتند، با این حال، بسیاری از این کمک ها هنوز تحویل داده نشده است.

« در سال ۲۰۱۰، دانمارک، لوکزامبورگ، هلند، نروژ و سوئد هدف سازمان ملل برای کمک های رسمی توسعه ای برابر با ۰,۷ درصد از درآمد ناخالص ملی شان را پشت سر گذاردند.

« ایالات متحده آمریکا، فرانسه، انگلستان، آلمان و ژاپن صاحب بزرگترین حجم اهدانات بودند.

« بین سال های ۲۰۰۹ و ۲۰۱۰، استرالیا، بلژیک، کانادا، ژاپن، پرتغال، جمهوری کره و انگلستان بزرگترین افزایش مقدار حقیقی کمک های رسمی توسعه ای را تجربه کردند.

« با توجه به محدودیت های مالی در چندین کشور اهداء کننده، انتظار می رود رشد کمک های رسمی توسعه ای به حدود ۲ درصد در سال طی دوره ۲۰۱۱-۲۰۱۲ کاهش یابد. این میزان طی سه سال گذشته ۸ درصد در سال بود.

« کمک ها به طور فزاینده ای به فقیرترین کشورها می رود. کشورهای کمتر توسعه یافته امروزه حدود یک سوم کل کمک های اهدا کنندگان را دریافت می کنند.

رسیدگی فراگیر به دیون کشورهای در حال توسعه

کاهش شدید صادرات در سال ۲۰۰۹ روند پرداخت به موقع بدهی از جانب کشورهای در حال توسعه را مختل کرد.

« بار بدهی خارجی یک کشور بر اعتبار و آسیب پذیری اش در برابر شوک های اقتصادی اثر می گذارد. مدیریت بهینه بدهی، توسعه تجارت و، خصوصاً برای فقیرترین کشورها، کاهش بخش قابل توجهی از بدهی ها مسوولیت شان را کاهش می دهد.

« بین سالهای ۲۰۰۰ و ۲۰۰۸ میلادی، متوسط نسبت بازپرداخت بدهی های عمومی به صادرات مناطق در حال توسعه از ۱۲,۵ درصد به ۳,۴ درصد کاهش یافت، اما با توجه به بحران اقتصادی جهانی و افت بعدی درآمد ناشی از صادرات در سال ۲۰۰۹، ۳,۶ درصد افزایش یافت.

« از اواسط ماه مه ۲۰۱۱، صندوق بین المللی پول (IMF) ۱۹ کشور که در وضعیت نامساعد باز پرداخت دیون یا در معرض خطر آن قرار داشتند را شناسایی کرد.

در همکاری با شرکت های دارویی، فراهم آوردن امکان دسترسی به داروهای ضروری و مقرون به صرفه در کشورهای در حال توسعه

ساخت داروهای ضروری مقرون به صرفه و قابل دسترس تر نیازمند اقدامات قوی تر و پیچیده تر در سطوح محلی، ملی، منطقه ای و بین المللی، و همچنین همکاری بیشتر بین بخش های دولتی و خصوصی است.

داروهای ضروری تنها در ۴۲ درصد تشکیلات بخش عمومی در دسترس اند و این میزان در مقایسه با ۶۴ درصد در بخش خصوصی است.

« بسیاری از کشورها فاقد ظرفیت های قانونی ملی برای اطمینان از کیفیت دارو هستند، بنابراین جمعیت ها در مقابل درمان های کم اثرتر آسیب پذیر باقی می مانند.

« میزان در دسترس بودن دارو برای درمان بیماری های غیر واگیر دار حتی کمتر از میزان در دسترس بودن دارو برای درمان بیماری های مسری است.

« از آنجا که اکثر خرید های دارویی در کشورهای کم درآمد با درآمد متوسط از جیب مردم انجام می شود، مقرون به صرفه بودن عامل اصلی دسترسی است. بخش های قابل توجهی از جمعیت بسیاری از کشورهای دارای درآمد کم و متوسط می تواند توسط هزینه های خرید دارو فقیر شود.

در همکاری با بخش خصوصی، فواید فن آوری های جدید، خصوصا فن آوری های اطلاعات و ارتباطات در دسترس قرار گیرد

جهان به طور فزاینده ای از طریق تلفن همراه و ارتباطات با سرعت بالا اتصال یافته است.

« در پایان سال ۲۰۱۰، ۹۰ درصد ساکنان جهان با سیگنال تلفن همراه پوشش داده شدند.

« در عین حال، تعداد اشتراک های تلفن همراه به رقمی نزدیک ۵٫۲ میلیارد - نزدیک به یک میلیارد اشتراک خدمات نسل سوم تلفن های همراه- رشد کرده بود و بیش از دو میلیارد نفر در سراسر جهان به طور فزاینده ای اینترنت را از طریق دسترسی به پهن باند استفاده می کردند.

بسیاری کشورهای توسعه یافته در حال رسیدن به سطح اشباع در شمار اشتراک تلفن های همراه اند، در حالی که متوسط سطح نفوذ (تعداد شماره های فعال تلفن همراه) ۱۱۶ درصد است. روند رشد تلفن های همراه در جهان در حال توسعه، که سطح نفوذ تلفن همراه به حدود ۶۸ درصد در پایان سال ۲۰۱۰ رسیده بود همچنان قوی است.

« در سال ۲۰۱۲، از سه نفر یکی در سراسر جهان به طور منظم به اینترنت متصل بود.

« آمار محض نشان می دهد که جهان در حال توسعه با ۶۰ درصد کاربران اینترنت سراسر جهان در سال ۲۰۱۰ از مناطق توسعه یافته پیشی گرفته است. این میزان در سال ۲۰۰۵ ۴۰ درصد بود.

« در پایان سال ۲۰۱۰، در مقایسه با تنها ۴٫۴ درصد در کشورهای در حال توسعه، ضریب نفوذ پهن باند ثابت در مناطق توسعه یافته به طور متوسط ۲۴٫۶ درصد بود.

« پهن باند موبایل روند جایگزینی واقعی در دسترسی به پهن باند ثابت را آغاز کرده است که غالبا یا در دسترس نیست و یا به نحو ممنوعیت آفرینی گران شده است. در سال ۲۰۱۰، ۱۴۳ کشور جهان خدمات تجاری پهن باند تلفن همراه را عرضه می کردند که این تعداد در مقایسه با مقدار سال ۲۰۰۵، ۵۰ کشور کمتر بود.

جهان به طور روزافزون از راه ارتباطات سریع متصل می شود.

اهداف توسعه هزاره : نمودار پیشرفت ۲۰۱۲

نمودار پیشرفت در دو سطح عمل می کند. کلمات هر مربع نشان دهنده درجه کنونی انطباق با هدف اند. رنگ ها میزان پیشرفت در راستای هدف، عطف به توضیحات زیر، را نشان می دهد:

سبز : هدفی که یا محقق شده یا انتظار می رود تا سال ۲۰۱۵ تحقق یابد

زرد : پیشرفت برای تحقق هدف ناکافی است اگر روند غالب ادامه یابد

قرمز : هیچ پیشرفت یا پسرفتی صورت نپذیرفته است

خاکستری : داده ها مفقود و یا ناقص است

اهداف	آفریقا		آسیا				اقیانوسدیه	آمریکای لاتین و کارائیب	قفقاز و آسیای میانه
	شمال	جنوب صحرای بزرگ	شرق	جنوب شرقی	جنوب	غرب			
هدف اول- ریشه کن کردن فقر شدید و گرسنگی									
کاهش فقر شدید به نصف	فقر کم	فقر بسیار زیاد	فقر متوسط	فقر زیاد	فقر بسیار زیاد	فقر کم	فقر بسیار زیاد	فقر کم	
اشتغال زایی مولد و مناسب	کسری بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری بسیار بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری بسیار بزرگ در خصوص شغل مناسب	کسری متوسط در خصوص شغل مناسب	کسری متوسط در خصوص شغل مناسب
کاهش گرسنگی به نصف	گرسنگی کم	گرسنگی بسیار زیاد	گرسنگی متوسط	گرسنگی زیاد	گرسنگی بسیار زیاد	گرسنگی کم	گرسنگی بسیار زیاد	گرسنگی متوسط	
هدف دوم- دستیابی به آموزش ابتدایی همگانی									
تحصیل ابتدایی همگانی	اسم نویسی بالا	اسم نویسی متوسط	اسم نویسی بالا	اسم نویسی بالا	اسم نویسی بالا	اسم نویسی بالا	اسم نویسی بالا	اسم نویسی بالا	اسم نویسی بالا
هدف سوم- ترویج برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان									
ثبات نام برابر دختران در مدارس ابتدایی	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری	نزدیک برابری
سهم زنان در کار با دستمزد	سهم اندک	سهم متوسط	سهم متوسط	سهم اندک	سهم اندک	سهم متوسط	سهم اندک	سهم زیاد	سهم زیاد
نمایندگی برابر زنان در مجالس	نمایندگی اندک	نمایندگی متوسط	نمایندگی متوسط	نمایندگی اندک	نمایندگی اندک	نمایندگی متوسط	نمایندگی بسیار اندک	نمایندگی متوسط	نمایندگی اندک

									ملی
هدف چهارم - کاهش مرگ و میر اطفال									
مرگ و میر میانه	مرگ و میر پایین	مرگ و میر میانه	مرگ و میر پایین	مرگ و میر میانه	مرگ و میر پایین	مرگ و میر پایین	مرگ و میر بالا	مرگ و میر پایین	تقلیل مرگ و میر زیر پنج ساله ها تا دو سوم
هدف پنجم - بهبودی بهداشت زایمان									
مرگ و میر پایین	مرگ و میر پایین	مرگ و میر بالا	مرگ و میر پایین	مرگ و میر بالا	مرگ و میر متوسط	مرگ و میر پایین	مرگ و میر بسیار بالا	مرگ و میر پایین	تقلیل مرگ و میر مادران تا سه چهارم
برخورداری متوسط	برخورداری زیاد	برخورداری کم	برخورداری متوسط	برخورداری متوسط	برخورداری متوسط	برخورداری زیاد	برخورداری کم	برخورداری متوسط	برخورداری از بهداشت زایمان
هدف ششم - مبارزه با اچ آی وی / ایدز، مالاریا و دیگر امراض									
شیوع پایین	شیوع پایین	شیوع پایین	شیوع پایین	شیوع پایین	شیوع پایین	شیوع پایین	شیوع بالا	شیوع پایین	توقف و شروع به معکوس سازی روند شیوع اچ آی وی / ایدز
مرگ و میر متوسط	مرگ و میر پایین	مرگ و میر بالا	مرگ و میر پایین	مرگ و میر متوسط	مرگ و میر متوسط	مرگ و میر پایین	مرگ و میر بالا	مرگ و میر پایین	توقف و شروع به معکوس سازی روند شیوع سل
هدف هفتم - اطمینان از پایداری محیط زیست									
پوشش متوسط	پوشش بالا	پوشش پایین	پوشش متوسط	پوشش بالا	پوشش متوسط	پوشش بالا	پوشش پایین	پوشش بالا	به نصف رساندن نسبت جمعیت فاقد آب

									آشامیدز ی بهبود یافته
									به نصف رساندن نسبت جمعیت فقد تصفیه بهداشت ی
									بهبودی زندگی زاغه نشینان
هدف هشتم- بسط مشارکت جهانی برای توسعه									
									کاربران اینترنت

برای مشاهده گروه بندی های منطقه ای و داده های کشوری، به mdgs.un.org مراجعه کنید. تجارب کشورهای هر منطقه ممکن است به طور قابل توجهی از میانگین منطقه ای متفاوت باشد. با توجه به داده های جدید و روش های بازبینی شده، جدول پیشرفت حاضر قابل مقایسه با نسخه های قبلی نیست.

منابع: سازمان ملل متحد، بر اساس داده ها و برآورد های ارائه شده توسط : سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد، اتحادیه های بین المجالس، سازمان جهانی کار، اتحادیه بین المللی مخابرات، برنامه ایدز ملل متحد، یونسکو، برنامه اسکان ملل متحد، یونیسف، بخش جمعیت ملل متحد، بانک جهانی، سازمان بهداشت جهانی- بر مبنای آمار موجود در ژوئن ۲۰۱۲ میلادی.

گردآوری شده توسط بخش آمار، اداره امور اقتصادی و اجتماعی سازمان ملل متحد .

توسعه برای امروز و فردا

توسعه پایدار

توسعه پایدار چیست؟

جمعیت هفت میلیارد نفری جهان به احتمال زیاد تا سال ۲۰۵۰ به نه میلیارد نفر افزایش می یابد. تقاضا در جهت کاهش منابع طبیعی رو به رشد است. شکاف درآمدی هم در حال افزایش است. توسعه پایدار ایجاب می کند امروزه برای همه معیارهای مناسب زندگی وجود داشته باشد، بی آنکه نیازهای نسل های آینده به خطر افتد. به عبارت دیگر، ما باید منابع مان را خردمندانه استفاده کنیم.

توسعه پایدار ما را ملزم می سازد بیشتر حفظ و کمتر اسراف کنیم . در میان ملل صنعتی، بسیاری از مردم فراتر از امکانات طبیعت زندگی می کنند. به عنوان نمونه، در یک کشور بسیار غنی، شخص به اندازه ای انرژی مصرف می کند که برابر با استفاده ۸۰ نفر در کشوری بسیار فقیر است. مصرف بی رویه زباله ایجاد می کند، که محیط زیست را می آلود و منابع مان را تلف می کند.

فقر خرد کننده و جمعیت در حال رشد همچنین فشار زیادی بر محیط زیست وارد کرده است. زمانی که زمین ها و جنگل ها که غذا، منابع طبیعی و اشتغال را می سازند از بین بروند، انسان ها سخت تر می توانند - اگر اصلا نتوانند- به بقایشان ادامه دهند. بسیاری به شهرها رفته در زندگی ناسالم و نا امن زاغه وارد می شوند.

اگر مردم فقیر مجبور شوند محیط زیست محل خود را برای زنده ماندن از بین برند، بسیاری از نسل ها در کلیه کشورها از عواقب آن رنج خواهند برد.

حیات بشری اثر بزرگی بر محیط زیست گذاشته، از آنجا که زباله آشکارا و نهان جهان را می آلود و زیست بوم ها را تحت تاثیر قرار می دهد و مسبب بیماری ها - و ای بسا مرگ و میر- در میان انسان ها، حیوانات و گیاهان می شود.

آیا توسعه پایدار کارساز است؟

در دو دهه گذشته، نمونه های بسیاری از توسعه پایدار موفقیت آمیز در عرصه های انرژی، کشاورزی، برنامه ریزی شهری، و تولید و مصرف وجود داشته است:

« در کنیا، ساز و کارهای مالی مبتکرانه سرمایه گذاری های جدید در منابع انرژی تجدید پذیر را باعث شده است، از جمله در انرژی خورشیدی، بادی، صنایع کوچک برق گیری از آب، بیوگاز و انرژی حاصل از زباله شهری که مولد درآمد و اشتغال است.

« در چین، تغییر جهت به سوی راهبرد رشد همراه با تولید کم کربن صورت گرفته که مبتنی است بر توسعه منابع انرژی تجدید پذیر. این امر جریانی از شغل و درآمد برای صنایع کم کربن و امیدآفرین ایجاد کرده است.

« در اوگاندا، گذار به کشاورزی ارگانیک برای کشاورزان خرده پا تولید درآمد کرده و اقتصاد، جامعه و محیط زیست را منتفع کرده است.

« در برزیل، طرحی به عنوان مکانیزم توسعه پاک در سائو پائولو به تصویب رسید تا دو بزرگترین محل های تجمع زباله را به مکان هایی پایدار مبدل سازد. از سال ۲۰۰۴ تا سپتامبر ۲۰۱۱، محل های دفن زباله مانع از انتشار ۲۵۲،۰۰۰ تن متان در جو زمین شدند و به جای آن، بیش از یک میلیون مگاوات برق از این محل ها به دست آمد.

« در نپال، جنگلداری توسط جمعیت ها، به رهبری گروه های محلی، در احیای منابع جنگل پس از کاهش مداوم در دهه ۱۹۹۰ نقش داشته است.

« در کانادا، اکولوگو- از معتبرترین علامت های زیست محیطی شمال امریکا- هزاران محصول را که مطابق معیارهای سخت زیست محیطی بوده اند ارتقا داده است.

« در فرانسه ، حدود ۹۰۰۰۰ شغل در بخش انرژی های سبز بین سال های ۲۰۰۶ و ۲۰۰۸ ایجاد شد که عمدتاً در زمینه های حفظ انرژی و توسعه انرژی تجدید پذیر بوده است.

« در هائیتی، انتظار می رود طرح ساحل جنوب، از طریق بهبودی و توسعه پایدار منطقه زمینی به اندازه نصف لندن بزرگ، به حدود ۲۰۵,۰۰۰ نفر سود رساند.

ریو + ۲۰: تعیین آینده ای که مطلوب نظرمان است

ریو + ۲۰ نامی است کوتاه برای کنفرانس سازمان ملل متحد در توسعه پایدار که در ماه ژوئن ۲۰۱۲ در ریودوژانیرو برزیل برگزار شد. هدف: ایجاد جهان امن تر، عادلانه تر، پاک تر، سبزتر و مرفه تر برای همه.

بیست سال پس از برگزاری کنفرانس زمین ۱۹۹۲ در ریو، جایی که کشورها دستور کار ۲۱ را به تصویب رساندند که طرحی برای بازنگری رشد اقتصادی، پیشبرد برابری اجتماعی و اطمینان از حفاظت از محیط زیست به شمار می رفت، سازمان ملل متحد دولت ها، نهادهای بین المللی و گروه های بزرگ را گردهم آورد تا در خصوص طیفی از اقدامات به توافق برسند. هدف: کاهش فقر ضمن ترویج شغل های مناسب، انرژی پاک و استفاده پایدار و عادلانه منابع. ریو + ۲۰ فرصتی مهیا کرد تا از کسب و کار همیشگی فاصله بگیریم و پلی به سوی آینده بسازیم.

چرا به ریو + ۲۰ نیاز داشتیم؟

«جهان در حال حاضر دارای هفت میلیارد نفر جمعیت است و تا سال ۲۰۵۰، جمعیت به نه میلیارد خواهد رسید.

« از هر پنج نفر یک نفر - مجموعاً ۱,۴ میلیارد نفر - در حال حاضر با ۱,۲۵ دلار یا کمتر در روز زندگی می کنند.

« ۱,۵ میلیارد نفر در جهان به برق دسترسی ندارند.

« ۲,۵ میلیارد نفر امکانات دستشویی ندارند.

« حدود یک میلیارد نفر همه روزه گرسنه می مانند.

« انتشار گازهای گلخانه ای همچنان رو به افزایش است، و بیش از یک سوم تمام گونه های شناخته شده می توانند منقرض شوند اگر تغییرات آب و هوایی بدون مراقبت همچنان ادامه یابند.

اگر بنا باشد جهانی قابل سکونت را به فرزندان و نوه هایمان واگذار کنیم، به چالش های فقر گسترده و تخریب محیط زیست هم اکنون باید پرداخت. ما هزینه های بسیار بیشتری در آینده به بار خواهیم آورد- از جمله فقر و بی ثباتی بیشتر و سیاره ای تخریب شده- اگر در پرداختن دقیق به چالش های اینچنین حیاتی به اندازه کافی موفق نشویم.

ریو + ۲۰ فرصتی ثمربخش فراهم کرد تا در سطحی جهانی فکر کنیم، به طوری که همگی ما بتوانیم با اقدامات محلی آینده مشترک مان را تضمین کنیم. کنفرانس بسیاری از مشکلات توسعه پایدار، از جمله مسائل مربوط به شهرها، انرژی، آب، غذا و زیست بوم را بررسی نموده راه حل هایی یافت و ۱۹۳ کشور را متعهد کرد راه حل ها را به واقعیت رسانند.

ارتباط دادن محیط زیست با توسعه

محیط زیست همه آنچه است که ما را احاطه کرده، از هوایی که تنفس می کنیم و آبی که می نوشیم تا خاکی که در آن غذایمان را به عمل می آوریم و تمام موجودات زنده. توسعه آنچه است که برای بهبود زندگی مان با این منابع می کنیم.

ما به معنای واقعی کلمه جهان را تغییر می دهیم

در سراسر جهان کارهایی می کنیم که فکر می کنیم زندگی مان را بهتر می کند، اما فراموش کرده ایم هر آنچه می کنیم محیط زیست و ما را تغییر می دهد. گاهی اوقات متوجه نیستیم که تا چه حد به زمین و به یکدیگر متصلیم، اما چنین ارتباطاتی وجود دارد:

داروهایی که جان ها را در آلمان نجات می بخشند ممکن است وابسته به وجود گیاهانی باشند که در جنگل های کاستاریکا رشد می کنند.

آلودگی ناشی از خودروها در لندن یا مکزیکو سیتی ممکن است آب و هوا در رباط یا توکیو را تحت تاثیر قرار دهد.

« دی اکسید کربن و دیگر گازهای کارخانه ها و خودروها باعث حرارت جو زمین می شود. این افزایش دما در حال تغییر آب و هوا در جهان است.

جنگل ها کمک می کنند هوا از دی اکسید کربن پالایش شود، اما بسیاری جنگل ها برای چوبشان یا برای پاک شدن زمین جهت ایجاد مزارع در حال قطع شدن اند.

جهان طبیعت اطراف ما مکانی آسیب پذیر است که نیاز به مراقبت، احترام و آگاهی دارد. آلودگی هوا، بیماری های انتقال یافته از راه آب، مواد شیمیایی سمی و بلایای طبیعی تنها برخی چالش های زیست محیطی اند که نوع بشر با آنها روبرو است.

حفاظت از محیط زیست

سازمان ملل متحد با برنامه محیط زیست سازمان ملل (UNEP) نقش مهمی را در شکل دادن و هدایت اقدامات بین المللی برای حفاظت از محیط زیست ایفاء می کند. سازمان ملل تحقیقات را انجام میدهد، بر وضعیت محیط زیست نظارت می کند و به دولت ها در مورد راه های حفظ منابع طبیعی شان مشورت می دهد. مهمتر از همه، سازمان ملل دولت ها را گرد هم می آورد تا قوانین بین المللی را برای حل مشکلات خاص محیط زیست به تصویب رسانند.

در اینجا برخی نتایج مهم اقدامات سازمان ملل متحد را ذکر می کنیم:

« پروتکل کیوتو بر کنوانسیون تغییر آب و هوا (۱۹۹۷) کاهش سرعت گرم شدن کره زمین را هدف قرار داده است. این پروتکل در سال ۲۰۰۴ به یک معاهده حقوقی الزام آور تبدیل شد. پروتکل از کشورها می خواهد گازهای گلخانه ای مضر را تا ۵٫۲ درصد در سال ۲۰۱۲ کاهش دهند.

« اعلامیه و برنامه اقدام برای توسعه پایدار کشورهای جزیره ای کوچک در حال توسعه (۱۹۹۴) کشورها را فرا می خواند تا اقدامات ویژه ای در ترویج توسعه اجتماعی و اقتصادی ۴۰ کشور جزیره ای کوچک در حال توسعه انجام دهند. بسیاری از این جزایر کوچک منابع بسیار محدودی دارند و قادر نبوده اند از مزایای جهانی شدن بهره مند شوند.

« کنوانسیون مبارزه با بیابان زایی (۱۹۹۴) در پی حل مشکلات کشت بی رویه، جنگل زدایی، چرای بیش از حد و آبیاری اندک است. یک چهارم زمین های کره ما در معرض تهدید بیابان زایی قرار دارد. از آنجا که کشاورزی و چرا کمتر مولد شده اند، معاش بیش از یک میلیارد نفر در بیش از ۱۰۰ کشور به خطر افتاده است.

« کنوانسیون سازمان ملل متحد در تنوع زیستی (۱۹۹۲) به دنبال حمایت و حفاظت از طیف گسترده ای از زندگی جانوری و گیاهی است که برای بقای انسان حیاتی است.

آب برای زندگی

آب برای ادامه حیات ضروری است. هیچ موجود زنده ای در این سیاره نمی تواند بدون آن زنده بماند. این نیاز اولیه ایست برای سلامت انسان و رفاه او و نیز برای حفاظت از محیط زیست.

زنان و دختران به شکلی گسترده تهیه کنندگان آب در سرتاسر جهانند. چنین وظیفه ای زمان و توان گرانبهایی را هدرمی دهد که آن را می توانستند صرف فعالیت های مولد گوناگون یا رسیدگی به کودکان و تربیتشان نمایند.

آب سالم؟

« در سطح جهانی، ۸۸۴ میلیون نفر هنوز به آب آشامیدنی سالم دسترسی ندارند و بیش بینی ها نشان می دهد بیش از یک تن از هر ۱۰ تن ممکن است هنوز در سال ۲۰۱۵ فاقد امکان دسترسی باشند.

« همه ساله میلیون ها نفر مردم که بسیار شان کودک اند، از بیماری های مرتبط با منابع آب ناکافی، نبود فاضلاب و بهداشت می میرند.

« کمبود آب، کیفیت پایین آب و بهداشت ناکافی بر امنیت غذایی، انتخاب نحوه معاش و فرصت های آموزشی برای خانواده های فقیر در سراسر جهان تاثیر منفی می گذارد.

« بلایای طبیعی مربوط به آب، مانند سیل، طوفان های استوایی و سونامی، تلفات سنگینی بر زندگی انسان ها وارد کرده و بر آلامشان می افزاید.

به میزانی بیش از حد عادی، خشکسالی پاره ای از فقیرترین کشورهای جهان را گرفتار ساخته، گرسنگی و سوء تغذیه را تشدید می کند.

آب و توسعه

فرا تر از پاسخ به نیازهای اساسی انسان، آب منبعی با ارزش است. تهیه آب و خدمات بهداشتی در توسعه پایدار بسیار مهم اند:

« آب یک منبع اصلی انرژی در پاره ای از نقاط جهان به شمار می رود، در حالی که در برخی دیگر از نقاط امکانات بالقوه آن برای تامین انرژی تا حد زیادی نامکشوف باقی مانده است.

« آب برای کشاورزی و بسیاری فرآیندهای صنعتی لازم است.

« در بیش از چندین کشور، آب بخشی جدایی ناپذیر از نظام حمل و نقل را تشکیل می دهد.

« با بهبود فهم علمی، جامعه بین المللی به درک بیشتر خدمات ارزشمند ساز و کارهای مرتبط با آب رسیده است. از جمله چنین نظام هایی می توان به کنترل سیل تا حفاظت از طوفان و تصفیه آب اشاره کرد.

چالش های مربوط به آب در سال های آینده به طور قابل توجهی افزایش خواهد یافت. ادامه رشد جمعیت و افزایش درآمد به مصرف بیشتر آب منجر خواهد شد، همچنان که به تولید بیشتر زباله. جمعیت شهری در کشورهای در حال توسعه به طور چشمگیری رشد خواهد کرد و تقاضا را از ظرفیت منابع هم اینک ناکافی آب و زیرساخت های بهداشتی و خدمات آن بسیار فراتر خواهد برد. با توجه به گزارش جهانی توسعه آب سازمان ملل متحد، تا سال ۲۰۵۰، حداقل یک نفر از هر چهار نفر به احتمال زیاد در کشوری زندگی می کند که تحت تاثیر کمبود مزمن یا مکرر آب شیرین قرار گرفته است.

اهمیت تنوع زیستی

تنوع زیستی و فقر

تنوع زیستی در مرکز تلاش های جهانی برای کاهش فقر قرار دارد. نوع بشر طی هزاران سال زیست بوم را استفاده کرده تا رفاه خودش را حفظ و به توسعه اقتصادی یاری رساند. علاوه بر این، بسیاری نظام های اعتقادی، جهان بینی ها و هویت ها حول محور تنوع زیستی در گردشند. اما با وجود اهمیت اساسی اش، تنوع زیستی به میزانی هشدار دهنده در حال از بین رفتن است.

زیست بوم های سالم انواع کالا و خدمات را فراهم می آورند، مثل مواد غذایی، دارو، تشکیل خاک، کیفیت هوا، منابع آب و ارزش فرهنگی و زیباشناختی برخی گیاهان و گونه های جانوری. حفاظت و مدیریت مناسب منابع گوناگون زیستی برای تمام جنبه های توسعه پایدار ضروری است، به ویژه در بخش های کشاورزی، دامداری، جنگلداری، ماهیگیری و گردشگری.

تنوع زیستی و توسعه

امروزه، بیش از ۱,۳ میلیارد نفر به تنوع زیستی و کالاها و خدمات زیست بوم های اولیه برای امرار معاش خود وابسته اند. توسعه به کاهش فقر محدود نیست. پایداری محیط زیست برای دستیابی به اهداف توسعه هزاره و از بین بردن فقر ضروری است.

تنوع زیستی و توسعه عمیقاً با یکدیگر مرتبط اند: تنوع زیستی حافظ توسعه است و توسعه بر تنوع زیستی تأثیر می گذارد، خواه مثبت خواه منفی. اگر چه تنوع زیستی به طور مستقیم در تمامی بخش های توسعه دخیل نیست، رشد پایدار حاصل نمی شود اگر تنوع زیستی از ناحیه تلاش های توسعه ای به خطر افتد.

از آنجا که فقرا خصوصاً به محصولات و خدمات عرضه شده کره زمین وابسته اند، راهبرد های توسعه ای که در اولویت قرار دادن تنوع زیستی موفق نمی باشند کاهش فقر را نادیده می گیرند و در نتیجه ضد تولید حرکت می کنند.

جهت برجسته کردن اهمیت این بحث، سازمان ملل متحد با هدف الهام بخشیدن به اقدامات گسترده در حمایت از تنوع زیستی در دهه آینده راهبرد جدیدی اتخاذ کرده است. مجمع عمومی نیز سال های ۲۰۱۱-۲۰۲۰ را دهه تنوع زیستی ملل متحد اعلام کرده است.

دانسته هایتان را بیازماید

۱. فقر چیست؟

۲. زندگی چند نفر از مردم در شرایط موسوم به فقر شدید قرار دارد؟

۳. جهانی شدن یک فرآیند خوب است یا بد؟ چرا؟

۴. چرا توانمند سازی زنان برای تمام خانواده و جامعه مفید است؟

۵. اهداف توسعه هزاره کدام ها است؟

۶. کدام بخش اقتصاد بزرگترین کارفرما در سراسر جهان به شمار می آورد؟

۷. سه علت گرسنگی را نام ببرید.

۸. علل اصلی مرگ کودکان زیر پنج سال کدام ها است؟

۹. کدام منطقه جهان به لحاظ مراقبت از مادران عقب تر از بقیه قرار دارد؟

۱۰. چه کسی بیشتر در معرض خطر ابتلا به HIV است؟

۱۱ . شعار " رسیدن به صفر " به چه معنی است؟

۱۲ . آیا مالاریا یک بیماری خطرناک است؟ چرا ؟ چگونه می توان از آن اجتناب کرد؟

۱۳ . چه نسبتی از جمعیت جهان هنوز هیچ دسترسی به آب آشامیدنی سالم ندارد؟ چرا این امر یک مشکل به حساب می آید؟

۱۴ . امروزه مردم بیشتر در مناطق روستایی زندگی می کنند یا در نواحی شهری، و چرا؟

۱۵ . چه نسبتی از جمعیت جهان تحت پوشش سیگنال تلفن همراه قرار دارد؟

۱۶ . چرا محافظت از گونه های در معرض خطر حیوانات و گیاهان اینقدر مهم است؟

۱۷ . آیا می توانید توسعه پایدار را تعریف کنید؟ توسعه پایدار چگونه عمل می کند؟

۱۸ . چرا باید نگران حفاظت از محیط زیست باشیم؟

۱۹ . چرا آب اینقدر برای زندگی حیاتی است؟

۲۰ . ارتباط میان تنوع زیستی و ریشه کن کردن فقر چیست؟

فصل چہارم

صلح و امنيت بين الملى

خلاصه حقایق در مورد صلح و امنیت بین المللی

عملیات حفظ صلح سازمان ملل متحد از سال ۱۹۴۸ مبلغی حدود ۶۹ میلیارد دلار برای جهان هزینه داشته که برابر تنها ۴,۲۳ درصد **مخارج نظامی جهان** در سال ۲۰۱۰ میلادی است که حدود ۱,۶۳ تریلیون دلار برآورد شده است.

حدود ۱۲۰,۰۰۰ سرباز، افسر پلیس، داوطلب و پرسنل غیر نظامی در خدمت **عملیات صلح** سازمان ملل متحد در مکان های مختلف جهان امروز اند. آنان امنیت و پشتیبانی ضروری برای میلیون ها نفر از مردم در چهار قاره را فراهم می کنند.

سازمان ملل متحد، از زمان ایجاد، در انعقاد بیش از ۱۷۰ **موافقت نامه صلح** کمک کرده است.

نهادینه سازی صلح از جانب سازمان ملل متحد در مناطق بعد از جنگ اغلب نظارت بر جمع آوری صدها هزار سلاح و تسهیل بازجذب جنگجویان سابق در جامعه غیرنظامی را شامل می شود.

سازمان ملل نقش مهمی در ترغیب کشور ها به حمایت از کنوانسیون ۱۹۹۷ اتاوا ایفاء کرد. این کنوانسیون طرفدار ممنوعیت کامل تولید، صادرات و استفاده از **مین های زمینی** است. سازمان امروزه به ترویج پایبندی جهانی به این پیمان همچنان ادامه می دهد.

حمایت سازمان ملل متحد طیف گسترده ای از موافقت نامه های صلح و امنیت را به وجود آورده، از جمله معاهده منع گسترش تسلیحات هسته ای و پیمان جامع ممنوعیت آزمایش هسته ای که سبب ایجاد **مناطق عاری از سلاح هسته ای** می شود.

از ۲۴ کشور جهان که به احتمال زیاد حداقل به طور انفرادی به **اهداف توسعه هزاره** دست یافته اند، ۲۲ کشور درگیر منازعات فعلی یا اخیر هستند.

سلاح ها همه روزه بیش از ۲,۰۰۰ مرد، زن و کودک را در سراسر نقاط جهان به کشتن می دهد. هشت میلیون قبضه **سلاح** سبک و ۱۲ میلیارد گلوله هر سال تولید می شود.

فقر سبب درگیری است که به نوبه خود ایجاد فقر می کند. چگونه می توانیم این چرخه را از بین ببریم؟

مخاصمه- اعم از جرائم و خشونت های محلات و جنگ های داخلی و یا جنگ بین دو یا چند کشور- اغلب هم علت و هم نتیجه فقر است. پژوهش ها نشان می دهد ترکیبی از فقر، رکود اقتصادی و وابستگی به صادرات منابع طبیعی جنگ در مناطق مختلف را ایجاد می کند. فرار از این "تله جنگ" هدف دست نیافتنی بسیاری از کشورهای در حال بهبودی است. حدود ۴۰ درصد این ممالک در عرض ۱۰ سال دوباره گرفتار خشونت می شوند.

عواقب محلی یک درگیری

جنگ پدیده ای پرهزینه است و بر هر کس اثر می گذارد. در داخل یک کشور، هزینه های جنگ مدت ها پس از آنکه مخاصمه به پایان رسیده ادامه می یابد:

« **مرگ و میر** - جنگجویان تنها بخشی کوچک از کل قربانیان مرگ، صدمات و بدبختی ها را تشکیل می دهند. خدمات بهداشتی در حال کاهش یا ناموجود می تواند به مرگ مردمان بیشتری منجر شود، از جمله غیرنظامیان. حدود نیمی از مرگ و میر های ناشی از یک درگیری پس از اعلام صلح رخ می دهد.

« **فرار و بیماری** - تعداد زیادی از ستیز فرار می کنند. پناهندگان اغلب هنگام فرار بیمار می شوند و بیماری را ورای مرزها در جست و جوی مامن گسترش می دهند.

« **کودکی های از دست رفته** - نسلی از کودکان و جوانان خانه، زندگی کودکانه و مدرسه پایدارشان را از دست می دهند. اغلب، به عنوان سرباز از آنان استفاده می شود. هنگامی که جنگ به پایان می رسد، برای این جوانان چالش برانگیز است به زندگی عادی دوباره خو گرفته در فکر هدایت کشورشان در آینده باشند.

« **مین های زمینی** - مین های به جا مانده در میدان نبرد زمین ها را برای سالها از حیث ارتفاع ساقط می کنند و تولید مواد غذایی را برای کشاورزان دشوار. بسیاری کشورها پیدا کردن و حذف مین های زمینی را اقدامی پرهزینه می بینند.

« **فقر و انزوا** - کشورهای که تجربه جنگ داخلی را دارند اغلب اسیر سطوح بالای هزینه های نظامی و بیماری های واگیردار، فرار مغزها، رشد پایین و فقر ریشه دارند.

هزینه های جنگ در سراسر یک منطقه احساس می شود

درگیری ها همچنین می تواند خارج از کشورهای مستقیماً درگیر احساس شود. کشورهای همسایه و حتی ممالک دیگر نقاط جهان از عواقب آبی و بلند مدت درگیری رنج می برند:

« **پناهندگان** - ارائه کمک به پناهندگان می تواند بر اقتصاد ها و نظام های مراقبت بهداشتی کشورهای همسایه فشار وارد کند که خود این کشورها اغلب اوقات ضعیفند.

« **بیماری های واگیردار** - پناهندگان اغلب بیماری هایی مانند مالاریا، HIV و سل را گسترش می دهند.

مخاطمه باعث خرابی منازل، وسایل و مزارع می شود و زنده ماندگان را در معرض انبوهی از تهدیدات قرار داده از بسیاری امکانات بقاء محرومشان می سازد.

« **هزینه های اقتصادی** - کشورهای همسایه سرمایه گذاری هایشان را در حال از بین رفتن و رشد اقتصادی خود را در معرض کاهش می بینند و این امر زمینه را برای ایجاد یک جنگ داخلی قابل سرایت به دیگران یا بروز جنگی منطقه ای فراهم می آورد.

« **مواد مخدر** - حدود ۹۵ درصد تولید مواد مخدر از آن کشور های گرفتار جنگ داخلی است. دلیل این امر آسان تر بودن تولید مقادیر زیاد مواد مخدر در مکان های خارج از نظارت یک دولت به رسمیت شناخته شده است.

« **اچ آی وی / ایدز** - رزمندگان از تجاوز جمعی به عنوان سلاحی برای ترساندن و آسیب رساندن به افراد غیر

نظامی بهره می برند که این امر به نوبه خود می تواند سبب اشاعه اج آی وی یا بیماری های دیگر باشد و عفونت ها را به سرعت گسترش دهد.

« **توریزم بین المللی** - سرزمین های فاقد دولت به رسمیت شناخته شده و فعال پناهگاه هایی امن برای گروه های تروریستی در راه اندازی مقر و ایجاد منطقه ای برای آموزش ستیزه جویانشان هستند.

ایجاد سازمان ملل متحد برای حفظ صلح

سازمان ملل متحد به عنوان مجمعی جهانی عمل می کند که کشورها در آنجا می توانند بسیاری مسائل دشوار، از جمله مشکلات مربوط به جنگ و صلح، را مورد بحث قرار دهند. هنگامی که رهبران کشورها با یکدیگر رو در رو صحبت میکنند، گفت و گویی را بنا می نهند که می تواند به توافقی در مورد چگونگی حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات بیانجامد. زمانی که بسیاری کشورها یک صدا و به اجماع اعلام موضع می کنند، فشاری جهانی بر کل ممالک ایجاد می شود. دبیر کل هم می تواند گفت و گویی را میان ملل، چه به طور مستقیم و چه از طریق یک نماینده به پیش برد.

پیشگیری از مناقشه

سازمان ملل متحد در جلوگیری از شعله ور شدن آتش بسیاری درگیری ها و تبدیلشان به جنگ های تمام عیار کمک کرده است. سازمان همچنین برای حل و فصل صلح آمیز اختلافات مذاکره کرده و در بسیاری موارد نائره خصومت ها را فرونشانده است. به عنوان نمونه، در زمان بحران برلین (۱۹۴۸-۱۹۴۹)، بحران موشکی کوبا (۱۹۶۲) و بحران سال ۱۹۷۳ خاور میانه، ملل متحد مداخله کرده و از وقوع جنگ میان ابر قدرت ها جلوگیری به عمل آورده است.

سازمان ملل متحد همچنین نقش عمده ای در پایان دادن به مخاصمات در کنگو (۱۹۶۴)، جنگ بین ایران و عراق (۱۹۸۸)، و درگیری ها در السالوادور (۱۹۹۲) و گواتمالا (۱۹۹۶) ایفا کرده است. موافقت نامه های صلح تحت هدایت ملل متحد رشد اقتصادی پایدار را در موزامبیک (۱۹۹۴) موجب شده و به استقلال تیمور شرقی (۲۰۰۲) منجر شده است. در دسامبر ۲۰۰۵، ماموریت حفظ صلح سازمان با موفقیت در سیرالئون به پایان رسید.

گشت زنی و دیده بانی دو مسوولیت مهم صلح بانان ملل متحد در عملیات به شمار می روند.

دستاورد‌های دیگر

گروه کمک به انتقال سازمان ملل متحد (UNTAG) بر اولین انتخابات آزاد و عادلانه نامیبیا نظارت کرد که به استقلال این کشور بین سال‌های ۱۹۸۹-۱۹۹۰ منجر شد.

دولت انتقالی سازمان ملل متحد در کامبوج (UNTAC) بر آتش بس و عقب نشینی نیروهای خارجی از خاک این کشور نظارت کرد و در همکاری با دولت کامبوج نهادهای مردمسالار را راه اندازی و انتخاباتی آزاد و عادلانه را بین سال‌های ۱۹۹۲-۱۹۹۳ سازماندهی نمود.

در یوگسلاوی سابق، نیروهای حفاظت سازمان ملل متحد (UNPROFOR) برای پاسداری از غیر نظامیان در مناطق غیرنظامی و کمک به ارائه خدمات بشردوستانه در زمان جنگ دهه ۱۹۹۰ فعالیت می کردند. ماموریت حافظان سازمان ملل که ابتدا در کرواسی به وجود آمد، بعداً به بوسنی و هرزگوین هم گسترش یافت تا در ارائه کمک های انسان دوستانه یاری رساند و سپس در جهت نظارت پیشگیرانه از مرزهای جمهوری سابق یوگسلاوی مقدونیه مشغول به کار شد.

زمانی که یک کشور تصمیمات شورای امنیت را نادیده می گیرد چه اتفاقی می افتد ؟

هنگامی که یک کشور تصمیمات شورای امنیت را نادیده می گیرد، شورا می تواند به اقدامات متعددی برای اطمینان از اجرا تصمیماتش دست زند. اگر یک کشور صلح را تهدید یا نقض کند و یا مرتکب اقدام تجاوزکارانه ای شود، شورا می تواند تحریم های اقتصادی، تجاری و تسلیحاتی تحمیل کرده سفرها را ممنوع نموده محدودیت های دیپلماتیک وضع کند. شورا همچنین می تواند استفاده از زور را در موارد خاص تجویز کند، اما به طور معمول این آخرین راه حل بوده و صرفاً موقعی به کار گرفته می شود که همه روش های صلح آمیز حل و فصل اختلافات مورد استفاده قرار گرفته باشد.

شورای امنیت می تواند ائتلافی از دولت های عضو برای به کارگیری "همه راه های لازم" ، از جمله اقدام نظامی،

را برای مقابله با جنگ تجویز کند. مثال های چنین تجویزی شامل موارد زیر است:

« در سال ۱۹۹۱ ، برای بازگرداندن حاکمیت کویت پس از اشغال آن توسط عراق

« در سال ۱۹۹۲ ، برای حفاظت از محیط در جریان ارائه کمک های انسان دوستانه در سومالی

« در سال ۱۹۹۴ ، برای بازگرداندن دولت منتخب دموکراتیک در هائیتی

« در سال ۱۹۹۹ ، برای اعاده صلح و امنیت در تیمور شرقی (تیمور لسته)

نقطه تمرکز:

شورای امنیت و جنگ داخلی ۲۰۱۱ در لیبی

در ۱۷ مارس ۲۰۱۱، شورای امنیت ایجاد " منطقه پرواز ممنوع " بر فراز لیبی را به تصویب رساند و دست زدن به "همه اقدامات لازم" برای حفاظت از غیرنظامیان از گزند حمله نیروهای وفادار به حکومت قذافی را تجویز نمود. این اقدام در نهایت در اکتبر همان سال به سرنگونی حکومت منجر شد. تعدادی از دولت های عضو سازمان ملل متحد در اقدامات نظامی لازم جهت اجرای قطعنامه شورای امنیت همداستان بودند.

در سپتامبر ۲۰۱۱، درست در زمانی که جنگ داخلی در شرف خاتمه بود، شورا با استقرار ماموریتی در لیبی موافقت کرد تا از مقامات حکومت انتقالی در فعالیت های بازسازی، از جمله اعاده حقوق بشر و حکومت قانون، تهیه پیش نویس قانون اساسی جدید، ترویج تفاهم و آماده کردن زمینه برگزاری انتخابات دموکراتیک حمایت کند. ماموریت پشتیبانی سازمان ملل متحد در لیبی (UNSMIL) ماموریت نظامی نبوده بلکه ماموریتی است سیاسی به رهبری اداره امور سیاسی سازمان ملل متحد.

حفظ و نهادینه سازی صلح

به طور سنتی، حفظ صلح در قالب استفاده از نیروهای نظامی چند ملیتی تحت فرمان سازمان ملل متحد برای کمک به نظارت و حل و فصل اختلافات بین کشورها تعریف شده است. عملیات حفظ صلح نقش ثالث بی طرفی را ایفا می کند که در ایجاد و حفظ آتش بس و تشکیل منطقه حائل بین دو گروه متخاصم دخالت دارد. آنها همچنین طیف گسترده ای از خدمات، از جمله کمک های انتخاباتی، آموزش نیروهای پلیس، اقدامات بشر دوستانه را ارائه داده در پاکسازی مین های زمینی مرگبار کمک می کنند.

در حالی که نیروهای حافظ صلح نظم را در محل حفظ می کنند، واسطه های سازمان ملل با سرکردگان طرفین دعوا ملاقات و تلاش می کنند به راه حلی صلح آمیز دست یابند.

دو نوع عملیات حفظ صلح وجود دارد: ماموریت ناظران صلح و ماموریت حافظان صلح. نیروهای ناظر مسلح نیستند، در حالی که سربازان نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد سلاح های سبکی حمل می کنند که تنها در دفاع از خود ممکن است از آنها استفاده کنند.

نیروهای حافظ صلح به راحتی توسط نشان های سازمان ملل و کلاه های آبی که در زمان وظیفه به سر دارند قابل شناسایی اند. کلاه آبی که به نماد نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد تبدیل شده، در تمام عملیات به سر گذاشته شده و تنها در زمان خطر قابل استفاده است. نیروهای حافظ صلح لباس های متحدالشکل ارتش خود را به تن دارند. دولت های داوطلب در گسیل نیرو نظارت نهایی بر نیروهای نظامی خود که تحت پرچم سازمان ملل خدمت می کنند را حفظ می نمایند.

[اطلاعات بیشتر:](#)

نهادینه سازی صلح

نهادینه سازی صلح معمولا متعاقب حفظ صلح به وقوع می پیوندد و اشاره است به تلاش برای کمک به کشورها و مناطق در گذار از جنگ به صلح که فعالیت ها و برنامه های حمایت و تقویت چنین گذارهایی را شامل است. روند ایجاد صلح به طور معمول با امضای توافق نامه صلح توسط طرف های سابق مخاصمه و مداخله سازمان ملل متحد در تسهیل موفقیت آن آغاز می شود. سازمان ملل متحد، از طریق حضور در کشور در حال گذار، تضمین می کند مشکلات از طریق مذاکره به جای توسل به اسلحه حل و فصل شده است. در قلب نهادینه سازی صلح تلاشی است برای ایجاد دولت مشروع جدیدی که برای مدیریت مسالمت آمیز اختلافات، حفاظت از غیرنظامیان و اطمینان از رعایت حقوق بشر صلاحیت دارد. نهادینه سازی صلح به عنوان نمونه در عملیات سازمان ملل متحد در بوسنی و هرزگوین، کامبوج، کوزوو، بوروندی، جزایر تیمور، السالوادور، سیرالئون و گواتمالا نقش مهمی ایفا کرده است.

فرماندهی عملیات حفظ صلح

عملیات حفظ صلح توسط شورای امنیت تشکیل و از جانب دبیر کل سازمان ملل، اغلب توسط نماینده ویژه ای هدایت می شود. زمانی که تصمیم گیری در مورد مناقشه ای برای بار اول به شورای امنیت ارجاع داده می شود، شورا معمولا از طرفین می خواهد از طرق صلح آمیز به توافق برسند. اگر جنگ درگیرد یا ادامه یابد، شورا تلاش می کند برقراری آتش بس را تأمین کند. به محض اینکه آتش بس تأمین شد شورا می تواند ماموریت حفظ صلحی را به منطقه بفرستد.

آیا ملل متحد دارای ارتش است؟

خیر، سازمان ملل متحد هیچ نیروی بین‌المللی دائمی نظامی یا انتظامی ندارد. سربازانی که در عملیات حفظ صلح سازمان ملل متحد خدمت می‌کنند به صورت داوطلبانه توسط دولت‌های عضو تأمین شده‌اند. غیرنظامیانی که اغلب از میان کارکنان سازمان ملل متحد برکشیده شده‌اند هم نقش کلیدی در شکل‌گیری این عملیات ایفا می‌کنند.

صلح بانان زامبیایی در سلک ماموران ملل متحد در سودان پیشاپیش گشت زرهی در منطقه بی‌ثبات آبیہ کام بر می‌دارند

آنچایند که جهان نیازشان دارد

نیروهای حافظ صلح ملل متحد آنجا که مهم‌تر است تفاوت‌شان را به‌ظهور می‌رسانند. عملیات حفظ صلح در پاسخ به بحران‌های جدی نظامی یا بشردوستانه آغاز می‌شود.

محیط‌هایی که عملیات حفظ صلح در آنجا مستقر شده از سخت‌ترین و غیرقابل‌پیش‌بینی‌ترین مناطق در جهان هستند. این محیط‌ها اغلب بسیار خصمانه و بی‌ثباتند و احتمال بروز خشونت در هر لحظه به هر دلیل می‌رود. مأموریت‌های حفظ صلح سازمان ملل متحد آنجا مستقر می‌شود که دیگران نمی‌توانند یا نمی‌خواهند مستقر شوند. صلح بانان بنابراین نقش مهمی در فراهم کردن پلی به سوی ثبات و صلح و توسعه نهایی ایفا می‌کنند.

در گذشته، نیروهای حافظ صلح به طور عمده در حفظ صلح میان ملل متخاصم درگیر بودند. امروزه، مخاصمه به گونه روبه افزایشی در حال تبدیل به مسئله ای داخلی است که بسیاری کشورها درون مرزهای خودشان درگیر آنند. به علت ناآرامی های داخلی و درگیری های قومی، برخی دولت ها از اعمال قدرت بر بخش های بزرگی از قلمرو شان عاجزند و این سبب درد و رنج گروهی بزرگ از انسان ها می شود. در چنین وضعیت هایی، اغلب از سازمان ملل خواسته می شود به دو امر بپردازد: از یک طرف، مذاکره برای حصول سازش و از طرف دیگر، ارائه کمک های اضطراری به مردم آسیب دیده از جنگ. با کار در شرایط سخت، سازمان ملل متحد کمک های بشر دوستانه را با تلاش برای حل و فصل بحران به طوری که مردم بتوانند زندگی شان را باری دیگر به دور از ترس ادامه دهند ادغام می کند.

کلاه خود آبی بخشی از تجهیزات صلح بانان به شمار می آید و همچنین لقبیست برای اشخاص حافظ صلح.

صلح بانى ملل متحد به حكايت ارقام

« ۶۴ سال حفظ صلح (۱۹۴۸-۲۰۱۲)

« ۶۶ فقره عمليات حفظ صلح

« ۱۵ فقره عمليات جارى حفظ صلح، به علاوه يك ماموريت سياسى ويژه (از ۳۱ ژانويه ۲۰۱۲)

« بيش از ۱۲۰ ۰۰۰ تن، از جمله نزديك به ۹۹۰۰۰ نيروى نظامى از ۱۱۵ كشور (تا ۳۱ ژانويه ۲۰۱۲)، بالغ بر ۱۷۷۰۰ نيروى غيرنظامى، قريب به ۲۳۰۰ داوطلب ملل متحد و ۲۲۰۰ مستخدم سازمان در ماموريت هاى ويژه سياسى

« ۲۹۷۷ مورد مرگ و مير (تا ۳۱ ژانويه ۲۰۱۲)

« يك جايزه صلح نوبل (۱۹۸۸)

« ۷,۸۴ ميليارد دلار: كل بودجه تصويب شده براى سال مالى اول ژوئيه ۲۰۱۱ تا ۳۰ ژوئن ۲۰۱۲

« ۶۹ ميليارد دلار: برآورد كل هزينه تمام شده براى عمليات سال هاى ۱۹۴۸ تا ۲۰۱۰

راه حلى مقرون به صرفه

عمليات صلح سازمان ملل به مراتب ارزان تر از ساير اشكال مداخلات بين المللى هستند و هزينه شان به گونه اى منصفانه تر بين دولت هاى عضو تقسيم مى شود. بودجه حفظ صلح تايبيد شده، براى دوره ۱ ژوئيه ۲۰۱۱ تا ۳۰ ژوئن ۲۰۱۲، بالغ بر ۷,۸۴ ميليارد دلار است. اين ميزان ۰,۵ درصد کمتر از هزينه هاى نظامى در سطح جهانى است (حدود ۱,۶۳ تریلیون دلار در سال ۲۰۱۰).

هنگامى كه هزينه هاى هر صلح بان سازمان ملل متحد با هزينه هاى نيروهاى نظامى مستقر شده توسط

ایالات متحده، دیگر کشورهای توسعه یافته و یا سازمان های منطقه ای مورد مقایسه قرار می گیرد، سازمان ملل متحد کم هزینه ترین گزینه تا اینجاست.

تحقیق دفتر پاسخگویی دولت ایالات متحده برآورد کرده است که برای ایالات متحده تقریباً دو برابر سازمان ملل متحد هزینه بر تر خواهد بود اگر بخواهد عملیات صلح بانی شبیه ماموریت برقراری ثبات سازمان ملل در هائیتی (MINUSTAH) را به انجام رساند. رقم ۸۷۶ میلیون دلار در قیاس با بودجه ۴۲۸ میلیون دلاری ملل متحد برای چهارده ماه نخست این ماموریت برآورد شده است.

نقطه تمرکز

کمک کنندگان به عملیات صلح بانی ملل متحد

ده شرکت کننده در تامین نیروی نظامی عملیات حفظ صلح ملل متحد (متوسط سال ۲۰۱۱)	ده تامین کننده مالی نخست عملیات حفظ صلح ملل متحد در سال ۲۰۱۱-۲۰۱۲
بنگلادش ۱۰,۷ درصد	آمریکا ۲۷,۱ درصد
پاکستان ۱۰,۲ درصد	ژاپن ۱۲,۵ درصد
هند ۸,۵ درصد	بریتانیا ۸,۲ درصد
نیجریه ۵,۸ درصد	آلمان ۸ درصد
مصر ۴,۹ درصد	فرانسه ۷,۶ درصد
نپال ۴,۳ درصد	ایتالیا ۵ درصد
اردن ۴,۱ درصد	چین ۲,۹ درصد
روآندا ۳,۹ درصد	کانادا ۳,۲ درصد
اتیوپی ۳,۵ درصد	اسپانیا ۲,۲ درصد
غنا ۳ درصد	جمهوری کره ۲,۳ درصد
سایر دولت های عضو ۴۱,۱ درصد	سایر دولت های عضو ۱۹ درصد

تامین مالی ماموریت های صلح بانی ملل متحد

بودجه صلح بانی ملل متحد توسط دولت های عضو تامین می شود.

اولین عملیات حفظ صلح ملل متحد

در نوامبر سال ۱۹۴۷، مجمع عمومی سازمان ملل متحد طرح تقسیم فلسطین، برای ایجاد یک کشور عرب و یک کشور یهودی، بانظارت بین المللی بر بیت المقدس (اورشلیم) را مورد تأیید قرار داد. اعراب فلسطینی و دولت های عرب از پذیرش این طرح خودداری کردند. در روز ۱۴ مه سال ۱۹۴۸، انگلستان از قیمومت بر فلسطین صرف نظر کرد و تشکیل دولت اسرائیل اعلام شد. فردای آن روز، اعراب فلسطین و کشورهای عربی جنگ علیه اسرائیل را آغاز کردند.

مدت کوتاهی پس از آن، شورای امنیت توقف جنگ در فلسطین را خواستار شد و تصمیم گرفت آتش تحت نظارت میانجی سازمان ملل متحد، با کمک گروهی از ناظران نظامی برقرار گردد. نخستین گروه ناظران نظامی، که تحت عنوان سازمان نظارت بر آتش بس ملل متحد (UNTSO) معروف بودند، در ژوئن ۱۹۴۸ وارد منطقه شدند. در ماه اوت سال ۱۹۴۹، شورای امنیت وظایف جدیدی به UNTSO داد که در راستای موافقت نامه آتش بس میان اسرائیل و چهارکشور عرب همسایه- مصر، اردن، لبنان و جمهوری عربی سوریه- قرار داشت. فعالیت های UNTSO بنابراین، در پنج کشور منطقه انجام می گرفت.

UNTSO نخستین عملیات حفظ صلح سازمان ملل متحد و همچنین طولانی ترین آنها به شمار می رود؛ تا به امروز، ناظران نظامی عملیات در منطقه مانده اند تا بر آتش بس و توافقات راجعه نظارت کنند.

عملیات اخیر حفظ صلح ملل متحد

در ۴۰ سال اول تاریخ سازمان ملل متحد (۱۹۴۵-۱۹۸۵)، سازمان ۱۳ عملیات حفاظت از صلح برقرار کرده است. از آن زمان، ۵۳ ماموریت صلح بانی مستقر شده است.

ماموریت ملل متحد در جمهوری سودان جنوبی

در ۸ ژوئیه ۲۰۱۱، در آستانه استقلال سودان جنوبی، شورای امنیت به اتفاق آرا به ایجاد یک ماموریت جدید در آنجا رای داد. UNMISS بودجه مصوبی برای بالغ بر ۷۰۰۰ نیروی نظامی و ۹۰۰ نیروی پلیس دارد، همچنین از جزء غیر نظامی برای ماموریت هایش برخوردار است. ماموریت جدید، جایگزینی است برای ماموریت سابق ملل متحد در سودان (UNMIS) که پس از امضای توافقنامه جامع صلح (CPA) در سال ۲۰۰۵ ایجاد شده و جنگ داخلی میان شمال و جنوب سودان را پایان بخشیده بود. توافقنامه جامع صلح راه را برای استقلال جنوب سودان هموار کرد.

ماموریت UNMISS است که به تحکیم صلح و امنیت و کمک به ایجاد شرایط توسعه پردازد. هدف ماموریت تقویت دولت جمهوری سودان جنوبی است تا بتواند به نحو موثر و دموکراتیک حکومت کند و روابط خوبی با همسایگانش ایجاد کند.

ماموریت اتحادیه آفریقا و سازمان ملل متحد برای دارفور

شورای امنیت عملیات مشترک اتحادیه آفریقا / سازمان ملل متحد در دارفور (UNAMID) را ۳۱ ژوئیه ۲۰۰۷ تجویز کرد. شورا به UNAMID وظیفه داد اقدامات لازم برای حمایت از اجرای توافقنامه صلح دارفور، و همچنین حمایت از جمعیت غیرنظامی این کشور را به انجام رساند. شورا تصمیم گرفت UNAMID اجرای وظایف محوله را قبل از ۳۱ دسامبر ۲۰۰۷ آغاز کند.

انتخابات آزاد و عادلانه تحت نظارت سازمان ملل در تیمور لسته در حال انجام است

ماموریت جامع سازمان ملل متحد در تیمور لسته

سازمان ملل متحد به تیمور شرقی (اکنون موسوم به تیمور لسته) در اواخر سال ۱۹۹۹ میلادی فراخوانده شد تا مردمان آنجا را در تشکیل کشور یاری رساند. این اقدام در پی خشونت و ویرانی صورت گرفت که بعد از مشاوره سازمان ملل متحد در استقلال از اندونزی انجام شده بود. به محض استقرار، UNMIT مدیریت موثری ایجاد کرد تا پناهندگان را به بازگشت به کشور تازه استقلال یافته قادر سازد و خدمات مدنی و اجتماعی ایجاد کرده کمک های بشر دوستانه را تضمین، خودگردانی را تسهیل و شرایط توسعه پایدار را تامین کند.

در سال ۲۰۰۵، ماموریت صلح بانی به پشتیبانی و ایجاد صلح مبدل شد.

ماموریت ملل متحد در ایجاد ثبات در هائیتی

ماموریت برقراری ثبات سازمان ملل در هائیتی (MINUSTAH) در اول ژوئن ۲۰۰۴ تاسیس شد. این ماموریت نیروی موقت چند ملیتی (MIF) مورد تایید شورای امنیت در فوریه ۲۰۰۴ را با موفقیت تشکیل داد. قبلاً، درگیری مسلحانه در چند شهر در سراسر کشور گسترش یافته و رئیس جمهور ژان برتراند آریستید را ناچار کرده بود از هائیتی به حالت تبعید بیرون رود. ماموریت اصلی MINUSTAH اعاده محیطی امن و با ثبات، حمایت از فرآیند سیاسی، تقویت نهادهای حکومت هائیتی و ترویج و حمایت از حقوق بشر بود.

زلزله ویرانگر ۱۲ ژانویه ۲۰۱۰، که منجر به مرگ بیش از ۲۲۰،۰۰۰ تن، از جمله ۱۰۲ نیروی سازمان ملل متحد شد، ضربه شدیدی بر اقتصاد متزلزل این کشور و زیرساخت هایش وارد آورد.

آن سال، شورای امنیت سطح کل نیروهای MINUSTAH را به دو برابر افزایش داد تا از بهبودی، بازسازی و تلاش برای تثبیت فوری اوضاع در کشور حمایت کند. شورا همچنین نیاز به MINUSTAH برای کمک به دولت هائیتی در حفاظت کافی از جمعیت را به رسمیت شناخته از MINUSTAH خواست همکاری با دفتر سازمان ملل متحد در هماهنگی امور انسان دوستانه (OCHA) و تیم کشوری سازمان ملل متحد در تلاش های انساندوستانه و بازسازی را ادامه دهد.

ماموریت ملل متحد در سیرالئون

تلاش های جامعه بین المللی برای پایان دادن به جنگ داخلی ۱۱ ساله در سیرالئون و حرکت دادن کشور به سوی صلح امنیت محیط آنجا را از سال ۲۰۰۲ تا حد زیادی بهبودی بخشیده است. پس از مداخله سرنوشت ساز

نیروهای انگلیسی در سال ۲۰۰۱، سازمان ملل متحد کمک کرد حدود ۷۵،۰۰۰ رزمنده در این مملکت آفریقای غربی خلع سلاح شده به میان غیرنظامیان بازگردند. نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد جاده ها را بازسازی و مدارس، عبادتگاه ها و درمانگاه ها را نوسازی و احداث کردند و طرح های کشاورزی و برنامه های رفاهی را به راه انداختند.

نقطه تمرکز

سیرالئون و "الماس های خون"

الماس سیرالئون و برخی دیگر کشورهای آفریقایی تحت عنوان " الماس خون " یا " الماس جنگ " شناخته شده است.

در سال های دهه ۱۹۹۰، حدود ۱۲۵ میلیون دلار الماس نتراشیده در اروپا خریداری شد. این میزان معتابه پول صرف تجهیز نیروهای ضد دولتی شد که معادن الماس را در کنترل داشتند و هزاران نفر از مردم را در جریان جنگ داخلی سیرالئون کشته بودند.

در پاسخ، سازمان ملل متحد برنامه هایی به اجرا گذاشته تا از تجارت غیر قانونی الماس در سیرالئون جلوگیری کند. یکی از این برنامه ها، طرح صدور گواهینامه فرآیند کیمبرلی است که " به سابقه وجود اوراق برای تصدیق منشأ خالص الماس ها نیازمند است". این امر در نهایت جریان "الماس خون" یا " الماس جنگ " از کشورهای چون سیرالئون را کاهش می دهد و از فروش سنگ های قیمتی جهت تامین مقدمات جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت جلوگیری می کند.

نقطه تمرکز

UNAMSIL ، که در اواخر سال ۲۰۰۵ میلادی به پایان خود رسید، توانست به عنوان نمونه اولیه از تأکیدی باشد که سازمان ملل در حال حاضر بر نهادینه سازی صلح دارد.

UNAMSIL در زمان حیات خود، همچنین به سیرالئون کمک کرد از حمایت از حقوق شهروندانش اطمینان خاطر یابد، نیروی پلیس حرفه ای و مردمسالاری تشکیل دهد و کسانی که بیشترین مسئولیت در نقض حقوق بین الملل بشردوستانه داشتند را، از طریق دادگاه ویژه کماکان فعال و مورد حمایت سازمان ملل متحد در سیرالئون، به محاکمه کشاند.

شورای امنیت ماموریت جدیدی تحت عنوان دفتر جامع ملل متحد برای سیرالئون (UNIOSIL) را تأسیس کرد تا جایگزین UNAMSIL شود. وظیفه ماموریت جدید کمک به تحکیم صلح، تقویت حقوق بشر، توسعه اقتصاد، بهبودی شفافیت و برگزاری انتخابات است.

ایجاد محیطی پایدار برای صلح

فعالیت برای صلح سازمان ملل متحد در انجام موفقیت آمیز ماموریت های حفظ صلح خلاصه نشده است.

آیا واقعا به ملل متحد برای کار صلح نیازمندیم ؟

جهان در ۶۰ سال اخیر شاهد بیش از ۵۰ جنگ بوده است. به گزارش موسسه تحقیقات بین المللی صلح استکهلم، تنها در سال ۲۰۱۰ تعداد ۱۵ درگیری مهم مسلحانه در جهان درگرفت. خوشبختانه، هیچ یک از آنها به یک جنگ ویرانگر جهانی تبدیل نشد. وفاق عامی وجود دارد که سازمان ملل متحد در مبارزه برای صلح و خلع سلاح نقشی مهم ایفا کرده است.

بسیاری مردم احساس می کنند سازمان ملل متحد باید قوی تر شود، طوری که بتواند جنگ های کوچکتر را متوقف کند و تصمیماتش را به طور کامل به انجام رساند. اما اثر بخشی اقدامات سازمان ملل به اراده سیاسی دول عضو- به آمادگی شان برای رعایت و اجرای تصمیماتی که خود می گیرند- وابسته است. به علت کمبود بودجه، سازمان ملل متحد اغلب قادر به ایفاء نقش بیشتری نیست.

اقتدار سازمان ملل متحد در امتناعش به تسلیم، حتی در مواجهه با سخت ترین چالش ها، به چشم می آید. هنگامی که کشورهای در حال جنگ فاقد اراده سیاسی برای توقف جنگ اند، سازمان ملل متحد، گاه، باید نیروهای حافظ صلح خود را عقب کشد. با این همه، سازمان به کار خود از طریق دیپلماسی و مذاکره مداوم با طرف های درگیر ادامه می دهد. هنگامی که شرایط بهتر است، نیروهای حافظ صلح می توانند باز گردند.

جهان راه درازی در پیش دارد تا بتواند صلح و عدالت نهایی را برای همه تضمین کند. جنگ، فقر و نقض حقوق بشر هنوز هم گسترده است. اما این همان دلیلی است که برایش به سازمان ملل متحد نیازمندیم. برخی می گویند اگر سازمان ملل نبود، کشورهای جهان بایست سازمانی دیگر ایجاد می کردند، شاید با نامی دیگر، تا دقیقا آنچه را انجام دهد که سازمان ملل متحد می کند.

برقراری صلح ، نهادینه سازی صلح، حفظ صلح ، ملت سازی

فردای یک مناقشه، سازمان ملل به اشخاص آواره و پناهنده کمک می کند به خانه و کاشانه شان بازگردند. سازمان مین ها را می روبد، جاده ها و پل ها را تعمیر می کند و کمک های اقتصادی و فنی فراهم می آورد تا اقتصاد بازسازی شود. سازمان همچنین بر انتخابات نظارت و از نزدیک دنبال می کند که یک کشور تا چه حد برای حقوق بشر شهروندانش احترام قائل است. این فرایند، که تحت عنوان نهادینه سازی صلح هم شناخته شده، بیش از ۶۰ کشور را در ایجاد نهادهای مردمسالار کمک کرده است. ایجاد صلح تمام آنچه برای حمایت از یک کشور در جریان حرکت از وضعیت جنگ به صلح و خودگردانی کارآمد است را فراهم می آورد.

کمیسیون نهادینه سازی صلح

سازمان ملل نقش حیاتی در کاهش سطح درگیری در چند منطقه از راه میانجی گری در توافقات صلح و کمک به اجرای آنها ایفاء کرده است. با این همه، برخی از این پیمان ها در مراحل بعد با شکست مواجه شده اند، از جمله در آنگولا در سال ۱۹۹۳ و در رواندا در سال ۱۹۹۴. تقریباً نیمی از کشورهای برخاسته از جنگ پس از گذشت چند سال مجدداً گرفتار خشونت می شوند و این پیام را به گوش می رسانند که برای پیشگیری از جنگ، موافقت نامه های صلح باید به شیوه ای پایدار در طول زمان اجرا شود.

در ژوئن ۲۰۰۶، سازمان ملل متحد کمیسیون ایجاد صلحی به راه انداخت تا به گذر کشورها از جنگ به صلح پایدار کمک رساند. کمیسیون ارتباط میان عملیات حفظ صلح و فعالیت های بعد از جنگ را برقرار می سازد. کار کمیسیون گرد هم آوردن همه بازیگران اصلی تحت شرایط مذاکره و تصمیم گیری برای راهبرد طولانی مدت ایجاد صلح است. این بدان معناست که کمک ها هماهنگ تر و پول بهتر هزینه شده است. در این وضعیت، همچنین، هماهنگی واقعی بین تلاش های فوری پس از جنگ و بهبودی و توسعه طولانی مدت برقرار است.

حفظ صلح، همان گونه که قبلاً هم ذکر شد، حول استقرار نظامی سازمان یافته محقق می شود. این مهم اغلب بخش مرکزی تلاش های ایجاد صلح را تشکیل می دهد.

ملت سازی معانی مختلف برای مردمان مختلف دارد و و واژه ای نیست که سازمان ملل متحد استعمالش کند. این لفظ به طور معمول بر فرایند تاریخی طولانی اطلاق می شود که سازنده هویت ملی است.

مراد از صلح به کارگیری دیپلماسی است برای متقاعد کردن طرف های جنگ به توقف مخاصمه و مذاکره برای حل و فصل مسالمت آمیز اختلافات فیما بین. همه انواع اقداماتی که می تواند جهت اهداف پیشگیرانه موثر افتد، مانند صلح بانی دیپلماتیک، کمک های بشر دوستانه و نهادینه سازی صلح در ایجاد شرایط نهادینه سازی موفق صلح نقش دارند.

حدود ۲۰۰ هزار کودک، پسران و دختران بین سنین ۷ و ۱۸ سال، در مخاصمات سراسر جهان درگیرند.

کودکان و منازعات مسلحانه: قربانیان جنگ

کودکان متأسفانه قربانیان اصلی درگیری های مسلحانه اند . آنها هم هدف ها و هم به طور فزاینده ای ابزار آن به شمار می روند.

درد و رنج کودکان در زمان بروز و پس از خاتمه جنگ شکل های گوناگونی دارد . آنان کشته یا معلول، یتیم، ربوده، محروم از مواد غذایی، آموزش و پرورش و بهداشت و درمان می شوند. آنان اغلب معتاد و با زخم های عاطفی عمیق و بحران های روانی رها می گردند.

دختران و پسران، برخی آنقدر کوچک که تنها با هفت سال سن، به عنوان کودک سرباز جذب و مورد استفاده قرار می گیرند. آنان مجبور می شوند نفرت بزرگسالان را به اجراء گذارند. دختران با خطرات مضاعفی خصوصاً خشونت جنسی و استثمار رو به رو هستند.

هنرمند هیپ-هاپ، امانوئل جل، پیش تر کودک سرباز بوده است

هنگامی که امانوئل هفت ساله بود توسط ارتش آزادی بخش خلق سودان استخدام شد- او یکی از هزاران کودکی بود که به اجبار در نیروهای رزمنده جذب می شدند. بسیاری از این کودکان زنده نماندند. برای مدتی نزدیک به پنج سال، امانوئل کودک سربازی بود که سلاح AK-47 بلندتر از خودش را حمل می کرد. او در میان هزاران پسر جوانی قرار داشت که با نیروهای دولتی می جنگیدند و در میدان های مین می دویدند. او گفته است: " از آنجا که ما سبک تر و بهتر می توانستیم بدویم، امید زنده ماندن بیشتری داشتیم".

امانوئل ، با این همه، خوش شانس بود . وقتی ۱۳ ساله بود، با مددکاری ملاقات نمود که او را به کنیا برد، آنجا در مدرسه ای ثبت نام کرد و راهش به زندگی جدید را یافت. او به یاد می آورد "من تحصیل کردم. چنین پیش آمد که به من کمک رسید".

به نظر امانوئل ، آموزش دعوتی بود به بسط هویت او، نه معامله آن با هویتی تازه. او می گوید: "من مسئولیتی احساس می کنم. زمانی یکی از آنها بودم و کودک سربازان بسیاری را در همان موقعیت می شناسم".

امانوئل با استفاده از هیپ هاپ به گسترش پیام نیرومند صلح و آشتی پرداخت. او می گوید: "هر آلبوم من همواره موضوعی دارد. آلبوم کودکان جنگ داستان من است، تجربه ام، آنچه از جنگ دیده ام و آنچه می خواهم تغییر دهم. می خواهم تفاوتی پدید آورم".

او می گوید: "من جان سالم به در بردم که حکایتی تعریف کنم. من داستان خودم را از طریق موسیقی می گویم تا الهام بخش مردم باشد".

کودک سربازان

تخمین زده می شود حدود ۳۰۰۰۰۰ پسر و دختر زیر ۱۸ سال امروزه درگیر مناقشات در سراسر جهان باشند. از کودکان به عنوان جنگجو ، آشپز ، باربر، پیام رسان، جاسوس، مین یاب انسانی، برده جنسی، کارگر اجباری و حتی بمب گذار انتحاری استفاده می شود. کودکان که به لحاظ جسمی آسیب پذیر و به راحتی ارباب پذیرند، به طور معمول سربازانی مطیع به شمار می روند. بسیاری از آنها ربوده شده یا به زور به استخدام درآمده اند و اغلب مجبورند از اوامر در برابر تهدید به مرگ اطاعت کنند. دیگران از شدت نومییدی به گروه های مسلح می پیوندند. همانطور که جامعه در طول جنگ از هم می پاشد، کودکان امکان مدرسه رفتن را از دست می دهند و از خانه هایشان بیرون رانده یا از خانواده های خود جدا می شوند. بسیاری گروه های مسلح را به عنوان بهترین فرصتی می بینند تا به بقای خود ادامه دهند. برخی دیگر در صدد فرار از فقرند یا پیوستن به نیروهای نظامی برای خونخواهی افوامی که کشته شده اند.

تلاش های مشترک میان دفتر نماینده ویژه دبیر کل برای کودکان و درگیری های مسلحانه، صندوق کودکان ملل متحد (UNICEF) و دیگر نهادهای سازمان ملل و همچنین دولت های عضو، سازمان های منطقه ای، سازمان های غیر دولتی و گروه های جامعه مدنی پیشرفت و نتایج ملموسی برای کودکان به همراه داشته است.

نقطه تمرکز

ورزش برای توسعه و صلح

ورزش در طول تاریخ نقش مهمی در همه جوامع بازی کرده است، خواه به صورت ورزش های رقابتی، خواه به شکل فعالیت های بدنی و یا بازی. اما ورزش با سازمان ملل متحد چه کار دارد؟

ورزش قدرت منحصر به فردی دارد در جذب، بسیج و الهام بخشیدن. با توجه به طبیعتش، هدف ورزش مشارکت، پذیرش دیگری و شهروندی است. ورزش حامی ارزش های انسانی است چون احترام به حریف، پذیرش قوانین الزام آور، کار تیمی و انصاف که همگی اصولی اند که در منشور ملل متحد هم موجودند. بنابراین تعجب آور نیست که بسیاری از سفیران حسن نیت سازمان ملل متحد ورزشکاران مشهورند.

جهت تحقق اهداف توسعه ای، ورزش به طور موسع تعریف شده و شامل تمام اشکال فعالیت فیزیکی است که بر آمادگی جسمانی، سلامت روانی و تعاملات اجتماعی مانند بازی، تفریح و سرگرمی، ورزش های سازمان یافته یا رقابتی و ورزش و بازی های بومی اطلاق دارد. تاکید همواره بر ورزش های گروهی است و نه ورزش خواص، چرا که ورزش متوجه چیزی بیش از توسعه و ارتقاء فردی است.

ورزش همچنین نقش مهمی به عنوان محرک ادغام اجتماعی و توسعه اقتصادی در عرصه های گوناگون جغرافیایی، فرهنگی و سیاسی بازی می کند. ورزش می تواند ابزار قدرتمندی باشد برای تقویت روابط و شبکه های اجتماعی و ترویج آرمان های صلح، برادری، همبستگی، عدم خشونت، تحمل و عدالت.

با توجه به خواص آن در یکپارچه سازی و امداد رسانی پس از وقوع حادثه، و به دلیل اینکه زندگی را به حالت عادی باز می آورد، سازمان ملل متحد هم از ورزش استفاده می کند تا به درد کسانی که بیشتر نیازمندند - یعنی پناهندگان، کودکان سربازان، قربانیان جنگ و فجایع طبیعی، افراد فقیر شده، معلولان، قربانیان نژادپرستی، آنگ زنی و تبعیض، اشخاص مبتلا به اچ آی وی/ایدز، مالاریا و دیگر امراض - بهتر برسد.

کودکان لیبرایی در برنامه ورزش برای صلح شرکت می کنند

بازگرداندن کودکان به زندگی غیرنظامی و احتمالاً آغوش خانواده هایشان

یونیسف فعالیت می کند کودکان را از چنگ نیروها و گروه های مسلح در اسرع وقت آزاد کند، ولو در زمان جنگ، و به آنان کمک می کند به خانواده هایشان ملحق شوند. یونیسف در بخشی از این اقدامات از خدماتی که سلامت جسمانی و روانی و رفاه چنین کودکانی را مد نظر قرار دارد پشتیبانی کرده و با ارائه مهارت های زندگی و درگیر کردن کودکان در فعالیت های مثبت برای آینده شان به آنان یاری می رساند. این برنامه ها رویکردی جامعه محور دارد که شامل پشتیبانی از دیگر کودکان آسیب پذیر است که به شدت از جنگ متاثر بوده اند. هدف ترویج آشتی و جلوگیری از تبعیض است. این اقدامات به چشم انداز بلند مدت و تعهد طولانی، هم به کودکان و هم به جوامع جنگ زده ای نیاز دارد که کودکان به آنها مراجعت می کنند.

از سال ۱۹۹۸، بیش از ۱۰۰،۰۰۰ کودک در بیش از ۱۵ کشور درگیر جنگ های مسلحانه آزاد شده و به جوامع خود باز پیوسته اند. تنها در سال ۲۰۱۰، یونیسف بازپیوستن حدود ۱۱،۴۰۰ کودک که قبلاً همراه نیروها و گروه های مسلح بوده اند، همراه با ۲۸۰۰۰ کودک آسیب پذیر جنگ زده دیگر را مورد پشتیبانی قرار داد.

راهبرد جهانی ضد تروریسم

"چه دوست داشته باشیم چه نه، نسل ما در تاریخ به عنوان نسلی ثبت خواهد شد که برای حفاظت از جهان در مقابل تروریسم به چالش کشیده شد."

بان کی مون

دبیرکل سازمان ملل متحد

سازمان ملل متحد از مدت ها پیش در مبارزه با تروریسم بین المللی فعال بوده است. سازمان و کارگزاری هایش با نمایاندن عزم جهانیان به رفع این تهدید، طیف گسترده ای از اسناد حقوقی را تهیه کرده اند که جامعه بین المللی را قادر می سازد برای سرکوبی تروریسم و به محاکمه کشاندن مسوولان اقدامات تروریستی دست به کار شود.

شانزده سند حقوقی بین المللی از طریق سازمان ملل متحد از سال ۱۹۶۳ مذاکره شده است، از جمله معاهدات راجع به گروگانگیری، ربودن هواپیما، بمب گذاری تروریستی و تامین مالی تروریسم. کمیته ضد تروریسم شورای امنیت بر اینکه دولت های عضو چگونه تعهدات وعده داده شده پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ را عمل می کنند نظارت دارد و برای افزایش قابلیت های مبارزه با تروریسم فعالیت می کند.

مجمع عمومی سازمان ملل متحد راهبرد جهانی مقابله با تروریسم را در ۸ سپتامبر ۲۰۰۶ به تصویب رساند. این راهبرد- در قالب یک قطعنامه و برنامه اقدام ضمیمه- سندی منحصر به فرد است که موجب تشدید تلاش های ملی، منطقه ای و بین المللی در مقابله با تروریسم می شود. با تصویب این سند نخستین بار است که تمام دولت های عضو رویکرد راهبردی و عملیاتی مشترک در مبارزه با تروریسم را پذیرفته اند. طرح های جدید و مهم در این راستا عبارتند از:

« بهبود بهره وری همکاری های فنی میان کشورها در مبارزه با تروریسم، به طوری که تمام دولت ها بتوانند به طور موثر نقششان را ایفاء کنند.

« استقرار نظام هایی برای کمک به قربانیان تروریسم و خانواده های آنان.

« مقابله با خطر بیوتروریسم با تاسیس پایگاه جامع داده های مربوط به حوادث بیولوژیک، ضمن تمرکز بر بهبودی نظام های بهداشت عمومی دولت ها و شناسایی نیاز به گرد آوردن دست اندرکاران عمده برای اطمینان از اینکه پیشرفت های بیوتکنولوژی نه برای تروریسم یا دیگر اهداف مجرمانه، که در جهت خیر عموم استفاده می شود.

« دعوت از جامعه مدنی، سازمان های منطقه ای و فرو منطقه ای در مبارزه علیه تروریسم و ایجاد مشارکت با بخش خصوصی در جلوگیری از حملات تروریستی علیه اهداف به ویژه آسیب پذیر.

« بررسی راه های مبتکرانه برای مقابله با تهدید رو به رشد استفاده تروریست ها از اینترنت.

« نو سازی نظام های کنترل مرزی و گمرکی و بهبود امنیت مدارک سفر، برای جلوگیری از سفر تروریست ها و توقف جابجایی مواد خطرناک و غیرقانونی .

« افزایش همکاری برای مبارزه با پول شویی و تامین مالی تروریسم.

در ۸ سپتامبر ۲۰۱۰، مجمع عمومی دومین بررسی دوسالانه راهبرد جهانی ضد تروریسم را آغاز کرد. در قطعنامه ای که به اتفاق آراء به تصویب رسید، دولت های عضو بر محکومیت قطعی و صریح تروریسم در تمامی اشکال و مصادیق آن " توسط هر کس، در هر کجا و با هر مقصودی" تاکید کردند. آنان همچنین بر پشتیبانی از چهار پایه این راهبرد، یعنی مقابله با شرایط منجر به گسترش تروریسم، جلوگیری و مبارزه با تروریسم، ساخت ظرفیت کشورها برای پیشگیری و مبارزه با تروریسم و تقویت نقش نظام ملل متحد در این امر، اصرار ورزیدند. همچنین، مواردی چون تضمین رعایت حقوق بشر و حاکمیت قانون در قبال همگان به عنوان پایه اساسی مبارزه با تروریسم مورد توجه قرار گرفت.

دبیرکل وقت سازمان ملل متحد، کوفی عنان، یک هفته پس از حملات تروریستی ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ از محل حادثه دیدن کرد.

خلع سلاح

خلع سلاح اغلب در رابطه با سلاح های کشتار جمعی چون کلاhek های هسته ای و سلاح های بیولوژیک و شیمیایی تعریف شده است، اما دامنه آن فراتر می رود. در دنیای امروز، بسیاری از سلاح های مورد استفاده کوچک و سبک اند و می توانند در اختیار یک فرد یا یک گروه دو یا سه نفره قرار گیرند. خلع سلاح همچنین شامل تلاش برای کاهش تعداد چنین سلاح های کوچک تر، و در نتیجه قابل حمل تری هم می شود.

اثر خشونت مسلحانه

خشونت مسلحانه- استفاده عمد، تهدید به استفاده یا به کارگیری واقعی سلاح برای ایجاد جراحت یا مرگ - اشکال زیادی دارد، از شکل سیاسی تا جنایی یا میان اشخاص، و در طیف گسترده ای بروز می کند. خشونت مسلحانه تنها در مناطق جنگی اتفاق نمی افتد. این خشونت گسترده است و هر منطقه ای از جهان تحت تاثیر آن قرار دارد. خشونت مسلحانه بار عاطفی و اقتصادی فوق العاده ای برای افراد، خانواده ها و جوامع سراسر جهان ایجاد می کند.

در تمام جوامع تحت تاثیر، مردان جوان در اوج زندگی سازنده شان، رایج ترین مرتکبین و هم رایج ترین قربانیان مستقیم حملات مسلحانه به شمار می آیند. زنان، پسران قبل از سنین نوجوانی و دختران نیز در زمره قربانیان مستقیم و غیر مستقیم چنین حملاتی هستند.

تخمین زده می شود حدود ۷۵۰,۰۰۰ تن در هر سال جانشان را در نتیجه خشونت مرتبط با درگیری های مسلحانه و جرائم در مقیاس کوچک و بزرگ از دست می دهند. دو سوم از این مرگ و میر خارج از مناطق جنگی اتفاق می افتد. علاوه بر این، بیش از هفت میلیون نفر (حدود ۱۰ برابر تعداد کشتگان) همه ساله در شمار قربانیان اغلب مبتلا به معلولیت دائمی و زندگی همراه با زخم های عمیق روانی و جسمانی اند.

خشونت مسلحانه نه تنها زندگی ها را از بین می برد، بلکه اثر منفی بر اقتصاد گذارده، زیرساخت ها و اموال را صدمه زده، ارائه خدمات عمومی را محدود کرده، سرمایه گذاری در سرمایه های انسانی، اجتماعی و اقتصادی را تضعیف کرده به هزینه کردن های غیرمولد در خدمات امنیتی می انجامد. این پدیده، با در نظر گرفتن قاچاق و تردد زیاد جمعیت، دغدغه امنیتی داخلی و بین المللی است. همچنین نباید فراموش کرد که خشونت مسلحانه توسعه را تضعیف می کند و به منزله مانعی است در مسیر دستیابی به اهداف توسعه هزاره سازمان ملل متحد.

" هفت تیر Karl Fredrik Reutersward از جانب دولت لوگزامبورگ به سازمان ملل هدیه داده شده است. کره دار " نمادی برای صلح، کار

کنترل سلاح های کوچک و سلاح های سبک

سلاح های کوچک خود غیر قانونی نبوده و استفاده آنها در مواردی چون دفاع ملی و محافظت از امنیت اشخاص و اموال توسط ضابطین قضایی مشروع است. ارزش تجارت جهانی اسلحه، همراه با مهمات، بیش از ۷ میلیارد دلار در سال برآورد شده است. ممنوعیت بنابراین راه حل نیست. مشکل در تجارت ثبت نشده نهفته که ممکن است به میلیاردها دلار سربزند. تجارت غیرقانونی اسلحه همچنین ممکن است با فروش به قیمتی بسیار نازل صورت گیرد تا سلاح های کهنه و مازاد اسلحه از زرادخانه کشورهای دیگر خارج شود. آنچه نیاز داریم، قانونمند کردن متناسب در دسترس قرار داشتن و استفاده از سلاح هاست.

در کنفرانس ملل متحد در خصوص تجارت غیرقانونی سلاح های کوچک و اسلحه سبک در سال ۲۰۰۱، دولت ها بر تدابیری برای تقویت همکاری بین المللی در کاهش تجارت غیرقانونی اسلحه موافقت کردند. آنها متفقا برنامه اقدام ملل متحد برای پیشگیری از جنگ و ریشه کنی تجارت غیرقانونی سلاح های کوچک در تمامی اشکالش را به تصویب رساندند. برنامه که از حیث سیاسی، نه حقوقی، الزام آور است، در برگزیده طیف وسیعی از تعهدات و اقداماتی است که دولت های عضو خود را در سطوح ملی، منطقه ای و جهانی به آنها مقید کرده اند. این موارد مشتمل است بر تهیه، تصویب و تقویت قوانین ملی در مورد سلاح های کوچک و سبک، از بین بردن سلاح های

ضبط، مصادره و یا جمع آوری شده و نیز حمایت از همکاری های بین المللی که به کشورهای اجازه دهد سلاح های غیر قانونی و اسلحه سبک را شناسایی و ردیابی کنند.

بین سال های ۱۹۹۸ و ۲۰۰۸، سازمان ملل متحد و سازمان های ذریبط بیش از ۳۰۰،۰۰۰ قبضه سلاح را جمع آوری و سوابقشان را بایگانی کردند. این سوابق می تواند در بهبود درک درست از تجارت غیر قانونی اسلحه کمک کند و نظارت بر پیشرفت کشورهای پس از جنگ و همچنین اثربخشی طرح های کاهش تسلیحات را آسان کند.

از آنجا که اکثر اقدامات انجام شده نسبت به کنترل تجارت و استفاده از سلاح های کوچک تا کنون از نظر قانونی لازم الاجراء نبوده است، سازمان ملل متحد همایشی برای پیمان تجارت اسلحه تشکیل خواهد داد تا سند حقوقی برای تقنین انتقال تسلیحات متعارف در آینده تنظیم نماید.

تضمین ایمنی جهان با کاهش سلاح های هسته ای

بیشتر به یمن فعالیت های خلع سلاح سازمان ملل متحد، خصوصا در اصرارش بر از بین بردن سلاح های کشتار جمعی، بشریت از بروز جنگی هسته ای پیشگیری کرده است. با این همه، جهان هنوز مکان خطرناکی است، چرا که انبارهای اسلحه هنوز در حال ازدیادند. مردمان بیشتری هر روز برای جنگ آموزش می بینند و هزینه های مسابقه تسلیحاتی همچنان در حال افزایش است.

در نظر داشته باشید: در سال ۱۹۴۵، پس از پرتاب دو بمب اتمی بر هیروشیما و ناگازاکی در ژاپن، جنگ جهانی دوم (۱۹۳۹-۱۹۴۵) به پایان رسید. از آن زمان، جهان شاهد جنگ های بیشتری بوده است. این درگیری ها حدود ۲۰ میلیون کشته، با بیش از ۸۰ درصد غیرنظامی، بر جای نهاده است. اگر چه هیچ کس تا به امروز دیگر از سلاح هسته ای استفاده نکرده است، حداقل هشت کشور در حال حاضر وجود دارد که از سلاح های هسته ای برخوردارند (قدرت های هسته ای). با وجود کاهش چشمگیر، که بلافاصله پس از پایان جنگ سرد و فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی به وقوع پیوست، ذخیره کل سلاح های هسته ای در جهان در حال حاضر بالغ بر ۲۳۰۰۰ کلاهک هسته ای است، باقابلیت تخریب جمعی ۱۵۰،۰۰۰ بمب در اندازه هیروشیما.

در سال ۱۹۴۵، بیش از ۱۲۰۰۰۰ تن در هیروشیما و ناگازاکی (ژاپن) زیر بمباران اتمی جان خود را از دست دادند. بنای یادمان صلح هیروشیما، تنها سازه برجای مانده در محل انفجار نخستین بمب، در سال ۱۹۹۶ در زمره میراث جهانی یونسکو قرار گرفت.

خلع سلاح نیاز فوری جهانی است

از ۱ تا ۶۰ بشمارید، دقیقه ای می گذرد، سپس این مهم را در نظر آورید: در زمانی که شمارش شما به پایان رسیده، جهان ۲۵ تا ۳۰ کودک را از دست داده و در همان زمان، حدود ۳،۱ میلیون دلار برای اهداف نظامی هزینه کرده است.

گردآوری اسلحه و توسعه اقتصادی نیازمند منابع بزرگ انسانی و مادی است. هر چند، از آنجا که منابع محدود است، تعقیب هر یک از دو روند به زیان دیگری خواهد بود. اجماع رو به تزایدی است که، در دراز مدت، جهان یا باید مسابقه تسلیحاتی را ادامه دهد، یا به توسعه اقتصادی و اجتماعی در جهت منافع همگان نائل گردد. انجام هر دو این امور غیر مقدور است.

خلع سلاح عمومی و کامل- به بیان دیگر، حذف تدریجی سلاح های تخریب جمعی- از اهداف تعیین شده سازمان ملل است. اهداف فوری آن از بین بردن خطر جنگ، خصوصا جنگ هسته ای، و اجرای اقداماتی است برای متوقف و معکوس کردن مسابقه تسلیحاتی .

برخی اقدامات سازمان ملل متحد برای خلع سلاح

« پیمان منع بخشی از آزمایش های هسته ای سال ۱۹۶۳، دست زدن به آزمایش های هسته ای در جو زمین، فضای ماوراء جو و زیر آب را ممنوع کرده است.

« پیمان منع گسترش سلاح های هسته ای سال ۱۹۶۸، گسترش سلاح های هسته ای از کشورهای صاحب سلاح به کشورهای غیر هسته ای را منع نمود.

« کنوانسیون سلاح های شیمیایی سال ۱۹۹۲، استفاده، تولید و انباشت چنین سلاح هایی را ممنوع اعلام کرد.

« معاهده جامع ممنوعیت انجام آزمایش هسته ای سال ۱۹۹۶، کلیه انفجارهای هسته ای زیرزمین را ممنوع کرده است.

« کنوانسیون مین های زمینی ضد نفر سال ۱۹۹۷، استفاده، انباشت، تولید و انتقال چنین مین هایی را منع کرده است.

« کنوانسیون مربوط به مهمات خوشه ای سال ۲۰۰۸، استفاده، انباشت، تولید و انتقال این سلاح ها را منع کرده است.

« پیمان جدید دو جانبه کاهش تسلیحات راهبردی (New START) سال ۲۰۱۰، ایالات متحده آمریکا و فدراسیون روسیه را ملزم کرده کلاهدک های راهبردی مستقر خود را در هفت سال به ۱۵۵۰ عدد کاهش دهند.

دختر عراقی در مورد خطر مین های زمینی به یمن برنامه آموزش خطرات مین یونیسف تعلیم می بیند

وحشت از مین و اقدامات انجام شده به روایت ارقام

« تعداد کشورهای تحت تاثیر مین های زمینی و مواد منفجره باقی مانده از جنگ در سال ۲۰۰۹ : ۶۶ کشور و هفت سرزمین .

« تعداد ارزیابی شده اشخاصی که با مین های زمینی طی ۳۰ سال گذشته کشته و یا معلول شده اند: بیش از یک میلیون تن، که ۷۱ درصد غیر نظامی بوده و ۳۲ درصدشان کودکان بوده اند.

« تعداد تلفات تازه در سال ۲۰۰۹ : ۴۰۰۰ نفر، که بیش از ۷۵ درصد از میزان بالای ۲۶۰۰۰ تن سال ۱۹۹۷ کاهش یافته است.

« زمین های مین رومی شده در سال ۲۰۰۹ : منطقه ای به مساحت پنج برابر بزرگتر از پاریس، با ۸۰ درصد اراضی در افغانستان، کامبوج، کرواسی، عراق و سریلانکا .

مبارزه با مین های زمینی و مهمات خوشه ای

از سال های دهه ۱۹۸۰، سازمان ملل متحد به مشکلات به وجود آمده از ناحیه میلیون ها مین زمینی مرگ آفرین پرداخته که در بیش از ۶۰ کشور جهان پراکنده شده است. همه ساله، هزاران تن از مردم- بسیاری از آنان کودک، زن و سالخورده- توسط این " قاتلان خاموش " معلول یا کشته می شوند. در همان حال، مین های زمینی جدید همچنان در کشورهای مختلف سراسر جهان کاشته می شوند.

خدمات عملیاتی مین سازمان ملل متحد (UNMAS) به عنوان مرجعی برای مین عمل می کند و همه فعالیت های مربوط به کارگزاری های سازمان ملل متحد در این راستا را هماهنگ، تامین مالی و برنامه ریزی می کند. اقدامات بر پاکسازی مین ها، آگاهی رسانی در مورد مین، آموزش برای کاهش خطر، کمک به قربانیان و تخریب انبار های مین تمرکز دارد.

نظر به اینکه پیمان ممنوعیت مین های ضد نفر در سال ۱۹۹۹ لازم الاجراء شد، تعداد قربانیان جدید در هر سال کاهش یافته، قطعات زیادی از زمین ها پاکسازی شده، و تعداد مین های ذخیره شده در مقیاس میلیونی کاهش یافته است. پیمان تاثیر بزرگی بر مشکل مین های زمینی جهان گذارده اما به مشکل بزرگ دیگر نپرداخته است: مواد منفجره باقی مانده از جنگ (ERW) که سالانه هزاران نفر از مردم غیر نظامی را تلف می کند. " مواد منفجره باقی مانده از جنگ " کنایه است از بمب و نارنجک های رها شده و نیز مهمات خوشه ای که عمل نکرده، اما خطرآفرین باقی مانده است. برنامه های اقدام علیه مین تحت حمایت سازمان ملل متحد به کشورها کمک می کند خطر مین های زمینی و مواد منفجره باقی مانده از جنگ را برطرف سازند. جنبش بین المللی

برای محدود کردن استفاده از مهمات خوشه ای (سلاح های حاوی اجزاء منفجره بسیار کوچکتر که به طور همان زمان آنها را پخش می کنند) در سالیان اخیر شتاب فراوان یافته است.

جایزه صلح نوبل

کمیته نوبل نروژ تصمیم گرفت جایزه صلح نوبل سال ۲۰۰۱ را به طور همزمان به سازمان ملل و دبیرکل آن، کوفی عنان، "برای کارشان در ایجاد دنیایی سازمان یافته تر و آرام تر" اعطاء کند.

کمیته اعلام کرد پایان جنگ سرد سرانجام این امکان را فراهم ساخته که سازمان ملل متحد نقشی را که در آغاز در نظر داشته به طور کامل تر ایفا کند. سازمان در خط مقدم تلاش برای دستیابی به صلح و امنیت در جهان قرار دارد و مرکز بسیج بین المللی است برای رویارویی با چالش های اقتصادی، اجتماعی و زیست محیطی جهان. کمیته نوبل اضافه کرد دبیر کل عنان در دادن حیات تازه به سازمان از نقش کلیدی برخوردار بوده است: "در حالی که بر مسئولیت سنتی سازمان ملل متحد در پاسداری از صلح و امنیت تأکید ورزیده، مشارالیه به تعهدات مربوط به حقوق بشر هم پرداخته است. او چالش های جدید اچ آی وی/ ایدز و تروریسم بین المللی را مطرح کرده و استفاده موثرتر از منابع ناچیز سازمان ملل متحد را رواج داده است.

دبیرکل زنگ صلح را در مقر سازمان ملل متحد در نیویورک به صدا در می آورد تا روز جهانی صلح را پاس دارد.

کمیته نوبل تا کنون نظام ملل متحد را با ۱۵ جایزه صلح مورد تقدیر قرار داده است:

۲۰۰۷ : هیات میان دولتی سازمان ملل در مورد تغییرات آب و هوا (IPCC) و ال گور، معاون سابق رئیس جمهور ایالات متحده آمریکا

۲۰۰۵ : آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA) و محمد البرادعی، دبیرکل کل آژانس

۲۰۰۱ : سازمان ملل متحد و کوفی عنان، دبیر کل سازمان

۱۹۸۸: نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد

۱۹۸۱: دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (بار دوم)

۱۹۷۴: شان مک براید، کمیسر سازمان ملل متحد در نامیبیا

۱۹۶۹: سازمان بین‌المللی کار (ILO)

۱۹۶۵: صندوق کودکان سازمان ملل متحد (یونیسف)

۱۹۶۱: دگ همرشولد، دبیر کل سازمان ملل متحد

۱۹۵۷: لستر بولز پیرسون، دولتمرد کانادایی، برای تلاش در پایان دادن به بحران سوئز و مسائل خاور میانه از طریق سازمان ملل متحد

۱۹۵۴: دفتر کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد

۱۹۵۱: لئون ژونو، بنیانگذار سازمان بین‌المللی کار

۱۹۵۰: رالف بانچ، مدیر قیمومت سازمان ملل متحد

۱۹۴۹: لرد جان بوید اور، مدیر کل موسس سازمان غذا و کشاورزی ملل متحد (FAO)

۱۹۴۵: کردل هال، وزیر امور خارجه آمریکا که نقش اساسی در ایجاد سازمان ملل متحد ایفا کرد

دانسته‌هایتان را بیازمایید

۱. فقر و جنگ چه ارتباطی با هم دارند؟

۲. سازمان ملل متحد برای صلح چه کاری انجام می‌دهد؟

۳. چه کسی در خصوص ایجاد یک ماموریت صلح بانی جدید تصمیم می‌گیرد؟

۴. آیا سازمان ملل متحد ارتش خود را دارد؟

۵. دو نوع عملیات حفظ صلح تحت فرماندهی سازمان ملل متحد کدام‌ها هستند؟

۶. نیروهای حافظ صلح سازمان ملل متحد را می‌توان به راحتی توسط چه قسمت از لباسشان به جا آورد؟

۷. آیا سربازان حافظ صلح می‌توانند برای یک طرف اختلاف بجنگند؟

- ۸ . هزینه یک سال حفظ صلح در برابر هزینه های تخمین زده شده نظامی چقدر است؟
- ۹ . UNTSO مخفف کدام عبارت بوده، و شما در موردش چه می دانید؟
- ۱۰ . برقراری صلح، نهادینه سازی صلح و حفظ صلح را تعریف کنید.
- ۱۱ . سازمان ملل متحد برای مبارزه با تروریسم چه کار انجام می دهد؟
- ۱۲ . سازمان ملل متحد در چه کشوری بود که ماموریت ژوئیه ۲۰۱۱ را راه اندازی کرد؟
- ۱۳ . چگونه کودکان از درگیری تاثیر می پذیرند؟
- ۱۴ . چرا کودکان به ارتش می پیوندند ؟
- ۱۵ . چگونه ورزش به توسعه و صلح کمک می کند؟
- ۱۶ . کدام دفتر سازمان ملل متحد پس از حملات ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱ تاسیس شد ؟
- ۱۷ . آیا خلع سلاح مهم است، و چرا؟
- ۱۸ . چرا نابودی سلاح های کوچک و اسلحه سبک بسیار مهم است ؟
- ۱۹ . چرا مین چنین تهدیدی به شمار می آید؟
- ۲۰ . جایزه صلح نوبل چند بار به طور مستقیم یا غیر مستقیم به نظام ملل متحد اهدا شده است؟

فصل پنجم

حقوق بشر

خلاصه حقایق در مورد حقوق بشر

منشور سازمان ملل متحد، که در ۲۴ اکتبر ۱۹۴۵ به اجرا درآمد، و اعلامیه جهانی حقوق بشر، که در سال ۱۹۴۸ به تصویب رسید، حقوق برابر مردان و زنان و همه ملت ها، از بزرگ و کوچک را اعلام میکند.

از دستاوردهای بزرگ سازمان ملل متحد ایجاد یک نهاد بزرگ است برای **حقوق راجع به حقوق بشر**- مجموعه ای از قوانین پاسداری شده توسط جامعه بین المللی که همه ملت ها طبیعی است آن را قبول کنند و همه مردم خواهانش باشند.

کنوانسیون حقوق کودک، که در سال ۱۹۸۹ به اجرا گذاشته شد، به وجود آمده تا حقوق دختران و پسران همه جای جهان را حمایت و ترویج کند.

سازمان ملل متحد طیف گسترده ای از حقوق مورد قبول جامعه بین المللی، از جمله **حقوق مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی** را تعریف کرده است. سازمان همچنین ساز و کارهایی برقرار کرده تا این حقوق را ارتقاء بخشیده محافظت کند و به کشورها در ایفاء این مسئولیت ها کمک کند.

اسناد حقوقی سازمان ملل متحد حضور **کودکان زیر ۱۸ سال در درگیری های مسلحانه** و قاچاق کودکان را ممنوع کرده است.

در سال ۲۰۱۰، حدود ۶۷ میلیون کودک در سنین رفتن به مدرسه، آنجا نبودند، نسبت بزرگی از آنان در کشورهای در حال توسعه به سر می بردند. از ۷۷۴ میلیون **بزرگسال بی سواد** برآورد شده جهان، دو سوم زنان اند.

در سال ۲۰۱۱، حدود ۱۱۵ میلیون کودک هنوز با مواد شیمیایی خطرناک و آفت کش کشاورزی، با ماشین آلات خطرناک یا در معادن مشغول به کار بودند. میلیون ها کودک هنوز به **کار اجباری**، روسپی گری، تهیه صور قبیحه از آنان، درگیری های نظامی دیگر فعالیت های غیر قانونی وادار شده بودند.

حقوق بشر چیست؟

همه افراد بشر آزاد به دنیا آمده و از حیث کرامت و حقوق با هم **برابرند** .

ماده یک، اعلامیه جهانی حقوق بشر

تعریف

حقوق بشر حقوقی است که برای زندگی ما به عنوان انسان ضروری است. آنها حقوق ذاتی همه مردم اند، صرف نظر از نژاد، رنگ، جنس، زبان، مذهب، عقاید سیاسی و امثال آن، خاستگاه ملی یا اجتماعی، وضعیت ثروت، تولد یا هر وضعیت دیگر. بدون حقوق بشر، ما نمی توانیم به طور کامل تکامل یافته از ویژگی های انسانی، هوش، استعداد و خلاقیت مان استفاده کنیم.

تمامی حقوق بشر- اعم از حقوق مدنی و سیاسی، از جمله حق حیات، برابری در برابر قانون و آزادی بیان، حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی از قبیل حق کار، امنیت اجتماعی و آموزش و پرورش، یا حقوق جمعی مثل حقوق مربوط به توسعه و تعیین سرنوشت- تفکیک ناپذیر، مرتبط و وابسته به هم اند. بدون حقوق بشر، کشورها نمی توانند امکانات بالقوه شان را به طور کامل توسعه دهند و در نتیجه به معیارهای بهتر زندگی دست یابند.

حقوق بشر ما کدام است؟

- تمام مردم حق دارند بر:
- « زندگی ، آزادی و امنیت
- « آزادی بیان
- « آزادی از بردگی
- « محاکمه عادلانه
- « برخورد یکسان در برابر قانون
- « حمایت یکسان به موجب قانون
- « آزادی از حبس های خودسرانه ، بازداشت و تبعید
- « آزادی تردد
- « حفاظت از زندگی خصوصی
- « ملیت
- « عقد آزادانه ازدواج و تشکیل خانواده
- « آزادی فکر، وجدان و مذهب
- « آزادی عقیده
- « آزادی تشکیل انجمن ها
- « تامین اجتماعی
- « کار
- « دستمزد برابر برای کار برابر
- « استراحت و فراغت و تفریح
- « سطح زندگی کافی برای تضمین سلامت و رفاه
- « آموزش و پرورش
- « شرکت در زندگی فرهنگی اجتماع
- « حمایت از مالکیت معنوی خود

ویژگی های حقوق بشر

حقوق بشر :

« **جهان شمول** اند- آنها باید نسبت به همه افراد فرای تمام مرزها و تمدن ها رعایت شوند.

« **انکارناپذیرند** - آنها نباید سلب شوند، به جز در شرایط خاص و به موجب دادرسی عادلانه، مثل مورد کسی که به اتهام ارتکاب جرمی بطور عادلانه محاکمه و محکوم شده است.

« **وابسته به یکدیگر و تفکیک ناپذیرند**- بهبودی یک حق پیشرفت حقوق دیگر را تسهیل می کند. به همین ترتیب، محرومیت از یک حق بر حقوق دیگر به طور منفی تاثیر می گذارد.

« **مساوات نگر و غیر تبعیض آمیزند**-حقوق همه مردم باید محترم شمرده شود، صرف نظر از نژاد، رنگ، جنسیت، زبان، مذهب، عقیده، خاستگاه و وضعیت.

« **هم حق و هم تعهداند** - دولت ها تعهدات را بموجب حقوق بین الملل می پذیرند تا حقوق بشر را مورد احترام، حمایت و عمل قرار دهند. در سطح فردی، ما از حقوق بشری خودمان برخورداریم و همچنین باید حقوق بشری دیگران را هم رعایت کنیم.

سازمان ملل متحد و حقوق بشر

اعلامیه جهانی حقوق بشر

اندیشه حقوق بشر با تشکیل سازمان ملل متحد آغاز نشده، ریشه های آن را می توان در همه فرهنگ ها و ادیان جهان یافت. با این حال، تصویب اعلامیه جهانی حقوق بشر توسط مجمع عمومی سازمان ملل متحد در ۱۰ دسامبر ۱۹۴۸ دستاورد مهمی در تاریخ جهان بود، چرا که اول باری بود که جامعه بین المللی موازین رسمی حقوق بشر و آزادی هایی که هر کس باید از آن در هرکجا برخوردار باشد را مقرر کرده بود.

مجمع عمومی بنابراین از همه دولت های عضو خواسته بود متن اعلامیه را برای اطلاع عموم انتشار داده و کاری کنند که " به نمایش درآمده، خوانده شده و در مدارس و سایر مؤسسات آموزشی صرفنظر از وضعیت سیاسی کشور ها یا سرزمین ها " تشریح شود.

ترجمه شده ترین سند دنیا

دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر رکورد جهانی گینس برای تدوین، ترجمه و انتشار اعلامیه جهانی حقوق بشر به بیش از ۳۸۰ زبان و گویش، از ابخازی تا زولو، را از آن خود کرده است. اعلامیه جهانی بنابراین ترجمه شده ترین - و در واقع، جهانی ترین- سند دنیاست.

سازمان ملل متحد بسیاری از معاهدات و کنوانسیون های بین المللی حقوق بشر را وضع کرده که مهم ترین شان دو میثاق- یکی در حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و دیگری در حقوق مدنی و سیاسی است. اعلامیه جهانی حقوق بشر، همراه با این دو میثاق و پروتکل های اختیاری شان، تحت عنوان اعلامیه های بین المللی حقوق بشر شناخته شده اند.

به موجب این اعلامیه، دولت ها متقبل شدند برخورد یکسان با همه انسان ها- از زن و مرد، فقیر و غنی، قوی و ضعیف، پیر و جوان، از همه نژادها و مذاهب- تضمین شود. اعلامیه جزء قوانین الزام آور بین المللی نبوده، اما با توجه به پذیرش آن توسط کشورهای سراسر جهان، وجهه اخلاقی بسیار زیادی به دست آورده و الهام بخش توسعه حقوق بشر و مجموعه ای غنی از معاهدات بین المللی الزام آور حقوق بشری بوده است.

النور روزولت، همسر رئیس جمهور اسبق ایالات متحده آمریکا، از تدوین کنندگان اعلامیه جهانی حقوق بشر سال ۱۹۴۸ بود.

حقوق راجع به حقوق بشر

سازمان ملل متحد نیروی محرک بیش از ۸۰ معاهده و اعلامیه حقوق بشری راجع به حقوق زنان، کودکان، معلولان، اقلیت ها، مردمان بومی و دیگر گروه های آسیب پذیر تر بوده است. در مجموع، این موافقت نامه ها فرهنگ حقوق بشری در سراسر جهان ایجاد کرده که ثابت شده ابزار قدرتمندی است در مهار سوء استفاده و برقراری نظامی عادلانه تر برای نوع بشر، به ویژه برای مستضعفان مان.

حقوق بین الملل بشر تعهداتی را بار می کند که دولت ها ملتزم به رعایت آنها می باشند. با پیوستن به معاهدات بین المللی، کشورها موافقت می کنند در تمتع از حقوق بشری دخالت نکنند و افراد و گروه ها را در مقابل سوء استفاده حمایت کنند. با تنفیذ معاهدات، دولت ها متعهد می شوند تدابیر ملی اتخاذ و قوانینی تصویب کنند که مطابق با مفاد عهدنامه هاست. نظام حقوق داخلی یک کشور بنابراین، حقوق بشر تضمین شده در حقوق بین الملل را از نقطه نظر حقوقی اساسا حمایت می کند.

زمانی که آیین دادرسی داخل یک کشور موفق نمی شود با سوء استفاده های حقوق بشری برخورد کند، سازوکارهای شکایت فردی و گروهی در سطوح منطقه ای و بین المللی در دسترس است. به موجب دستور العمل محرمانه ارتباطات، اگر طرق دادخواهی داخل کشور طی شده و امکان احقاق حق در کشور متبوع شخص موجود نباشد ادعاهای نقض فاحش و سازمان یافته حقوق بشر همچنین می تواند به سازمان ملل متحد تقدیم شود.

سایر اسناد حقوق بشری

« کنوانسیون راجع به رضایت در ازدواج، حداقل سن ازدواج و ثبت ازدواج (۱۹۶۲) »

« کنوانسیون بین المللی رفع کلیه اشکال تبعیض نژادی (۱۹۶۵) »

« کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان (۱۹۷۹) »

« کنوانسیون علیه شکنجه و دیگر مجازات ها یا رفتارهای بیرحمانه، غیر انسانی و اهانت آمیز (۱۹۸۴) »

« کنوانسیون حقوق کودک (۱۹۸۹) »

« کنوانسیون بین المللی حمایت از حقوق تمام کارگران مهاجر و خانواده های آنان (۱۹۹۰) »

« اصول سازمان ملل متحد برای سالمندان (۱۹۹۱) »

« اعلامیه تعهد برای ایدز / اچ آی وی (2001) »

« کنوانسیون بین المللی حمایت از کلیه افراد در برابر ناپدید شدن اجباری (۲۰۰۶) »

« کنوانسیون حقوق معلولان (۲۰۰۶) »

وضعیت حقوقی این اسناد متنوع است. از یک طرف، بیانیه ها، اصول، دستورالعمل ها، قواعد متحدالشکل و توصیه ها اثر حقوقی الزام آوری ندارند، با این که از نیروی الزام آور اخلاقی برخوردار بوده راهنمایی عملی برای

دولت‌ها به حساب می‌آیند. از سویی دیگر، میثاق‌ها، اساسنامه‌ها، پروتکل‌ها و کنوانسیون‌ها در مقابل دولتی که تنفیذ کننده یا الحاق‌شونده از لحاظ حقوقی الزام‌آورند.

چه کسی مسئول حقوق بشر در سازمان ملل متحد است؟

هر نهاد و کارگزاری سازمان ملل متحد در حمایت از حقوق بشر تا حدی دخیل است. با این حال، گروه اصلی مسئول ترویج و حمایت از حقوق بشر سازمان ملل متحد شورای حقوق بشر است.

شورای حقوق بشر

شورای حقوق بشر در ژوئن سال ۲۰۰۶ به جای کمیسیون حقوق بشر ایجاد شد که از سال ۱۹۴۶ فعال بود اما به علت پذیرفتن کشورهای دارای سوابق ضعیف حقوق بشری در میان اعضا به شدت در معرض انتقاد قرار گرفته بود.

مسئولیت‌ها

شورای حقوق بشر مجمع اصلی ملل متحد است برای گفت و گو و همکاری در زمینه حقوق بشر. شورا اختیار یافته از سوء استفاده، نابرابری و تبعیض جلوگیری بعمل آورده از آسیب پذیرترین مردم و گروه‌ها حمایت کند و مرتکبان را در سراسر نقاط جهان بنمایاند.

شورای حقوق بشر و مجمع عمومی

در مقام نهاد تابع مجمع عمومی، شورای حقوق بشر وضعیت حقوق بشر در همه کشورهای را نظارت کرده مستقیماً پاسخ‌گوی عضویت کامل کشورها در سازمان ملل متحد است. شورا با این همه، توسط کمیسیون عالی سازمان ملل متحد در حقوق بشر اداره می‌شود.

شورای حقوق بشر ملزم است توصیه‌هایی برای توسعه بیشتر حقوق بین‌الملل راجع به حقوق بشر به مجمع عمومی ملل متحد ارائه داده بررسی ادواری جهانی در خصوص التزام و عمل کشورها به تکالیف و تعهدات حقوق بشری آنها تهیه کند. شورا اختیار دارد به مجمع عمومی توصیه کند حقوق و امتیازات هر کشور عضو شورا که نقض فاحش و نظام‌مند حقوق بشر را بطور دائم مرتکب شده به حالت تعلیق درآورد. این فرایند تعلیق رأی اکثریت دو سوم اعضا مجمع عمومی را لازم دارد.

تالار شورای حقوق بشر در ژنو

ترکیب و جلسات

شورای حقوق بشر همه ساله به مدت ۱۰ هفته در ژنو تشکیل جلسه می دهد. این شورا مرکب است از ۴۷ عضو انتخابی از بین کشورهای سازمان ملل متحد که هر کدام برای یک دوره اولیه سه ساله خدمت می کنند و نمی توانند بیش از دو دوره متوالی انتخاب شوند.

کمیسر عالی حقوق بشر

کمیسر عالی، مقام مسئول رسمی سازمان ملل متحد برای حقوق بشر است. او به طور مستقیم به دبیر کل گزارش می دهد.

دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر (OHCHR) تلاش های جهانی حقوق بشر را هدایت و تعهد جهانی به آرمان های همگانی حقوق بشر را متجلی می کند. این کمیساریا نقض حقوق بشر در سراسر جهان را تقبیح کرده، مجمعی برای شناسایی و پاسخ به چالش های حقوق بشر فراهم می کند و به عنوان کانون اصلی تحقیقات، آموزش، اطلاعات و دفاع از حقوق بشر در نظام ملل متحد فعال است.

OHCHR به ارائه کمک- اغلب آموزش های فنی و تخصصی در زمینه عدالت، اصلاحات قانونگذاری و فرآیند انتخابات- به دولت ها، جامعه مدنی و دیگر نهادها و سازمانهای ملل متحد پرداخته، به آنها در اعمال معیارهای بین المللی حقوق بشر در محل یاری می رساند. این دفتر همچنین شورای حقوق بشر و کمیته های ناظر بر اجرای معاهدات اصلی حقوق بشر را کمک می کند. دفتر ممکن است از دولتها بخواهد به اتهامات نقض حقوق بشر (از طریق کمیته ها ی موسوم به نهادهای قرارداد) پاسخ دهند.

گزارشگر ویژه و کارگروه ها

گزارشگران ویژه و کارگروه ها به موارد نقض حقوق بشر رسیدگی در فضایی فردی و موقعیت های اضطراری وارد می شوند. این ورود تحت عنوان " رسیدگی خاص " مطرح می شود. کارشناسان حقوق بشر ملل متحد مستقلند. آنان در مناصبشان برای حداکثر شش سال خدمت کرده بابت کار خود مزدی دریافت نمی کنند. تعداد

این کارشناسان در طول سال ها به طور مداوم رشد کرده است. در پایان سال ۲۰۱۱، تعداد آنان ۳۳ نفر بود. ماموریت آنان ارائه گزارش، راجع به کشور یا منطقه ای خاص (در سال ۲۰۱۱ نه مورد از این دست وجود داشت) و یا راجع به موضوعی خاص (از قبیل حق به غذا یا خشونت علیه زنان) است.

در تهیه گزارش برای شورای حقوق بشر و مجمع عمومی، کارشناسان مذکور از تمام منابع موثق از قبیل شکایات افراد و اطلاعات حاصل از سازمان های غیردولتی بهره می برند. آنان همچنین ممکن است به " روش های فوری اقدام" برای طلب عفو در بالاترین سطح دولتی دست یازند. بخش قابل توجهی از تحقیقات این کارشناسان در محل انجام می شود، یعنی جایی که با مقامات و قربانیان ملاقات کرده به جمع آوری مدارک و شواهد محلی نقض و سوء رفتار پرداخته اند. گزارش های آنان علنی و مساعد برای افشاء موارد سوء استفاده بوده و بر مسئولیت دولت در حمایت از حقوق بشر تأکید می ورزد. به غیر از چند مورد استثنا، دولت ها مایل نیستند نامشان برده و این امر سبب رسوایی شان شود. به سبب ترس از اعتراض عمومی و پذیرش ضمنی گناه، دولت ها به ندرت اجازه ورود کارشناسان به کشورشان را نداده اند.

دادگاه بین المللی کیفری

در سال ۱۹۹۸، طی همایشی در رم، ۱۲۰ کشور دادگاه بین المللی کیفری (ICC) دائمی را تاسیس کردند. با ایجاد دادگاه، جهان نشان داد که مصونیت- معافیت از مجازات- دیگر قابل قبول نیست. این دادگاه، که در سال ۲۰۰۲ میلادی، یعنی تاریخ لازم الاجرا شدن معاهده تاسیس (اساسنامه رم)، کار خود را آغاز کرد، افراد را به اتهام ارتکاب جدی ترین جرائم از قبیل نسل کشی، جنایات جنگی و جنایت علیه بشریت تحت تعقیب قرار می دهد. در سپتامبر ۲۰۱۲، ۱۲۱ کشور عضو دادگاه بین المللی کیفری بودند.

دادگاه بین المللی کیفری از سازمان ملل متحد مستقل است. با این همه، شورای امنیت می تواند موارد حقوق بشری را به دادگاه ارجاع دهد. به عنوان مثال، در سال ۲۰۰۵، بر مبنای گزارش های نقض گسترده حقوق بشر، شورای امنیت رسیدگی به وضعیت منطقه دارفور سودان را به دادگاه محول کرد.

نیاز واقعی به چنین دادگاهی وجود دارد. در کشورهای در حال جنگ، ممکن است سیستم قضایی قادر به پرداختن به جنایات جنگی وجود نداشته باشد. صاحبان قدرت نیز ممکن است به پیگرد قانونی شهروندان خود بابت ارتکاب اعمال نادرست تمایلی نداشته باشند، به ویژه اگر در زمره بلند پایه گان فرار داشته باشند. دادگاه بین المللی کیفری گزینه مناسبی برای موارد اینچنینی فراهم می کند و چرخه مصونیت را می شکند.

سایر دادگاه ها و محاکم بین المللی

طی دو دهه گذشته، شورای امنیت دو دادگاه بین المللی کیفری موقت، در قالب ارکان فرعی و با صلاحیت خاص جغرافیایی، برای محاکمه جنایات علیه بشریت در یوگسلاوی سابق و رواندا ایجاد کرده است. سه دادگاه مختلط دیگر هم به ترتیب برای کامبوج، لبنان و سیرالئون با پشتیبانی چشمگیر سازمان ملل متحد به وجود آمده است. این محاکم دائمی نبوده و وجودشان با خاتمه فعالیت ها منتهی می شود.

« شورای امنیت دادگاه بین المللی کیفری برای یوگسلاوی سابق را در سال ۱۹۹۳، به دنبال نقض گسترده حقوق بشردوستانه در زمان جنگ در یوگسلاوی سابق، تاسیس کرد. این اولین دادگاه جنایات جنگی سازمان ملل متحد و نخستین محکمه بین المللی جنایان جنگی از زمان تشکیل دادگاه های نورنبرگ و توکیو در پایان جنگ جهانی دوم بود. دادگاه افرادی را محاکمه می کند که بیشترین مسئولیت را در اعمال وحشتناکی مانند قتل، شکنجه، تجاوز، برده داری، تخریب اموال و دیگر جرایم خشونت بار داشته اند. هدف دادگاه اجراء عدالت در قبال هزاران قربانی و خانواده هایشان است و به این ترتیب در ایجاد صلح پایدار در منطقه شرکت می کند. در پایان سال ۲۰۱۱، دادگاه برای ۱۶۱ تن اعلام جرم کرده بود.

« شورای امنیت در سال ۱۹۹۴ دادگاه بین المللی کیفری برای رواندا را تشکیل داد تا مسوولان نسل کشی و دیگر نقض های فاحش حقوق بین الملل بشردوستانه را که بین اول ژانویه و سی و یکم دسامبر ۱۹۹۴ در رواندا واقع شده بود تحت تعقیب قرار دهد. دادگاه همچنین می تواند به محاکمه شهروندان رواندایی پردازد که به نسل کشی و دیگر نقض های حقوق بین الملل در قلمرو کشورهای همسایه در آن اوان اقدام کرده بودند. در سال ۱۹۹۸ دادگاه رواندا اولین رای یک محکمه بین المللی در خصوص جرم نسل کشی را صادر کرد و همچنین در خصوص اولین مجازات ارتکاب این جرم تصمیم گرفت.

نسل کشی رواندا و سازمان ملل متحد

در سال ۱۹۹۴، جمعیت هفت میلیون نفری رواندا از سه گروه قومی تشکیل شده بود: هوتوها (حدود ۸۵ درصد)، توتسی ها (۱۴ درصد) و توآها (۱ درصد). در ۱۹۹۳-۱۹۹۴، عناصر افراطی اکثریت هوتو، در حالی که به جامعه بین المللی اعلام می کردند خواهان صلح اند، در واقع در حال برنامه ریزی برای اقدام به نابودی توتسی ها و هوتوهای میانه رو بودند.

طی نسل کشی ۱۹۹۴ رواندا، نزدیک به یک میلیون نفر تلف شدند و حدود ۲۵۰،۰۰۰ زن مورد تجاوز قرار گرفتند. کشتارها جهان را حیرت زده کرده، به جمعیت کشور آسیب های روانی وارد آورده و زیرساخت های مملکت را از بین برد. اگر نبود عزم به آشتی از ناحیه برخی احزاب رواندایی یک مشکل بود، پاسخ ناکافی جامعه بین المللی مشکل دیگری به شمار می رفت.

از آن زمان اما، رواندا حرکت به سمت عدالتی بلند پروازانه و فرآیند سازش با هدف نهایی زندگی مجدد صلح آمیز همه رواندایی ها در کنار هم را آغاز کرده است.

در سال ۲۰۰۵، سازمان ملل متحد برنامه گسترش تذکر و تعلیم را بنا نهاد. هدف این است که جامعه بین المللی بسیج شود، از نسل کشی های آتی جلوگیری شود و سطح آگاهی از تأثیر ماندگار نسل کشی رواندا بر بازماندگان، به ویژه بیوه زنان، یتیمان و قربانیان خشونت جنسی، چالش هایی که امروز هم گرفتارش هستند، بالا رود.

« دادگاه ویژه سیرالئون به طور مشترک توسط دولت سیرالئون و سازمان ملل متحد تشکیل شد. این دادگاه کسانی که بیشترین مسئولیت را در نقض جدی حقوق بین الملل بشردوستانه و قانون سیرالئون از ۳۰ نوامبر ۱۹۹۶ در این کشور غرب آفریقا دارند تحت تعقیب قرار می دهد.

« شعب فوق العاده دادگاه های کامبوج برای تعقیب جنایات ارتكابی دوره کامپوچیا دموکرات به طور مشترک توسط دولت کامبوج و سازمان ملل متحد ایجاد شد، اما مستقل از هر دو آنها فعالیت می کنند. دادگاه کامبوج، با مشارکت بین المللی، جنایات مهم ارتكابی در زمان حکومت خمرهای سرخ (۱۹۷۵-۱۹۷۹) که متجاوز از سه میلیون نفر را به کشتن دادند محاکمه می کند.

« دادگاه ویژه برای لبنان کسانی را تحت پیگرد قانونی قرار می دهد که مسئولیت حمله تروریستی ۱۴ فوریه ۲۰۰۵ در بیروت را دارند، که منجر به مرگ نخست وزیر لبنان، رفیق حریری، و مرگ یا آسیب دیدگی بسیاری دیگر شد.

شعب فوق العاده دادگاه های کامبوج در زمان جلسه

کشاورزان مغول از طرحی بهره مند می شوند که توسط برنامه توسعه ملل متحد اداره شده و به آنان امکان می دهد زمین های بلا استفاده را به پارک های کشاورزی مبدل سازند.

حق به توسعه برای همگان

توسعه در قالب یک حق

حق بر توسعه در بطن بسیاری از تلاش های سازمان ملل متحد برای ترویج و حمایت از حقوق بشر قرار دارد. این امر کانون توجه اعلامیه ۱۹۸۶ در مورد حق بر توسعه بوده و همچنین در چندین سند دیگر، از جمله اعلامیه ۱۹۹۲ ریو در ارتباط محیط زیست و توسعه و اعلامیه هزاره سال ۲۰۰۰ به چشم می آید.

اعلامیه حق به توسعه

توسعه حقی انسانی است. گسترش شکاف فقر، کمبود مواد غذایی، تغییر آب و هوا، بحران های اقتصادی، درگیری های مسلحانه، افزایش بیکاری، قیام های مردمی، فساد نخبگان و دیگر چالش های فشارآورنده با جهان امروز ما دست و پنجه نرم می کنند. به منظور پاسخ دهی موثر، سازمان ملل متحد اعلامیه حق بر توسعه را به تصویب رسانده که به صراحت توسعه را به عنوان یک حق تثبیت نموده و مردم را در مرکز فرایند توسعه قرار داده است.

در اعلامیه آمده است هر کس "حق شرکت در، کمک به، و بهره مند شدن از توسعه اقتصادی، اجتماعی، فرهنگی و سیاسی را دارد که در پناهش همه حقوق بشر و آزادی های اساسی می توانند به طور کامل تحقق یابند". با این همه، امروز، بعد از گذشت ۲۵ سال، بسیاری از کودکان، زنان و مردان هنوز در نیاز مبرم زندگی می کنند و حق شان به زندگی با عزت، آزادی و فرصت های برابر برآورده نشده است. این امر به طور مستقیم تحقق طیف گسترده ای از حقوق مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی را تحت تاثیر قرار می دهد.

دستیابی به رشد اقتصادی ذاتا یک هدف نیست. اعلامیه به طور صریح می گوید توسعه فرایند همه جانبه ای است که با هدف بهبودی "رفاه کل جمعیت و همه افراد بر اساس مشارکت فعال، آزاد و معنی دار در توسعه و توزیع عادلانه" عواید حاصل صورت می پذیرد.

مانند همه حقوق بشر، حق بر توسعه به همه افراد در همه جا، بدون تبعیض و با مشارکت شان تعلق دارد. اعلامیه حق تعیین سرنوشت و حاکمیت کامل بر ثروت و منابع طبیعی را به رسمیت می شناسد. حق بر توسعه راجع به امور خیریه نیست. این حق ناظر به توانمندسازی و کارآمد کردن همه زنان، مردان و کودکان در ممالک خودشان است برای اداره منابع شان.

چارچوبی برای ترویج همه حقوق بشر

از آنجا که حق بر توسعه شامل همه حقوق بشر- مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی، است، چارچوب کاملی برای برنامه ها و سیاست های تمام دست اندرکاران فراهم می آورد تا به ترویج و پاسداری از حقوق بشر در سطوح جهانی، منطقه ای، زیرمنطقه ای و ملی بپردازند. حق بر توسعه:

« جنبه های نظری و عملی حقوق بشر و توسعه را ادغام می کند

« کلیه حقوق بشر- مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی را جمع کرده است

« به مشارکت فعال، آزاد و معنی دار همگان نیاز دارد.

« شامل هر دو بعد ملی و بین المللی مسئولیت های دولت است، از جمله ایجاد شرایط مساعد برای توسعه و حقوق بشر

« خواستار آن است که انسان ها در مرکز سیاست های توسعه ای قرار داشته، شرکت کنندگان فعالی باشند و عدالت اجتماعی و انصاف برایشان تضمین شود

« تجلی اصول حقوق بشر برابری، عدم تبعیض، مشارکت، شفافیت و پاسخگویی و همچنین همکاری بین المللی به شیوه ای جامع است

« متضمن اصول تعیین سرنوشت و حاکمیت کامل بر ثروت و منابع طبیعی است

« رویکرد جامع به معضل فقر را با پرداختن به علل ریشه ای اش تسهیل می کند

« پیشرفت فقیرترین مردمان را با توجه مناسب به حقوق منزوی ترین ها تقویت می کند

« روابط دوستانه بین کشورها، همبستگی بین المللی و همکاری و کمک در حوزه های مورد علاقه کشورهای در حال توسعه را ترویج می کند.

کمیسیون عالی ملل متحد در حقوق بشر، ناوانتم پیلای، در ۲۴ فوریه ۲۰۱۱ در مورد قیام جهان عرب گفت: " شکای نیست که انکار حق مردم به توسعه از علل ریشه ای تشدید نارضایتی و شورش های مردمی است... آن زمان و حتی اکنون، مردم به سبب فقر گسترده و نابرابری ها، افزایش بیکاری، نبود فرصت ها و نفی مستمر حقوق اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی و همچنین حقوق مدنی و سیاسی شان به خیابان ها می آیند. آنان مجاری منظمی برای ابراز نارضایتی ندارند. آنان از مزایای حاصل از منابع طبیعی کشورشان محرومند و نمی توانند به طور معنی دار در روند تصمیم گیری شرکت کنند تا وضعیت را تغییر دهند."

کار اجباری و قاچاق انسان

یکی از بدترین موارد نقض حقوق بشر امروز قاچاق انسان است- جرمی که مردم را از حقوقشان محروم ساخته، رویاهایشان را نابود کرده از شأن و منزلت محرومشان می سازد. این جرم به سبب فقر و ناامیدی و آسیب های جسمانی و عاطفی مردان، زنان، پسران و دختران واقع می شود. قاچاق انسان مشکلی جهانی است. هیچ کشوری در امان نیست. این معضل همه ما را خجالت زده می کند .

امروزه، حداقل ۱۲,۳ میلیون نفر در سراسر جهان در دام کار اجباری به اشکالی چون اسارت ناشی از مدیونیت، قاچاق انسان و دیگر اشکال بردگی جدید افتاده اند. قربانیان آسیب پذیرترین اشخاصند- زنان و دختران به روسپی گری وادار می شوند، مهاجران اسیر مدیونیت شان می شوند، کارگران واحدهای تولیدی یا مزارع با فوت و فن هایی غیرقانونی نگه داشته می شوند و یا کم پاداش داده می شوند یا اینکه اصلا پاداشی به آنان داده نمی شود.

چند واقعیت ترسناک:

« رایج ترین شکل قاچاق انسان (۷۹ درصد موارد) بهره برداری جنسی است.

« قربانیان بهره کشی جنسی عمدتاً زنان و دخترانند: آنان حدود ۸۰ درصد قربانیان شناسایی شده را تشکیل می دهند.

« در اروپای شرقی و آسیای مرکزی، زنان به طور فزاینده زنان دیگر را قاچاق می کنند. تکان دهنده است که قربانیان سابق به قاچاقچی تبدیل می شوند.

« در سرتاسر گیتی، تقریباً ۲۰ درصد از قربانیان قاچاق کودکانند. با این حال، در برخی نقاط آفریقا و آسیای جنوب شرقی، کودکان اکثریت (تا ۱۰۰ درصد در بخش هایی از غرب آفریقا) را تشکیل می دهند. قاچاق کودک در تمامی مناطق جهان دیده شده است.

« کار اجباری حداقل ۱۸ درصد قربانیان شناسایی شده را گرفتار خود کرده است، اگر چه این ممکن است اطلاعات درستی نباشد، چراکه کار اجباری کمتر از قاچاق برای بهره برداری جنسی شناسایی و گزارش می شود.

« سازمان ملل متحد تخمین زده است که ارزش کل بازار از قاچاق انسان رقمی بین ۳۲ میلیارد و ۵۲ میلیارد دلار در سال است.

« تخمین زده می شود که ۲۸ میلیارد دلار در سال از قربانیان قاچاق به دست می آید.

متأسفانه، قاچاق انسان امر جدیدی نیست. تجارت برده در سراسر اقیانوس اطلس که حدود ۴۰۰ سال به طول انجامید، از تیره ترین فصلهای تاریخ بشر به شمار می آید. جهل یا پنهان کردن رویدادهای بزرگ تاریخی چون برده داری به منزله مانعی است برای درک متقابل، آشتی و همکاری میان مردم .

حکومت قانون

مفهوم حاکمیت قانون دلالت دارد بر نظام حکومتی مبتنی بر قوانین غیر خودسرانه، در مقابل قوانین بر اساس قدرت و هوی و هوس یک خودکامه. این مفهوم با اصول عدالت مرتبط بوده آرمان های پاسخگویی و عدل را در حمایت و دادخواهی حقوق بشر و پیشگیری و کیفر کج روی ها داخل می کند.

سازمان ملل متحد از توسعه، ترویج و اجرای هنجارها و موازین بین المللی در بسیاری عرصه های حقوق بین الملل پشتیبانی می کند. سازمان همچنین برقراری حاکمیت قانون در سطح ملی را ترویج کرده که شامل مواردی است چون:

«قانون اساسی یا معادل آن، به عنوان بالاترین قانون سرزمین

« نظام حقوقی روشن و سازگار

« نهادهای مستحکم قضا، حکومت، امنیت و حقوق بشر که ساختار قوی داشته، از بودجه و نیروی آموزش دیده و مجهز برخوردارند.

« فرآیند های عدالت انتقالی و سازوکار آن

« جامعه عمومی و مدنی که قادر است مقامات و نهادهای دولتی را پاسخگو نگاه دارد

اینها هنجارها، سیاست ها، نهادها و فرآیندهایی اند که بطن جامعه را شکل می بخشند و افراد در چنین جوامعی احساس امنیت و آرامش می کنند. چالش در توسعه نظامی است که در برابر نیازهای شهروندان عادی، از جمله فقیران، پاسخگو باشد و توسعه را ترویج کند. شعب انتخاباتی و قانونگذاری باید قوی باشد، مردم آید به عدالت دسترسی داشته باشند و مدیریت عمومی و حکومت باید خدمات اولیه را به همه آنان که نیاز دارند ارائه دهد.

عدالت، برابری و انصاف ضروری است. آنها صلح را ترویج، حقوق بشر را حمایت و پیشرفت برای همه را حفظ می کنند.

کمک به قربانیان شکنجه

شکنجه از جانب دولت هنوز در بسیاری کشورها انجام می شود. سازمان ملل متحد می خواهد این را متوقف کند.

در سال ۱۹۸۴، سازمان ملل متحد کنوانسیون علیه شکنجه را به تصویب رساند. اعضاء کمیته مبارزه با شکنجه به صورت دوره ای گزارش کشورهای را که کنوانسیون را تصویب کرده اند بررسی می کنند.

شکنجه مطلقاً ممنوع است اما هنوز در بعضی کشورها انجام می گیرد. زنان، مردان و حتی کودکان هنوز در بازداشت شکنجه می شوند صرفاً به علت بیان نظراتشان، برای اینکه اقرار کنند یا فقط به این دلیل که در زمان نامناسبی در مکان نامناسب قرار داشتند. سازمان ملل متحد همچنین صندوق کمک های داوطلبانه ای برای قربانیان شکنجه تشکیل داده است. صندوق به قربانیان شکنجه و کودکانشان کمک های روانشناسی، پزشکی، اجتماعی، حقوقی و اقتصادی ارائه می دهد.

مدافعان عمومی نقش حیاتی در نظام های قضایی سراسر عالم ایفاء کرده، معاضدت قضایی کسانی که توانایی ندارند را بر عهده می گیرند

در کشوری که حاکمیت قانون برقرار است، به حقوق بشر احترام گذاشته می شود. دولت قوانینی برای محافظت از مردم خود در مقابل کسانی که آنها را نقض می کنند تدوین می کند، حتی اگر نقض کننده خود دولت باشد. پلیس، وکلا و قضات باید عادل و مستقل باقی بمانند. هیچ کس نمی تواند بدون جهت دستگیر و مدت طولانی در انتظار محاکمه یا در شرایط غیر انسانی بازداشت شود.

رسیدگی قضایی و حقوقی باید شفاف بوده قطعا نباید متضمن ناپدید شدن اجباری، شکنجه، برده داری و یا اعدام باشد. در عوض، باید خدمات بهداشتی و درمانی، برنامه های آموزشی و آموزش های حرفه ای برای زندانیان ارائه دهد تا به هنگام آزادی این فرصت را داشته باشند که در راه درست افتاده و از خود و خانواده شان بدون ارتکاب جرم بعدی مراقبت کنند.

دولتی که بر اساس حکومت قانون اداره می شود مردمش را از فساد، جرائم سازمان یافته، قاچاق-نسبت به محصولات چون مواد مخدر، اسلحه، جانوران و گیاهان کمیاب و مشتقات عاج، کالاهای تقلبی، آثار فرهنگی و انسان ها- و نیز، جرائم رایانه ای مانند هرزه نگاری کودکان و تهدید اینترنتی، و جرائم زیست محیطی دور نگاه می دارد. سازمان ملل متحد راهنمایی، حمایت و آموزش ارائه می دهد تا به کشورها در استقرار سیاست ها و نهادها و اعمال حکومت قانون کمک کند.

مشارکت فعال، آزاد و معنادار

"مردمسالاری نمی تواند از خارج به کشوری صادر یا تحمیل شود. مردمسالاری باید با اراده مردم ایجاد شده در جامعه مدنی قوی و فعال پرورش یابد."

بان کی مون

۱۵ سپتامبر ۲۰۱۱، روز جهانی مردم سالاری

ارتباط میان مردم سالاری و حقوق بشر در ماده (۲) ۲۱ اعلامیه جهانی حقوق بشر آنجا اشاره رفته که اعلام شده: "اراده مردم باید پایه اقتدار حکومت قرار گیرد. این اراده باید در انتخاباتی ادواری و واقعی ابراز شود که با رای گیری همگانی و یکسان، با رای مخفی یا شیوه رای گیری آزاد مشابهی، انجام خواهد پذیرفت،"

آزادی بیان

قوانین ضد توهین به مقدسات و قوانین راجع به افترا علیه مقامات دولتی و سران دولت آزادی بیان را به طور جدی محدود می کند. برخی کشورها حتی توهین به شخصیت های مقدس یا مذهب رسمی را به عنوان جرم مستوجب مجازات مرگ تلقی می کنند.

اینکه دولت تا چه حد آزادی عقیده و بیان را می تواند محدود کند از به چالش کشیده ترین و حساس ترین موضوعات حقوق بین الملل بشر است. برخی کشورها در آفریقا، آسیا و اروپا حبس، شکنجه و قتل اشخاصی که به اعلان و بیان دیدگاه های خود پرداخته اند را ادامه می دهند. سازمان ملل از حمایت از حق آزادی بیان همه مردان، زنان و کودکان طرفداری می کند.

انتخابات آزاد در میسر کردن شرکت همه مردم در تصمیم گیری راجع به امور تاثیرگذار بر زندگی شان بسیار مهم است

مردم سالاری ارزشی جهانی است بر اساس خواست و اراده آزاد مردم در تعیین نظام سیاسی، اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی خود و شرکت کامل در تمام جنبه های زندگیشان. این به همان اندازه یک فرآیند است که یک هدف، و تنها با پشتیبانی کامل جامعه بین المللی، نهادهای حاکم داخلی، جامعه مدنی و افراد است که آرمان مردمسالاری می تواند به واقعیتی مبدل شود که هر کس همه جا از آن بهره مند می شود.

در حالی که مردم سالاری ها ویژگی های مشترک دارند، هیچ الگوی واحدی وجود ندارد. به عنوان مثال، رئیس دولت را می توان به طور مستقیم توسط شهروندان این کشور انتخاب کرد و یا به طور غیر مستقیم توسط نمایندگان مناطق (حوزه های) این کشور. گاهی اوقات رئیس جمهور هم رئیس کشور و هم رئیس دولت است، اما در سایر مردم سالاری ها قدرت میان رئیس جمهور و نخست وزیر تقسیم می شود.

آنچه تمام مردم سالاری ها به اشتراک دارند و باید رعایتش کنند آزادی شهروندانشان است و از همه مهم تر برای خود مردمسالاری، آزادی بیان، نطق، گردهمایی و مطبوعات است که همگی برای مطلع نگاه داشتن شهروندان، رساندن صدایشان و توانایی در رای دادن مطابق منافع عالی شان اهمیت دارد. همچنین رعایت حقوق بشر و برگزاری انتخابات ادواری و واقعا چندحزبی از طریق رای دهی همگانی، یعنی شرکت همه مردان و زنان دارای سن رای دهی برای بقاء نظام مردم سالار، اساسی است.

دموکراسی برای حفظ و تحقق موثر حقوق بشر محیط طبیعی فراهم می کند. نظام دموکراتیک به مردم قدرت می دهد در مورد دولت هایشان، زندگیشان و آینده شان تصمیم گیری کنند. نظام مذکور همچنین باعث رشد و توسعه افراد و جوامعی می شود که احساس می کنند می توانند کار کنند تا زندگی شان را بهبودی بخشیده در مقیاسی بزرگتر، جامعه شان را بهبودی بخشند.

غلبه بر فقر

فقر به مثابه نقض حقوق بشر

فقر و حقوق بشر به طور طبیعی با هم ارتباط دارند. اخراج از کار و در نتیجه از دست دادن درآمد البته، تعریف اولیه از فقر است. اما برای درک واقعی شرایط فقر، باید عوامل اجتماعی، فرهنگی و سیاسی بی شماری را به حساب آورد. فقر تنها محرومیت از منابع اقتصادی یا مادی نیست. فقر نقض حقوق بشر هم هست.

دبیرکل سازمان ملل متحد، بان کی مون، روی صحنه " قیام در برابر فقر" ایستاده که بر روی دیوار مدرسه بین المللی ملل متحد (UNIS) در نیویورک نقش بسته است.

فقیر بودن اغلب به این معنی است که از حقوق اقتصادی و اجتماعی مانند حق به مراقبت های بهداشتی، مسکن مناسب، آب و غذای سالم، آموزش و کار، محروم بمانیم. افراد فقیر در چرخه ای معیوب، بدون کار، منفعل شده اند. آنان پول ندارند، تا حدی که نمی تواند برای خدمات بهداشتی و مواد غذایی شان چیزی بپردازند. بزرگسالان بیمار و دچار سوء تغذیه نمی توانند سرکار بروند و فرزندانشان نمی توانند به مدرسه بروند. اما بدون آموزش و پرورش، این کودکان کار هم نمی توانند پیدا کنند. این امر در مورد حقوق مدنی و سیاسی چون حق برخورداری از محاکمه عادلانه، مشارکت سیاسی و امنیت شخصی هم صادق است. مردم فقیر احساس می کنند صدایی نداشته، هیچ کس ناله شان را نمی شنود.

نیل به حقوق بشر آزادی، کرامت و ارزش هر فرد را ارتقا می دهد و به همین اندازه، دستیابی به توسعه انسانی اهمیت دارد. شناسایی اساسی ابعاد حقوق بشری فقر در حال تغییر شکل رویکرد سازمان ملل متحد است به نسل بعدی طرح ها و سیاست های کاهش فقر. در حال حاضر، توجه به سمت آسیب پذیری بحرانی و حملات همه روزه ای معطوف شده که به علت فقر، علیه کرامت بشری در حال وقوع است.

افزودن بعد حقوق بشری به برنامه های توسعه

برای از بین بردن موثر فقر، سازمان ملل متحد بعد حقوق بشری به برنامه های توسعه خود افزوده است. دستیابی به رشد اقتصادی نباید به نحو شدیدی بر فقیران اثر گذارد، بلکه در عوض باید توانایی آنان برای شرکت در زندگی اقتصادی، سیاسی و اجتماعی جوامعشان را با حمایت از حقوق بنیادین آنان تقویت نماید. در طول دهه گذشته، با این هدف در سر، چندین کشور طرح های حمایت اجتماعی برای مبارزه با فقر را ایجاد یا تقویت کردند. حتی کشورهای با درآمد پایین هم می توانند با ایجاد و اجرای طرح های به خوبی طراحی شده حمایت اجتماعی به پیشرفت های قابل توجهی در راستای اهداف توسعه هزاره نائل شوند.

اثرات رو به ازدیاد معضلات جنسیتی

یک راه برای برداشتن گام های بلند در برابر فقر و احترام به حقوق بشر تضمین برابری جنسیتی است. فقر زنان و دختران را به طور نامتناسبی تحت تاثیر قرار می دهد؛ آنان بیشتر در معرض خطر به حاشیه رانده شدن، انزوا یا قربانی خشونت و قاچاق شدن قرار دارند. مطالعات متعدد رابطه مثبت بین بهبودی دسترسی زنان به مراقبت

های بهداشتی، آموزش و پرورش و دیگر مزایای اجتماعی را با رشد اقتصادی، افزایش سطح درآمد و پیشرفت کلی در معیارهای زندگی یک کشور نشان داده است.

آموزش زنان تنها به نفع شاگردان نیست، بلکه جوامع و اجتماعاتشان را هم تا اندازه زیادی تحت تاثیر قرار می دهد. فرزند زاده مادری با سواد امکانات بیشتری برای بقا دارد.

نظر به این امر که نابرابری جنسیتی به تداوم فقر کمک می کند، راهبرد توسعه موثر باید حمایت از طیف گسترده ای از حقوق زنان را لحاظ دارد. ریشه کنی فقر باید بر مبنای رشد پایدار اقتصادی، توسعه اجتماعی، حفاظت از محیط زیست و عدالت اجتماعی استوار گردد و نیازمند فرصت های برابر و مشارکت کامل زنان است.

مبارزه با تبعیض

حذف همه اشکال تبعیض، از جمله تبعیض مبتنی بر جنسیت، اصل فراگیر حقوق بشری است که باید رفتار همه کشورها را، از کوچک و بزرگ، توسعه یافته یا در حال توسعه، هدایت کند.

مبارزه با تبعیض علیه زنان

برابری جنسیتی برای دستیابی به حقوق بشر برای همگان ضروری است، با این حال قوانین تبعیض آمیز علیه زنان در فرهنگ هایی باقی مانده است. در برخی کشورها، قوانین همچنان وضعیت درجه دومی را برای زنان و دختران نسبت به موضوعاتی چون تابعیت و شهروندی، بهداشت، آموزش، حقوق زوجیت، حقوق اشتغال، حقوق والدین، ارث و حق مالکیت در نظر گرفته اند. چنین تبعیضی علیه زنان با حقوق بشر ناسازگار است.

زنان اکثریت فقیرترین مردم جهان را تشکیل می دهند، و تعداد زنان فقیر در روستاها ۵۰ درصد از سال ۱۹۷۵ افزایش یافته است. زنان با دو سوم ساعات کاری جهان نیمی از غذای دنیا را تولید می کنند، اما فقط ۱۰ درصد درآمد جهان را کسب کرده و مالک کمتر از ۱ درصد اموال در جهانند.

خشونت در قبال زنان در مقیاسی باورنکردنی رایج و دسترسی زنان به محاکم غالباً محدود است. تبعیض مبتنی بر جنسیت و دیگر عوامل، مانند نژاد، قومیت، طبقه اجتماعی، معلولیت، ابتلاء به اچ آی وی/ایدز یا گرایش های جنسی خطر معضلات اقتصادی، طرد و خشونت را بیشتر می کند.

در بعضی کشورها، زنان، بر خلاف مردان ، نمی توانند آن طور که دوست دارند لباس بپوشند، رانندگی و شب ها کار کنند، ارث ببرند یا در دادگاه شهادت دهند. اکثر قوانین واضحا تبعیض آمیز لازم الاجراء کنونی، به زندگی خانوادگی مربوط بوده، بیشتر حق زن به ازدواج کردن (یا حق به ازدواج نکردن، در قبال ازدواج زودهنگام اجباری) یا حق طلاق و ازدواج مجدد را محدود و نتیجتا، شیوه های زناشویی تبعیض آمیز جنسی مانند تمکین زن و چند همسری را تجویز می کنند. قوانین حاکم بر روابط زناشویی در تعدادی از کشورها هنوز به صراحت به " تمکین زوجه " حکم کرده اند.

سازمان ملل خواهان پایان خشونت علیه زنان است

در سال ۲۰۰۸، دبیرکل سازمان ملل متحد، بان کی مون، فعالیتی را آغاز کرد موسوم به "اتحاد برای پایان دادن به خشونت علیه زنان". هدف مبارزه پیشگیری و از بین بردن خشونت علیه زنان و دختران در همه نقاط جهان بود. ماموریت ساده است: "خشونت علیه زنان، تحت هر شکل و در هر چارچوب و شرایطی، توسط هر رهبر سیاسی یا از ناحیه هر دولتی" تحمل پذیر نیست.

طی سالیان متمادی، زنان سراسر جهان تلاش‌هایی برای جلوگیری و پایان بخشیدن به خشونت علیه جنس خود انجام داده‌اند. امروزه، مردان بیشتر و بیشتری در حال پیوستن به جنبش زنانند. مردان، به عنوان پدر، دوست، تصمیم‌گیرنده و رهبر فکری و اجتماعی، نقش بسیار مهمی در این مبارزه ایفاء می‌کنند و در مقابل خشونت علیه زنان و تضمین اینکه توجه خاصی به مساله شده اعلام موضع نموده‌اند. نکته مهم در اینجا است که مردان می‌توانند الگوهای مثبتی برای پسران باشند و نمونه‌هایی سالم از مردانگی را به آنان نشان دهند.

این فعالیت از دولت‌ها، جامعه مدنی، سازمان‌های زنان، جوانان، بخش خصوصی، رسانه‌ها و کل نظام ملل متحد می‌خواهد به مبارزه ضد خشونت علیه زنان و دختران بپیوندند.

فعالیت مذکور با هدف رسیدن به پنج هدف زیر در تمام کشورها تا سال ۲۰۱۵، مبارزه می‌کند:

«وضع و اجرای قوانین ملی در برخورد و مجازات تمام اشکال خشونت علیه زنان و دختران

«وضع و اجرای برنامه چندبخشی اقدام ملی

«تقویت جمع‌آوری اطلاعات در مورد شیوع خشونت علیه زنان و دختران

«افزایش سطح آگاهی عمومی و بسیج اجتماعی

«برخورد با خشونت جنسی حین درگیری‌های مسلحانه

حقوق بین الملل ناظر به حقوق بشر، خصوصا کنوانسیون رفع کلیه اشکال تبعیض علیه زنان، تبعیض جنسیتی را ممنوع کرده و برای بهره مندی مساوی مردان و زنان از حقوق مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی شان تضمین هایی داده است.

بیش از ۳۰ سال از لازم الاجرا شدن شناسایی و بهره مندی از حقوق برابر با مردان می گذرد، اما این مهم هنوز برای تعداد زیادی از زنان سراسر جهان دست نیافتنی باقی مانده است. بیش از ۱۸۰ کشور کنوانسیون را تصویب کرده اند، با این حال برخی کشورها تبعیض علیه زنان را در حوزه هایی چون زندگی شخصی و خانوادگی و ازدواج، طلاق، سفر و آموزش ادامه می دهند.

مبارزه با تبعیض علیه سالمندان

ترکیب جمعیتی جهان به طور چشمگیری در دهه های اخیر تغییر کرده است. بین سالهای ۱۹۵۰ و ۲۰۱۰ متوسط طول عمر در سراسر جهان از ۴۶ به ۶۸ سال افزایش یافته و پیش بینی شده است در پایان قرن به ۸۱ سال افزایش یابد. تقریباً ۷۰۰ میلیون نفر اکنون بالای ۶۰ سال سن دارند و تا سال ۲۰۵۰، این تعداد به دو میلیارد تن، یعنی بیش از ۲۰ درصد جمعیت جهان خواهد رسید و برای اولین بار در تاریخ، از تعداد کودکان در جهان تجاوز خواهد کرد. حقوق بشر به زیر ۶۰ ساله ها محدود نمی شود!

به روشنی ما نیازمندیم به اینکه توجه بیشتری کنیم به ضرورت های خاص و چالش های مقابل اشخاص سالمند. اما ادامه مشارکت اکثریت مردان و زنان سالمند در امور جامعه همان اندازه مهم است، مشروط بر اینکه تضمین های مناسب وجود داشته باشد. حقوق بشر در بطن همه این تلاش ها واقع است.

برنامه بین المللی اقدام در قبال سالمندی مادرید و اعلامیه سیاسی به تصویب رسیده در دومین مجمع جهانی سالمندی در آوریل سال ۲۰۰۲ نقطه عطفی بود در چگونگی برخورد جهان با چالش کلیدی " ایجاد جامعه ای برای همه سنین ". طرح مادرید بر سه اولویت متمرکز است: افراد مسن و توسعه، پیشبرد سلامت و رفاه در کهنسالی و حصول اطمینان از وجود محیطی مساعد و توان آفرین. برنامه اقدام منبعی است برای سیاست گذاری، پیشنهاد مسیر برای دولت ها، سازمان های غیر دولتی و دست اندرکاران دیگر در اینکه چگونه برخورد جوامع شان در درک، تعامل و مراقبت از شهروندان سالمند را تغییر دهند. این اولین بار است که کشورها بر ارتباط مسائل سالخوردگی با سایر چارچوب های توسعه اقتصادی و اجتماعی و حقوق بشر توافق می کنند.

بنای جامعه ای برای همه سنین جزئی است از اقدامات ملل متحد جهت ارتقاء حقوق بشر در سراسر گیتی

مبارزه با تبعیض نژادی

تبعیض نژادی و قومی به طور روزانه رخ داده، مانع پیشرفت میلیون ها نفر مردم سراسر جهان می شود. از نفی اصول اساسی برابری افراد و عدم تبعیض تا دامن زدن به نفرت قومی، که ممکن است به نسل کشی منجر شود، نژادپرستی و عدم تسامح زندگی جوامع را از بین می برد. مبارزه علیه نژادپرستی برای نظام ملل متحد امری اولویت دار است.

سازمان ملل متحد از زمان تشکیل نگران چنین موضوعی بوده، و ممنوعیت تبعیض نژادی در همه اسناد بنیادین حقوق بشری سازمان درج شده است. سازمان ملل دولت ها را وظیفه داده تبعیض را در حوزه های عمومی و خصوصی ریشه کن کنند. اصل تساوی همچنین دولت ها را ملزم می کند تدابیر ویژه برای رفع شرایط منجر به دوام تبعیض نژادی اتخاذ کنند.

نقطه تمرکز

بزرگداشت نلسون ماندلا

حذف نظام تبعیض نژادی قانونمند آفریقای جنوبی، آپارتاید (به معنی "از هم جدا بودن" در زبان آفریکانس) از آغاز به کار در دستور کار سازمان ملل متحد قرار داشت.

در محکومیت آپارتاید به عنوان جنایت علیه بشریت، سازمان ملل متحد برای بیش از سه دهه مبارزه پایداری کرد. سازمان در اولین انتخابات آزاد و چند نژادی این کشور کمک و نظارت کرد. در سال ۱۹۹۴، نلسون ماندلا، زندانی حکومت آپارتاید، به عنوان اولین رئیس جمهور آفریقای جنوبی یکپارچه از نظر نژادی انتخاب شد.

روز بین المللی نلسون ماندلا همه ساله در ۱۸ ژوئیه (سالگرد تولد ماندلا) در سازمان ملل متحد جشن گرفته می شود.

در سال ۲۰۰۱، کنفرانس جهانی علیه نژادپرستی معتبرترین و جامع ترین برنامه مبارزه با نژاد پرستی، تبعیض نژادی، بیگانه ستیزی و عدم تسامح را عرضه داشت: اعلامیه دوربان و برنامه اقدام. در آوریل سال ۲۰۰۹، همایش بازنگری دوربان پیشرفت جهانی در علیه بر نژادپرستی را مورد بررسی قرار داده نتیجه گرفت که کار زیادی برای انجام باقی مانده است. همایش بر تعهد جهانیان به یک برنامه ضد نژادپرستی تاکید ورزید.

مبارزه با تبعیض علیه اقلیت ها

تقریباً همه کشورهای جهان اقلیت های ملی، قومی، زبانی و مذهبی درون مرزهایشان دارند. این گروه ها و اعضای آنها اغلب با نقض حقوق مدنی، فرهنگی، اقتصادی، سیاسی و اجتماعی بر اساس اوصاف تعریف شده مواجه می شوند.

موضوع اقلیت ها از حداقل ۶۰ سال قبل در دستور کار ملل متحد قرار داشته است. قبلاً در سال ۱۹۴۸، مجمع عمومی اعلام کرده بود که سازمان ملل متحد نمی تواند نسبت به سرنوشت اقلیت ها بی تفاوت باقی بماند. در سال ۲۰۰۵، نتیجه نشست جهانی این بود که بر اهمیت حقوق اقلیت ها تاکید شود و اعلام شد " ترویج و حمایت از حقوق اشخاص متعلق به اقلیت های ملی، قومی، مذهبی و زبانی به ثبات سیاسی و اجتماعی و صلح منجر شده تنوع و میراث فرهنگی جامعه را افزون می سازد."

سازمان ملل متحد و هولوکاست

هولوکاست، که منجر به قتل یک سوم یهودیان و تعدادی بیشتر از سایر اقلیت ها شده بود، همواره هشداریست به همه مردم در قبال خطرات ناشی از نفرت، تعصب، نژاد پرستی و پیشداوری.

با رد هر گونه انکار کلی یا جزئی هولوکاست به عنوان رویدادی تاریخی، مجمع عمومی سازمان ملل قطعنامه ای در محکوم دانستن " بی قید و شرط " تمام نمودهای عدم تسامح مذهبی، تحریک، آزار یا خشونت علیه اشخاص یا جوامع بر اساس خاستگاه نژادی یا اعتقادات مذهبی شان، فارغ از زمان رخداد، به اجماع تصویب کرد.

سازمان ملل متحد روز ۲۷ ژانویه- سالروز آزادی اردوگاه مرگ آشویتس از چنگ نازی ها در سال ۱۹۴۵- را به عنوان سالروز جهانی بزرگداشت قربانیان هولوکاست تعیین کرد. سازمان برنامه تماسی تحت عنوان "هولوکاست و ملل متحد" برپا ساخت و ضمناً اقداماتی برای بسیج جامعه مدنی در یادآوری هولوکاست و آموزش به عمل آورد تا از احتمال بروز مجدد نسل کشی جلوگیری به عمل آورد.

منبع حقوق اقلیت ها، اعلامیه ملل متحد است در مورد حقوق افراد متعلق به اقلیت های ملی، مذهبی، قومی و زبانی (۱۹۹۲). این سند فهرستی از حقوق متعلق به اعضاء اقلیت ها، از جمله حق برخورداری از فرهنگ خاص خود، تدین و بیجا آوردن مراسم دینی و آیینی خود و استعمال زبان خود را در بر دارد. اعلامیه بر اینکه افراد متعلق به اقلیت ها باید از همه حقوق بشر و آزادی های اساسی مطابق اصول عدم تبعیض و برابری مقابل قانون متمتع شوند تاکید دوباره کرد. دیگر اندیشه های کلیدی سند عبارتند از حفاظت از وجود و ارتقاء هویت و حق مشارکت مؤثر.

مبارزه با تبعیض علیه بومیان

جمعیت بومیان جهان ۳۷۰ میلیون نفر برآورد شده است که در بیش از ۷۰ کشور زندگی می کنند و از بیش از ۵،۰۰۰ ملت مختلف تشکیل شده اند. با وجود اینکه آنان ۵ درصد جمعیت عالم را تشکیل داده اند، مردمان بومی در زمره ۱۵ درصد فقیرترین ساکنان کره زمین قرار دارند. آنان با چالش های زیادی مواجه بوده و حقوق بشری شان غالباً نقض شده است؛ نظارت بر توسعه بر اساس ارزش ها، نیازها و اولویت های خودشان از آنان سلب شده و از لحاظ سیاسی نمایندگانشان اندک اند. دسترسی آنان به خدمات اجتماعی و غیره نیز اندک است. آنان اغلب در مباحث مربوط به طرح های مؤثر بر سرزمین هایشان به حاشیه رانده شده و قربانی کوچ اجباری در نتیجه سرمایه گذاری های مربوط به استثمار منابع طبیعی بوده اند.

بومیان با چالش‌های بسیاری در حفظ هویت، سنن و رسومشان مواجهند و مشارکت فرهنگی آنان بسیاری اوقات با پاداشی جزئی و یا اصلاً هیچ پاداشی مورد بهره‌برداری و سوداگری قرار می‌گیرد.

سازمان ملل متحد مشکل تبعیض علیه مردم بومی را از اولین دهه مبارزه با نژاد پرستی و تبعیض نژادی در سال‌های ۱۹۸۲-۱۹۷۳ برجسته کرده است. در دسامبر ۲۰۰۷، در پی بیش از دو دهه مذاکره بین دولت و نمایندگان مردم بومی، مجمع عمومی اعلامیه سازمان ملل متحد راجع به مردمان بومی را تصویب کرد.

اعلامیه ابزاری کلیدی است در ترویج و حمایت از حقوق بومیان. این سند چارچوب جهانی از حداقل معیارهای لازم برای بقا، عزت، رفاه و حقوق آنان ایجاد می‌کند. اعلامیه به حقوق فردی، جمعی و فرهنگی و هویتی پرداخته حق بر آموزش، بهداشت، اشتغال و زبان را به رسمیت می‌شناسد. این سند تبعیض علیه مردم بومی را غیرقانونی دانسته مشارکت تام و موثر بومیان در همه اموری که به آنان مربوط است را ارتقاء می‌بخشد. اعلامیه همچنین حق آنان بر متمایز بودن و تعقیب اولویت‌های توسعه اقتصادی، اجتماعی و فرهنگی را تضمین می‌کند.

مبارزه با تبعیض علیه مهاجران

اعلامیه دوران، مصوب همایش جهانی ضد نژادپرستی در سال ۲۰۰۱، اشاره کرد به اینکه بیگانه‌هراسی در قبال اتباع خارجی، خصوصاً مهاجران، از علل اصلی نژادپرستی معاصر است. مهاجران اغلب در خصوص مسکن، آموزش، بهداشت، کار و امنیت اجتماعی مورد تبعیض واقع می‌شوند. این معضلی جهانی است که بر کشورهای مبداء، محل عبور و مقصد اثر می‌گذارد. حدود ۲۰۰ میلیون نفر خارج از کشورشان زندگی می‌کنند که حدود ۲,۱ درصد جمعیت جهان در سال ۲۰۱۰ را دربر می‌گیرد.

مهاجرانی که به طور غیرقانونی به کشور جدید می‌آیند و قربانیان قاچاق که بوسیله پلیس توقیف می‌شوند اغلب در مراکز اداری یا زندان‌ها در بازداشت به سر می‌برند. اگر چه سلب آزادی، به موجب قوانین بین‌المللی حقوق بشر، آخرین راهکار است، مهاجران اغلب در روشی معمول و به دور از حمایت مناسب قضایی بازداشت می‌شوند. مراکز بازداشت مملو از جمعیت مهاجران اغلب امکانات بهداشتی ضعیف و غذا و آب سالم ناکافی دارند. همچنین، گرایش فزاینده‌ای هست به جرم‌انگاری مهاجرت، که در بسیاری موارد، به نقض حقوق مهاجران منجر می‌شود.

مواجهه با تلقی منفی جوامع میزبان از مهاجرت، عنصر کلیدی است برای ترویج ادغام و بالا بردن مشارکت مهاجران در توسعه. بسیاری اسناد بین المللی، به ویژه کنوانسیون بین المللی حمایت از حقوق همه کارگران مهاجر و اعضای خانواده شان به موضوع تبعیض پرداخته و راهکارهایی برای پاسداری از حقوق بشر ارائه داده اند.

مبارزه با تبعیض علیه معلولان

بیش از ۶۵۰ میلیون نفر سراسر جهان با معلولیت زندگی می کنند. در هر منطقه جهان، در هر کشور، افراد معلول اغلب در حاشیه جامعه زندگی کرده، از برخی تجربه های اساسی زندگی محرومند. آنان امید کمی به مدرسه رفتن، گرفتن شغل، داشتن خانه خود، تشکیل خانواده و پرورش کودکان، معاشرت و یا رای دادن دارند.

افراد معلول بزرگترین و محروم ترین اقلیت جهان را تشکیل می دهند. آمار تکان دهنده است: ۲۰ درصد فقیرترین مردم جهان معلولند. ۹۸ درصد کودکان دارای معلولیت در کشورهای در حال توسعه به مدرسه نمی روند. حدود یک سوم کودکان خیابانی جهان با معلولیت زندگی می کنند. نرخ سواد بزرگسالان معلول سه درصد است که یک درصد آن مربوط به زنان معلول در برخی کشورهاست.

کنوانسیون حقوق افراد دارای معلولیت پاسخ جامعه بین المللی است به تاریخ طولانی تبعیض، محرومیت و انسانیت زدایی از این گروه به حاشیه رانده شده. تعداد چشمگیری از کشورها کنوانسیون و پروتکل آن را امضا کرده اند.

بازیکنان در مسابقه ای برای مردان معلول در ورزشگاه ملی پورتو پرنس هائیتی رقابت می کنند

کودکان هم حقوقی دارند

حقوق بشر نسبت به همه گروه های سنی اعمال می شود: کودکان از حقوق کلی همانند بزرگسالان برخوردارند. اما کودکان خصوصا آسیب پذیرند و بنابراین حقوق ویژه ای دارند که نیازشان به حمایت را به رسمیت می شناسد.

ارائه حمایت حقوقی برای کودکان

کنوانسیون حقوق کودک

کنوانسیون حقوق کودک مجموعه حقوقی را وضع کرده که تحقیقشان برای پرورش کامل استعدادهای کودک، فارغ از گرسنگی، نیاز، بی توجهی و سوء استفاده لازم است. کودکان نه ملک پدر و مادرشانند، نه بی پناهان موضوع فعالیت های خیریه اند. آنان انسان های اند با حقوق خودشان. کنوانسیون چشم اندازی از کودک به عنوان فرد و عضوی از خانواده و جامعه، با حقوق و مسئولیت های متناسب با سن و مرحله رشد او، ارائه می دهد.

کنوانسیون، این مجموعه موازین مورد قبول و تعهدات بی چون و چرای جهانی، به شناسایی کرامت انسانی اساسی کودکان و ضرورت اطمینان از رفاه و پیشرفت شان افزوده است. کنوانسیون تصریح می کند که کیفیت زندگی ضروری باید حق همه کودکان باشد تا اینکه امتیازی به شمار آید برای اندکی که از آن بهره مندند.

کوکانی که حقوقشان محترم شمرده می شود خوشبخت تر و سالم ترند.

پروتکل های اختیاری کنوانسیون

با تصویب کنوانسیون، جامعه بین المللی به رسمیت شناخت که اشخاص زیر ۱۸ سال اغلب به مراقبت های ویژه و حمایتی نیازمندند که بزرگسالان احتیاجی بدان ندارند. برای کمک به جلوگیری از سوء استفاده و بهره کشی رو به رشد از کودک در سراسر جهان، مجمع عمومی در سال ۲۰۰۰ دو پروتکل اختیاری برای کنوانسیون تنظیم نمود تا حمایت از کودکان در برابر درگیری های مسلحانه و از استثمار جنسی را افزایش دهد:

« پروتکل اختیاری ناظر بر شرکت کودکان در درگیری های مسلحانه حداقل سن ۱۸ سال را برای ورود اجباری به ارتش تعیین کرده و از دولت ها می خواهد هر کاری می توانند انجام دهند تا از دخالت مستقیم افراد زیر سن ۱۸ در جنگ جلوگیری کنند.

« پروتکل اختیاری ناظر بر خرید و فروش، فحشاء و هرزه نگاری کودکان توجهی ویژه به جرم انگاری این نقض های حقوق کودک میدول می دارد. هدف پروتکل افزایش آگاهی عمومی و همکاری میان کشورهای تلاش برای مبارزه با جرائم مذکور است.

حقوق کودکان

تعریف کودک

کنوانسیون کودک را شخص زیر سن ۱۸ سال تعریف می کند، اینکه قوانین کشوری خاص سن بلوغ قانونی را پایین تر در نظر گیرد. کمیته حقوق کودک، نهاد ناظر کنوانسیون، کشورها را تشویق کرده سن بلوغ را، اگر زیر ۱۸ سال معین شده، مورد بازبینی قرار دهند و سطح حمایت همه کودکان زیر ۱۸ سال را افزایش دهند.

آیا می دانستید؟

پروتکل اختیاری معاهده ایست در ارتباط با کنوانسیون اصلی

معاهدات حقوق بشری همچون کنوانسیون ناظر به حقوق کودک، اغلب، پروتکل اختیاری دارند که یا می تواند شیوه های عملی راجع به معاهده مربوط ارائه دهد یا به حوزه مهمی پردازد که با آن معاهده در ارتباط است. پروتکل های اختیاری معاهدات حقوق بشری معاهده ای جدا حساب آمده برای امضاء، الحاق یا تنفیذ دولت های عضو معاهده "مادر" ارائه می شوند.

مسئولیت ها و تکالیف

والدین، اعم از پدر و مادر طبیعی و پدرخوانده و مادرخوانده، یا در برخی موارد سرپرستان قانونی، مسئولیت اصلی اداره، حمایت و پرورش کودکانشان را دارند. با این حال، دولت های ممالکی که کنوانسیون را امضا کرده اند متعهد شده اند به اطمینان یافتن از اینکه حقوق کودکان مورد احترام، حمایت و اعمال قرار گرفته است. این امر مستلزم ارزیابی خدمات اجتماعی و نظام های حقوقی، بهداشتی و آموزشی، و همچنین سطح کمک های مالی در برابر چنین خدماتی است. آنها باید به خانواده ها کمک کنند از حقوق کودکانشان حمایت و محیطی ایجاد کنند که کودک در آن بتواند رشد و توانایی های بالقوه خود را بارور کند. دولت ها باید کنوانسیون را به بزرگسالان و کودکان بشتاسانند. همه بزرگسالان، در درجه اول پدر و مادر و معلمان، باید به کودکان کمک کنند در مورد حقوقشان بیاموزند.

حقوق کودکان کدامهاست؟

هر کودکی حق دارد بر:

« حیات

« نام ثبت شده قانونی

« ملیت

« هویت (ثبت رسمی اینکه چه کسانی اند)

« مراقبت و راهنمایی از ناحیه هر دو والدین، مگر اینکه تهدیدی متوجه رفاه کودک باشد یا اگر والدین از کودک جدا شده باشند که در این صورت، سرپرست قانونی نقش پدر و مادر را بر عهده می گیرد

« تماس مستقیم با هر دو والدین، در صورت جدایی از یکی یا هر دو آنان، جز در صورتی که این امر خلاف مصالح کودک باشد

« عبور از مرزها برای بازدید یا پیوستن به زندگی خانواده در کشورهای دیگر

« حمایت در برابر تمام اشکال خشونت جسمی یا روانی، صدمه یا سوء استفاده، غفلت، سوء رفتار یا بهره کشی از قبیل سوء استفاده جنسی، تبعیض، ربوده شدن، فروش و قاچاق

« حمایت و مراقبت مناسب (توجه خاص باید معطوف به آسیب پذیرترین ها شود، مانند کودکان پناهنده یا معلول)

« آزادی بیان، اندیشه و مذهب

« آزادی گردهمایی

« حریم خصوصی

« اطلاعات (در مورد محیط زندگی و حقوق، مسائل بهداشتی و غیره)

« مشارکت در تصمیم گیری های موثر بر او

اولین حقوق هر کودک حق به حیات است. والدین یا سرپرستان قانونی مسوولیت اصلی اداره، حمایت و پرورش اطفالشان را بر عهده دارند.

« معیارهای مناسب زندگی برای رفع نیازهای جسمی و روانی

« بهترین مراقبت های بهداشتی ممکن، آب آشامیدنی سالم، مواد غذایی مغذی و تمیز و محیط امن

« کمک دولت اگر او فقیر یا نیازمند باشد، به ویژه نسبت به غذا، لباس و مسکن

«آموزش ابتدایی، که به منظور رشد دادن شخصیت، استعداد و توانایی هر کودک به حد کمال و یادگیری احترام به صلح و حقوق دیگران باید رایگان باشد

« اوقات فراغت، بازی و فرهنگ

« حمایت در برابر کاری که خطرناک، نامناسب برای کودکان یا تخدیش کننده دیگر حقوق او (بهداشت، آموزش، اوقات فراغت) باشد

« نظام عدالت قضایی برای نوجوانان، در حمایت از کودکان بازداشت شده مقابل سوء استفاده و رفتار محترمانه با کودکان

« آزادی از شکنجه یا رفتار خشن، غیر انسانی و تحقیر آمیز

« حمایت در برابر عواقب ناشی از جنگ و درگیری های مسلحانه و خصوصا از استخدام در نیروهای مسلح

« توانبخشی، اگر مورد غفلت، آزار یا سوء استفاده قرار گرفته، با توجه ویژه به اعاده سلامت، عزت نفس و کرامت کودک

سازمان ملل متحد و حقوق کودکان

سازمان ملل متحد و کارگزاری های آن در حفظ و به کارگیری حقوق کودکان در تمام سطوح درگیر بوده مجمعی برای بحث کشورها در مورد مسائل مرتبط فراهم می آورند و خدمات متوجه کودکان در محل و سراسر جهان را رهبری میکنند.

از فعالیت های واکسیناسیون گرفته تا ارائه آب تمیز و خدمات فاضلاب، از حمایت کودکان پناهنده گرفته تا بازگرداندن کودکان سرباز سابق و قربانیان درگیری های مسلحانه به زندگی اجتماعی، نظام ملل متحد زندگی کودکان را روز به روز بهبودی می بخشد و فعالیت می کند تا جهان مکان بهتر و امن تری برایشان باشد.

آموزش برای همه

دادن غذا به کودکان مدرسه ای مشوق ثبت نام و شرکت در کلاس هاست و توان یادگیری دانش آموز را افزایش می دهد.

جنبش آموزش برای همه تعهدی جهانی است به ارائه آموزش اولیه با کیفیت برای همه کودکان، نوجوانان و بزرگسالان. این جنبش در همایش جهانی آموزش برای همه در سال ۱۹۹۰ راه اندازی شد. ده سال بعد، در سال ۲۰۰۰، با عقب ماندن بسیاری کشورها از نیل به این اهداف، جامعه جهانی در داکار سنگال مجدداً تشکیل جلسه داد و تعهدش به دستیابی به آموزش برای همه تا سال ۲۰۱۵ را تأکید کرد. گردهمایی مذکور شش هدف آموزشی با هدف پاسخ گویی به نیازهای آموزشی کودکان، نوجوانان و بزرگسالان مورد شناسایی قرار داد:

نقطه تمرکز

کودکان و نظام های قضایی

تخمین زده شده بیش از یک میلیون کودک سرتاسر جهان در بازداشت به سر می برند. اغلبشان جرم مهمی مرتکب نشده اند و برخی به علت نژاد، ملیت یا اعتقاداتشان زندانی شده اند. در بسیاری موارد، کودکان به علل سیاسی بازداشت شده و اصلاً جرمی مرتکب نشده اند.

شرایط زندان در بسیاری کشورها، خصوصاً آنها که تحت تاثیر جنگ و بحران قرار دارند، از نظر بیماری، بهداشتی، سزی و نیاز به آب و غذا، خشونت علی الخصوص علیه زنان و کودکان سخت است. نبود دسترسی به آموزش، مراقبت های بهداشتی یا اعضاء خانواده به مدت طولانی همه زندانیان، خصوصاً کودکان، را متاثر می سازد. شرایط غیر انسانی اغلب به مرگ، شورش و دیگر اغتشاش ها منجر شده پیوستن مجدد زندانی به جامعه را به مخاطره می افکند.

گسترش و بهبودی مراقبت های جامع اوایل دوران کودکی و آموزش و پرورش خصوصاً کودکان محروم و آسیب پذیر.

« اطمینان از اینکه تا سال ۲۰۱۵ تمام کودکان- به ویژه دختران، کودکان در شرایط سخت و کسانی که به اقلیت های قومی تعلق دارند- از آموزش ابتدایی رایگان اجباری و کاملی برخوردار باشند.

« اطمینان از اینکه نیازهای یادگیری همه جوانان و بزرگسالان از طریق دسترسی عادلانه به برنامه های آموزش و مهارت های زندگی محقق شده باشد.

« نیل به بهبودی ۵۰ درصدی سطح سواد بزرگسالان در سال ۲۰۱۵، به ویژه برای زنان، و دسترسی عادلانه به آموزش و پرورش ابتدایی و ادامه آن برای همه بزرگسالان.

« حذف نابرابری جنسیتی در آموزش ابتدایی و متوسطه در سال ۲۰۰۵ و دستیابی به برابری جنسیتی در آموزش و پرورش در سال ۲۰۱۵، با تمرکز بر حصول اطمینان از دسترسی کامل و برابر و پیشرفت دختران در آموزش ابتدایی با کیفیت خوب.

« بهبودی تمام جنبه های آموزش با کیفیت و حصول اطمینان از تعالی، به نحوی که نتایج یادگیری به رسمیت شناخته و اندازه گیری شده توسط هر کس حاصل شود، به خصوص در سواد خواندن و نوشتن، حساب و مهارت های ضروری زندگی.

در مقام کارگزاری ملل متحد در این حوزه، یونسکو تلاش های بین المللی برای رسیدن به بهینه سازی آموزش و پرورش برای همه را به راه انداخته هماهنگ می کند.

علاوه بر تقویت حقوق کودکان، عزم برای دستیابی همگان به آموزش در تعقیب اهداف توسعه هزاره برای جهانیان، به خصوص آموزش ابتدایی و برابری جنسیتی در آموزش و پرورش تا سال ۲۰۱۵ کمک کرده است.

فرستادن دختران به مدرسه

تا حدی به یمن سازمان ملل متحد، امروزه نزدیک ۹۰ درصد کودکان سنین ابتدایی در مدرسه ثبت نام شده اند. این از کمتر از ۵۰ درصد سال ۱۹۶۰ جهشی بزرگ به حساب آمده پیشرفت بزرگی است، اما کارهای زیادی باقی مانده که باید به انجام رسد.

در برخی کشورهای در حال توسعه، دختران هنوز در سال ۲۰۱۲، با تبعیض مواجهند. آنان اغلب مواد غذایی کمتری از پسران دریافت می دارند و ناگزیرند ساعات طولانی کار کنند، حتی زمانی که فقط پنج یا شش سال دارند. در سال ۲۰۱۰، از ۶۸ میلیون کودک مدرسه ای، ۵۳ درصد دختر بودند.

کنوانسیون راجع به حقوق کودک از دولت ها می خواهد نیاز هم دختران و هم پسران به تحصیل را برآورده سازند. موانعی که بر سر راه مدرسه رفتن دختران قرار دارد به طور عمده به علت فقر، جنگ های مسلحانه، ارزش های فرهنگی و مذهبی و جغرافیایی به وجود می آیند.

آموزش یک دختر احتمال مرگ فرزندان او پیش از سن پنج را به طرز چشمگیری کاهش می دهد. علاوه بر این، دختران تحصیل کرده به احتمال زیاد دیرتر ازدواج می کنند و فرزندان کمتری دارند که به نوبه خود احتمال زنده ماندن و تغذیه و تحصیل بهتری برایشان متصور است. دختران تحصیل کرده در خانه بهره وری بیشتری دارند، در محل کار حقوق بیشتری می گیرند و بیشتر قادرند در تصمیم گیری های اجتماعی، اقتصادی و سیاسی شرکت داشته باشند که به نوبه خود کشورها و مردمانشان را مرفه تر و توسعه یافته تر می سازد.

کار کودک

در سراسر جهان امروز، میلیون ها کودک برای کمک به خانواده خود به اشکالی کار می کنند که نه مضر است نه استثمار نهاد. با این همه، حدود ۱۵۰ میلیون کودک بین سن ۵ و ۱۴ در کشورهای در حال توسعه- دربردارنده حدود ۱۶ درصد تمامی کودکان واقع در این گروه سن- در کار کودکان درگیرند. تخمین زده می شود ۲۱۵ میلیون کودک زیر ۱۸ سال، بسیاری تمام وقت، کار می کنند. داده ها نشان می دهد در کشورهای جنوب صحرای آفریقا، ۲۵ درصد کودکان بین سن ۵ و ۱۷ کار می کنند، در مقایسه با ۱۲ درصد منطقه آسیا-اقیانوس آرام و ۱۰ درصد امریکای لاتین.

پسران جوان مهارت های نجاری را می آموزند تا به شش درصد کودکان ۵ تا ۱۴ ساله ای ملحق شوند که، طبق ارزیابی یونیسف، همین اکنون کار می کنند.

ارقام موجود اغلب نشان می دهد پسران بیش دختران در کار کودکان نقش دارند. با این حال، دختران اغلب در کارهایی درگیرند که در انظار نیست. به عنوان مثال، تصور می شود دختران ۹۰ درصد کودکان مشغول کارهای خانگی را تشکیل می دهند. اگرچه به نظر می رسد در سالیان اخیر تعداد قربانیان کار کودکان در بسیاری نقاط جهان (جز در کشورهای جنوب صحرای آفریقا) کاهش یافته باشد، بسیاری کودکان و نوجوانان هنوز از کار جسمی و ذهنی در عذابند: کار پیشرفتشان را دستخوش تغییر ساخته با آموزش و پرورش شان در تداخل است.

کار کودک هم علت و هم نتیجه فقر است. کار به ضرر کودکان، خانواده و جوامع شان است. کار همچنین مانع از پیشرفت کشورها در راستای اهداف توسعه هزاره است. کار کودکان عمیقاً با نابرابری های اجتماعی تقویت شده توسط تبعیض مرتبط است. کودکان گروه های بومی، اقلیت ها، طبقات پایین تر و مهاجران به احتمال بیشتر به مدرسه نمی روند.

پیشرفت چشم گیری در تنفیذ موازین سازمان جهانی کار در ارتباط با کار کودک تحقق یافته، خصوصاً با کنوانسیون ناظر به بدترین اشکال این نوع کار و حداقل سن کار. با این همه، یک سوم کودکان جهان در کشورهای زندگی می کنند که هنوز این کنوانسیون ها را تنفیذ نکرده اند. به راهنمایی سازمان جهانی کار، سازمان ملل متحد متعهد شده بدترین اشکال کار کودک را تا سال ۲۰۱۶ میلادی از میان بردارد.

مبارزه با گزینش کودکان

در سال ۲۰۱۱، دفتر کمیساریای عالی حقوق بشر، صندوق جمعیت ملل متحد، یونیسف، سازمان زنان ملل متحد و سازمان بهداشت جهانی علیه گزینش جنسی، فرآیند ترجیح پسران که در قسمت هایی از جنوب، شرق و مرکز آسیا رخ می دهد همداستان شدند. آمار بالای ۱۳۰ پسر در مقابل ۱۰۰ دختر در این منطقه مشاهده شده است. انتخاب جنس فرزند نشانه ای از بی عدالتی های اجتماعی، فرهنگی، سیاسی و اقتصادی علیه زنان و نقض آشکار حقوق بشر است. به گزارش سازمان ملل متحد "زنان مجبورند عواقب به دنیا آوردن دختر بچه ناخواسته را تحمل کنند. این نتایج می تواند شامل خشونت، رها کردن، طلاق یا حتی مرگ باشد". در مواجهه با چنین فشاری، زنان اغلب به دنبال کشف جنسیت جنین از طریق سونوگرافی اند، که می تواند به سقط جنین بیانجامد.

در برخی کشورها، تعیین جنس قبل از تولد و افشای آن غیر قانونی است، در حالی که دیگر ممالک قوانینی دارند در ممنوعیت سقط جنین برای انتخاب جنس فرزند. اما این محدودیت ها با استفاده از روش های مخفی، که ممکن است سلامت زنان را در معرض خطر قرار دهد دور زده می شود. در برخی مناطق، نبود زنان چنان حاد شده است که به شدت یافتن قاچاق آنان از مناطق دیگر انجامیده است. دولت ها موظفند به اقدام علیه چنین جنایات و بی عدالتی های.

همه کودکان، از پسر و دختر، حقوقی یکسان دارند.

دانسته هایتان را بیازمایید

۱. حقوق بشر کدام است؟
۲. آیا می توانید فهرستی از برخی حقوق ارائه دهید؟
۳. ویژگی های حقوق بشر چیست؟
۴. کدام نهاد سازمان ملل متحد مسئولیت اصلی حقوق بشر را برعهده دارد؟
۵. به غیر از وضع قوانین بین المللی، سازمان ملل متحد چگونه حقوق بشر را محافظت می کند؟
۶. وظیفه گزارشگر ویژه چیست؟
۷. چرا حق بر توسعه این اندازه مهم است؟

۸ . حکومت قانون کدام است؟

۹ . در مورد ارتباط میان دموکراسی و حمایت از حقوق بشر چه می دانید؟

۱۰ . هولوکاست چیست؟

۱۱ . برخی علل نسل کشی کدام هایند؟ به طور خلاصه در مورد اقدامی اخیر به نسل کشی بحث کنید.

۱۲ . چه کسی بیشتر در معرض خطر تبدیل به قربانی قاچاق انسان قرار دارد، و چرا؟

۱۳ . اعلامیه حقوق مردمان بومی چه می گوید ؟

۱۴ . سازمان ملل متحد چه کاری برای ترویج و حمایت از حقوق زنان انجام می دهد؟

۱۵ . کدام گروه از مردم بزرگترین و محروم ترین اقلیت جهان را تشکیل می دهند؟

۱۶ . کنوانسیون حقوق کودک به چه سبب به تصویب رسید؟

۱۷ . حداقل پنج حقوق خاص کودک را نام ببرید.

۱۸ . جنبش آموزش برای همه به دنبال ترویج چه حقوقی است؟

۱۹ . چرا انتخاب جنس کودک به زیان حقوق بشر و کشور ها است؟

فصل ششم

بحران های بشردوستانه و پاسخ به آنها

خلاصه حقایق در مورد بحران های بشردوستانه و پاسخ به آنها

هنگامی که یک رویداد (یا مجموعه ای از رویدادها) به طور جدی بهداشت، ایمنی، امنیت یا رفاه گروه بزرگی از مردم را معمولا در منطقه ای گسترده، تهدید می کند آن را **بحران یا فاجعه بشر دوستانه** می نامند.

درگیری های مسلحانه، بیماری های همه گیر، قحطی، بلایای طبیعی و سایر موارد اضطراری همه ممکن است بحران های انسانی را داخل یا آنها را ایجاد کند.

قریب ۹۰ درصد بلایای طبیعی امروز به سبب خطرات **اقلیمی** و **مرتبط با آب** ایجاد می شود، مانند سیل، طوفان های گرمسیری و دوره های طولانی خشکسالی .

همه ساله، بیش از ۲۰۰ میلیون نفر از **بلایای طبیعی** متاثر می شوند.

در مجموع، بیش از ۶۰۰،۰۰۰ تن جانشان را در **سونامی** اقیانوس هند، **گردباد** نرگس سال ۲۰۰۸ در میانمار، **زلزله** سال در هائیتی ۲۰۱۰ و زمین لرزه و سونامی سال ۲۰۱۱ در ژاپن و **سیل** در تایلند از دست داده اند.

در حال حاضر، بیش از ۴۳،۳ میلیون نفر در سراسر جهان **اجبارا آواره** شده اند.

۱، ۲۷ میلیون آواره داخلی، ۲، ۱۵ میلیون نفر پناهنده و ۰، ۹۸۳ **پناه جو** در جهان امروز وجود دارد.

نزدیک به ۸۰ درصد **پناهندگان** جهان توسط کشورهای در حال توسعه پناه داده می شوند.

اکثر **درگیری های مسلحانه** امروز داخل کشورها و نه میانشان رخ می دهد.

موارد اضطراری که مردم سراسر جهان را تحت تاثیر قرار می دهد

انواع بلایای مختلف

بلاایای طبیعی

همه ساله، بیش از ۲۰۰ میلیون نفر از بلاایای طبیعی متأثر می شوند. آب و هوا، اقلیم و خطرات مربوط به آب از قبیل سیل، طوفان های گرمسیری و دوره های طولانی خشکسالی نزدیک به ۹۰ درصد بلاایای طبیعی امروز را تشکیل می دهند. آنها زندگی های بی شماری را از بین می برند و بسیاری مردم را بی خانمان و آواره می سازند. گاهی اوقات آنها کسب و کار و زیرساخت های جامعه را تخریب می کنند هنگامی که جاده ها را غیر قابل دسترس کرده منابع لازم برای برداشت بعدی را تلف می کنند. کمبود قابل توجه مواد غذایی و گسترش عفونت ها و بیماری ها نیز می تواند بحران های مزمن و شرایط اضطراری فردای فاجعه طبیعی بوجود آورد.

بلاایای ساخته دست بشر

نوع دیگری از فجایع، زاده دست انسان است که با درگیری یا جنگ های داخلی ایجاد می شود. بلاایای ساخته دست بشر میلیون ها نفر را در سراسر جهان بی خانمان کرده منجر به حدوث طیف گسترده ای از شرایط اضطراری، از جمله بحران های غذایی و جابه جایی های عظیم جمعیت می شود. قربانیان فجایع انسانی معمولاً مجبور به ترک خانه و زندگی خود شده در لبه پرتگاه وجود بی حمایت از حقوق اولیه شان به سر می برند. در زمان تبعید، بسیاری در معرض خشونت، سوء استفاده یا بهره کشی قرار می گیرند. آنان ممکن است در به دست آوردن امکانات تامین آب سالم به مشکل برخوردند چرا که چاه ها اغلب آلوده یا توسط رزمندگان درجنگ مین گذاری شده است. گرسنگی و سوء تغذیه، از دست دادن ایمنی و امنیت و دسترسی اندک به خدمات اساسی، به ویژه مراقبت های بهداشتی، نمونه هایی است از دشواری های ایجاد شده با بلاایای ساخته دست بشر.

سريلانكا بعد از سونامی ۲۶ دسامبر ۲۰۰۴

روند بلاایای اخیر

در سالیان اخیر، روند شرایط اضطراری و بحرانی از چند دهه گذشته تغییر کرده، با مسائل پیچیده و چالش برانگیز تهدیدات و نگرانی هایی برای جمعیت جهان پدید آورده است. این مسائل عبارتند از بحران مواد غذایی، تغییر آب و هوا و شیوع بیماری های واگیردار مانند اچ آی وی/ایدز.

علاوه بر این، بزرگی و کثرت بلاایای مختلف متفاوت است و حوادث متعدد می توانند به طور همزمان رخ دهند. روند اخیر یک رشته رویدادهای فاجعه بار طبیعی و مقتضی سطوح بسیار بالا و پایدار کمک های انسان دوستانه جامعه بین المللی، به ویژه سازمان ملل را نشان می دهد.

زنجیره بلایا و کمک ها => وقوع فجایع طبیعی یا ساخته دست بشر =>
تهدیدات علیه امنیت یا نیازهای اولیه انسانی => فجایع انسانی => کمک های
اضطراری => بهبودی درازمدت => ظرفیت سازی برای جلوگیری از وقوع دوباره
=> امنیت

فجایع اخیر سراسر جهان

آمار و ارقام تازه راهبرد بین المللی سازمان ملل برای کاهش بلایا (UNISDR) نشان می دهد سیل جان بیش از ۵۰۰۰ تن را در سال ۲۰۱۱ گرفته است، در حالی که طوفان ها بیش از ۳۰۰۰ نفر را به کام مرگ فرو فرستاده اند.

علاوه بر این، حوادثی که در سال ۲۰۱۱ رخ داده، در آسیا واقع شده است. بیش از ۴۵ درصد جان باختگان و تاثیر پذیران از حادثه در جهان، و ۷۵ درصد خسارت های اقتصادی نیز در آسیا اتفاق افتاده بود.

خاورمیانه و شمال آفریقا (۲۰۱۱-۲۰۱۲)

« موج آشفتگی های سیاسی و تغییراتی که این منطقه را در سال ۲۰۱۱ و ۲۰۱۲ فرا گرفت خشونت های گسترده ای سراسر لیبی، سوریه و یمن ایجاد، و نیازهای فوری انسان دوستانه را درست کرد. در نیمه اول سال ۲۰۱۱، بیش از ۹۰۰ هزار تن از لیبی در وهله اول به مصر و تونس گریختند. در تابستان سال ۲۰۱۲، هزاران نفر از مردم سوریه کشورشان را در مرحله اول به سمت ترکیه، لبنان و اردن ترک گفته بودند.

تایلند (۲۰۱۱)

« سیل شدید- بدترین سیل در پنج دهه قبل- بانکوک، پایتخت تایلند را در ماه اکتبر فرا گرفت. سیل حدود ۴۰ میلیارد دلار به این کشور خسارت وارد آورد. بیش از ۱۰۰۰ کارخانه تعطیل و ۷۰۰,۰۰۰ نفر از کار بیکار شدند. بیش از ۸۰۰ نفر در این حادثه کشته شدند.

شاخ آفریقا (۲۰۱۱)

« اواسط سال ۲۰۱۱، گرسنگی شدید و فحطی که در شاخ آفریقا بیداد می کرد بیش از ۱,۳ میلیون نفر را تحت تاثیر قرار داده جان ده ها هزار نفر کودک در سومالی را گرفت. ۷۵۰,۰۰۰ کودک دیگر از اکتبر سال ۲۰۱۱ در معرض خطر مرگ قریب الوقوع قرار داشتند.

پاکستان (۲۰۱۱)

« برای سال دوم متوالی، و وقوع سیل گسترده بیش از پنج میلیون نفر را تحت تاثیر قرار داد و بسیاری را به ترک خانه های خود مجبور کرد. این پدیده بحران امنیت غذایی عمیقی در مناطق آسیب دیده به وجود آورد.

« به دنبال زلزله ۹ ریشتری سونامی و پس از آن بحران نیروی هسته ای پدید آمد که به کشته شدن ۱۵,۵۰۰ نفر انجامید. نیروگاه هسته فوکوشیما سونامی زده شد و در نتیجه نزدیک به ۲۸۰۰ تن از ساکنان محل به سبب نشت مواد پرتوزا از منازلشان تخلیه شدند.

هائیتی (ژانویه ۲۰۱۰)

«زلزله ۷ ریشتری پایتخت کشور، پورتو پرنس، را تقریباً به طور کامل نابود ساخت و حدود ۲۲۰,۰۰۰ تن را از بین برد. بیش از ۱,۵ میلیون نفر دیگر، آواره و محتاج به غذا، آب و کمک های پزشکی برجای ماندند. سازمان ملل متحد خود بیش از صد نفر از کارکنان و پیمانکارانش را در جریان حادثه از دست داد.

تاثیر بلایا : نیازهای اصلی بشر دوستانه و مدیریت ریسک

غذا

غذا اساسی ترین نیاز انسانی ما، و همچنین حقی انسانی است. معده خالی فعالیت های جسمی و روانی را کند می کند. در اثر کمبود مواد مغذی حیاتی در سیستم، بدن گرسنه به سختی با بیماری و عفونت مبارزه می کند. امروزه، گرسنگی و سوء تغذیه خطر بهداشت شماره یک را در سراسر جهان ایجاد کرده و زندگی میلیون ها نفر را گرفته است.

سرپناه

اندیشه سرپناه یا خانه، نشان دهنده صلح و آسایش، حفاظت و امنیت است. خانه جایی است که در آن زندگی، بازی و استراحت کرده غذا می خوریم. افرادی که سرپناه خود را از دست داده در شرایط مخاطره آمیز با عدم دسترسی به نیازهای اساسی زندگی می کنند، در معرض تنش و ناراحتی های عاطفی اند. داشتن یک خانه برای بقا حیاتی است و به همین دلیل همه انسان ها حق بر مسکن را به عنوان بخشی از معیارهای مناسب زندگی دارا می باشند.

آب، فاضلاب و بهداشت

عدم دسترسی به آب سالم و امکانات بهداشتی، همچنین شیوه های بهداشتی ضعیف، می تواند مشکلات عمده بهداشتی به بار آورد. دست های آلوده و آب کثیف اجازه می دهد ویروس ها و باکتری ها به راحتی گسترش یابند. میلیون ها نفر از مردم، به خصوص کودکان کشورهای در حال توسعه، از بیماری ها و عفونت های مربوط به آب، از جمله اسهال، وبا، مالاریا، انگل ها و کرم زدگی در رنجند. حق زندگی در شرایط سالم با معیارهای بین المللی تضمین شده است.

آموزش

در مدرسه، کودکان و نوجوانان مهارت های علمی، فنی و حرفه ای و چگونه زندگی کردن را یاد می گیرند. مدرسه محیط امنی فراهم می کند که در آن می توانند بازی کنند و با همدرسانشان در تعامل باشند. به این ترتیب، خطر فرار گرفتن آنان در معرض خشونت کاهش می یابد. حق کودکان به بهره مند شدن از آموزش و پرورش نیز به موجب موازین بین المللی تضمین شده است.

همهانگ کردن کمک های اضطراری

کمک مناسب برای اشخاص مناسب در زمان مناسب

جهت انجام موفقیت آمیز عملیات امداد اضطراری، بسیار مهم است ارزیابی دقیقی از وضعیت در وقت شروع بحران داشته باشیم. ارزیابی شامل تجزیه این موضوع است که دقیقا چه نوع کمک های بشر دوستانه ای بیشتر مورد نیاز است، چنین کمک هایی چه کسانی را بهره مند خواهد کرد، این کمک ها برای چه مدت ارائه شده و با چه نوع مشکلات تدارکاتی به احتمال زیاد مواجه خواهند شد.

یکی از بزرگترین هواپیماهای جهان، آنتونوف ۱۲۴-۱۰۰ طراحی اوکراین، قادر است یک هلی کوپتر را از نقطه ای به نقطه دیگر در جهان در حداقل زمان ممکن حمل کند. هلی کوپتر در عملیات نجات اضطراری، تخلیه و دیگر ماموریت ها به کار می رود.

فعالان بسیاری در عرصه عملیات انسان دوستانه حاضرند- نظام ملل متحد، دولت ها، سازمان های غیر دولتی، جامعه مدنی، شرکاء محلی و بین المللی و بسیاری سازمان های امداد دیگر. آنها با یکدیگر ستون فقرات جامعه بین المللی بشردوستانه را تشکیل داده کار می کنند تا گرسنگان را تغذیه و فقیران را و بی سرپناهان و کسانی که اعضای خانواده شان را از دست داده اند حمایت و تیمار کنند. رسیدن به موفقیت در کارهای انسان دوستانه تنها از راه مشارکت و همهانگی مؤثر میان این فعالان ممکن است.

هماهنگی بین کارگزاری ها

دفتر سازمان ملل متحد برای هماهنگی امور انسان دوستانه (OCHA) در مقام دبیرخانه کمیته دائمی بین کارگزاری ها (IASC) با پاسخی سریع به ایفاء نقش حیاتی در ارزیابی فوری بحران انسان دوستانه و هماهنگ سازی کمک های مشترک می پردازد. این دفتر می تواند تیم ملل متحد برای ارزیابی فاجعه و هماهنگ سازی (UNDAC) را ظرف ۴۸-۱۲ ساعت از زمان بحران به هر نقطه جهان اعزام دارد.

OCHA "رویکرد خوشه ای" IASC در هماهنگی برنامه ها را اتخاذ کرده است. این امر کارگزاری های دخیل در امور بشردوستانه سازمان ملل متحد را با کارگزاری های خارج سازمان تحت لوا و موضوع عملیاتی مشترک آورده مسئولیت های میدانی را میانشان تقسیم می کند. "رویکرد خوشه ای" در کمک به جلوگیری از ایجاد شکاف و دوگانگی نقش بشردوستانه کارگزاری ها و بر عهده گرفتن عملیات امداد با حداکثر ظرفیت آنها موثر است.

در پاسخ دهی به بلایا، خوشه ها طیف گسترده ای از حوزه ها- کشاورزی، هماهنگی و مدیریت اردوگاه ها، بهبودی سریع، پناهگاه های اضطراری، تدارکات، تغذیه، تصفیه و بهداشت آب، بازگرداندن ارتباطات و امثال آنها را پوشش می دهند. به عنوان نمونه، دفتر کمیساریای عالی پناهندگان ملل متحد/ کارگزاری پناهندگان سازمان ملل (UNHCR) سرگروه جهانی است در خوشه سرپناه های اضطراری. هنگام هجوم گسترده پناهندگان و آوارگان داخلی به یک منطقه، UNHCR همه کمک های در دسترس از ناحیه شرکاء مختلف را تجمیع کرده عملیات امداد را رهبری می کند تا سرپناه های موقت و دیگر منابع عمومی را به پناهندگان و آوارگان داخلی برساند.

امدادورزان عملیات بشردوستانه جانیشان را به خطر می اندازند تا زندگی دیگران را بهبودی بخشند. آنان واسطه آینده ای بهترند برای میلیون ها انسان متاثر از بلایا.

امدادورزان عملیات بشردوستانه چه کسانی اند ؟

امدادورزان عملیات بشردوستانه پزشکان و جراحان، پرستاران، روانشناسان، معلمان، عکاسان، خبرنگاران، تکنسین های تلویزیون و رادیو، رانندگان خودرو و کامیون، خلبانان هواپیما و هلیکوپتر، اقتصاددانان، حسابرسان، حقوقدانان، متصدیان امور مطبوعات، مترجمان کتبی و شفاهی اند. آنان حوزه های گوناگونی از قبیل کشاورزی، ارتباطات، حقوق بشر، تغییرات آب و هوا، مدیریت منابع آب، حسابداری، امور مالی، تدارکات، پیشگیری از بلایا، حکومت مردمسالارانه، تروریسم و مهندسی خبره به شمار می روند. آنان متخصصان تغذیه، مسائل جنسیتی، رسانه ای، آموزش و پرورش، فن آوری اطلاعات، خدمات بهداشتی، آموزش پلیس، اعاده کیفیت معیشت و درمان پس از آسیب ند. آنان مدیر، هماهنگ کننده، مدیر پروژه، مشاور، کارمند، داوطلب و مردم جوامع محلی هستند که همگی زنان و مردان مخلص سراسر جهان اند.

با وجود چنین تفاوت های بسیاری، اشتراکی زیاد میان آنان برقرار است. امدادورزان بشردوست خود را وقف کمک به کسانی می کنند که به یاری شان نیازمندند، فارغ از نژاد، مذهب و موقعیت اجتماعی دریافت کننده کمک. آنان در مکان هایی فعالند که اغلب دور، دشوار و نامساعدند. آنان زندگی خودشان را برای کمک به دیگران به خطر می اندازند. بسیاری همکاران یا عزیزان شان را در طول سال ها از دست داده اند. کار انسان دوستانه خطرناک تر شده است. سطح تهدیدات و تعداد حملات عمدی به سازمان های کمک رسانی، و کارکنان، تجهیزات و امکانات شان به نحوی چشمگیر بالاتر رفته است. در سال ۲۰۱۰، ۲۴۲ امدادگر، کشته، مجروح یا ربوده شدند.

امداد اضطراری مواد غذایی در کیوو شمالی، جمهوری دموکراتیک کنگو.

کارگزاری های ملل متحد در عرصه عملیات: چه کسی در میدان حضور دارد؟

واکنش آنی به فوریت ها: نجات جان های بیشتر

واکنش های اضطراری فوری بسیاری بحران های نیازمند کمک های آنی، از خطرات کند شروع شونده مانند خشکسالی یا نبود محصول تا فجایع پیچیده تر متضمن درگیری های مسلحانه یا جابجایی جمعیت را پوشش می دهد. در عرصه عملیات، کارگزاری های سازمان ملل و بسیاری دیگر از سازمان های دخیل در امور بشردوستانه برای پاسخگویی به مهم ترین نیازهای زمان بحران بی وقفه کار می کنند. برخی شرایط اضطراری مهم، بسته به گستره و مقیاس، نیاز به اقدام هماهنگ با مشارکت نهادهای گوناگون دخیل در امور بشردوستانه برای مدت زمان طولانی تر دارند.

برنامه جهانی غذا

آنچه می کند: تغذیه گرسنگان و فقیران

چگونه عمل می کند: برقراری عملیات اضطراری ظرف ۲۴ ساعت از شروع فاجعه به منظور غذا رسانی به بازماندگان

برنامه جهانی غذا (WFP) محصولات غذایی تولید شده در محل را جهت کاهش هزینه های حمل و نقل و و کمک به حفظ اقتصاد های محلی تهیه می کند. نیمی از غذای توزیع شده WFP داخل کشور آسیب دیده یا در نزدیکی مناطق بحران تهیه می شود.

غذا در اردوگاه های پناهندگان به گرسنگان، مراکز تغذیه درمانی و سایر سرپناه های اضطراری داده می شود.

سازمان بهداشت جهانی

آنچه می کند: مبارزه با شیوع بیماری های در حال ظهور واگیردار

چگونه عمل می کند: توزیع واکسن های اضطراری و ذخایر امکانات بهداشتی در زمان بحران

سازمان بهداشت جهانی بیماری های مسری، منجمله اچ آی وی / ایدز، سل، مالاریا، سرخک و آنفلوانزا را در اجتماعات آسیب دیده درمان می کند.

نمونه های اخیر عملیات میدانی

WFP به قربانیان بلایای طبیعی کمک های فوری رسانده

« در واکنش به زلزله ۲۰۱۰ هائیتی، WFP یک میلیون جیره غذایی به بیش از ۲۰۰،۰۰۰ تن در هفته پس از زلزله تحویل داده چهار میلیون نفر را در شش هفته تغذیه کرد. در پی سیل سال ۲۰۱۰ پاکستان، کمک ها برای بیش از سه میلیون نفر در ماه اول و ۸،۷ میلیون نفر در یک سال رسید.

WHO برنامه واکسیناسیونی در شاخ آفریقا راه اندازی کرده

« در ژوئیه سال ۲۰۱۱، WHO واکسیناسیون علیه فلج اطفال و سرخک را برای حدود ۲۱۵،۰۰۰ کودکان در مناطق آسیب دیده شاخ آفریقا، اردوگاه های پناهندگان منطقه و در امتداد مرز سومالی- کنیا انجام داد.

یونیسف به کودکان در سراسر جهان کمک کرده

« در سال ۲۰۱۰، UNICEF به حدود ۲۹۰ وضعیت بشردوستانه در ۹۸ کشور از طریق بخش تامین منابع پاسخ گفت و از ۶۹ کشور در مواقع اضطراری حمایت نمود.

آخرین واکنش امداد UNHCR

« در سال ۲۰۱۱، UNHCR حدود ۳۶ میلیون نفر، شامل ۱۰،۵ میلیون پناهنده و حدود ۱۵ میلیون آواره داخلی، را حمایت یا کمک کرد. در سال ۲۰۱۱، تنهدر لیبی، بیش از یک میلیون نفر کشور را ترک و بیش از ۲۰۰،۰۰۰ نفر داخل خود کشور آواره شدند. کمیساریای عالی پناهندگان ملل متحد ۱۱۵ هواپیما اجاره کرد تا اتباع کشورهای ثالث را تخلیه کند.

یونیسف

آنچه می کند: زنده ماندن و حمایت از کودکان، رشد و تربیت آنان

چگونه عمل می کند: بخش تامین منابع یونیسف می تواند کمک های اضطراری ضروری و کیت های از قبل بسته بندی شده را ظرف ۴۸ ساعت از زمان وقوع فاجعه توزیع کند.

UNICEF ایمن سازی اضطراری، مکمل ویتامین آ و سایر خدمات بهداشتی برای کودکان و خانواده های آنان را فراهم می کند. یونیسف همچنین خدمات مراقبت های اساسی در قبال اچ آی وی/ ایدز و آموزش های بهداشت روانی پس از تجاوز جنسی را برای امداد ورزان مراقبت های بهداشتی اجتماع فراهم می آورد.

برای بحران های آب، بهداشت و نظافت، سازمان پست های آب را احیاء نموده امکانات شستن دست و توالت ها را می سازد.

یونیسف مراکز تغذیه درمانی را اداره کرده از مدارس محلی در بازسازی کلاس های درس برای کودکان پشتیبانی می کند.

نقطه تمرکز

کودکان در زمان بحران

کودکان در شرایط اضطراری به ویژه آسیب پذیرند. هر سال، حدود ۱۱ میلیون کودک قبل از رسیدن به سن پنج سالگی می میرند. بیش از دو میلیون کودک در جریان درگیری های مسلحانه دهه گذشته درگذشتند، و ۲۰ میلیون کودک در سراسر جهان آواره شدند، در حالی که نزدیک به ۳۰۰,۰۰۰ نفر زیر سن ۱۸ سالگی به عنوان سرباز در جنگ به استخدام درآمدند.

کودکان به راحتی می توانند قربانی موارد زیر شوند :

« فقر شدید

« گرسنگی و سوء تغذیه، که توانایی یادگیری کودک را تضعیف و متاثر می کند. هنگامی که یک زن دچار سوء تغذیه بارداری است، احتمال دارد نوزادش با وزن کم متولد شود که این امر خطر دیگر مشکلات مربوط به سلامت، معلولیت یا مرگ را افزایش می دهد.

« عفونت ها یا بیماری ها: سرخک، اسهال، انگل یا عفونت های تنفسی حاد، مالاریا، اچ آی وی/ایدز

« جراحات شدید یا مرگ در جریان فوریت ها

« جابجایی های غیر ضروری یا یتیم شدن به در زمان تبعید

« خشونت: سوء استفاده، بهره کشی، آدم ربایی، استخدام در مخاصمات مسلحانه و خشونت های جنسی یا جنسیتی از قبیل تجاوز، روسپی گری، قطع اندام، حاملگی اجباری و بردگی جنسی

مادر و دخترش از کمپ آرامبا به دهکده محل سکونتشان در سه جانا شمال دارفور باز می گردند.

دفتر کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان / کارگزاری پناهندگان ملل متحد

آنچه می کند: کمک و حمایت از آوارگان اجباری

به چه کسانی کمک می کند: پناهندگان، پناهجویان، بازگشت کنندگان، آوارگان داخلی و سایر اشخاص که در شرایط مشابهند، به خصوص کودکان و زنان (نیمی از ۳۶,۴ میلیون نفر مورد توجه کمیساریا کودکانند).

چگونه عمل می کند: کمیساریا می تواند ۳۰۰ نیروی ماهر را در کمتر از ۷۲ ساعت بعد از بحران گسیل دارد.

« UNHCR جان پناه اضطراری- اردوگاه پناهندگان، مراکز جمعی، پناهگاه های موقت- و کالاهای اساسی، از جمله چادر، پتو و ملحفه پلاستیکی فراهم می کند.

« کمیساریا به ساخت درمانگاه ها، مدارس و حلقه های چاه آب برای ساکنان کمک می کند و به آنان امکان می دهد از مراقبت های بهداشتی و حمایت روانی در زمان تبعید بهره مند شوند.

« کمیساریا فعالیت های بازپیوستن به خانواده و ترخیص نیروها، خلع سلاح و برنامه های یکپارچه سازی برای کودکان در ارتباط با نیروهای مسلح را هماهنگ می سازد.

مردان و پسران آواره

در تلاش برای حصول اطمینان از حمایت از زنان و دختران، بحث در مورد کمک های بشر دوستانه گاهی وضعیت مردان بالغ و پسران جوان را نادیده گرفته است. آنان هم نیازهایی خاص دارند، با شرایط دشوار مواجهند و پایت زندگی، بقا و آزادی خود اندیشناک اند. هنگامی که حرکت پناهندگان معلول فاجعه ساخته دست بشر، مانند درگیری های مسلحانه- به جای فاجعه طبیعی مانند جاری شدن سیل - است، مردان و پسران اغلب بیشتر به طور مستقیم تحت تاثیر قرار می گیرند. آنان در معرض خطر استخدام اجباری در ارتش و گروه های شبه نظامی واقع می شوند.

پاسخ بلند مدت به فوریت ها: کمک به ایستادن دوباره مردم روی پاهای خود

از زمانی به زمان دیگر، بسته به تاثیر یک فاجعه یا درگیری طولانی مدت، ممکن است شرایط ایجاب کند فراتر از واکنش اضطراری یک باره رویم. در چنین مواردی، کارگزاری های سازمان ملل متحد، همراه با دیگر نهادهای دخیل در امور بشر دوستانه، برنامه های بلند مدت برای بهبودی طرح می کنند که مشتمل است بر پروژه های پیچیده و طولانی مدت با هدف بازسازی و توسعه پایداری مناطق بحران زده.

فعالیت های کلیدی متمرکز در واکنش های اضطراری بلند مدت به شرح زیر است:

« افزایش امنیت غذایی از طریق کمک های غذایی مستمر و بکارگیری شیوه های جدید کشاورزی

« هماهنگی در بازگشت داوطلبانه، اسکان مجدد یا جذب پناهندگان

« بهبودی خدمات بهداشتی و مداخلات اجتماعی

« تامین آب سالم و امکانات بهداشتی ارتقاء یافته

« حمایت از آموزش و پرورش کودکان و نوجوانان

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد

سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد (FAO) با هدف بهبودی بهره وری کشاورزی در مناطق متاثر از بحران غذایی فعالیت دارد. سازمان در حالی که کمک های غذایی خود را ادامه می دهد، به جمعیت روستایی به طور خاص رسیدگی می کند تا به آنان کمک کند زمین ها و معیشت شان را بازسازی کرده شیوه های کشاورزی لازم برای امنیت در تولید مواد غذایی را بهبودی بخشند.

اقدامات امداد رسانی طولانی مدت شامل تامین بذر مقاوم به خشکی و کود، تجهیزات ماهیگیری، دام و ابزار کشاورزی، شیلات و جنگلداری است. فائو همچنین اطلاعات مربوط به توانبخشی، امنیت غذایی محلی و نیازهای کشاورزی را فراهم می کند.

برنامه های ویژه فائو برای امنیت غذایی (SPFS) کشاورزان خرد توسط پیاده سازی فن آوری های کم هزینه برای افزایش سود، تولیدات دامی و مواد غذایی هدف قرار داده شده اند. این برنامه ها نژادهای اصلاح شده و محصولات با ارزش بالا مانند برنج و پیاز را برای بهبودی منابع درآمد کشاورزان معرفی می کنند.

فائو همچنین در بازسازی سدها و معرفی تجهیزات کم هزینه (پدال یا پمپ موتوری) در عرضه مداوم آب برای تولید مواد غذایی کمک می کند.

برنامه جهانی غذا

عملیات امداد و بازیابی درازمدت (PRRO) برنامه جهانی غذا (WFP) گذار از امداد به بازیابی را در طیف گسترده ای از حوزه ها، از آموزش و پرورش تا زیرساخت های اجتماعی و کمک های غذایی تسهیل می کند.

برنامه وعده غذایی مدارس غذای کامل-غذای سبک نیمه صبح یا صبحانه- را به کودکان مدرسه ای نوید می دهد. نه تنها این طرح تغذیه حیاتی را برای کودکان گرسنه به ارمغان آورده، بلکه همچنین آنان را در مدرسه نگاه داشته، یعنی جایی که مهارت های اساسی را در محیطی امن فرا می گیرند. برنامه جهانی غذا برای " جیره منازل" طرح ویژه ای دارد تا آموزش دختران جوان را تشویق کند و گونی برنج و قوطی روغن آشپزی را به خانواده هایی دهد که دخترانشان را به مدرسه می فرستند.

طرح غذا در برابر کار برنامه غذای جهانی بیش از نیم میلیون نفر را از ده هزار تن غذا در تنها یک ماه بهره مند کرد.

WFP همچنین برنامه های پول نقد در برابر کار و غذا در مقابل کار را در در مناطق روستایی به اجرا گذارده تا به ساکنان در کسب درآمد کمک کند و شرکت آنان در تلاش های ایجاد انعطاف را تشویق نماید.

صندوق کودکان ملل متحد (یونیسف)

هدف اصلی صندوق کودکان سازمان ملل متحد (UNICEF) بازسازی محیط گرم و سالم است برای کودکان و خانواده های آنان. در پاسخ به شرایط اضطراری نیازمند واکنش دراز مدت امدادی، یونیسف حوزه هایی را پوشش می دهد که به طور مستقیم بر سلامت و رفاه کودکان تاثیر گذارند.

از طریق فعالیت "بازگشت به مدرسه" یونیسف، کودکان در تلاش های نهادینه سازی صلح و برنامه های ترخیص نیروها شرکت دارند و یاد می گیرند چگونه آشتی اجتماعی را حمایت کنند. یونیسف همچنین برنامه های ردیابی و بازپیوستن کودک به خانواده را برای یتیمان و آوارگان سازمان می دهد.

کرمند یونیسف نحوه صحیح شستن دست را در چارچوب مبارزه برای پیشگیری از وبا در پورتو پرنس هائیتی آموزش می دهد.

سازمان بهداشت جهانی

سازمان بهداشت جهانی (WHO) بهداشت را ترویج و فعالیت های پیشگیری و آموزش را برای انواع گروه های جمعیتی از جنبه مالی حمایت می کند. فعالیت های WHO در ارائه پاسخ های بلند مدت شامل مواردی است چون بازسازی مساکن با بهبودی سیستم های زهکشی محل و آبریز سقف، بازسازی بازار با امکانات مناسب بهداشتی و تعمیر و تعمیق چاه های روستایی.

کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان

در زمان وقوع یا پس از بحران های عمده مربوط به پناهندگان، دفتر کمیساریای عالی سازمان ملل متحد در امور پناهندگان (UNHCR) به آنان و و دیگر افراد اجبارا در به در شده کمک می کند زندگی توام با صلح و کرامت شان را از نو بنا نهند.

بازگشت داوطلبانه پناهنده به کشور و منطقه ای که از آن آمده به عنوان یکی از موفقیت آمیز ترین نتایج در نظر گرفته می شود. با بازگشت یک پناهنده، کمیساریا بازدید های "مشاهده محل" را ترتیب داده و اطلاعات امنیتی فراهم می آورد، در عین اینکه به فعالیت های آشتی اجتماعی و ارائه کمک های حقوقی می پردازد.

آنجلینا جولی سفیر حسن نیت ملل متحد

هنرپیشه زن، آنجلینا جولی، به گونه ای فعال از کارهای سازمان ملل برای پناهندگان پشتمانی می کند. از زمان انتصابش به عنوان سفیر حسن نیت در اوایل سال ۲۰۰۱، بیش از ۲۰ کشور را مورد بازدید قرار داده تا شرایط وخیم و نیازهای مردم به محافظت و حمایت جامعه بین المللی را برجسته کند.

در ماه مارس سال ۲۰۱۱، جولی از انباری در کابل افغانستان بازدید به عمل آورد. در آن هنگام، انبار به عنوان خانه ای برای بسیاری از پناهندگان و آوارگان داخلی افغانستان استفاده می شد. او باری دیگر در آنجا با خانم گل و پسرش دیدار نمود. جولی در سفر قبلی در سال ۲۰۰۸ با آنان ملاقات کرده بود. مانند بسیاری مراجعت کنندگان که پس از سال ها تبعید بازگشته بودند، خانم و شوهرش هنوز در دام گرسنگی و فقر و نبود امکانات اولیه زندگی می کنند. آنان به اندازه کافی غذا برای خانواده، از جمله پسر بچه ۳ ساله شان ندارند که گرفتار تأخیر رشد ناشی از سوء تغذیه و فقدان مراقبت های پزشکی است،

در طول سفرش، جولی همچنین با دختر ۱۰ ساله ای به نام ساحره ملاقات کرد. او در روستای قلعه گدو زندگی می کرد، جایی که تقریباً همه ۲۵۰۰ خانوارش یا پناهندگان بازگشته اند یا آوارگان داخلی. ساحره اولین دختر از پنج دختر خانواده اش است که به مدرسه می رود - یکی از مدارس توسط جولی بنا نهاده شده - و می خواهد وقتی بزرگ شد پزشک شود.

حکایت خانواده خانم و ساحره نشان می دهد مراجعت کنندگان نیازمند حمایت و توجه مداوم جامعه بین المللی اند، چرا که بسیاری از آنان همچنان بدون برخورداری از شغل، فرصت های آموزشی و خدمات پزشکی زندگی می کنند.

پناهندگانی که نمی توانند به خانه برگردند اغلب جذب جامعه میزبان می شوند یا برای اسکان مجدد به کشور ثالثی می روند. در چنین مواردی، UNHCR از برنامه های یکپارچه سازی، مانند آشنایی با فرهنگ، زبان و آموزش های حرفه ای حمایت کرده و به ارائه مشاوره حقوقی و نیز حمایت روانشناسی می پردازد تا اطمینان حاصل شود مردم به خوبی در جامعه میزبان جذب شده اند.

اشخاص موضوع دغدغه: آواره شدگان اجباری

پناهندگان

« پناهنده کسی است که طبق کنوانسیون پناهندگان سال ۱۹۵۱ سازمان ملل متحد، از خانه و کشورش به علت "ترس موجه از آزار و اذیت فرار کرده و این آزار ناشی از نژاد، مذهب، ملیت، عضویت در گروه اجتماعی یا داشتن عقاید سیاسی خاصی است". بسیاری پناهندگان در فرار از اثرات بلایای طبیعی یا ساخته دست بشر به تبعید آمده اند. ۱۰,۴ میلیون پناهنده موضوع دغدغه UNHCR در جهان امروز وجود دارد که بیش از نیمی شان در آسیا و حدود ۲۰ درصد در آفریقا به سر می برند.

پناه جویان

پناه جویان می گویند پناهنده هستند و از خانه هایشان به عنوان پناهنده فرار کرده اند، اما درخواست اعطاء وضعیت پناهندگی آنان هنوز در کشوری که به آن گریخته اند هنوز مورد بررسی دقیق قرار نگرفته است. گزارش های اخیر UNHCR نشان می دهد در مجموع ۲۵۸۸۰۰ پناهجو در سال ۲۰۱۱ درخواست پناهندگی داده اند. این نیمی از ۶۲۰,۰۰۰ درخواست یک دهه پیش است، یعنی سال ۲۰۰۱.

آوارگان داخلی

آوارگان افرادی اند که از مرزهای بین المللی عبور نکرده اند اما به منطقه ای غیر از آنجا که خانه اش می نامند درون کشورشان نقل مکان کرده اند. حدود ۱۵,۶ میلیون آواره موضوع توجه UNHCR در ۲۲ کشور، از جمله سودان، کلمبیا و عراق به سر می برند. این ها ممالکی اند که بیشترین جمعیت آواره را در خود جای داده اند.

اشخاص فاقد تابعیت

« افراد بی تابعیت فاقد ملیت به رسمیت شناخته شده بوده به هیچ کشوری تعلق ندارند. حدود ۱۲ میلیون بی تابعیت سراسر آفریقا، آمریکا، آسیا و اروپا وجود دارد. شرایط بی تابعیتی معمولاً از تبعیض علیه گروه های خاص ناشی می شود. عدم امکان شناسایی- با تصدیق تابعیت- می تواند آنان را از دسترسی به خدمات دولتی مهم، از جمله مراقبت های بهداشتی، آموزش یا اشتغال محروم کند.

بازگشت کنندگان

« بازگشت کنندگان پناهندگان سابقند که به کشورها یا مناطق مبدأ پناه خود پس از مضي زمان در تبعید باز می گردند. مراجعت کنندگان به پشتیبانی مداوم و کمک برای ادغام مجدد نیاز دارند تا اطمینان حاصل شود می توانند زندگی شان را در خانه بازسازی کنند. در سال ۲۰۰۹، گزارش شد بیش از پنج میلیون آواره داخلی و ۲۵۱,۰۰۰ پناهنده به خانه بازگشته اند.

زنی در اردوگاه آوارگان زمزم در الفاشر شمال دارفور که بعد از درگیری های سیاسی میان دولت سودان و نیروهای شورشی برپا گردید.

آمادگی در برابر فوریت ها و پیشگیری

هیچ چیز بهتر از پیشگیری نیست. اگر چه پیش بینی برخی بلایای طبیعی یا ساخته دست انسان دشوار است، امکان دارد خطرات ناشی از بلایای مکرر را کاهش داد و در مناطقی که به طور خاص برای چنین رویدادهای شدیدی مستعدند آمادگی یافت. با آمادگی درست، زندگی های بسیار بیشتری را می توان با تلاش بسیار کمتری نجات داد. قبل از احتیاج به تلاش های امداد رسانی کوتاه یا بلند مدت، کارگزاری های سازمان ملل متحد با دولت ها و دیگر سازمان های بشردوست کار می کنند تا خود را آماده کرده در برابر بحران های آینده انعطاف پذیری ایجاد کنند.

بهبودی شرایط زندگی

از چنین تلاش هایی برای به دام افکندن فقر و گرسنگی است. برنامه جهانی غذا و سازمان خواربار و کشاورزی ملل متحد در مسائل راجع به امنیت غذایی، مانند شرایط آب و هوایی برای پیش بینی های کشاورزی و برداشت محصول اطلاع رسانی می کنند. ساز و کار اطلاع رسانی همگانی و هشدار اولیه فائو در برابر بحران های غذایی هشدار اولیه می دهد و ساز و کار پیشگیری فوری آن کمک می کند تمام زنجیره غذایی در مقابل گسترش بیماری های حیوانی و گیاهی محفوظ بماند. در تلاش برای افزایش امنیت غذایی و کشاورزی در جوامع محلی، FAO در بنا زیر ساخت های کشاورزی، از جمله جاده ها، انبار ها و آبیاری کمک می رساند. برنامه توسعه سازمان ملل (UNDP) هم در بنا زیر ساخت های اجتماع برای کمک به جلوگیری از بحران های آینده شرکت دارد، مثلا در بازسازی مسیل ها جهت کاهش خطر سیل در مناطق به ویژه مستعد.

سازمان ملل در بنا زیر ساخت ها، هم قبل و هم بعد بحران، کمک می کند. زیر ساخت های خوب در بهبودی وضعیت اقتصادی مهم و در کمک های بشردوستانه برای دسترسی به مردمان بیشتر در زمانی کوتاه تر نقش حیاتی ایفاء می کنند.

کاهش تاثیر بلایا

رویکرد بین المللی ملل متحد برای کاهش خطر فعالیت های کاهش خطر را هماهنگ کرده طرق راهبردی برای تقلیل اثر خطرات طبیعی پیشنهاد می کند. اولویت های رویکرد بیشتر معطوف است به ممالک در حال توسعه، آنجا که ۸۵ درصد جمعیت در معرض فجایع طبیعی واقع است. رویکرد برنامه های کاهش خطر گوناگون سراسر جهان را سازماندهی و در آنها شرکت می کند. رویکرد با اجتماعات محلی، سازمان های بین المللی دیگر، سازمان های غیر دولتی، بنگاه های خصوصی، دولت ها و دیگر فعالان این عرصه کار می کند تا آگاهی در برابر خطرات را بالا برده آمادگی را تشویق و انعطاف پذیری را در مناطقی که مانند فیجی (سیل)، تگزاس آمریکا (آتش سوزی در طبیعت) و فیلیپین (طوفان دریایی) تقویت کند.

صندوق کودکان ملل متحد (UNICEF) برنامه های پیشگیری در حال انجام گوناگونی دارد، از جمله فعالیت علیه اچ آی وی/ایدز تحت عنوان " متحد برای کودکان، متحد علیه ایدز" که در پیشگیری انتقال از مادر به فرزند و ابتلاء به اچ آی وی در میان نوجوانان و جوانان تخصص دارد. یونیسف امکانات درمان پیشگیرانه، خدمات بهداشت باروری، مراقبت های زایمان و مراقبت از کودکان مبتلا به اچ آی وی را عرضه کرده به ارائه مشاوره و حمایت روانشناسی از کسانی می پردازد که از بیماری آسیب دیده اند و همچنین اطلاعاتی در مورد پیشگیری و آزمایش اچ آی وی برای جوانانی که در اجتماعات پرخطر زندگی می کنند فراهم می آورد. سازمان جهانی بهداشت (WHO) هم کار می کند تا عوامل به شدت خطرناک را که به فوریت های بهداشتی می انجامد با حمایت از توسعه مبارزات پیشگیری و کمک به جوامع در گسترش و بهبودی برنامه های مراقبت های بهداشتی ضروری کاهش دهد.

نقطه تمرکز

کمک به خودیاری یک دهکده، پیوند کمک رسانی و بهبودی

تین تین آی ۳۱ ساله با قطع و فروش هیزم ارتزاق می کرد. اما در ماه مه ۲۰۰۸، گردباد نرگس در میانمار خانه، جنگل و همه دست افزارهایش را از بین برد. بازماندگان خانواده او برای زنده ماندن با جیره غذایی برنج کارگزاری ها و سازمان های غیر دولتی سر می کردند.

برنامه توسعه سازمان ملل (UNDP) به مردم روستا کمک کرد تصمیم بگیرند چه کسی انواع مختلف کمک های بهبودی را دریافت خواهد کرد.

پس از چند ساعت بحث و گفتگو هیجان انگیز، روستاییان ۳۰ خانواده، از جمله خانواده تین تین آی، را به عنوان آسیب پذیرترین خانواده ها انتخاب کردند و هر یک را واجد شرایط کمک هزینه ۴۰ دلاری دانستند. با این کمک مالی، روستاییان می توانستند هر گونه مورد نیازی را بلافاصله خریداری کنند.

روستاییان همچنین خانواده های نیازمند کمک در سرپناه را انتخاب کردند. وقتی این خانواده ها از UNDP کمک مالی دریافت کردند، توانستند از پول نقد برای بازسازی خانه هایشان بهره برند.

نهایتا، ۵۵ درصد دیگر خانوارها توسط روستاییان انتخاب شدند تا مساعدت های نقدی و غیر نقدی برای کمک

اقدامات بشردوستانه برای توسعه اقتصادی و اجتماعی

بسیاری از برنامه های آمادگی و پیشگیری کارگزاری های سازمان ملل متحد به طور مستقیم به اهداف توسعه هزاره سازمان می پردازد- به عنوان مثال، به نصف رساندن گرسنگی و فقر، برخورداری همگان از آموزش ابتدایی و برابری جنسیتی در امر آموزش و پرورش و مبارزه با اچ آی وی/ ایدز تا پایان سال ۲۰۱۵- همه با هدف نهایی غلبه بر فوریت های همه گیری و بحران های جهان تدارک دیده شده اند.

نقطه تمرکز

شاخ آفریقا: تهدیدات بسیار گرسنگی و سوء تغذیه

مردمان شاخ آفریقا در برابر بحران مواد غذایی و مشکلات تغذیه ناشی از خشکسالی ویرانگر برای نزدیک به سه دهه تلاش کرده اند. در سال ۲۰۱۰-۲۰۱۲، بارش باران به کمتر از ۲۰ درصد متوسط سال ۱۹۹۵-۲۰۱۰ رسید و محصول ناکافی، برداشت با تاخیر و مرگ و میر گسترده دام را به وجود آورد. و فقط برای بدتر شدن اوضاع از زمان وقوع جنگ داخلی در سومالی در سال ۱۹۹۱، هیچ کنترلی بر بیشتر سرزمین این کشور از طرف دولت مرکزی وجود نداشت. سازمان ملل متحد مجبور شده عملیاتی برای کمک به کشور و مردم آن در کشور همسایه کنیا پایه گذاری کند.

نرخ سوء تغذیه و مرگ و میر در این مناطق بالا و نگران کننده است. تعداد افراد برآورد شده ای که به غذا و سایر خدمات انسان دوستانه نیازمندند امروزه به ۱۲,۴ میلیون تن رسیده و این شامل کسانی است که در جیبوتی، اتیوپی، کنیا، سومالی و اوگاندا زندگی می کنند.

سومالی از کشورهای است که بیشترین آسیب ها را از چنین خشکسالی شدیدی دیده است. قحطی در دو منطقه جنوبی این کشور اعلام شده و یک چهارم اتباع ۷,۵ میلیونی سومالی آواره شده اند که برخی به اتیوپی و کنیا گریخته اند.

سازمان غذا و کشاورزی سازمان ملل متحد (FAO) برای کمک به نجات جان ها و معیشت های در مناطق گرفتار خشکسالی اقدامات مربوط به بهبودی کشاورزی را سراسر شاخ آفریقا آغاز کرده است. مداخلات شامل توزیع بذر، واکسیناسیون و درمان دام و برنامه های وجه نقد در برابر کار است.

جلسه عملیاتی در ماه اوت ۲۰۱۱ در سطح بالا سازماندهی شد تا به مشکل دیرپای عدم امنیت غذایی و بحران پردازد و برنامه ها و طرح هایی برای ایجاد انعطاف پذیری در بازه های زمانی کوتاه، متوسط و بلند سراسر منطقه شناسایی کند. وزیر کشاورزی تمام دولت های عضو FAO دعوت شده بودند، به همراه مقامات ارشد سازمان های اقتصادی منطقه ای، اتحادیه آفریقا، کارگزاری های سازمان ملل، سازمان های غیر دولتی و دیگر شرکا.

دانسته هایتان را بیازمایید

- ۱ . امداد ورزان عملیات بشردوستانه به کدام نوع از بلایا پاسخ می دهند؟
- ۲ . چه نوع فجایعی امروزه بیشتر آسیب می زنند ؟
- ۳ . به طور خلاصه دو فقره از آخرین حوادثی را توصیف کنید که بر مردم سراسر جهان اثر گذاشته است.
- ۴ . درست یا نادرست : آموزش و پرورش نیاز کلیدی انسان دوستانه است.
- ۵ . چه کسی در ارائه کمک های انسان دوستانه دخیل است ؟
- ۶ . تیم هماهنگی و ارزیابی فاجعه سازمان ملل متحد چه مدت طول می کشد به منطقه بحران زده برسد: ۳-۱۲ ساعت ، ۱۲-۴۸ ساعت و یا ۴۸-۷۲ ساعت ؟
- ۷ . OCHA مخفف کدام عبارت است؟
- ۸ . آیا OCHA فعالیت تمام امدادورزان ماموریت های بشر دوستانه را، بدون در نظر گرفتن وابستگی هایشان به سازمان ملل متحدهماهنگ می سازد ؟
- ۹ . چرا پاسخ های انسان دوستانه به طور دسته ای سازمان یافته اند ؟
- ۱۰ . کدام کارگزاری مسئول دسته پناهندگان است؟

۱۱ . همه از امدادورزان عملیات بشردوستانه می گویند، اما آیا می دانید واقعا چه می کنند؟

۱۲ . کدام سازمان با شیوع بیماری های همه گیر مبارزه می کند ؟

۱۳ . WFP برای افراد گرفتار بحران چه می کند؟ چه مدت طول می کشد واکنش نشان دهند؟

۱۴ . چه کسی مسئول هماهنگی کمک به آوارگان داخلی است ؟

۱۵ . تفاوت بین پناهنده و پناهجو چیست ؟

۱۶ . چرا افراد بدون تابعیت به حاشیه رانده می شوند؟

۱۷ . پنج فعالیت کلیدی که پاسخ های اضطراری بلند مدت بر آنها تمرکز یافته را فهرست کنید.

۱۸ . چرا به مردان و پسران باید توجه ویژه ای شود ؟

۱۹ . آیا یک پناهنده همیشه یک پناهنده است؟ آیا پناهندگان می توانند به خانه بازگردند، و اگر اینچنین است، سازمان ملل متحد برای کمک به ایشان چه می کند؟

۲۰ . آیا می توان از تکرار فجایع جلوگیری کرد ؟

فصل هفتم

اطلاعات بیشتر

پرسش های متداول

آیا افراد می توانند به عنوان عضو به سازمان ملل متحد پیوندند؟

خیر، تنها کشورهای مستقل مورد شناسایی بین المللی کشورهای دیگر می توانند به عضویت سازمان ملل متحد درآیند.

افراد چگونه می توانند سازمان ملل متحد را حمایت کنند؟

افراد می توانند فعالیت سازمان ملل متحد را از طریق سازمان های بین المللی و غیر دولتی محلی (NGO) مورد حمایت قرار دهند. برخی از آنها با اداره اطلاعات سازمان ملل متحد همکاری می کنند و روابط با ارزشی با اشخاص سراسر جهان برای این سازمان ایجاد می کنند.

انجمن های ملل متحد

انجمن های ملل متحد در بیش از ۱۰۰ کشور، اغلب با پسوندهای متعدد (مانند انجمن ملل متحد- استرالیا، انجمن ملل متحد- کانادا، انجمن ملل متحد- زلاند نو، انجمن ملل متحد- آفریقای جنوبی، انجمن ملل متحد- انگلستان و امثال آنها) دایر است. در عین حال، اتحادیه جهانی انجمن های ملی و فدراسیون جهانی انجمن های ملل متحد (WFUNA) نیز در این امر فعالیت دارند.

اکثر انجمن های سازمان ملل متحد برنامه هایی برای جوانان و شعبی خواه درون حوزه کاری خود، خواه به عنوان انجمنی جدا از سازمان ملل متحد (UNYA) دارند. شما می توانید اطلاعات بیشتر در مورد چگونگی مشارکت جوانان را به طور مستقیم از راه تماس با انجمن های محلی ملل متحد به دست آورید.

برای اطلاعات بیشتر، به تارنمای فدراسیون جهانی انجمن های ملل متحد به نشانی زیرمراجعه کنید:

<http://www.wfuna.org/>

دفترهای ملی کارگزاری های سازمان ملل متحد

صندوق کودکان ملل متحد (UNICEF) دارای کمیته های ملی در بسیاری کشورهای است که به گسترش آگاهی در مورد برنامه های یونیسف و جمع آوری پول برای کمک به تحقق آنها می پردازند.

حدود ۳۶۰۰ باشگاه ، مرکز و انجمن وابسته به سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO) در بیش از ۹۰ کشور، انجام فعالیت هایی در زمینه های آموزش ، علوم، فرهنگ و ارتباطات را بر عهده دارند.

مراکز اطلاعات ملل متحد

سازمان ملل متحد دارای مراکز اطلاعات (UNIC) و سایر مکان های تماس در سراسر جهان است.

شما می توانید فهرستی از UNIC ها در صفحه ۲۱۴ و روی شبکه اینترنت به نشانی زیر پیدا کنید :

<http://unic.un.org>

داوطلبان ملل متحد

اگر شما صاحب مهارت در زمینه هایی چون کشاورزی ، پزشکی، آموزش و پرورش، فن آوری اطلاعات، آموزش های فنی و حرفه ای، حمایت از حقوق بشر و صنعت باشید- و همچنین انعطاف پذیری و تعهد لازم- برنامه

داوطلبان سازمان ملل (UNV) می تواند برنامه مناسبی برایتان باشد. برنامه داوطلبان را، برای زمانی یک یا دوساله، در طرح توسعه مناسب سازمان ملل متحد در کشور در حال توسعه ای به کار می گمارد.

برای کسب اطلاعات بیشتر در مورد این برنامه، از صفحه زیر بازدید کنید:

<http://www.unv.org>

مبارزات و رسانه های اجتماعی

شما می توانید در فعالیت های ویژه ای که از طریق سازمان ملل و دیگر سازمان های خانواده ملل متحد آگهی شده داخل شوید. هدف این مبارزات تغذیه گرسنگان، جلوگیری از تجاوز جنسی در جریان درگیری ها، از بین بردن خشونت علیه زنان، پایان دادن به کار کودک و غیره است. منابع برخط برای بسیاری مبارزات فهرست شده در انتهای این فصل آمده است.

شما همچنین می توانید در گفت و گو شبکه های اجتماعی چون فیس بوک و تویتر شرکت کنید. خانواده ملل متحد در رسانه های اجتماعی حضوری چشمگیر دارد و مثالی از این حضور را می توان در صفحه ذیل مشاهده کرد:

<http://www.facebook.com/unpublications>

جوانان چگونه می توانند با سازمان ملل متحد آشنایی یافته آن را تجربه کنند

جوانان اولویت سازمان ملل متحدند، چرا که نماینده نسل جدید پشتیبانان این سازمانند. صدها نمونه همایش سازمان ملل متحد هر سال در تمام سطوح تحصیلی، از دبستان تا دانشگاه، در نظام ها و کشورهای مختلف سازماندهی می شود. بسیاری چهره های امروز در گستره حقوق، حکومت، کسب و کار و هنر در نمونه برنامه های سازمان ملل متحد در روزگار جوانی شرکت کردند.

در همایش نمونه جهانی سازمان ملل متحد، دانشجویان همه مناطق جهان نقش سیاستمداران خرجی را ایفاء و در جلسات شبیه مجمع عمومی ملل متحد و دیگر نهادهای چند طرفه نظام ملل متحد شرکت می کنند. دانش آموزان در حالی که برای نمونه همایش سازمان ملل متحد آماده می شوند، مهارت های رهبری، تحقیق، نگارش، صحبت در عموم و حل مسئله را که در طول حیات استفاده خواهند کرد را ارتقاء می دهند. علاوه بر این، مشارکت به حصول اجماع، حل تعارض و گسترش همکاری کمک می کند.

نمونه جهانی سازمان ملل متحد دو نوآوری منحصر به فرد را به منصف ظهور می گذارد:

« استفاده از تشریفات رسیدگی که عملکرد سازمان ملل متحد را به دقت شبیه سازی می کند.

« فراهم کردن امکان دسترسی بی نظیر به مقامات سازمان ملل متحد و دیپلمات ها قبل و در زمان همایش.

هر هیئت نماینده یک کشور عضو است که از دانش آموزان ممالک مختلف تشکیل شده است.

مایلم تحصیلاتم را در دانشگاه خارج ادامه دهم. آیا سازمان ملل متحد کمک مالی برایم فراهم می آورد؟

سازمان ملل متحد کمک مالی به دانشجویان ارائه نمی دهد و هیچ کمک هزینه تحصیلی کلی یا برنامه مبادله دانشجو ندارد.

آیا سازمان ملل متحد کارآموزان دانشجو را قبول می کند؟

سازمان ملل متحد فرصت هایی برای دانش آموزان ثبت نام شده در برنامه تحصیلات تکمیلی فراهم می کند تا در مقر سازمان در نیویورک و دیگر مکان های اصلی آن به کارآموزی پردازند.

شما می توانید اطلاعات بیشتر در مورد برنامه کارآموزی را در صفحات زیر پیدا کنید:

<http://www.un.org/depts/OHRM/SDS/internsh/index.htm>

یا

<http://social.un.org/index/Youth/UNOpportunities/Internships.aspx>.

مایلم در سازمان ملل متحد به کار پردازم. چه کنم؟

دبیرخانه سازمان ملل متحد به دنبال افراد شایسته و با انگیزه است که به هدف و مأموریت سازمان اعتقادی قوی دارند و مایلند خود را وقف حرفه بین المللی ارزشمندی در مکان های مختلف سراسر جهان کنند. در حمایت از آرمان های جهانی، سازمان ملل فرصتی برای خدمت در محیط پویا و چند فرهنگی برای صاحبان انواع شغل ها فراهم می کند.

اگر شما در حال بررسی امکان پرداختن به حرفه ای در سازمان ملل متحد هستید، به بخش فهرست مشاغل مورد نیاز مراجعه کنید. همه مشاغل مورد نیاز دبیرخانه سازمان ملل متحد در پورتال استخدام سازمان به نشانی careers.un.org، همچنین به زبان فرانسوی، درج گردیده است. با تشکیل پروفایل و مطالعه فهرست های موجود، می توانید درخواستتان را به صورت برخط ارائه دهید.

داوطلبان کار در عرصه خدمات عمومی و دسته های مرتبط، از جمله پیشه و هنر، امنیت و ایمنی، منشی گری و سایر مناصب پشتیبانی، به صورت محلی به خدمت گرفته می شوند.

آزمون های رقابتی

سازمان ملل متحد برنامه حرفه ای های جوان را برای شاغلین جوان ارائه می دهد. این ابتکار استخدامی است که استعداد های تازه را از طریق آزمون ورودی سالانه در سازمان وارد می کند. سازمان ملل متحد همچنین امتحاناتی برای مناصبی که نیاز به مهارت های زبانی خاص دارد برگزار می کند. اطلاعات در مورد هر دو نوع آزمون رقابتی، به صورت برخط، در نشانی careers.un.org قابل دسترسی است.

برنامه کارشناسان همکار

این برنامه به شاغلین جوان که از دانشگاه یا موسسات آموزش عالی فارغ التحصیل شده اند فرصت می دهد در طرح های توسعه یا پروژه های منطقه ای کار کنند و در رشته های خود با همکاری فنی دبیرخانه سازمان ملل متحد تجربه حرفه ای کسب کنند.

اطلاعات بیشتر در مورد این برنامه را می توان در نشانی زیر یافت:

<http://esa.un.org/techcoop/associateexperts/index.html>

فرصت های شغلی در نظام ملل متحد

اگر شما به کار کردن برای دیگر کارگزارها صندوق ها یا برنامه های سازمان ملل علاقه مندید، لطفا به طور مستقیم از پایگاه اینترنتی شان دیدن به عمل آورید. بیشتر پایگاه های اینترنتی را می توان از طریق پیوندهای کمیسیون خدمات مدنی به شرح زیر یافت:

<http://icsc.un.org/secretariat/includes/joblinks.asp>

هشدار به متقاضیان

تبلیغات کاری و اعلام نیازمندی هایی وجود دارد که به دروغ اعلام می دارد از جانب سازمان ملل متحد است. لطفا توجه داشته باشید که سازمان ملل متحد در هیچ مرحله تقاضای کار و بررسی درخواست پول از کسی مطالبه نمی کند.

کجا می توانم درباره موضع کشور عضو ملل متحد در موضوعات گوناگون جاری اطلاعاتی بدست آورم؟

شما می توانید این اطلاعات را از نمایندگی دائم کشور مربوط در سازمان ملل متحد به دست آورید. فهرست اطلاعات تماس و پایگاه اینترنتی دولت های عضو را می توان در نشانی زیر یافت:

<http://www.un.org/en/members>

مناسبت های ویژه سازمان ملل متحد

مناسبت های سازمان ملل در دستیابی به اهداف منشور ملل متحد و ترویج آگاهی جهت اقدام در امور مهم سیاسی، اجتماعی، فرهنگی، بشردوستانه یا مسائل مربوط به حقوق بشر کمک می کند. این مناسبت ها وسیله ای مفیدند برای تبلیغ اقدامات ملی و بین المللی و برانگیختن علاقه به فعالیت ها و برنامه های سازمان ملل .

برای اطلاعات بیشتر، نگاه کنید به:

un.org/en/events/observances/index.shtml

دهه ها	
<ul style="list-style-type: none"> ○ سومین دهه بین المللی برای ریشه کن کردن استعمار ○ دهه ملل متحد برای تنوع زیستی ○ دهه اقدام برای ایمنی جاده ها 	2011-2020
<ul style="list-style-type: none"> ○ دهه ملل متحد برای کویرها و مبارزه با بیابان زایی 	2010-2020
<ul style="list-style-type: none"> ○ دهه دوم ملل متحد برای ریشه کنی فقر 	2008-2017
<ul style="list-style-type: none"> ○ دهه بهبودی و توسعه پایدار مناطق آسیب دیده (دهه سوم پس از فاجعه چرنوبیل) 	2006-2016
<ul style="list-style-type: none"> ○ دهه بین المللی برای اقدام : آب برای زندگی 	2005-2015
<ul style="list-style-type: none"> ○ دهه سازمان ملل متحد برای آموزش توسعه پایدار ○ دومین دهه بین المللی مردمان بومی جهان 	2005-2014
<ul style="list-style-type: none"> ○ دهه سواد آموزی ملل متحد : آموزش برای همه 	2003-2012

سال ها	
<ul style="list-style-type: none"> ○ سال بین المللی کشاورزی خانوادگی 	۲۰۱۴
<ul style="list-style-type: none"> ○ سال بین المللی همکاری های آبی 	۲۰۱۳

○ سال بین المللی کوینولا	
○ سال بین المللی تعاونی ها ○ سال بین المللی انرژی پایدار برای همه	۲۰۱۲

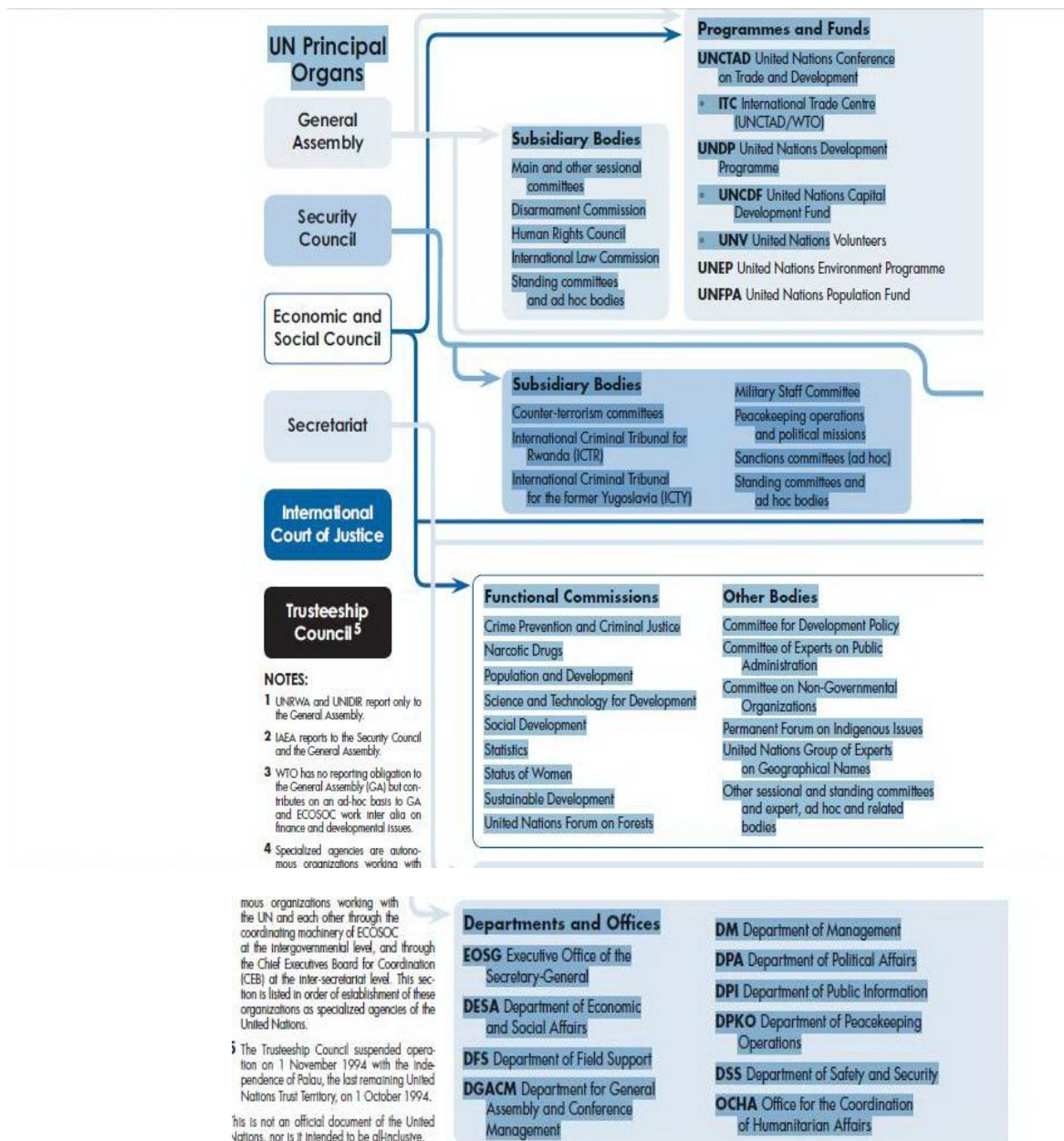
روز ها و هفته ها	
○ روز بین المللی یادبود قربانیان هولوکاست	ژانویه ۳۷
○ هفته هماهنگی میان ادیان ○ روز جهانی سرطان ○ روز بین المللی عدم تحمل مطلق قطع اعضاء تناسلی زنان (سازمان بهداشت جهانی) ○ روز جهانی رادیو ○ روز جهانی عدالت اجتماعی ○ روز بین المللی زبان مادری (یونسکو)	فوریه هفته نخست ۴ ۶ ۱۳ ۲۰ ۲۱
○ روز بین المللی زنان ○ روز بین المللی رفع تبعیض نژادی ○ روز جهانی نشانگان (سندرم) داون ○ روز بین المللی نوروز ○ هفته همبستگی با مردمان مبارزه کننده علیه نژادپرستی و تبعیض نژادی ○ روز جهانی آب ○ روز جهانی هواشناسی (سازمان جهانی هواشناسی) ○ روز جهانی سل ○ روز بین المللی حق بر حقیقت راجع به نقض گسترده حقوق بشر و کرامت قربانیان ○ روز بین المللی یادبود قربانیان برده داری و تجارت برده در اقیانوس اطلس ○ روز بین المللی همبستگی با کارکنان در بند یا مفقود	مارس ۸ ۲۱ ۲۱ ۲۱ ۲۷-۲۱ ۲۲ ۲۳ ۲۴ ۲۴ ۲۵ ۲۵
○ روز جهانی آگاهی از درخودماندگی (اتیسم) ○ روز بین المللی آگاهی درباره مین و امدادسانی در عملیات مربوط به مین ○ روز یادبود قربانیان نسل کشی رواندا ○ روز جهانی سلامت (سازمان بهداشت جهانی) ○ روز بین المللی پرواز فضایی انسان ○ روز بین المللی زمین مادر ○ روز جهانی کتاب و حقوق مولف (یونسکو) ○ روز جهانی مالاریا (سازمان بهداشت جهانی) ○ روز جهانی مالکیت فکری (سازمان جهانی مالکیت فکری) ○ روز جهانی امنیت و سلامت محیط کار (سازمان بین المللی کار) ○ روز یادبود همه قربانیان جنگ افزار شیمیایی ○ روز بین المللی جاز (یونسکو)	آوریل ۲ ۴ ۷ ۷ ۱۲ ۲۲ ۲۳ ۲۵ ۲۶ ۲۸ ۲۹ ۲۹
○ روز وزاک ○ روز جهانی آزادی مطبوعات	مه ماه کامل ۳

<ul style="list-style-type: none"> ○ زمان یادبود و آشتی برای آنان که جانشان را طی جنگ جهانی دوم از دست دادند ○ روز جهانی پرندگان مهاجر (برنامه محیط زیست ملل متحد) ○ روز بین المللی خانواده ها ○ روز جهانی جامعه ارتباطات و اطلاعات (اتحادیه بین المللی ارتباطات) ○ روز جهانی تنوع فرهنگی برای گفت و گو و توسعه ○ روز بین المللی تنوع زیستی ○ هفته همبستگی با مردمان سرزمین های غیر خودگردان ○ روز بین المللی صلح بانان ملل متحد ○ روز جهانی نفی تنباکو (سازمان بهداشت جهانی) 	<p>۹-۸</p> <p>۱۵-۱۴</p> <p>۱۵</p> <p>۱۷</p> <p>۲۱</p> <p>۲۲</p> <p>۲۱-۲۵</p> <p>۲۹</p> <p>۳۱</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز بین المللی کودکان بیگناه قربانی خشونت ○ روز جهانی محیط زیست (برنامه محیط زیست ملل متحد) ○ روز جهانی اقیانوس ○ روز جهانی علیه کار کودکان (سازمان بین المللی کار) ○ روز جهانی اهداء کنندگان خون (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی مبارزه با بیابان زایی و خشکسالی ○ روز جهانی پناهنده ○ روز خدمات عمومی ملل متحد ○ روز بین المللی بیوه گان ○ روز دریانورد (سازمان بین المللی دریانوردی) ○ روز بین المللی علیه سوء استعمال مواد مخدر و قاچاق آنها ○ روز بین المللی ملل متحد در حمایت از قربانیان شکنجه 	<p>ژوئن</p> <p>۴</p> <p>۵</p> <p>۸</p> <p>۱۲</p> <p>۱۴</p> <p>۱۷</p> <p>۲۰</p> <p>۲۳</p> <p>۲۳</p> <p>۲۵</p> <p>۲۶</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز جهانی تعاونی ها ○ روز جهانی جمعیت ○ روز بین المللی نلسون ماندلا ○ روز جهانی یرقان (سازمان بهداشت جهانی) ○ روز بین المللی دوستی 	<p>ژوئیه</p> <p>اولین شنبه</p> <p>۱۱</p> <p>۱۸</p> <p>۲۸</p> <p>۳۰</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز جهانی تغذیه با شیر مادر (سازمان بهداشت جهانی) ○ روز بین المللی مردمان بومی جهان ○ روز بین المللی جوانان ○ روز جهانی بشردوستی ○ روز بین المللی یادبود تجارت برده و الغاء آن (یونسکو) ○ روز بین المللی علیه آزمایش های هسته ای ○ روز بین المللی قربانیان ناپدید شدن اجباری 	<p>اوت</p> <p>۷-۱</p> <p>۹</p> <p>۱۲</p> <p>۱۹</p> <p>۲۳</p> <p>۲۹</p> <p>۳۰</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز بین المللی سوادآموزی (یونسکو) ○ روز جهانی پیشگیری از خودکشی (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز بین المللی مردم سالاری ○ روز بین المللی پاسداری از لایه ازن ○ روز بین المللی صلح 	<p>سپتامبر</p> <p>۸</p> <p>۱۰</p> <p>۱۵</p> <p>۱۶</p>

<ul style="list-style-type: none"> ○ روز جهانی قلب (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی گردشگری (سازمان جهانی گردشگری) ○ روز جهانی هاری (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی دریانوردی (سازمان بین المللی دریانوردی) 	<p>۲۱ آخرین یکشنبه ۲۷ ۲۸ هفته آخر اکتبر ۱ ۲ اولین دوشنبه ۴-۱۰ ۵ ۹ ۱۰ دومین پنجشنبه ۱۱ ۱۲ ۱۵ ۱۶ ۱۷ ۲۰ ۲۴ ۲۴ ۲۴-۳۰ ۲۷</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز بین المللی سالمندان ○ روز بین المللی پرهیز از خشونت ○ روز جهانی اسکان ○ هفته جهانی فضا ○ روز جهانی معلم (یونسکو) ○ روز جهانی پست (اتحادیه جهانی پست) ○ روز جهانی سلامت روان (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی بینایی (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز بین المللی نوزادان دختر ○ روز بین المللی کاهش بلایا ○ روز بین المللی زنان روستایی ○ روز جهانی غذا (سازمان غذا و کشاورزی) ○ روز بین المللی ریشه کن کردن فقر ○ روز جهانی آمار ○ روز ملل متحد ○ روز جهانی گسترش اطلاعات ○ هفته خلع سلاح ○ روز جهانی میراث سمعی بصری (یونسکو) 	<p>۶ ۱۰ هفته روز یازدهم ۱۲ ۱۴ ۱۶ سومین سه شنبه ۱۷ ۲۰ ۲۰ سومین یکشنبه ۲۱ ۲۵ ۲۹</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز بین المللی پیشگیری بهره کشی از محیط زیست در جنگ و مخاصمات مسلحانه ○ روز جهانی علم برای صلح و توسعه (یونسکو) ○ هفته بین المللی علم و صلح ○ روز جهانی سینه پهلو (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی دیابت (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز بین المللی تسامح ○ روز جهانی فلسفه (یونسکو) ○ روز جهانی بیماری های مزمن انسداد ریه (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی کودک ○ روز صنعتی سازی آفریقا ○ روز جهانی برای قربانیان حوادث جاده ای (سازمان جهانی بهداشت) ○ روز جهانی تلویزیون ○ روز بین المللی از بین بردن خشونت علیه زنان ○ روز بین المللی همبستگی با ملت فلسطین 	<p>دسامبر ۱ ۲ ۳ ۵ ۷</p>
<ul style="list-style-type: none"> ○ روز جهانی آیدز ○ روز بین المللی لغو برده داری ○ روز بین المللی معلولان ○ روز جهانی داوطلبان توسعه اقتصادی و اجتماعی ○ روز بین المللی هواپیمایی غیرنظامی (ایکائو) ○ روز بین المللی ضد فساد 	

روز حقوق بشر	○	۹
روز بین المللی کوهستان	○	۱۰
روز بین المللی مهاجران	○	۱۱
روز ملل متحد برای همکاری های جنوب جنوب	○	۱۸
روز بین المللی همبستگی انسانی	○	۱۹
		۲۰

نظام ملل متحد

نمودار ۱- ارکان اصلی سازمان ملل متحد

UN-HABITAT United Nations Human Settlements Programme

UNHCR Office of the United Nations High Commissioner for Refugees

UNICEF United Nations Children's Fund

UNODC United Nations Office on Drugs and Crime

UNRWA¹ United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East

UN-Women United Nations Entity for Gender Equality and the Empowerment of Women

WFP World Food Programme

Research and Training Institutes

UNICRI United Nations Interregional Crime and Justice Research Institute

UNIDIR¹ United Nations Institute for Disarmament Research

UNITAR United Nations Institute for Training and Research

UNRISD United Nations Research Institute for Social Development

UNSSC United Nations System Staff College

UNU United Nations University

Other Entities

UNAIDS Joint United Nations Programme on HIV/AIDS

UNISDR United Nations International Strategy for Disaster Reduction

UNOPS United Nations Office for Project Services

Related Organizations

CTBTO PrepCom Preparatory Commission for the Comprehensive Nuclear-Test-Ban Treaty Organization

IAEA² International Atomic Energy Agency

OPCW Organisation for the Prohibition of Chemical Weapons

WTO³ World Trade Organization

Advisory Subsidiary Body

UN Peacebuilding Commission

Specialized Agencies⁴

ILO International Labour Organization

FAO Food and Agriculture Organization of the United Nations

UNESCO United Nations Educational, Scientific and Cultural Organization

WHO World Health Organization

World Bank Group

• **IBRD** International Bank for Reconstruction and Development

• **IDA** International Development Association

• **IFC** International Finance Corporation

• **MIGA** Multilateral Investment Guarantee Agency

• **ICSID** International Centre for Settlement of Investment Disputes

IMF International Monetary Fund

ICAO International Civil Aviation Organization

IMO International Maritime Organization

ITU International Telecommunication Union

UPU Universal Postal Union

WMO World Meteorological Organization

WIPO World Intellectual Property Organization

IFAD International Fund for Agricultural Development

UNIDO United Nations Industrial Development Organization

UNWTO World Tourism Organization

Regional Commissions

ECA Economic Commission for Africa

ECE Economic Commission for Europe

ECLAC Economic Commission for Latin America and the Caribbean

ESCAP Economic and Social Commission for Asia and the Pacific

ESCWA Economic and Social Commission for Western Asia

OHCHR Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights

OIOS Office of Internal Oversight Services

OLA Office of Legal Affairs

OSAA Office of the Special Adviser on Africa

OSRSG/CAAC Office of the Special Representative of the Secretary-General for Children and Armed Conflict

UNODA Office for Disarmament Affairs

UNOG United Nations Office at Geneva

UN-OHRLS Office of the High Representative for the Least Developed Countries, Landlocked Developing Countries and Small Island Developing States

UNON United Nations Office at Nairobi

UNOV United Nations Office at Vienna

2018/11/02

دولت های عضو سازمان ملل متحد

تعداد دولت های عضو سازمان ملل متحد از ۵۱ کشور در سال ۱۹۴۵ به ۱۹۳ کشور در سال ۲۰۱۲ افزایش یافته است.

کشور عضو	جمعیت (تقریبی) سال ۲۰۱۰	تاریخ پیوستن
افغانستان	29,117,000	۱۹ نوامبر ۱۹۴۶
آلبانی	3,169,000	۱۲ دسامبر ۱۹۵۵
الجزایر	35,423,000	۸ اکتبر ۱۹۶۲
آندورا	87,000	۲۸ ژوئیه ۱۹۹۳
آنگولا	18,993,000	۱ دسامبر ۱۹۷۶
آنتیگوآ و باربودا	89,000	۱۱ نوامبر ۱۹۸۱
آرژانتین	40,666,000	۲۴ اکتبر ۱۹۴۵
ارمنستان	3,090,000	۲ مارس ۱۹۹۲
استرالیا	21,512,000	۱ نوامبر ۱۹۴۵
اتریش	8,387,000	۱۲ دسامبر ۱۹۵۵
آذربایجان	8,934,000	۲ مارس ۱۹۹۲
باهاما	346,000	۱۸ سپتامبر ۱۹۷۳
بحرین	807,000	۲۱ سپتامبر ۱۹۷۱
بنگلادش	164,425,000	۱۷ سپتامبر ۱۹۷۴
باربادوس	257,000	۹ دسامبر ۱۹۶۶
بلاروس	9,588,000	۲۴ اکتبر ۱۹۴۵
بلژیک	10,698,000	۲۴ دسامبر ۱۹۴۵
بلیز	313,000	۲۵ سپتامبر ۱۹۸۱
بنین	9,212,000	۲۰ سپتامبر ۱۹۶۰
بوتان	708,000	۲۱ سپتامبر ۱۹۷۱

۱۲ نوامبر ۱۹۴۵	10,031,000	بولیوی
۲۲ مه ۱۹۹۲	3,760,000	بوسنی و هرزگوین
۱۷ اکتبر ۱۹۶۶	1,978,000	بوتسوانا
۲۴ اکتبر ۱۹۴۵	195,423,000	برزیل
۲۱ سپتامبر ۱۹۸۴	407,000	برونئی
۱۴ دسامبر ۱۹۵۵	7,497,000	بلغارستان
۲۰ سپتامبر ۱۹۶۰	16,287,000	بورکینافاسو
۱۸ سپتامبر ۱۹۶۲	8,519,000	بوروندی
14 دسامبر ۱۹۵۵	15,053,000	کامبوج
20 سپتامبر ۱۹۶۰	19,958,000	کامرون
9 نوامبر ۱۹۴۵	33,890,000	کانادا
16 سپتامبر ۱۹۷۵	513,000	کیپ ورد
20 سپتامبر ۱۹۶۰	4,506,000	جمهوری آفریقای مرکزی
20 سپتامبر ۱۹۶۰	11,506,000	چاد
24 اکتبر ۱۹۴۵	17,135,000	شیلی
24 اکتبر ۱۹۴۵	1,354,146,000	چین
5 نوامبر ۱۹۴۵	46,300,000	کلمبیا
12 نوامبر ۱۹۷۵	691,000	کومور
20 سپتامبر ۱۹۶۰	3,759,000	کنگو
2 نوامبر ۱۹۴۵	4,640,000	کاستاریکا
20 سپتامبر ۱۹۶۰	21,571,000	ساحل عاج
22 مه ۱۹۹۲	4,410,000	کرواسی
24 اکتبر ۱۹۴۵	11,204,000	کوبا
20 سپتامبر ۱۹۶۰	880,000	قبرس

19 ژانویه ۱۹۹۳	10,411,000	جمهوری چک
17 سپتامبر ۱۹۹۱	23,991,000	جمهوری دموکراتیک خلق کره
۲۰ سپتامبر ۱۹۶۰	67,827,000	جمهوری دموکراتیک کنگو
24 اکتبر ۱۹۴۵	5,481,000	دانمارک
20 سپتامبر ۱۹۷۷	879,000	جیوتی
18 دسامبر ۱۹۷۸	67,000	دومینیکا
24 اکتبر ۱۹۴۵	10,225,000	جمهوری دومینیک
21 دسامبر ۱۹۴۵	13,775,000	اکوادور
24 اکتبر ۱۹۴۵	84,474,000	مصر
24 اکتبر ۱۹۴۵	6,194,000	السالوادور
12 نوامبر ۱۹۶۸	693,000	گینه استوایی
28 مه ۱۹۹۳	5,224,000	اریتره
17 سپتامبر ۱۹۹۱	1,339,000	استونی
13 نوامبر ۱۹۴۵	84,976,000	اتیوپی
13 اکتبر ۱۹۷۰	854,000	فیجی
14 دسامبر ۱۹۵۵	5,346,000	فنلاند
24 اکتبر ۱۹۴۵	62,637,000	فرانسه
20 سپتامبر ۱۹۶۰	1,501,000	گابن
21 سپتامبر ۱۹۶۵	1,751,000	گامبیا
31 ژوئیه ۱۹۹۲	4,219,000	گرجستان
18 سپتامبر ۱۹۷۳	82,057,000	آلمان
8 مارس ۱۹۵۷	24,333,000	غنا
25 اکتبر ۱۹۴۵	11,183,000	یونان

17 سپتامبر ۱۹۷۴	104,000	گرانادا
21 نوامبر ۱۹۴۵	14,377,000	گواتمالا
12 دسامبر ۱۹۵۸	10,324,000	گینه
17 سپتامبر ۱۹۷۴	1,647,000	گینه بیسائو
20 سپتامبر ۱۹۶۶	761,000	گویان
24 اکتبر ۱۹۴۵	10,188,000	هائیتی
17 دسامبر ۱۹۴۵	7,616,000	هندوراس
14 دسامبر ۱۹۵۵	9,973,000	مجارستان
19 نوامبر ۱۹۴۶	329,000	ایسلند
30 اکتبر ۱۹۴۵	1,214,464,000	هند
28 سپتامبر ۱۹۵۰	232,517,000	اندونزی
24 اکتبر ۱۹۴۵	75,078,000	ایران (جمهوری اسلامی)
21 دسامبر ۱۹۴۵	31,467,000	عراق
14 دسامبر ۱۹۵۵	4,589,000	ایرلند
11 مه ۱۹۴۹	7,285,000	اسرائیل
14 دسامبر ۱۹۵۵	60,098,000	ایتالیا
18 سپتامبر ۱۹۶۲	2,730,000	جامائیکا
18 دسامبر ۱۹۵۶	126,995,000	ژاپن
14 دسامبر ۱۹۵۵	6,472,000	اردن
2 مارس ۱۹۹۲	15,753,000	قزاقستان
16 دسامبر ۱۹۶۳	40,863,000	کنیا
14 سپتامبر ۱۹۹۹	100,000	کریباتی
14 مه ۱۹۶۳	3,051,000	کویت
2 مارس ۱۹۹۲	5,550,000	قرقیزستان

14 دسامبر ۱۹۵۵	6,436,000	جمهوري دموکراتيک خلق لائوس
۱۷ سپتامبر ۱۹۹۱	2,240,000	لتوني
24 اکتبر ۱۹۴۵	4,255,000	لبنان
17 اکتبر ۱۹۹۶	2,084,000	لسوتو
2 نوامبر ۱۹۴۵	4,102,000	ليبريا
14 دسامبر ۱۹۵۵	6,546,000	جماهير عربي ليبي
18 سپتامبر ۱۹۹۰	36,000	ليختن اشتاين
17 سپتامبر ۱۹۹۱	3,255,000	ليتواني
24 اکتبر ۱۹۴۵	492,000	لوکزامبورگ
20 سپتامبر ۱۹۶۰	20,146,000	ماداگاسکار
1 دسامبر ۱۹۶۴	15,692,000	مالاوي
17 سپتامبر ۱۹۵۷	27,914,000	مالزي
21 سپتامبر ۱۹۶۵	314,000	مالديو
28 سپتامبر ۱۹۶۰	13,323,000	مالي
1 دسامبر ۱۹۶۴	410,000	مالت
17 سپتامبر ۱۹۹۱	63,000	جزاير مارشال
27 اکتبر ۱۹۶۱	3,366,000	موريتاني
24 اکتبر ۲۴ آوريل	1,297,000	موريس
7 نوامبر ۱۹۴۵	110,645,000	مکزیک
۱۷ سپتامبر ۱۹۹۱	111,000	میکرونزيا (ايالات فدراتيو)
۲ مارس ۱۹۹۲	3,576,000	مولداوی (جمهوري)
28 مه ۱۹۹۳	33,000	موناکو
27 اکتبر ۱۹۶۱	2,701,000	مغولستان

2 ژوئن 2006	626,000	مونتہ نگرو
12 نوامبر 1956	32,381,000	مراکش
16 ستمبر 1975	23,406,000	موزامبیک
19 آوریل 1948	50,496,000	میانمار
23 آوریل 1990	2,212,000	نامیبیا
14 ستمبر 1999	10,000	نائورو
14 دسامبر 1955	29,853,000	نپال
10 دسامبر 1945	16,653,000	ہلند
24 اکتبر 1945	4,303,000	زلاند نو
24 اکتبر 1945	5,822,000	نیکاراگوا
20 ستمبر 1960	15,891,000	نیجر
7 اکتبر 1960	158,259,000	نیجریہ
27 نوامبر 1945	4,855,000	نروژ
7 اکتبر 1971	2,905,000	عمان
30 ستمبر 1947	184,753,000	پاکستان
15 دسامبر 1994	21,000	پالائو
13 نوامبر 1945	3,508,000	پاناما
10 اکتبر 1975	6,888,000	گینہ جدید پاپوا
24 اکتبر 1945	6,460,000	پاراگوئے
31 اکتبر 1945	29,496,000	پرو
24 اکتبر 1945	93,617,000	فیلیپین
24 اکتبر 1945	38,038,000	لہستان
14 دسامبر 1955	10,732,000	پرتغال
21 ستمبر 1971	1,508,000	قطر

17 سپتامبر ۱۹۹۱	48,501,000	جمهوري کره
14 دسامبر ۱۹۵۵	21,190,000	روماني
24 اکتبر ۱۹۴۵	140,367,000	فدراسيون روسيه
18 سپتامبر ۱۹۶۲	10,277,000	رواندا
۲۳ سپتامبر ۱۹۸۳	52,000	سنت کیتس و نویس
18 سپتامبر ۱۹۷۹	174,000	سنت لوسيا
۱۶ سپتامبر ۱۹۸۰	109,000	سنت وینسنت و گرنادينز
15 دسامبر ۱۹۷۶	179,000	ساموا
2 مارس ۱۹۹۲	32,000	سان مارينو
16 سپتامبر ۱۹۷۵	165,000	سائوتومه و پرنسيپ
24 اکتبر ۱۹۴۵	26,246,000	عربستان سعودي
28 سپتامبر ۱۹۶۰	12,861,000	سنگال
۱ نوامبر ۲۰۰۰	9,856,000	صربستان
21 سپتامبر ۱۹۷۶	85,000	سيشل
27 سپتامبر ۱۹۶۱	5,836,000	سيرالئون
21 سپتامبر ۱۹۶۵	4,837,000	سنگاپور
۱۹ ژانويه ۱۹۹۳	5,412,000	اسلواکي
۲۲ مه ۱۹۹۲	2,025,000	اسلوني
19 سپتامبر ۱۹۶۲	536,000	جزاير سليمان
20 سپتامبر ۱۹۶۰	9,359,000	سومالي
7 نوامبر ۱۹۴۵	50,492,000	آفريقاي جنوبي
14 ژوئيه ۲۰۱۱	8,260,490	سودان جنوبي
14 دسامبر ۱۹۵۵	45,317,000	اسپانيا
14 دسامبر ۱۹۵۵	20,410,000	سريلانکا

12 نوامبر 1956	43,192,000	سودان
4 دسامبر 1975	524,000	سورينام
24 سپتامبر 1968	1,202,000	سوازيلند
19 نوامبر 1946	9,293,000	سوئڊ
10 سپتامبر 2002	7,595,000	سوئيس
24 اڪٽبر 1945	22,505,000	جمهوري عربي سوريه
2 مارچ 1992	7,075,000	تاجيڪستان
16 دسامبر 1946	68,139,000	تايلنڊ
8 آوريل 1993	2,043,000	جمهوري مقدونيه يوگسلاوي سابق
27 سپتامبر 2002	1,171,000	تي مور - لسته
20 سپتامبر 1960	6,780,000	توگو
14 سپتامبر 1999	104,000	تونگا
18 سپتامبر 1960	1,344,000	ترينيداد و توباگو
12 نوامبر 1956	10,374,000	تونس
24 اڪٽبر 1945	75,705,000	ترڪيه
2 مارچ 1992	5,177,000	ترڪمنستان
5 سپتامبر 2000	10,000	تووالو
25 اڪٽبر 1962	33,796,000	اوگانڊا
24 اڪٽبر 1945	45,433,000	اوڪراين
9 دسامبر 1971	4,707,000	امارات متحده عربي
24 اڪٽبر 1945	61,899,000	انگلستان
14 دسامبر 1961	45,040,000	جمهوري متحد تانزانيا
24 اڪٽبر 1945	317,641,000	ايالات متحده امريكا

18 دسامبر ۱۹۴۵	3,372,000	اروگوئه
2 مارس ۱۹۹۲	27,794,000	ازبکستان
15 سپتامبر ۱۹۸۱	246,000	وانواتو
15 نوامبر ۱۹۴۵	29,044,000	ونزوئلا
20 سپتامبر ۱۹۷۷	89,029,000	ویتنام
30 سپتامبر ۱۹۴۷	24,256,000	یمن
1 دسامبر ۱۹۶۴	13,257,000	زامبیا
25 اوت ۱۹۸۰	12,644,000	زیمباوه

منابع و مأخذ

انتشارات

آثار منتشر شده در مورد سازمان ملل متحد و فعالیت هایش را می توان به شکل برخط در تارنمای سازمان ملل متحد به نشانی un.org/publications خریداری کرد. آنچه در زیر آمده چند عنوان پیشنهادی است :

واقعیت‌های اساسی درباره سازمان ملل متحد

این راهنمای جامع در نظر گرفته شده برای عموم، ساختار سازمان ملل متحد، اینکه چگونه سازمان کار می کند، مسائل اصلی که به آن می پردازد و اهمیت سازمان برای مردم همه جا را بازگو می کند. همراه با توضیح نقش ایفا شده توسط ارگان های اصلی و خانواده سازمان ملل متحد، فصول جداگانه ای به کند و کاو در مشارکت سازمان ملل در صلح و امنیت بین المللی، توسعه اقتصادی و اجتماعی، حقوق بشر، اقدامات بشر دوستانه، حقوق بین الملل و استعمارزدایی می پردازد. مجموعه ای از اسناد پیوست به عضویت در سازمان ملل متحد، عملیات حفظ صلح، اطلاعات بودجه و تماس مراکز، خدمات و دفاتر اطلاعات سازمان ملل متحد می پردازد. آخرین نسخه این کتاب به طور قابل ملاحظه ای تجدید نظر شده تا بسیاری از مهم تحولات جهان و سازمان ملل متحد را از زمان آخرین چاپ شرح دهد. (اثر قبلا با عنوان سازمان ملل متحد در دنیای امروز، در سال ۲۰۰۸ به چاپ رسیده بود).

منشور ملل متحد

منشور سازمان ملل متحد در ۲۶ ژوئن سال ۱۹۴۵ به امضا رسیده و سند تاسیس سازمان است که به تنظیم حقوق و تعهدات دولت های عضو و ایجاد ارکان اصلی و شیوه کار سازمان ملل متحد می پردازد. منشور که معاهده بین المللی است، در تدوین اصول اساسی روابط بین الملل، از تساوی حاکمیت کشورها تا ممنوعیت استفاده از زور تحت هر شکل مغایر با اهداف سازمان وضع قاعده کرده است. سازمان ملل متحد رسماً در ۲۴ اکتبر سال ۱۹۴۵ با تصویب منشور توسط اولین امضا کنندگان آن به وجود آمد. از آن زمان، سازمان به رشدش ادامه داد در حالی که بر تعهدش- یا مهم ترین شان در مواجهه با تحولات جهانی پیش روی بشریت قرن بیست و یکم- همچنان باقی مانده است.

اعلامیه جهانی حقوق بشر

اعلامیه جهانی حقوق بشر اولین توافق بین المللی است که به قاعده مند کردن آزادی ها، حقوق و متعلقات مورد ادعای آحاد بشریت می پردازد. اعلامیه به در هم تنیدگی آزادی های اساسی و عدالت اجتماعی و ارتباط آنها با صلح و امنیت می پردازد. نسخه ویژه اعلامیه، تصویر شده توسط هنرمند فرانسوی Puybaret، که برای مخاطبان جوان (دبستانی) طرح شده نیز موجود است.

سالنامه ۲۰۰۸ سازمان ملل متحد

این سالنامه با پوشش جامع مسائل سیاسی و امنیتی، مقولات حقوق بشری، موضوعات اقتصادی و اجتماعی، مسائل حقوقی و امور راجع به نهادها، ادارات و بودجه بندی، مرجع مناسبی است برای مطالعه در فعالیت ها و دغدغه های سازمان. سالنامه که از نمایه کاملی برخوردار است، قطعنامه ها و تصمیمات تمام مجامع عمومی و شوراهای امنیت و اقتصادی و اجتماعی را در بر دارد. جلد آخر که شصت و دومین شان است، درگیری در جمهوری دموکراتیک کنگو، استان آبخازای گرجستان و سودان را، همراه با چالش های ناشی از بحران امنیت غذایی در جهان، رکود اقتصادی شدید، تغییرات آب و هوا، بلایای طبیعی، دزدی دریایی و تروریسم را توضیح می دهد.

شورای امنیت: شیوه های کار

این کتاب هم برای درون سازمانی ها و هم عامه مردم بیرون طراحی شده است. کتاب شامل یک مقدمه است که شورای امنیت را در چارچوب بزرگتر سازمان ملل قرار داده و چگونگی فعالیت آن را بررسی می کند. سپس، اطلاعات عملی در خصوص دستور کار شورا، توضیحات، جلسات، برنامه کار، عضویت و غیره، و همچنین مفاد منشور ملل متحد راجع به کار شورای امنیت، آیین های موقت کاری آن و دیگر اسناد می پردازد. این اثر همچنین شامل یک واژه نامه مربوط به شورای امنیت است.

جامعه ملل: از امنیت جمعی تا تسلیح همگانی

فردای جنگ جهانی اول، در کنفرانس صلح ورسای، رئیس جمهور ایالات متحده ویلسون خواستار ایجاد یک جامعه ملل به منظور تأمین تضمین های متقابل استقلال سیاسی و تمامیت ارضی در قبال ملت های کوچک و بزرگ به طور یکسان شد. برای اولین بار، تضاد بین ملل موضوع نگرانی جهانی بود. زمینه های کلیدی متعدد- اجتماع، اقتصاد و آمار، بهداشت و کار - با به طور مستقیم توسط جامعه ملل یا به طور غیر مستقیم توسط کارگزاری های تخصصی اش مورد بررسی واقع می شد. جامعه ملل که سلف سازمان ملل به شمار می رفت، شاهد ایجاد نهادهایی بود که سرآغازی شدند بر ایجاد سازمان بین المللی کار، سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (یونسکو)، سازمان جهانی بهداشت و دفتر کمیساریای عالی ملل متحد در امور پناهندگان.

دگ همرشولد: وسیله، تسهیل کننده، الهام بخش

این کتاب سخنرانی های انتخاب شده دبیر کل سابق سازمان ملل متحد، دگ همرشولد را که بر نقش سازمان ملل متحد، نقش دبیر کل در سازمان و ماهیت کارمند بین المللی تمرکز دارد را جمع آوری کرده است. اثر در بزرگداشت پنجاهمین سال مرگ غم انگیز دبیر کل دگ همرشولد در سانحه سقوط هواپیما در سپتامبر سال ۱۹۶۱ به چاپ رسیده است.

سالنامه خلع سلاح ملل متحد

این نشریه منبع سرشار از اطلاعات تاریخی در خصوص تحولات، روندها و دستاوردهای خلع سلاح چند جانبه ۳۰ سال گذشته است. اوایل بهار هر سال، قسمت اول سالنامه منتشر می شود که حاوی مجموعه سالیانه متن و آمار قطعنامه ها و تصمیم گیری های مربوط به مجمع عمومی است. اوایل پاییز، بخش دوم منتشر می شود که

موضوعات اصلی مورد توجه چند طرف طی سال گذشته را همراه با نمودار زمانی موضوعی کاربردی انعکاس می دهد.

پایگاه های اینترنتی

سازمان ملل متحد	
un.org/en	سازمان ملل متحد
un.org/en/aboutun	درباره سازمان ملل
unmultimedia.org	اخبار و رسانه ها
visit.un.org	مراکز بازدیدکنندگان ملل متحد
un.org/publications	انتشارات
un.org/digital	برنامه ها و کتاب های الکترونیک
نظام ملل متحد	
ctbto.org	کمیسیون مقدماتی سازمان پیمان جامع ممنوعیت آزمایش هسته ای (CTBTO)
fao.org	سازمان غذا و کشاورزی (FAO)
iaea.org	آژانس بین المللی انرژی اتمی (IAEA)
icao.int	سازمان بین المللی هواپیمایی کشوری (ICAO)
ifad.org	صندوق بین المللی توسعه کشاورزی (IFAD)
ilo.org	سازمان بین المللی کار (ILO)
imf.org	صندوق بین المللی پول (IMF)
imo.org	سازمان بین المللی دریانوردی (IMO)
itu.int	اتحادیه بین المللی مخابرات (ITU)
opcw.org	سازمان منع سلاح های شیمیایی (OPCW)
unaids.org	برنامه مشترک سازمان ملل متحد در HIV / AIDS
unicef.org	صندوق کودکان سازمان ملل متحد (UNICEF)
unctad.org	کنفرانس تجارت و توسعه ملل متحد (UNCTAD)
undp.org	برنامه توسعه ملل متحد (UNDP)
unep.org	برنامه محیط زیست سازمان ملل متحد (UNEP)

unesco.org	سازمان آموزشی، علمی و فرهنگی ملل متحد (UNESCO)
unfpa.org	صندوق جمعیت سازمان ملل متحد (UNFPA)
unhabitat.org	برنامه اسکان بشر سازمان ملل متحد (UN-Habitat)
unhcr.org	کمیساریای عالی پناهندگان سازمان ملل متحد (UNHCR)
unicri.it	موسسه تحقیقات میان منطقه ای جرم و عدالت سازمان ملل متحد (UNICRI)
unidir.org	موسسه سازمان ملل برای تحقیقات خلع سلاح (UNIDIR)
unido.org	سازمان توسعه صنعتی ملل متحد (UNIDO)
unisdr.org	راهبرد بین المللی سازمان ملل متحد برای کاهش سوانح (UNISDR)
unitar.org	موسسه آموزش و پژوهش سازمان ملل متحد (UNITAR)
unodc.org	دفتر سازمان ملل متحد در جرم و مواد مخدر (UNODC)
unops.org	دفتر سازمان ملل متحد برای خدمات طرح ها (UNOPS)
unrisd.org	موسسه تحقیقات سازمان ملل متحد برای توسعه اجتماعی (UNRISD)
unrwa.org	کارگزاری امداد و کار سازمان ملل متحد برای آوارگان فلسطینی در خاور نزدیک (UNRWA)
unssc.org	نظام کالج کارکنان سازمان ملل متحد (UNSSC)
unu.edu	دانشگاه ملل متحد (UNU)
upu.int	اتحادیه جهانی پست (UPU)
unwomen.org	نهاد سازمان ملل متحد برای برابری جنسیتی و توانمند سازی زنان
unwto.org	سازمان جهانی گردشگری (UNWTO)
worldbank.org	بانک بین المللی بازسازی و توسعه / بانک جهانی
wfp.org	برنامه جهانی غذا (WFP)
who.int	سازمان بهداشت جهانی (WHO)
wipo.int	سازمان جهانی مالکیت معنوی (WIPO)
wmo.int	سازمان جهانی هواشناسی (WMO)

wto.org	سازمان تجارت جهانی (WTO)
برای مخاطبان جوان	
un.org/Pubs/CyberSchoolBus	اتوبوس مدرسه سایبری ملل متحد
youthink.worldbank.org	بانک جهانی - شما می اندیشید!
freerice.com	برنامه جهانی غذا - برنج رایگان
apps.facebook.com/foodforce	WFP - نیروی غذایی
unicef.org/adolescence	UNICEF - نوجوانان و جوانان
unep.org/tunza	برنامه محیط زیست ملل متحد- تونزا
مشارکت کنید	
un.org/gmun	مدل جهانی سازمان ملل متحد
voicesofyouth.org	UNICEF - صدای جوانان
unv.org	داوطلبان سازمان ملل متحد
unodc.org/blueheart	UNODC - مبارزه قلب آبی علیه قاچاق انسان
endviolence.un.org	برای پایان دادن به خشونت علیه زنان متحد شوید
stoprapenow.org	تجاوز جنسی را همین الان خاتمه دهید
unwomen.org/infocus/16-days-of-activism-againstgender-violence	۱۶ روز فعالیت در برابر خشونت جنسیتی
unesco.org/new/en/culture/themes/cultural-diversity/diversity-of-cultural-expressions/programmes/global-alliance-for-cultural-diversity	اتحاد جهانی برای تنوع فرهنگی
ilo.org/ipecc/Campaignandadvocacy/Scream	حمایت از حقوق کودکان از طریق آموزش و پرورش ، هنر و رسانه ها (SCREAM)
ungei.org	طرح سازمان ملل متحد برای آموزش دختران (UNGEI)
wefeedback.org	برنامه جهانی غذا- ما حمایت می کنیم
wfp.org/donate/1billion	WFP - میلیارد برای میلیارد
supportunicef.org	UNICEF - متحد برای کودکان

wfp.org/students-and-teachers/students	WFP - دانش آموزان: مشارکت کنند
unfoundation.org	بنیاد سازمان ملل متحد
7billionactions.org	اقدام ۷ میلیاردی
standagainstpoverity.org	در مقابل فقر بایستید
endpoverty2015.org	پایان دادن به فقر تا سال ۲۰۱۵
un.org/wcm/content/site/citizenambassadors	شهروندان سفیر سازمان ملل متحد
endinghunger.org	FAO - پایان دادن به گرسنگی
beta.undp.org/content/undp/en/home/ourwork/get_involved.html	UNDP - شما می توانید تفاوتی ایجاد کنید
join1goal.org	Goal ۱ : آموزش برای همه

مراکز اطلاعات سازمان ملل متحد

شبکه ای از ۶۳ مرکز اطلاعات سازمان ملل متحد کلیدی است برای توانمندی سازمان در دسترسی به مردم جهان و به اشتراک گذاشتن حکایت سازمان ملل متحد با آنان به زبان خودشان. مراکز فوق در هماهنگی با نظام ملل متحد کار کرده، با رسانه ها و موسسات آموزشی وارد تماس شده، با دولت ها، سازمان های جامعه مدنی محلی و بخش خصوصی مشارکت می کنند و کتابخانه ها و منابع اطلاعات الکترونیکی را نگاه می دارند.

مراکز اطلاعات سازمان ملل متحد (UNIC) منابع اصلی اطلاعات درباره نظام سازمان ملل متحد در کشورهای می هستند که در آنها قرار دارند. مراکز اطلاعات مسئول ارتقاء درک بیشتر عموم از اهداف و فعالیت های سازمان ملل متحد و حمایت از آنهاست. انتشار اطلاعات کار سازمان برای مردم همه جا، به ویژه کشورهای در حال توسعه از فعالیت های مهم در این راستا است.

شبکه UNIC با ترجمه اطلاعات به زبانهای محلی و سازمان دهی رویدادها یا مراسم گرامیداشت برای طرح مسائل، از وسایل اصلی است که سازمان ملل متحد از طریق آن به جهان خارج دسترسی می یابد. آنها به پیام های جهانی رنگ و بویی محلی می بخشند و کمک می کنند سازمان ملل متحد به مردمی که خدمتشان را می کند نزدیک تر شود.

در اینجا فهرستی از مراکز اطلاعات هر منطقه آمده است :

آفریقا			
کشور	نام مرکز اطلاعات	نشانی تارنما	پست الکترونیک

unic.ouagadougou@unic.org	http://ouagadougou.unic.org	UNIC Ouagadougou	بورکینافاسو
unic.bujumbura@unic.org	http://bujumbura.unic.org	UNIC Bujumbura	بوروندی
unic.yaounde@unic.org	http://yaounde.unic.org	UNIC Yaounde	کامرون
dpi.er@undp.org	http://asmara.unic.org	UNO Asmara	اریتره
unic.accra@unic.org	http://accra.unic.org	UNIC Accra	غنا
Nairobi.UNIC@unon.org	http://www.unicnairobi.org/	UNIC Nairobi	کنیا
unic.maseru@unic.org	http://maseru.unic.org	UNIC Maseru	لسوتو
unic.ant@moov.mg	http://antananarivo.unic.org	UNIC Antananarivo	ماداگاسکار
unic.windhoek@unic.org	http://windhoek.unic.org	UNIC Windhoek	نامیبیا
lagos@unic.org	http://lagos.unic.org	UNIC Lagos	نیجریه
unic.brazzaville@unic.org	http://antananarivo.unic.org	UNIC Brazzaville	جمهوری کنگو
unic.dakar@unic.org	http://dakar.unic.org	UNIC Dakar	سنگال
unic.pretoria@unic.org	http://pretoria.unic.org	UNIC Pretoria	آفریقای جنوبی
unic.lome@unic.org	http://lome.unic.org	UNIC Lome	توگو
unic.daressalaam@unic.org	http://daressalaam.unic.org http://www.urtanzania.org	UNIC Dar es Salaam	جمهوری متحد تانزانیا
unic.lusaka@unic.org	http://lusaka.unic.org	UNIC Lusaka	زامبیا
unic.harare@unic.org	http://harare.unic.org	UNIC Harare	زیمبابوه
آمریکای شمالی و جنوبی			
پست الکترونیک	نشانی تارنما	نام مرکز اطلاعات	کشور
unic.buenosaires@unic.org	http://www.unic.org.ar	UNIC Buenos Aires	آرژانتین
unic.lapaz@unic.org	http://www.nu.org.bo	UNIC La Paz	بولیوی
unic.brazil@unic.org	http://unicrio.org.br/	UNIC Rio de	برزیل

		Janeiro	
unic.bogota@unic.org	http://www.nacionesunidas.org.co/	UNIC Bogota	كلمبیا
infounic@un.org.mx	http://www.cinu.mx	UNIC Mexico City	مکزیک
unic.panama@unic.org	http://www.cinup.org	UNIC Panama City	پاناما
unic.py@undp.org	http://asuncion.unic.org	UNIC Asuncion	پاراگوئه
unic.lima@unic.org	http://www.uniclima.org.pe	UNIC Lima	پرو
unic.portofspain@unic.org	http://portofspain.unic.org	UNIC Port of Spain	ترینیداد و توباگو
unicdc@unicwash.org	http://www.unicwash.org	UNIC Washington D.C.	ایالات متحده آمریکا

خاورمیانه و شمال آفریقا

پست الکترونیک	نشانی تارنما	نام مرکز اطلاعات	کشور
unic.dz@undp.org	http://algiers.unic.org	UNIC Algiers	الجزایر
friji@un.org; lakshmy.v@unic.org	http://manama.unic.org	UNIC Manama	بحرین
info@unic-eg.org	http://www.unic-eg.org	UNIC Cairo	مصر
unic-beirut@un.org	http://www.unicbeirut.org	UNIC Beirut	لبنان
tripoli@un.org	http://tripoli.unic.org	UNIC Tripoli	لیبی
unicmor@unicmor.ma	http://www.unicmor.ma	UNIC Rabat	مراکش
unic.sd@undp.org	http://khartoum.unic.org	UNIC Khartoum	سودان
unic.tunis@unic.org	http://www.unictunis.org.tn	UNIC Tunis	تونس
unicyem@y.net.ye	http://www.unic-yem.org	UNIC Sana'a	یمن

آسیا و اقیانوس آرام

کشور	نام مرکز اطلاعات	نشانی تارنما	پست الکترونیک
استرالیا	UNIC Canberra	http://www.un.org.au	unic.canberra@unic.org
بنگلادش	UNIC Dhaka	http://www.unicdhaka.org	unic.dhaka@undp.org
هند	UNIC New Delhi	http://www.unic.org.in	unicindia@unicindia.org
اندونزی	UNIC Jakarta	http://www.unic-jakarta.org	unic.jakarta@unic.org
جمهوری اسلامی ایران	UNIC Tehran	http://www.unic-ir.org	unic.tehran@unic.org
ژاپن	UNIC Tokyo	http://www.unic.or.jp	unic.tokyo@unic.org
میانمار	UNIC Yangon	http://yangon.unic.org	unic.myanmar@undp.org
نپال	UNIC Kathmandu	http://kathmandu.unic.org	registry.np@undp.org; unic.np@undp.org
پاکستان	UNIC Islamabad	http://www.un.org.pk/unic/	unic.islamabad@unic.org
فیلیپین	UNIC Manila	http://www.unicmanila.org	unic.manila@unic.org
سريلانكا	UNIC Colombo	http://colombo.unic.org	unic.lk@undp.org; unic.colombo@unic.org

اروپا و جامعه کشورهای مستقل مشترک المنافع

کشور	نام مرکز اطلاعات	نشانی تارنما	پست الکترونیک
ارمنستان	UNO Yerevan	http://www.un.am	uno.yerevan@unic.org
اتریش	UNIS Vienna	http://www.unis.unvienna.org	unis@unvienna.org
آذربایجان	UNO Baku	http://www.un.by	dpi.staff.by@undp.org
بلژیک	UNRIC Brussels	http://www.unric.org	info@unric.org
جمهوری چک	UNIC Prague	http://www.osn.cz	info@osn.cz
گرجستان	UNO Tbilisi	http://www.ungeorgia.ge	uno.tbilisi@unic.org
قزاقستان	UNO Almaty	http://kazakhstan.unic.org/	kazakhstan@unic.org
لهستان	UNIC Warsaw	http://www.unic.un.org.pl	unic.poland@unic.org
رومانی	UNIC	http://www.onuinfo.ro	unic.romania@unic.org

		Bucharest	
dpi-moscow@unic.ru	http://www.unic.ru	UNIC Moscow	فدراسيون روسيه
press_geneva@unog.ch	http://www.unog.ch	UNIS Geneva	سويس
unic.ankara@unic.org	http://www.unicankara.org.tr	UNIC Ankara	ترکيه
registry@un.org.ua	http://www.un.org.ua	UNO Kyiv	اوکراين
registry.uz@undp.org	http://www.un.uz	UNO Tashkent	ازبکستان

مشخصات عکاسان تصاویر

Cover (from top)
UN Photo/*Marco Dormino*
UN Photo/*Martine Perret*
UN Photo/*Stuart Price*
UN Photo/*Eskinder Debebe*
page 1 UN Photo/*Stuart Price*
page 4 UN Photo/*Jullien*
page 7 UN Photo
page 13 UN Photo/*Graphic Design Unit*
page 15 UN Photo
page 19 UN Photo/*JC McIlwaine*
page 21 UN Photo/*Martine Perret*
page 25 UN Photo/*Mark Garten*
page 27 UN Photo/*DN*
page 32 UN Photo/*Andrea Brizzi*
page 37 UN Photo
page 38 UN Photo
page 49 UN Photo
page 51 UN Photo/*Martine Perret*
page 55 UN Photo/*Eskinder Debebe*
page 56 UN Photo/*Evan Schneider*
page 61 UN Photo/*Martine Perret*
page 62 UN Photo/*Stuart Price*
page 63 WFP/*Stephanie Savariaud*
page 64 UN Photo/*Bikem Ekberzade*
page 71 UN Photo/*Sebastian Villar*
page 73 UN Photo
page 74 UN Photo/*Victoria Hazou*
page 76 UN Photo/*Kibae Park*
page 79 UN Photo/*Rick Bajornas*
page 82 UN Photo/*Martine Perret*
page 86 UN Photo/*Tim McKulka*
page 91 UN Photo/*Victoria Hazou*
page 94 UN Photo/*Stuart Price*
page 96 UN Photo/*Martine Perret*
page 99 UN Photo/*Stuart Price*
page 100 UN Photo/*Martine Perret*
page 104 UN Photo/*Bernadino Soares*
page 108 UN Photo/*Marie Frechon*
page 111 UN Photo/*Eric Kanalstein*
page 113 UN Photo/*Eskinder Debebe*
page 115 UN Photo
page 117 UN Photo/*DB*
page 118 UN Photo/*Bikem Ekberzade*
page 120 UN Photo/*Eskinder Debebe*
page 123 UN Photo/*Martine Perret*
page 125 UN Photo/*Martine Perret*
page 129 UN Photo
page 131 UN Photo/*Jean-Marc Ferré*
page 135 UN Photo
page 136 UN Photo/*Eskinder Debebe*
page 141 UN Photo/*Martine Perret*
page 143 UN Photo/*Tim McKulka*
page 144 UN Photo/*Paulo Filgueiras*
page 146 UN Photo
page 148 UN Photo/*Kibae Park*
page 151 UN Photo
page 153 UN Photo/*Logan Abassi*
page 154 UN Photo/*Paulo Filgueiras*
page 157 UN Photo/*Martine Perret*
page 158 UN Photo/*Martine Perret*
page 161 UN Photo/*Jawad Jalali*
page 163 UN Photo/*Kibae Park*
page 165 UN Photo
page 168 UN Photo/*Evan Schneider*
page 171 UN Photo/*Martine Perret*
page 172 UN Photo/*Sophia Paris*
page 174 UN Photo/*Marie Frechon*
page 177 UN Photo/*Albert Gonzalez Farran*

ملل متحد در یک نگاه

این راهنمای مرجع ساده نقطه آغازی فراهم می کند برای خوانندگانی که در مورد سازمان ملل متحد چیزی نمی دانند. کتاب به زبانی ساده توضیح می دهد کار سازمان ملل چیست، چگونه آن را به انجام می رساند، فعالان این عرصه کیستند و نقاط عطف تاریخی در کدام زمان ها واقع شده اند. راهنما که مصور به عکس هایی از مناطق عملیاتی است، کار سازمان ملل متحد را در زمینه صلح و امنیت بین المللی، توسعه اقتصادی و اجتماعی، حقوق بشر و اقدامات بشردوستانه مورد بررسی قرار می دهد.

در مقام منبعی برای دانشجویان، و استادان به همان مقدار، بخش هایی ویژه به تعاریف و واژگان مصطلح، آمار غنی، پرسش و پاسخ ها و مبانی حقوق بین الملل اختصاص یافته است. برای هر خواهان مطالعه بیشتر درباره شناخته شده ترین سازمان بین دولتی جهان، "ملل متحد در یک نگاه" نقطه بسیار مناسبی برای شروع است.